

CIPRIAN ULEA

Luminile oraşului

1

Acoperisul mirosea a smoala incinsa. Se apropia de orele 23 iar aerul era statut, incins. Mirosul de catran se imbina cu cel al tomberoanelor dezgustatoare de langa cladire. Los Angelesul facea fata cu greu gunoaielor, ca de altfel toate serviciile publice, insa efectele suprapopularii erau din ce in ce mai acute. Bogatanii stateau in apartamentele luxoase din certierele marginase coastei sau in centrul orasului. Cealalta parte era la cheremul mustelor, maghernitelor de tabla si gunoaielor.

TJ se rasuci intr-o parte. Filtrul castii anula mirosurile groaznice de afara. Uniforma izolata termic ii dadea o senzatie de confort ca un sac de dormit. Se intinse si privi spre umbra tacuta aflata la 2 metri de el. Nu mai scosese o vorba de 10 minute si isi inchipuia ca a adormit.

- Chris, ai adormit? facu el.

- As vrea eu se auzi vocea ei inbufnata si clara. Se conversau prin cablul intins intre ei. In ziua de azi nu mai stiai unde sint plantate microfoane, sau cine e pe receptie, si cu tot echipamentul lor pastrau tacerea radio. De ce naiba nu apare tampitul ala? Uite ce se agita chinezoii aia...

Intr-adevar, in depozitul aflat la o mila chinezii se agitau de zor. Probabil se intrebau daca nu cumva fusesera pacaliti. Santinelele lor se dublasera, acum aveau cateva puncte avansate de cercetare pe cladirile apropiate. Le ascultasera convorbirile cu ajutorul antenei omnidirectionale si in ultimele 15 minute se dadusera doar ordine scurte pentru a intari paza.

- Ba eu stau destul de comod aici...

- De 2 ore, completa Christina. Incepe sa mi se faca foame.

- Foame nu stiu, insa am prevazut unele chestii ranji TJ sub casca sa. Duse mana la combinezon si trase afara doua cutii de 330 ml de bere. Mmm, e inca rece, facu el pofticios.

- Esti diliu, chicoti ea incantata. Da una incoace. Doamne, ce pute, facu ea dupa ce isi trase filtrele castii.

- E mirosul tehnologiei, facu el. Bucura-te ca traiesti in glorioasele state ale americii. Macar noi respiram chiar si aerul asta... Chiar simt un val de buna dispozitie. 2018 e un an bun pentru tehnologie.

- Sa mai facem si treaba, zise ea si arunca un ochi aparatelor. Bun, facu ea incantata. Nimeni nu trage cu urechea

la noi. Chiar sa nu mai fie nimeni pe contractul asta? Suma e destul de buna, iar Lipinski nu mi se pare o tinta prea dificila.

- Da pentru noi. Aparatura speciala de ascultare si detectare, proiectile dirijate, arme silentioase, munitie speciala, blindaj metamorfic. Iti dai seama cat ar da aia de acolo din depozit sa aibe asa ceva... Sper ca nu vor avea asa ceva niciodata. Nu cred ca de la japonezi se ca scapa vreodata ceva.

- Si la noi am ramas doar noi. Daca cineva ar banui doar ca mai existam...

- Nu. Sint convinsi ca sintem dusi de mult, zise el hotarat. Brusc isi aminti de tara natala si ofta. Dar acum Brazilia era un loc unde nu se mai putea trai. De patru luni de zile avusesera loc cateva tentative de lovitura de stat, si astea cele publice. Tara se afla macinata de razboi civil, iar armata se rafuia cu cine putea.

- Vine, facu ea scurt. Isi puse casca si se concentra la aparate. TJ se trase mai aproape de arma, verifica a zecea oara cracanele, munitia si calibrarea sistemului de ghidare, asteptand indicatiile fetei. Uite ce au intrat chinezoii aia in miscare, rase ea. OK, il atingem la punctul de intalnire. Directie 336, distanta 1.014, ETA 5, perforante. Viteza vantului 14 pe directia 229.

- Gata de tragere, facu el. Grozav, facu satisfacut. Ce fata o sa faca cu totii cand o sa intre grauntza aia prin Hummerul ala blindat se bucura el. Fixa arma bine in umar. Datele de tragere erau trimise in casca. Mai rad altceva, intreba el?

- Negativ tragator, replica ea. Adica poate. Trage si tu acolo in mutrele care nu-ti plac dar lasa pe Tanaka in pace si un pic de economie la munitie, stii tu.

- Multumesc observator, am inteles, trag in ce misca, gauresc si BMW-ul?

- Normal. Motor sau rezervor?

- Pai mai bine in rezervor ca sa fie mai frumos... Da o sa trag una in motoru la Hummer, asa sa vad ce mai ramane din el. Dupa ce il curat pe Lipinski se intelege.

- Un minut, facu ea. 40... 30... 20... convoiul dadea coltul si intra in raza vizuala. 10 secunde, anunta ea.

- Okaaay... facu el. Gata, zise scurt si apasa vesel de 3 ori pe tragaci tintind bancheta din spate prin plafonul masinii. Detunaturile nu se auzeau aproape de loc din arma, o bijuterie a

tehnicii japoneze, prototipul Maki M1, care nici macar nu fusese inca botezat la data cu care fusesera ei dotati. O mila mai incolo glontul perfora Plafonul Hummerului, capul si umarul lui Lipinski, apoi capul conul autoghidat pentru o deviatie de 35 de grade exploda degajand o caldura enorma incat se paru ca masina se aprinsese scurt ca un chibrit. TJ mai trase o data in rezervorul masinii BMW care exploda aruncand totul in jurul lui. Oamenii fugira din camionul care preceda Hummerul, camionul plin cu arme si munitii, obiectul tranzactiei. TJ urmari repetitorul Christinei, se intoarse intr-un cot, mai trase de 6 ori si cele 6 posturi avansate ale chinezilor.

- Ai vazut cum au pocnit chinezoii aia? intreba incantat TJ... Ia uite-i cum se invart pe acolo, rase el incantat.

- Hai sa ne carabanim, facu ea. Liber. Lua echipamentul de observare si u o intinsera pe scara de serviciu in jos repede. TJ isi fixa arma de distanta lunga in spate si trase arma normala, botezata tot cu un numar, Maki M3. Amandoi mai aveau doua mitraliere mici la solduri si doua pistoale la gambe, numite tot Maki M5 si M7, numai numere fara sot, japonezii nu stiau nici ei de ce. Se furisara nevazuti in intuneric. Combinezoanele usor blindate ii faceau aproape invizibili si ziua, noaptea nu se vedea nimic. Camuflajul metamorfic nu intrase inca in dotarea nici unei armate regulate. De fapt, singurele costume utilizabile erau puse la punct de cercetatorii japonezi si brazilieni, din care ramasesera acum doar japonezii care aveau de recuperat, insa si acestia aveau echipa lor de luptatori urbani. TJ pretindea in gluma ca el e cel mai bun soldat din lume.

Cu pasi siguri o luara pe aleile intunecate spre mica Toyota jerpelita care ii astepta, cu motorul ei supradimensionat Sa montezi un motor de 3 litri pe o masina de 750 de kilograme usurata la 700 prin aruncarea a tot ce era de prisos in ea fusese o idee a Christinei. Masina prindea aproape 260 kilometri pe ora si avea un demaraj infiorator, iar masina parea ca o se se rupa.aruncara la repezeala echipamentul sub bancheta de aluminiu falsa din spate. Amandoi scoasera din torpedou doua pistoale obisnuite de 6 mm, aproape fara recul.

Demarara in liniste. Incepea sa se adune si politia. LAPD era prompta ca de obicei. Sigur stiau ca se pusese pret pe capul lui Lipinski si ca de obicei aveau o gramada de piste de urmarit. In sinea lor politistii multumeau celor ce facusera treaba,

Lipinski punea in circulatie o gramada de armament pe strazi. Mica Toyota trecu pe langa locul incidentului. Chinezoii plcasera, camionului cu marfa ardeau in continuare cauciucurile din fata, marfa era neatinsa, gata sa fie recuperata de politisti. Un sergent furios le facu semn sa o ia la stanga, TJ il injura si facu la stanga, sergentul il injura si el mai retitut vazand figura delicata si fragila a fetei pe scaunul din dreapta incadrata de bucle scurte.

In scurt timp depasira locul incidentului.

TJ accelera scurt pe strazile mizerabile. In curand parasira cartierul si se indreptara spre casuta modesta de pe plaja, cumparata la un pret nu prea mare. Pretul acestor casute mici si cu o mica curticica scazuse mult. Bogatanii preferau apartamentele bine dotate asezate langa centrele comerciale. Aceste casute erau locuite mai mult de pensionari mai instariti, care nu isi permiteau un astfel de apartament. Zona era relativ curata si pazita. Rata infractiunilor nu era foarte mare tocmai datorita faptului ca zona nu era foarte populata. In anul 2018 inca mai existau 3 clase sociale. Ei erau clasa de mijloc.

* * *

Se anunta o zi de sambata insorita. Ploaia de aseara curatase aerul. Era 8 si jumatate dimineata. Tolanita in hamac astepta somnoroasa ca TJ sa aduca micul dejun.

TJ se sculase mai devreme, si ca intotdeauna cand era bine dispus sarise din pat. Renta lunara de la Guvernul Braziliei sosise. Acoperire era inca impecabila. Era tot ce le ramasese, iar ei se amuzau teribil. De 4 luni de zile figurau ca studenti straini la Universitatea din California iar Guvernul Brazilia le oferea suma cuvenita lunar. Chiar nici in Brazilia nu se mai stia nimic de cei doi si scopul lor. Cu toate framantarile politice, Brazilia cauta in SUA un aliat, asa ca in continuare finantau pe cei doi despre care se credea cu certitudine ca sunt studenti. Figurau pe numele lor reale, TJ Larkin si Christina Silva, de 20 de ani, studenti, TJ la specializarea biologie marina iar Christina la electronica. El era foarte incantat de cursurile sale, aproape ca se simtea student, iar Christina avea oricum inclinatie spre computere si electronica. In realitate aveau amandoi 24 de ani si fusesera in urma cu jumatate de ani locotenenti in armata braziliana, intr-un experiment de echipa speciala derulat impreuna cu armata nipona pentru lupta urbana, controlul

maselor, intreruperea comunicatiilor, a surselor de apa si electricitate. Dupa evenimentele ambigue din tara toti responsabilii proiectului fusesera eliminati din prostie inainte sa se afle ceva despre proiect. Japonezii incetasera orice colaborare cu armata braziliana, iar TJ si Christina, trimisi in State in scopul eliminarii catorva indizerabili ramasesera acolo sponsorizati in continuare de Guvern, intocmai ca acoperire lor. Trebuia sa castige ceva bani ca sa poata fugi in Australia cea bine pazita, locul spre care se indreptau dorintele tuturor emigrantilor, ultimul continent respirabil cat de cat.

TJ aparu cu micul dejun, totul numai un zambet. Reuseau sa se descurce din suma primita din tara destul de bine. Obtinusera si banii pe contract, 30.000 de dolari americani, Lipinski fiind primul lor contract serios. Primele trei contracte valorasera 7500 de dolari americani luate cu totul, dar era vorba de tinte neinsemnate. Tinte de antrenament pe care oricum le folosisera pana acum gratis, adica proxeneti sau mici traficanti de droguri sintetice. Antrenament si deratizare zicea TJ, realmente ii facea placere sa mai curete orasul, ii placea sa traga in asemenea tinte reale. Chiar si pentru Christina ramanea o enigma cum el ar fi evitat sa omoare si un sobolan, insa in oamenii acestia tragea cu evidenta placere, insa incepuse sa-i faca si ei placere dupa ce facuse cunostinta mai bine cu populatia din LA.

- Azi ne rasfatam. Mancare, plaja, fara antrenament, casca el. Mancam in oras, mergem la parcul de distractii...

Fata dadu sa se ridice din hamac, dar isi pierdu echilibrul si cazu cu o bufnitura infundata. Se ridica mirata cu parul valvoi. TJ se prapadea de ras. Nici macar nu se auzise zgomot la cat cantarea ea, cam 45 de kilograme la un metru si 65 de centimetri. Numai mutra militaroasa nu avea, o figura de soricel mereu zambitoare, imbracata de obicei destul de sobru. Aceasta era si cauza pentru care fusesera alesi pentru echipa. Nu aratau a militari. TJ avea aproape un metru si optzeci, insa era asa slab incat nu avea 70 de kilograme. Tuns nu foarte scurt, cu parul in sus si in directiile in care se nimerea, nu avea tinuta solida a militarilor. Amandoi proveneau de la Contrainformatii. Colegii lor japonezi pe care ii vazusera o data aratau si mai si. Locotenentul japonez avea putin peste un metru saptezeci iar partenera sa de echipa cu zece centimetri mai putin. La

antrenamente pareau toti patru o trupa de excursionisti tampiti, toti patru radeau din orice ca niste adolescenti cretini.

- Sa speli Toyota o facu ea pe bosumflata. Ce e asa hazliu? Eu am ras de tine cand te-ai fost impuscat singur in fund?

- Nu ... doar de 2 ori pe zi de 4 ani incoace, rase el. In urma cu 4 ani, cand incepusera antrenamentul special, TJ trasese cu arma in mecanismul de inchidere al unei usi blindate. Intuind ce se va intampla, ea se aruncase la pamant, iar glontele ricosase din 2 pereti in fundul lui TJ care tinea arma cu gesturi de politist new-yorkez. Oricum a avut partea buna ca acum echipamentele noastre sunt blindate si pe fund adica, continua el. Si asta e un lucru bun. Avansul tehnologic cere sacrificii, continua el.

- Numai la blindajul ala nu-mi statea mie grija, ranji ea. Partile vitale nu?

- Crede-ma, un glonte in fund nu este binevenit niciodata, declara el solemn...

- Pai esti primul impuscat in fund de care am cunostinta, rase ea.

Mancara veseli. Apoi el spala mica masina in timp ce ea aranja un pic armamentul din fosta mica pivnita de vinuri. Lua 4 pistoale mici de calibrul 6 impreuna cu o mana de incarcatoare si veni la masina.

- Nu crezi ca exagerezi? zambi el. Ia doar 2, ce naiba... si o tona de incarcatoare?

- Sa fie acolo, lasa.

- Bagi doar unul in torpedou, restul in spate, da?

- Bine profesore, glumi ea. Daca ii gasea politia cu un pistol incarcat era ok. Arma era mica, nu era o arma populara, era ca un pistol de dama, insa era o arma italiana marca Beretta, foarte rezistenta la umezeala, mica, rapida si fiabila, aparent silentioasa, iar munitia din cupru si nichel avea ceva efect. Multa lume purta ilegal arma, iar politia nu facea decat sa o confiste in cel mai rau caz si sa le dea o amenda. Nu parea prea periculoasa fata de pistoalele de calibru mare cu care se mandreau toti.

- Hai sa mergem, zise el si se urcara in mica Toyota care era destul de economica atunci cand nu i se cerea prea mult. Motorul pocnea incetisor in timp ce plecau spre parc.

* * *

Era aproape miezul noptii cand parasira parcul acvatic. Erau franti de oboseala, inotasera, facusera plaja, apoi seara se distrasera in parc pana nu mai puteau. Mancasera dar deja incepuse sa-i ia foamea din nou. Iesira pe poarta ca o pereche tanara, TJ tinea mana dupa umerii ei si se inghionteau prieteneste, insa altceva nu era intre ei. El abera despre jefuirea unui cazinou din vecinatatea parcului iar acum incepuse si pe ea sa o convinga, desi se opusese la inceput, nevrand sa bata la ochi. Deja facea planuri, insa mai mult in gluma, nu avea chef decat de un somn bun. Se urcara in masina si pornira.

- Tie nu ti-e foame? intreba ea intr-o doara.

- Cam da, facu si el. Mai avem ceva acasa?

- N-ar strica sa luam niste sandvisuri spuse ea cascand.

- Si bere, casca si el. Stam la o bere si un sandvis si facem rezultatul realizarilor pe ziua de azi, zambi stiind ca vor adormi in balansoare de-abia spre dimineata, cand se va racori putin.

- Aici, hotara ea in fata marketului de dupa colt. Pare ca ar avea ceva comestibil. Sari din masina si isi intinse oasele, apoi redeveni serioasa. Intrara amandoi si cotrobaira ceva timp pana luara totul. TJ ramase un pic in urma cu ochii pe niste cotlete grozave, indesa punga cu cupmaraturi in bratele Christinei si o lua la picior spre ele. Cand iesi victorios cu ele, Christina era inconjurata de 3 namile, dintre care una avea un pistol iar cealalta un cutit. Se controla inutil in buzunar, insa stia ca pistolul este in masina, asa ca injura. Cristina afisa o mutra inspaimantata obligatorie in astfel de situatii. Trase cu ochiul spre coltul cladirii, unde in umbra se mai zareau cativa complici ai celor trei. TJ facu un zgomot, ea se uita la el inspaimantata. Namila intoarse pistolul spre TJ, cara facu o mutra ingrozita.

- Vino incoace facu tipul. Era cu un cap mai inalt ca el si avea peste 120 de kilograme, cel mai urat om pe care il vazuse TJ.

Celalalt, cutitarul, ranji. Era mic si ras in cap. Celalalt avea un fes rosu in cap si tenesi de cauciuc. TJ inainta precaut. Lasa punga cu cotlete cu grija sa nu se rastoarne. Observa cu placere ca punga cu cumparaturi fusese asezata cu grija de fata pe capota Toyotei. Ofta usurat. Christina cotrobaia inspaimantata dupa banii din mica geanta pe care o purta si TJ se minuna de aerul speriat si nevinovat, de felul serios in care se potrivea mica poseta cu taiorul si fusta care ii dadeau un aer de studenta

studioasa. Doar el apuca sa vada micul pistol si se gandi iarasi ca daca ar fi totul dupa el ar fi impuscati dintr-o prostie intr-o buna zi. Si el era meticulos, insa ea chiar se gandea la toate. Privi cu gura cascata mutra nevinovata a fetei.

Christina trase calma micul pistol de 6 mm cu rapiditate si zambind il impusca in gat de jos in sus pe cel cu pistolul atintit spre TJ. In cadere prinse pistolul masiv al acestuia, si il arunca la TJ care de-abia il prinse, zambind zapacit. In acelasi timp fata trase un glonte direct in inima celui cu cutit. Zambind ridica arma spre fesul rosu si apasa pe tragaci. Din grupul celor de dupa cladire se auzira doua impuscaturi care o facura pe fata sa sara repede dupa masina, insa un glonte o atinse la sold, se impiedica si cazu dupa masina. TJ ingheta. Se repezi la masina uitand sa traga si ajunse langa fata.

- Esti bine? o scutura el inspaimantat?

- Jigodii, se auzi glasul furios al fetei. Era sa ma atinga, au nimerit masina jigodiile. Si cina noastra.

Alte cateva gloante bubuira, ricosand pe asfalt. TJ ranji apoi ranjetul ii pieri cand doua se infipsera in capota masinii. Christina se ridica scurt din adapost si inainta tragand spre grupul de atacatori. TJ ii vazu cum cad unul dupa altul. Resemnat se uita la pistolul de mare calibru din mana si trase in aer de doua ori asa de fantezie. Intr-o clipa urla si se arunca brusc pe burta cand Chris se intoarse cu arma spre el.

- Esti tampit, facu ea. Vrei inca un glont in fund? Asteptam politia?

- Nu, isi facu el calculul rapid. Ajungeau la locul faptei atrasi de impuscaturi in cinci minute. Peste tot erau plasate microfoane ce triangulau zgomotele, asa ca puteau interveni rapid in cazul in care aveau cu ce, iar zona era destul de buna, deci puteau ajunge in cinci minute. Cum o sa le spui ca ai curatat vreo opt insi inarmati cu pistoale asa ca o studenta de treaba care se intoarce de la o petrecere? Arunca pistolul cel greu. Hai sa mergem. Daca mai porneste masina, marai el. Masina era inmatriculata cu toate formele ok, asa ca incepu sa se gandeasca la ce gogosi sa toarne daca era nevoit celor de la politie. Se uita in jur daca erau multi spectatori ascunsi.

Chris se urca si porni motorul.

- E OK, urca, facu ea.

Urca rapid si apoi se dadu jos si mai repede.

- Cotletele, tipa el panicat. Lua punga si in treacat o lua si pe cealalta, gaurita de un glont. Bine ca berea e intacta, rasufla usurat.

Ea dadu din cap si rase. Nu avea rost sa te superi pe el. Oricum teoretic pe vremea cand erau in armata el era seful echipei. Demara rapid.

- Nu prea se cunosc gaurile, facu el. Oricum ce masina mai e intreaga in zilele astea... Grozav ai tras.

- Si tu stateai si te uitai ca la un meci. Ce asteptai, o inghetata cu fructe?

- M-am gandit ca tunul ala se auzea prea tare, se scuza el.

- Pai atunci de ce ai mai tras in aer cu el pe urma?

- Aaa.. ca sa ma conving, normal, hotara el.

Ea dadu din mana a lehamite si frana. Incetini si isi continua drumul incet. Amandoi isi luara un aer obosit cand trecu o masina a LAPD pe langa ei cu sirena urland. Facu la dreapta. In curand luminile lampilor decolorate se pierdura in intuneric. Totul se mesteca printre luminile orasului.

Luminile oraşului II

Restaurantul gemea de lume buna. Barbatii erau imbracati in costume de culoare inchisa iar damele erau pe jumatate dezbracate, acoperite mai mult de bijuteriile scumpe si de bun gust indoielnic care atarnau pe ele. Era inca lumina afara iar oaspetii importani trebuiau sa soseasca. Contrar obiceiului o parte din ziaristii de scandal aveau acces la petrecerea de dupa nunta. Senatorul Spears dorea sa pastreze aparentele, iar baietii buni ai lui Alberto Rissi fusesera si ei convinsi. Spears era bagat pana in gat in scandaluri de cand cu asocierea cu Rissi, acum nunta lui Spears Jr. cu fica omului de afaceri de origine italiana in fata presei urma sa-i mai spele din pacate. Dintre invitati, vreo treizeci de membri ai Senatului, plus oficialitatile locale, guvernatorul statului California, sefi si sefuleti ai politiei, in total cam 300 de invitati. Daca ar fi cazut o bomba intre ei si ai fi adunat resturile ai fi putut sa hranesti tot LA timp de o luna intreaga. Paza era grotesc de serioasa. Politisti in uniforme patrulau peste tot, cu agentii FBI si CIA de rigoare infiltrati, poate se puteau trage ceva foloase vreodata. Garzile lui Rissi deasemenea patrulau, din care jumatate erau fosti politisti sau militari. Agenti ai Secret Service asigurau paza personalitatilor federale. Contributia lui Rissi la cele trei sedii ale LAPD dotate dupa ultimul racnet incluzand si parcuri auto cu masini Ford si Chevrolet noi-noute il adusesera pe acesta de la rangul de fost proxenet si traficant de tot ce se poate la rangul de om de afaceri respectabil, care acum se inrudea cu senatorul de California Charles Spears. Mirii si parintii aveau sa soseasca in convoaie separate. Erau destui care vroiau sa vada ca parteneriatul acestora se termina, iar cu ocazia petrecerii cativa nebuni se puteau gandi sa rezolve mai multe lucruri dintr-un foc.

Agentul Gray Barnes era seful securitatii membrilor senatului. Membru al Secret Service, cu 35 de actiuni sau raiduri la activ in America de Sud, toate incununate de succes, era unul din cei mai de increderi membrii ai agentiei. La cei 40 de ani era o namila de om, in forma maxima, iar in dosul mutrei de gorila se gasea un creier care dezmintea mutra. Era un om rece, calculat, cinic, cu anumite tente de sadism. Se incrucisa cu seful gorilelor lui Rissi si stramba de dezgust pentru gangsterii astia. Nu simtea nici o stima pentru gorila eleganta cu automatul in mana, mai repede l-ar fi pocnit cu placere. Se gandi ca mai

incolo o sa caute el un motiv de certa cu acest Luigi. La randul lui Luigi arunca o privire amuzata spre goriloi si isi ajusta costumul impecabil. Spre deosebire de Barnes era elegant, iar in timp ce Barnes era cat un tanc, Luigi era subtire si parea un tanar om de afaceri.

- Perimetrul e asigurat domnule, auzi in casca. Zona fast-food.

- Echipa mea a cercetat cladirile din jur pe o raza de 1 km, se auzi si glasul locotenentului de politie. Nu e nimeni, oricum vom avea echipe de tragatori pe acoperisuri, in locurile cu vizibilitate. Echipa SWAT se desfasoara chiar acum cu echipamentul lor.

- Bine, facu Barnes. Nici un semn deci. Poate ca s-au hotarat sa nu incerce nimic, dar nu e sigur. Din toate cautarile pe Internet plus informatorii sai putea spune cu certitudine ca cel putin doua contracte serioase, unul de 80.000 si altul de 65.000 se emisesera pe capul celor doi. Bonusul de 15.000 care nu se stia de cine e acordat era pentru tinerii insuratei. Stia cu certitudine ca unul din contracte era luat de oamenii Trishei Lang si ai locotenentului ei Springer. Altul de fratiorii Wood. Se pare ca cei implicati in asasinarea lui Lipinski erau si ei pe faza, insa erau la primele lor contracte si probabil ca nu mai aveau sansa pe care o avusesera lu Lipinski. Insa era posibil ca nici unii sa nu considere ca merita riscul, paza fiind foarte stricta. Totusi era prea de tot nimic.

- Seful SWAT receptie, ordona el.

- Lehrer, se auzi vocea seaca in casca.

- Asigurati partea din spate si fiti gata sa plecati la semnalul politistilor. Agentii mei va vor arata unde sa plasati echipamentele. Voi trebuie doar sa paziti de o ambuscada. Inteles?

- Prietene, se auzi accentul german in casca, cred ca te-a muscat de fund ceva... Suntem aici si ne vom face treaba. Tu si agentii tai puteti trece la culcare. Noapte buna.

Barnes injura. Secret Service se ocupa de paza demnitarilor, LAPD colabora cat de cat cu ei dar nu accepta ordine, FBI era acolo plus cati agenti or mai fi fost sub acoperire, probabil ca CIA era prezenta, era vorba si de trafic international in caziul lui Rissi. SWAT ca intotdeauna se dadea in stamba, astia nu stiau decat de forta bruta, se hotara el si pleca brusc

spre curtea din spate a restaurantului unde parcase duba albastra cu insemnele LAPD SWAT Team. Porni cu pasi apasati si pe nevazute veni langa dubita, gata sa dea nas in nas cu o huiduma cu mutra de doberman blond in uniforma neagra, inarmata pana in dinti si cu gradele de locotenent.

- Tu esti Lehrer?

- Locotenent Lehrer seful Plutonului 4 Special Weapon And Tactics. Civilii nu au ce cauta aici, hotara el brusc. Ai permis pentru arma asta? se stramba huiduma cu ochii la masivul Colt. E ceva bun la radio in seara asta? arata spre micuta casca ce iesea din urechea agentului.

- Agent Special Barnes Secret Service, asigur paza speciala.

- Tu esti sefu la paza la stabi? Pai intra inauntru si pazeste-i. Fii fara grija ca ne ocupam noi de ce e afara.

- Anna 5B facu scurt Barnes in casca. Tu politaiule intri in subordinea mea imediat, se adresa locotenentului buldog. Postezi oamenii la intersectii si pe cladiri sa nu treaca nici musca, m-ai inteles? O duzina de agenti aparura dupa colt si se indreptara hotarati catre locotenent. Barnes zambi incantat.

- Ambuscada! zbiera vesel locotenentul SWAT si indata oamenii sai se repezira asupra agentilor. Incepura sa se scuture putin, SWAT erau superiori la numar si la fel de eficienti ca antrenament.

- Incetati tampitilor! se auzi un glas puternic. Aparuse seful LAPD. Va credeti in poligon nemernici cretini? Barnes, cara-te in fata cladirii si vezi de treaba ta. Lehrer fa-ti treaba pentru care ai fost pus aici.

- Ia uite tampitii s-au luat la bataie, facu Springer cu ochii la ecranul digital. Era vesel. Reusisera sa infiltreze doi oameni printre chelneri si acum aveau o vedere panoramica. Camerele ascunse intre degetele de la picioare trecusera de toate controalele. Mai aveau camere nedescoperite pe traseu prin cladirile apropiate, facusera ceva cheltuieli dar si castigul era promitator. Isi trecu mana prin parul pieptanat cu grija pe mijloc, care cadea pana peste urechi. Isi reverifica echipamentul special pe care il folosea pentru prima oara. Era ultima tehnologie care iesise pe piata si din cate stia el nu intrase inca in posesia prea multor particulari. Echipamentul continea arme Ingram si Heckler modificate cu proiectile dirijate si telemetre

laser, detectoare de toata gama incepand de la microunde pana la acustice. Ca arme de bataie lunga aveau armele Remington. De-abia avusesera patru zile sa le incerce in paduricea de la marginea gropii vestice de deseuri. Insa ultima gaselnita era camuflajul metamorfic care permitea luptatorului sa se confunde aproape cu mediul inconjurator. Noaptea era aproape imposibil sa detectezi ceva. Totul era strict secret, iar armamentul intrase de doua saptamani in noua unitate Urban Warrior a Navy Seal. Scopurile adevarate ale acestei unitati de elita puteau fi doar banuite.

- Si cand te gandesti ca trebuiau sa-i pazeasca mai rau ca pe un presedinte de stat, zimbi Trisha. Provenea din CIA, iar Springer era un fost membru LAPD. Springer era cel mai de incredere tip pe care il cunoscuse, in aparenta distrat si nepasator. Ea avea si ea un simt al umorului negru foarte bine dezvoltat, insa dezmintit de fata serioasa, ca de gheata, cu ochii albastrii si pletele blonde pana la umeri.

Deja subcontractasera lucrarea pe 30.000 oferind logistica pentru inca 2 echipe de tragator plus observator. Totodata activau si ca concurenta. Daca il impuscau ei castigau 80.000. Daca facea asta una din echipe castigau oricum 50.000. Distanta de la care aveau de gand sa loveasca era de peste mile. Amandoi aveau pusti Remington modificate pentru programul Urban Warrior cu gloante perforante de calibrul 8,33 cele mai puternice arme de distanta lunga din lume. Sistemele de ochire bateau pana la 5 mile departare, iar armele tot atata. La trei mile aceste arme de o viteza inspaimantatoare puteau perfora peretele restaurantului si lovi tintele din interior, tinte reperate cu telemetrele laser ale celor din interior. Apararea era formata din armele Heckler si Ingram. Pentru orice eventualitate luasera si doua aruncatoare de rachete cu ei. Nimic nu avea voie sa ramana in urma din acest echipament..

Repriza a treia incepu in uralele oaspetilor din local. Steve Wood trecu sa stea de vorba cu barmanul. In decurs de 30 de minute incercara sa depisteze care erau agentii sub acoperire si care venisera sa bea doar o bere. Depistase vreo 5 agenti, iar timpul era cam scurt. Trebuia sa execute lucrarea in timp ce ceilalti se ocupau de agenti. Oricum era hotarat sa nu-si asume riscuri inutile chiar pentru de la 65 la 80 de mii de dolari. Facu

un semn vesel spre tanara lui sotie si se grabi cu cele doua halbe spre ea. Fratele sau revenea de la toaleta barului.

- Cred ca o s-o lasam balta, prea complicat, sopti el.

- Ei, macar vedem meciul si bem o bere, mancam ceva, ne distram nu? rase fratele sau. Ce ziceti?

- Da, daca nu merge nu ne riscam inutil. Ceilalti stiu asta. Tare sunt curios daca o sa o faca altcineva. Sigur Trisha este pe contractul asta. Poate ea nu-l scapa. In cazul in care intra in belele ii acordam un sportiv foc de acoperire si tot ne vom alege cu ceva.

- Intocmai ca acum un an cu vasul de Hong-Kong.

- Intocmai ca cu vasul de King-Kong, rase Steve. Cu un an in urma aveau un contract pentru un capul unui traficant de imigranti din Hong-Kong, din partea concurentei chinezesti. Paza era mult mai buna decat isi inchipuisera, iar cand Springer gaurise caput tintei gorilele acestuia erau sa-i gaureasca pe Trisha si Springer daca nu interveneau fratii Wood. Nu se cunoscusera niciodata insa un respect tacit se formase intre cele doua grupuri.

- Alfa 2 in pozitie detectoare desfasurate nimic suspect.

- Charlie 2 in pozitie incep detectia.

- Charlie 4 nimic suspect.

- Bravo 3 reperat 2 suspecti la ATD66-01 cu termica. Rosu. Poseda detectoare infrarosu si armament cu bataie lunga.

- Bravo 3 elimina. Rosu insemna ca e un civil si nu un albastru adica politist, verde adica militar sau negru o alta institutie cu atributii speciale.

- Bravo 3 executat. Fara zgomot cei doi intrusi fura lichidati pe loc de la o mila si ceva distanta fara sa stie ce i-a lovit.

- Charlie 3 detectat emisie radio. Emisia a incetat inainte de a o putea localiza.

- Charlie 3 scaneaza frecventele in continuare.

- Bravo 2 in pozitie.

- Charlie 5 in pozitie.

- Detectie pasiva. Repet interdictie de emisie pana la 2130. Flash la 2,5.

Locotenentul Burrow zambi in casca. Toate mergeau ca pe roate. Nimeni nu stia ca sunt aici, paznicii nevazuti. Nici macar maharilor de jos nu li se spusese nimic. Aceasta misiune era

secreta si aleasa pentru antrenament. Porni detectorul acustic pasiv. La o jumatate de mila de el o matahala in negru se amenința de zor cu un locotenent SWAT. Isi aranja mai bine Remingtonul, pregati si Hecklerul mai mult de fantezie si se distra ascultand cearta celor doi.

Conversatia continua prin cablu. Nici o masura de precautie nu mai era in plus acuma.

- Crezi ca am festelit-o? intreba incat Springer. Ei sunt cel putin o duzina.

- Cred ca putem face foarte bine si treaba, replica ea. Ei sint Urban Warrior, insa nu stiu ca si noi avem echipamentul asta. Putem face treaba insa trebuie sa fim foarte discreti. Daca astia o sa continue cu antrenamentele pe aici o sa fie cam greu pentru unii sa-si faca meseria. Ai vazut cum i-a intrat lui Zelevici proiectilul drept in gura? Cred ca sarbii astia oricum devenisera cretini. Iar rusnacii nici ei nu au vazut de unde vine. Cretinii comunicau intre ei ca la carciuma. Se pare ca reprezentantii Europei de Est au cam disparut din concurenta noastra.

- Ca intotdeauna astept comanda ta, ranji el. Si daca vrei sa facem vreo nunta ca aia de jos sa stii ca nu ai nevoie de puscoacele alea sa ma convingi.

- Mai taci idiotule, chicoti Trisha si il ciocani cu antena radio pe casca. Ce bascalie o sa fie cand o sa inceapa vecinii aia sa traga in noi...

Barnes urmari cu ochi reci limuzina care se opri. Circul era complet. Dadu ordin pazei sa se regrupeze pe pozitiile retrase prestabilite pentru cladire. Lunetistii asigurau. Cladirile din jur. Echpa SWAT trecu la asigurarea spatelui cladirii. Barnes o lua agale spre intrare. Privi satisfacut la masinile tractate la o intersectie departare, unele si gadilate un pic pe alocuri, mai ales un Jaguar verde caruia oamenii lui in indoisera o aripa si simti ca se incalzeste de satisfactie. Era un contrast grozav intre Jaguarul mare si luxos si mica Toyota alba si jerpelita parcata cu doua roti pe trotuar. Mai facu doi pasi spre cladire cand deodata imaginea i se prescimba in nuante de alb si negru si simti ca ii plezneste capul. Cazu la pamant si simti ca ii curge sange din nas. Urla ceva in microfonul care parea inutil si scoase doar doua paraituri jalnice.

- Ce mama dracului e asta? se ghemui Springer mai tare. Zona se luminase ca ziua, toate luminile din cladiri se

stinsesera, iar el incerca sa se faca cat mai mic, se intre parca in acoperisul claduirii pe care statea.

- Echipa receptie ! urla locotenentul Burrow. Detectoarele mergeau cam anapoda. Intr-o fractiune de secunda isi daduse seama ca fusesera lansate o multime de grenade EMP si flash, care acoperisere toata zona, inclusiv cea patrulata de Urban Warrior pe un perimetru de 3 mile. Echipamentul era insa ecranat pentru astfel de situatii asa ca isi reveni. Receptie, urla iarasi.

- Charlie 2 receptionat, echipamentul isi revine.

- Bravo 4 am pierdut termica. Acustica functioneaza dar e inutil.

- Alfa 2 cred ca toata electronica e dusa, in afara de cea a armamentului.

Echipele raportara pe rand. Detectoarele se dusesera in majoritate, armele erau insa pregatiie sa faca fata la asa ceva.

- Ramaneti in observare.

- Bravo 3 raspunde. Stie cineva ceva de Bravo 3? Toata lumea confirmati receptia.

- Charlie 2 confirm.

- Charlie 3 a incetat emisia!

Panica incepuse sa-l prinda pe locotenent.

- Regrupare pe pozitie defensiva la locatia lui Alfa 2 racni el. Alfa 2 acopera retragerea.

- Alfa 2 receptionat, va asteptam.

Barnes privi in jur. Oamenii erau nauciti de la explozii. Se intreba de unde vin grenadele. Zona fusese puricata pana la o mila distanta si toate camerele si alte dispozitive de detectie montate acolo fusesera distruse cu grija. O gramada de suspecti ciripeau in fata agentilor Secret Service. Se indrepta spre unul din agentii sai care se deplasa spre cladire cand acesta cazu la pamant ca electrocutat. Barnes avu timp sa vada cateva bucati din vesta antiglont cum zburara. Ramase cu gura cascata cat o mai putea casca in conditiile in care timpanele ii plezneau. Glontele trecuse dintr-o parte in alta a vestei.Sabotaj, gandi el cu groaza. Privi in restaurant prin usa daramata si parca i se stranse stomacul. Invitatii zaceau la pamant cu sangele iesind prin urechi si prin nas. Agentii sai isi regasisera calmul si se pregateau sa infrunte inamicul invizibil pana acum. La fel si echipa SWAT care trecuse de la spaima la furie. La cateva mii de

metri mai incolo doi membrii ai Urban Warrior fugeau spre locul de refugiu cu o viteza uimitoare, mai mica insa decat cea a celor doua gloante ce se infipsera in ei. Ramaneau doar sase membrii ai plutonului care se adunara la locul unde Alfa 2 ii astepta cu o gaura cat o portocala drept in inima. La 500 de metri de restaurant TJ isi continua inaintarea prin gardul viu. amandoi convergeau spre SWAT Team, care in pozitie de aparare expedia cateva mii de proiectile pe minut in directia lor.

Cei doi inaintau tacuti la cativa metri unul de altul. Christina facu un mic popas.

- Aici e un loc potrivit, se auzi vocea neutra a fetei.

- Gata, veni si el langa ea. Zambira amandoi sub casti. Alergara direct spre grupul SWAT cu armele Maki 3 la foc automat. Prin usa din spate patrunsera in incinta. Una din tinte era deja eliminata. TJ privi. Era senatorul Spears. Se ridica, ii puse un picior in piept si trase de cateva ori in capul acestuia. Camera digitala din casca inregistra totul.

- L-am gasit pe Rissi, se auzi vocea ei in casca.

- Traieste? intreba el.

- Da, se grabi ea. Ma rog, totul e relativ. Acum nu. Dar era destul de bine acum o secunda, confirma ea.

- Iesim, hotara el. Prin fata.

- Gata.

Amandoi se repezira spre iesirea din fata. Haosul era generalizat. Echipele de interventie se grabeau spre cele doua iesiri, asa ca fura nevoiti sa ocoleasca cladirea spre dreapta. Christina privi echipamentul lui TJ si isi dadu seama ca fusese lovit de cateva proiectile insa razant iar blindajul usor isi facuse datoria. O rafala de gloante le dadu de stire ca au fost detectati. Raspunsera la intamplare iar in monitorul din casca li se paru ca erau mai putini atacatori.

- Nu din nou se auzi zbieretul lui TJ in casca.

- Ai fost lovit? se panica ea.

- Da, in fund.

- Inapoi zbiera ea. Trase inca o grenada flash. Inapoi! Dupa mine!

Fugira spre atacatori si trecura printre ei nu fara a-si mai descarca arma de cateva ori. Christina isi dadu seama ca fusese lovita la bratul stang. Bine ca nu era piciorul. TJ uitase de glontul sau din fund. Inconjurara cladirea pe unde venisera initial si se

ciocnira de doua matahale care alergau cot la cot. Barnes si Lehres. Camuflajul metamorfic nu mai era catusi de putin folositor la distanta aceea. Ciocnirea avusese loc frontal. Christina fusese aruncata doi metri mai incolo, TJ ramasese un pic ametit pe zidul cladiri. Matahalele erau de doua ori mai mari. Lehrer ramasese in picioare iar pistolul din mana lui o cauta pe Christina neinarmata si cazuta pe iarba. TJ se arunca cu capul inainte in mana cu pistolul. Prinse, rasuci si musca. Lehrer scapa arma din mana si se repezi cu o ploaie de picioare asupra atacatorului. Barnes se ridica in acelasi timp cu Christina. Avu o mica ezitare si porni spre ea. Descoperise ca sub statura mica nu se afla un barbat. TJ reusi sa apuce piciorul locotenentului SWAT care cazu amandoi se ridicara. Atacara in acelasi timp. Cu o forta ingrozitoare locotenentul spre repezi spre TJ. Era cu aproape 20 de centimetri mai inalt si cu vreo patruzeci de kilograme mai greu. Piciorul sau atinse superficial abdomenul acestuia in acelasi timp in care simti o lovitura groaznica sub stomac. Pe altul l-ar fi facut praf, insa nu si pe Lehrer. Se redresa si se indrepta spre TJ tocmai la timp pentru a se intalni cu bocancul acestuia plecat cu toata greutatea celor 70 de kilograme spre capul lui. Instantaneu capul se dadu pe spate iar coloana cervicala parai in urechile sale cu un sunet de mobila sfaramata. TJ se redresa. La doi metri de el Christina facea semne nerabdatoare. celalalt colos zacea cu ambele picioare fracturate.

Urgia se abatuse spre cei doi. Micul parculet devenit refugiu parea pe cale de a fi facut praf. Ce mai ramasese din SWAT, Secret Service si LAPD trageau in tintele detectate de curand. Inca erau convinsi ca fusesera atacati de cel putin o duzina d oameni bine pregatiti.

Situatia devenise un pic disperata. Christina se uita inspre TJ.

- Ca in razboi... ofta el visator. Expedia rafala dupa rafala bine tintite. Se uita atenta la el. TJ facuse toata campania argentiniana iar amintirile lasate in urma din cei doi ani de razboi reveneau. Se lipi aproape de el. Ea nu participase la luptele terestre, fusese in unitatile speciale de guerila, toate povestile despre infanteria braziliana aruncata la macel fara nici un fel de creier ii trecura prin cap iarasi. TJ provenea din acea infanterie pornita la drum fara nici un reper. Singura lui educatie

de ofiter erau tiradele unor ofiteri depasiti ai Academiei Militare si frontul. Ce invatase la Academie era de mult uitat. Isi aminti cum glumeau pe seama bobocilor din infanterie trimisi drept carne de tun la lupta. Se infiora. Produsul acelor lupte se afla in fata ei acum fara sa manifeste nici o emotie. Era convinsa ca va ramane aici pana va termina cu toti atacatorii, asa ca isi depasi spaima de o clipa si lua pozitie langa el. Casca lui se intoarse spre ea. Mana dreapta lasa arma si o pocni usurel pe umar si apoi pe casca, apoi apuca iar arma Maki. Ea isi aduse aminte de cele cateva povesti despre mizerie si camaraderie de care radea cu ironie cand TJ mai povestea uneori.

- Terminam cu cat mai multi apoi o stergem Chris, facu el repezit. Din directia opusa vin cei sase Seals care au ramas. Poate se vor rafui un pic din greseala cu politaii. Oricum noi trebuie sa trecem de aia. Gata, hotara el. Miscarea! Cara-te!

Christina fugi inapoi. TJ trase scurt foc de acoperire apoi lansa cateva grenade. Fugi dupa ea.

- Se cam duc si munitiile, anunta el... fugi.

Fugira cat ii tinea picioarele. terenul era accidentat. Alergara o mila cand Christina simti ca respiratia o luase razna iar pieptul parca nu mai tragea aer.

- Misca-te, o imboldi el. Hai! O apuca de brat si o grabi. Brusc o impinse si se arunca langa ea.

- A inceput! facu el. Sint acolo.

Ea se ridica intr-un cot si isi pregati arma. Echipa Urban Warrior se desfasurase in formatie si erau hotarati sa vaneze ucigasii camarazilor. Proiectile bine tintite nimerira periculos de aproape, insa locul de camuflare al celor doi era foarte bun asa ca riposta nu intarzie. Cu o luciditate inspaimantatoare Chris se descoperi un moment si trase. Ramasesera doar cinci inamici.

- Grozav, facu el admirativ. Schimbam pozitiile independent. Acum.

Amandoi se grabira spre pozitiile alese de fiecare. Un glonte trecu si prin bratul stang al lui TJ facandu-l sa scrasneasca de durere. Alte doua il lovisera doar mai jos un pic de umar insa i se paru ca paralizeaza de durere.

- Patru, se auzi vesela fata.

- M-a atins, facu el trist. de-abia imi misc bratul stang.

- Stai acoperit, ai o pozitie prasta si acum toti patru se pregatesc sa te ia. Inapoi, inapoi! zbiera ea in casca.

TJ se descoperise brusc. Trase de doua ori. Fostul Charlie 2 primi un glonte in gat. Sangele tasni un metru prin artera jugulara. Locotenentul Burrow pierdu casca si jumatate de ureche. Inspaimantat de zgomot se retrase. Christina trase iar locotenentul pierdu si o jumatate de creier. TJ se stramba de durere. Primise doua proiectile in piept, insa din fericire blindajul activ detonase. Avea insa probleme serioase de respiratie. Scoase trusa de urgenta si se injecta in brat. Era solutia pe care o agrea cat mai putin. Inchise ochii, apoi efectele drogului incepura sa se simta. Camionul care parca statea pe pieptul sau demara in jos si isi pierdu greutatea.

- Chris, m-am injectat, facu el stins. Trebuie sa terminam repede. O lua la picior spre atacatori. Disperata, Christina tragea un foc de acoperire bine tintit insa cei doi atacatori erau elitele US Marine Corps iar armele lor gasira imediat ceea ce trebuiau sa gaseaca. Gloantele pornira, insa in acelasi timp trase si fostul infanterist din razboiul Braziliano-Argentinian. Trase in cadere, insa nu cu gloante ci cu o grenada flash. Atacatorii ramasera pe loc o secunda mai mult decat trebuia. Suficient pentru a fi facuti svaiter de gloantele celor doi care apasau pe tragaci sa rupa arma. TJ se scula naucit din iarba. Antebratul drept era zdrelit rau, insa de-abia acum simtea. Christina alerga la el, il inspecta inspaimantata rapid apoi il trase in viteza. Fostii urmaritori din paza restaurantului se apropiau.

Ii venea sa urle de durere insa isi dadu seama ca nici macar nu mai are putere sa faca asta. De zece minute mergea tras de mana de Christina. Singurul lucru de care era constient era ca vede doar ca printr-un tunel. Isi pierduse vederea periferica, gandi el, mandru de gasirea termenului.

- Asfalt, asfalt, aiura el. Mergem acasa...

- Am ajuns acasa, facu ea. il impinse in mica Toyota. El o ajuta cum putu sa-i scoata echipamentul. Aruncara totul sub bancheta falsa. Christina pastra cele doua mitraliere usoare Maki asupra ei si cateva incarcatoare. Nu mai conta. Daca ii oprea cineva va trebui sa traga. TJ zacea drogat si plin de sange. Si ea era plina de sange. Mica Toyota porni cu o viteza infioratoare pe strazi. In curand ajunse departe de zona luptei si se pierdu printre luminile orasului.

Luminile oraşului III

Zgomotul senilelor se apropia. Se auzeau glasuri rastite. Incerca sa se afunde cat mai mult in mlastina, se apasa cat putea in pamantul galben, inchizand ochii, incercand sa se faca invizibil. I se parea ca se dematerializeaza si asta ii dadu o stare brusca de confort care se schimba brusc in frica si mai mare. Vocile oamenilor se auzeau si mai tare. Ce mai ramasese din pluton, patru oameni, erau ingropati alaturi si incercau sa nici nu respire. Vocile erau deasupra. Simtea ca se sufoca sub covorul de frunze. Zornaitul de senile se auzi la mai putin de jumatate de metru distanta. Cel putin o companie de tancuri grele, recunoscu dupa tancurile De Gaulle de 72 de tone cu tunul enorm de 150 mm precum si Jullietele cu tunuri de 105. In ariergarda erau transportoarele Puma cu tunurile lor de 75. Se facu mic de tot, una cu pamantul. Zgomotul se departa. Simtea ca se sufoca. Mai trebuia sa stea cateva minute macar, se ma auzea ceva, se destinse si cu frica se dezgropa din stratul de turba imputita. Nu mai era nimeni in jur. Se uita prostit la arma. Incarcatorul si patul Schmeisserului pe care il lasase langa el ingropat erau o gramada de fiare indoite. Se repezi in jur si incepu sa sape. Tot ce gasi fu un morman de zdrente, oase si sange. Langa el cineva se ridica alb la fata. Vazu tresele de caporal prin ceata...

Plutonul statea in jurul focului. Se uita la ei cu atentie. Erau cei trei camarazi ai sai din recenta campanie. Apoi

jumatate de duzina din veteranii primelor campanii, oameni care vazusera totul intr-un an de razboi greu. Duzina de pifani proaspeti alcatuia restul plutonului. Cu totii mancau la cartofii gasiti in cabana si facuti pe jar. Pifanii stateau mai timizi la o parte. De fapt si el si cei trei camarazi ramasi nu era cine stie ce de capul lor.

- Peste o ora ne incepem deplasarea catre rau. Tot ce nu e necesar ingropati. Pana atunci va odihniti, pregatiti armamentul si munitia. Inteles? facu el.

- Domnule locotenent, eu zic sa nu plecam inainte de ora 3. Acum inca patrulele sint mai dese, in plus pana la 3 mai sint 4 ore de odihna, ne putem reface. Eu as zice sa facem de paza cate 2 oameni cate o jumatate de ora fiecare.

Se uita la Carriciola si dadu din cap obosit. Avea dreptate din nou. Ca intotdeauna nu contesta deciziile plutonierului sau. Daca la inceput i se parea ca ii stirbeste din personalitate, acum il durea in fund. Stia ca omul are dreptate. Carriciola zambisi el fara urma de ironie. Grupul de veterani la fel. Avea impresia ca intrase sub protectia lor, si functia sa de locotenent se transformase mai mult in una de mediator intre pifani si veterani. Pifanii inca il recunosteau ca o autoritate din cauza gradului de ofiter, veteranilor putin le pasa de el, iar el stia asta. Ordinele le dadea el, insa de fapt Carriciola hotara totul in companie. Probabil ca de asta si supravietuisera atata.

- Am format echipele domnule locotenent. Puteti dormi fara grija, daca e ceva va scol imediat. de altfel si eu o sa trag un pi de somn imediat. Fiti fara grija, am pus cate un veteran si un boboc, asa ca nu vom fi luati prin surprindere.

- Multumesc plutonier, casca el. Se tranti pe covorul de iarba si adormi instantaneu.

O raza de soare ii trecu printre gene. Sa fi dormit atata? Se ridica in capul oaselor si se uita dupa plutonier.

- Salut, se auzi vocea obosita de langa el. Aparu chipul tras la fata al Christinei. Mult ai mai dormit.

TJ se uita la el. Era bandajat, curat, intins intre cearsafuri, imbracat in sort si un tricou subtire. Christina il privea de langa pat. Probabil ca a adormit rezemata de pat saraca, gandi el vazand-o cum se ridica zambind. Parea foarte obosita.

- Dormi de 2 zile, zise ea zambind.

- Si tu ai stat sa te uiti la mine? De ce nu dormi?

- Am dormit si eu, stai fara grija. Dar am fost sa fac transferul in conturi, totul e in regula acum. Ai dormit atata ca ai fost drogat la greu, mai erai si obosit. De-abia te-am carat in pat. In rest rani superficiale. Credeam ca ti-a atins plamanul, iti curgea sange din gura, insa ti-ai muscat buza. In cateva zile esti ca nou. Coincidenta a fost ca ai mai luat un glonte in fund. In aceeasi parte. Cred ca poti fi sigur ca nici un glonte nu te va mai atinge acolo, care ar fi sansele? Ai mai si visat urat cred. Eu am doar rani usoare la brat si la picior.

- In doua-trei zile suntem gata sa luam alt contract, zise el.

- Ba pe naiba, am lipsit patru zile de la scoala, facu ea. Incep aia sa intre la idei.

TJ rase cu pofta. Amandoi luau foarte in serios chestia cu scoala, se prezentau la cursuri si examene. Era cea mai buna acoperire a lor. Chris trecea printre primele 10 studente din an la specialitatea ei. TJ era si el un student bun, insa doar la unele discipline. Gandea ca chiar ar fi placut sa fie biolog marin.

- Gata, maine mergem la scoala, zise el.

- Am spus ca am avut un accident de masina. Am avut un mic accident incercand sa eviti un pustan cu bicicleta, ai intrat cu masina in bordura si ne-am lovit destul de serios. Toata lumea ne-a transmis insanatosire grabnica.

TJ rase incantat. Chris avea mai mult colegi iar el colege. In special el era multumit de asta, glumea mereu, insa cu grija, deoarece nu voia sa spuna ceva ce nu trebiue. El si Chris nu aveau nici o relatie in afara de cea de prietenie, insa fara ca vreunul dintre ei s vrea asta, se parea ca pana la urma e inevitabil. Nici unul dintre ei nu avusese vreo legatura serioasa cu colegii sau cu altcineva aiurea. Cum ar putea sa aibe intimitate cu cineva? TJ nu stia sa vorbeasca decat de camarazii sai, de ziua in care ramasese singurul supravietuitor al bombardamentului, avand norocul sa se rupa podul la cateva secunde inainte ca proiectilul incendiar sa explodeze si sa iasa la suprafata tragand disperat oxigenul aproape consumat de napalmul arzand, privindu-si camarazii care se transformau in mici papusi arzand. Chris nu stia decat de camarazii sai si de noptile in munti, de infiltrarea in bazele argentiniene, de lichidarea santinelelor cu un cutit in beregata si de mirosul sangelui cald pe mainile ei, de fuga prin sarma ghimpata si santurile de aparare in timp ce camarazii ei mureu sfasiati de

cainii de lupta, sarind pe minele antipersonal si impuscati de militarii argentinieni dupa ce preferasera fuga din incercuire decat inchisorile si torturile argentiniene. Fusesera alesi in trupele de elita tocmai fiind singurii supravietuitori ai unor evenimente din acestea.

Seara trecu calm si placut. Cinara ca de obicei in curte, ascultand posturile de radio cu stiri si muzica. Trebuiau sa-si refaca puterile, iar duzina de aripioare la gratar si cartofii prajiti ii ajutara. Sase sticle de bere groaznic de rece faceau sa mancarea sa alunece mai repede pe esofag. Stirile din lume erau amestecate. Statele Unite isi infrunta cu succes dusmanii din afara si din interior, tanarul stat independent Texas semnase tratatul militar cu Stalele Unite. Mexicul era iarasi in razboi civil. Tarile Americii de sud erau pline de framantari interne. Fostii camarazi se impuscau acum intre ei. Uniunea Europeana incerca sa stapaneasca refugiati din Rusia si pe cei din Federatia Est Europeana, satui de regimul neocomunist. Proaspatul cel de-al patrulea Reich se confrunta si el cu acel val, insa masurile sale erau mult mai drastice, incluzand scurtele campanii ucigatoare pe teritoriul Poloniei si Ucrainei. De asemenea tratatul intre UE si cel de-al patrulea Reich se semnase, impotriva imigratiei care amenința sa-i sufoce. Resturile celor doua grupuri de armata ale Chinei si Indiei aliate se intorceau in debandada in China, hartuite fara mila de armata Japoniei. TJ zambi. Mica armata a Soarelui Rasare era asa cum o stia el, groaznic de eficienta, atacand cu armata de tancuri, elicoptere si rachete comandate de la distanta. Dronele nu cunosteau frica sau mila, iar militarii ce le manevrau stateau la caldurica la o buna distanta in cabinele de comanda. Infanteria japoneza avea doar rolul sa protejeze acesti soldati-operatori care nu pusesera de prea multe or mana pe o arma, care aveau putin peste 20 de ani, insa reprezentau grosul armatei japoneze. Australia isi intarea fortele armate pregatindu-se de o eventuala invazie asiatica, iar alianta cu japonia le adusese numai avantaje militare, asa cum Brazilia beneficiase de pe urma aliantei cu Germania si Japonia, insa prea tarziu. Razboiul se incheiase pe pozitii de remiza cu Argentina, bine sprijinita de Franta. Conditiile de egalitate fusesera insa dictate si de aparitia noilor tancuri germane Tigru, Pantera si Leopard care surclasau tancurile Franceze. Sau de avioanele Messerschmit si Heinkel care se luptau de la egal la

egal cu aparatele Rafale si Tornado furnizate de Franta Argentinei. O lume dementa, marcata de foamete si disparitia resurselor, de suprapopulare, carne de tun eficienta, kur de vanzare pentru conducatorii statelor. TJ pretindea in gluma ca va fi obligatoriu la un moment dat ca femeile sa nasca cel putin 4 copii si sa scurteze perioada de sarcina la 7 luni pentru a forma mai repede noile armate necesare tarilor combatante.

Luminile oraşului IV

Aerul era inca curat, era 8 dimineata, se anunta o zi insorita, eraun pic inorat si parea ca va fi una din rarele zile respirabile. Campusul universitar arata parca mai bine decat in urma cu aproape o saptamana de cand il vazuse ultima oara. Strecura usor mica Toyota cu esapamentul lovind de caroserie intre un Chevrolet cochet rosu si un Prowler nou nout. Coborara din masina, iar TJ deschise usa mai mult, lovind usor Chevroletul rosu. Inchise portiera si constata cu placere ca zgariase din nou un pic Chevroletul. O lua pe Chris de brat si pleca spre cladire foarte multumit de sine. In parcare, mica Toyota parea scarbita

de compania fudula din jurul ei. Se despartira, fiecare cu facultatea lui. TJ era incantat ca era student, el nu fusese decat la Academia de Razboi. Chris pleca la cursurile ei de electronica mai plictisitoare, iar el o lua incantat spre laboratorul de langa micul ponton. Isi indrepta rucsacul pe umar, se agatase in gluga tricoului cu maneca scurta, isi ridica pantalonii cu buzunare multe care ii treceau un pic de genunchi si o lua la fuga. Chris pufni in ras vazandu-l cum alearga ca un adevarat pui de american spre sala de curs. Realiza ca mai aveau 3 ani de facultate si nu stia cum ar putea sa-l convinga sa fuga in Australia mai devreme, cum stabilisera inainte, cand vor avea suficienti bani. Acum el parea mai reticent cu castigarea banilor, nu se mai grabea ii placea viata "cinstita" de student un pic tocilar, insa si un pic smecheras, iubitor de baschet, fotbal si soccer, fan al clubului de inot, in general prezent la toate evenimentele sportive si tampite ale campusului si ale unor petreceri la care mai era invitat. In general petrecerile la care mergeau ei erau cele ale seriei facultatii de biologie marina, unde era invitat de gramada de colege pe care le avea si care se obisnuisera ca vine cu Chris, colega de bursa din aceeasi tara, iar petrecerile la care il lua Chris pe el erau cele ale electronistilor si programatorilor, pe langa care chiar si un student la biologie marina parea un macho. La petrecerile serioase ale celor de la facultatile serioase de stiinte economice, politice, drept, afaceri, litere sau jurnalistica nu erau invitati deoarece nu isi aveau rangul de cool. Aveau viata studentului american obisnuit, cu un statut mediu, si care incercau sa-si sporeasca popularitatea asa cum era la moda. Chris intrase in echipa de soccer ca o rezerva obscura. TJ era tot rezerva insa in echipa de inot si avea un statut mai bun de cand pocnise pe unul din fundasii echipei de fotbal cu doua saptamani in urma cand se ajunsese la un mic conflict intre trei din membrii echipei de inot si cativa din echipa de fotbal care erau "crema" scolii si care nu aveau altceva de facut decat sa faca glume proaste. de asemenea, TJ se bucura de popularitate de cateva saptamani si dupa ce colegii sai aflasera de modul in care parca el mica Toyota langa Chevroletul lui Raging Bull, unul din pionii de baza ai apararii echipei. Oricum incepuse sa se gandeasca sa-si schimbe locul de parcare, colegii il sfatuisera sa-si ia o trusa medicala cu el, iar Chris il rugase sa parcheze de mult in alta

parte si nu in zona rezervata jmecherilor ii explicase ca o aventura cu cauciucuri taiate si ochi umflati nu e foarte buna, insa TJ o tinea pe a lui ca trebuie sa faca si cate un lucru tampit pentru a avea credibilitate.

- Hello TJ, zambi Helen.

- Hello Helen, Jamie... raspunse TJ bucuros. Ii placeau colegii si colegele sale.

- Ce ai patit de fapt?

- Un pustiulica mi-a taiat fata cu bicicleta si am luat contactul cu bordura si pe urma cu parbrizul. Nu e grav. Mai nasol e ca a trebuit sa caut tot orasul un amortizor si o rotula de directie, si de-abia am gasit si m-a jupuit de bani un mexican. Pe langa asta de-abia am reusit sa fac janta la loc rotunda si a mai trebuit sa iau si o anvelopa noua. A trebuit sa indrept cat am putut bara de protectie si am vopsit si eu pe acolo cum am putut si arata destul de naspa, dar merge, facu el cam suparat.

- Si acum ai reparat-o? intreba Sara , care se alaturase discutiei. Era o chestie foarte macho sa strangi un surub la o masina, majoritatea erau ori de bani gata si le duceau in service, ori prea ignoranti sa faca asta. Iar printre colegii sai biologi, TJ avea un statut mai aparte, de student mai rasarit si mai popular. El tinea foarte mult la ei.

- Merge. Chris are un cucui mare de tot in frunte, o baga el in discutie. Zambi vazand mutra fetei. Sara era una din fetele care se cam bosumfla cand TJ aducea aminte de Chris. Tot la fel cum colegii ei strambau din nas cand Chris il tara pe TJ peste tot dupa ea. Ma duc sa ma schimb, zise el repede.

Fugi la vestiare si isi trase costumul de neopren si buteliile. Studiau modul de prindere al anumitor tipuri de alge de stabilopozi, si rectia chimica la anumiti compusi de poluare, care le dadea diverse culori. Studiau intr-un bazin invecinat cu oceanul, in care reproduceau anumite conditii. TJ adora genul asta de lucrari practice.

Apa curgea din sort pe pontonul fierbinte de lemn. Se auzi un zgomot apasat de pasi pe ponton. TJ se ridica in fund. Jeff venea topaind un pic caraghios pentru un tip de un metru si 85 de centimetri si peste 80 de kilograme. Jeff era cel acre il luase pe TJ ca rezerva in echipa de inot. Lui TJ ii placea mult de Jeff, era un surfer de exceptie si un sportiv in general bun. Printre putinii tipi de la biologie marina nu erau multi prea rasariti, iar

Jeff era concurenta amicala a lui TJ in privinta fetelor. Spre deosebire de TJ care nu depasea faza flirturilor ocazionale si care se indrepta usurel spre o relatie cu Chris, Jeff schimba prietenele cam la o saptamana, facuse si niste calcule in privinta unui termen de garantie al prietenelor sale. Recordul sau personal era de opt prietene in acelasi timp. Jeff era campionul facultatii lor, inotator, in plus avusese printre prietenele sale si vreo doua majorete, ceea ce il facea o legenda. De o luna de zile Jeff avea insa o prietena stabila, prezentata de Chris, Lisa, o satena draguta si foarte timida. Parintii lui Jeff aveau un oarecare statut, tatal sau era ofiter al Pazei de Coasta iar mama directoare adjuncta a unui institut oceanografic. El era pasionat de surfing si alte sporturi extreme. In spatele sau mergea Nick, un alt prieten bun, prieten din copilarie cu Jeff, tot un surfer insa blond cu parul pana la umeri asa cum aratau surferii in poze, un pic mai inalt ca TJ si cu niste muschi mai solizi si ca ai lui Jeff. Acesta era trioul de soc al facultatii lor. Si in afara scolii mai fusesera impreuna la surfing sau in skatepark. In general dupa cursuri se opreau pe plaja su aiurea in alta parte cel putin 2-3 dintre membrii grupului.

- Ati adus? privi TJ printre gene.

- Normal, facu Jeff si scoase din buzunarele incapatoare trei cutii de bere de la gheata. Le puse pe ponton si sari in apa. Brr da reci au mai fost, buna e apa asta calda.

- Doar trei?

- Fratele Nick are si el trei, pufni apa pe nas Jeff.

- Si unde e fratele Nick?

- In spate cu trei tipe. Auzi omule, are asta un noroc, de cand noi ramaseram la o singura prietena sar pe el toate, deja omul le face programare de zici ca e dentist. Uite-l ca vine.

Blondul veni cu pantalonii largi atarnand si cu parul prins la spate. Mai mult ca orice altceva te asteptai sa-l vezi cu o placa de surf sub brat. Avea parul aproape alb decolorat de la soare.

Se adunara si ceilalti pe langa el. Jamie, sudentul eminent, Charlie, ochelaristul si fetele, Helen, Jenny, Sara si Tia. Grupul lor.

Nick sari si el in apa apoi iesi pe ponton si se scutura ca un caine. Primi o palma serioasa pe spinare de la Jenny. O

prinse si ii ciufuli rau parul roscat si des. Nick avea o slabiciune pentru fata roscata si pistruiata si se tachinau tot timpul.

- Ati inebunit? facu Charlie. Bere? Daca ne prinde careva?

- Ei nu te mai kaka pe tine, facu Jamie protector. Cei doi contrastau cu ceilalti trei colegi ai lor. Charlie si Jamie erau slabi si maruntei, asa cum Jeff, Nick si TJ aratau ca niste atleti. Jeff cu statura sa ar fi putut fi selectionat si in echipa de fotbal, insa o lovitura in genunchi il facura sa piarda selectia. Uite-l si pe Fat Nick, rase el.

Ultimul membru al echipei se apropia. Fat Nick era numit asa pentru a nu se incurca cu Nick. Fat Nick era opusul lui Nick, la el burta era cea mare iar pieptul se ingusta. Nu avea mai mult de un metru 70 si asta il facea sa arate si mai gras. Era un pachet doldora de bancuri si anecdote.

- Mergem in golfulet, nu ne vede nimeni. Golfuletul era un loc la 50 de metri de ei, plin de ierburi si cu cativa copaci, ca un mic intrand in apa. Era ca un loc al lor, nimeni nu mergea acolo, nu era nisip de plaja, doar un noroi si niste radacini. Si multa liniste. Pusera cutiile de bere in lada de plastic cu gheata si o luara spre golfulet. Scurtara drumul si o luara inotand prin zona cu curenti. Apa nu depasea doi metri, iar ei trecura pe rand prin locul cu apa mai mica. Jamie si Charlie trecura usor, Fat Nick opunea o mare suprafata apei dar trecu in cele din urma si el. Fetele trecura si ele. Helen era cea mai neindemanatica si mai firava si trecu mai greu. Blonda Sara trecu si ea dincolo, cu ochelarii prinsi de gat cu o cordeluta si isi scutura parul scurt, apoi trecu si Tia cu pielea ei neagra. Ca de obicei Jenny trecu in stilul propriu inotand pe la fund. Urmara cei trei. TJ se gandea vesel ca Chris era la cursurile plictisitioare pe caldura asta.

Se inghesuira in mica limba de pamant cu totii. Aveau hamburgeri, cartofi pai si bere. Urmatoarele 30 de minute trecura repede.

- Ar cam trebui sa ne intoarcem. Asistentu' trebuie sa apara sa vada ce am facut.

- Cat e ceasul? facu micuta Helen cascand.

- Zece jumate, raspunse Nick. Ar cam trebui sa ne miscam de aici.

TJ dadu din cap afirmativ fara a avea vreun chef sa se ridice. Privi printre gene la colegii si colegele sale. Formau cu totii un grup ciudat si eterogen. Erau Jamie si Charlie, firavi,

neindemanatici, cu reputatie de tocilari. Fat Nick era grasul care glumea tot timpul si era luat in ras de mai toata lumea. Jeff si Nick erau cei doi surferi, ca doi sportivi renegati de comunitatea lor, nefiind considerati populari decat in cercul lor restrans. TJ se incadra si el in aceasta clasificare. Fetele erau si ele diferite. Helen era si ea genul de tocilara timida, inteligenta, draguta, subtire si neindemanatica, Sara era mai autoritara, tunsa baieteste si cu niste ochelari subtiri care ii accentuau impresia de intelectuala, iar Tia era o negresa inalta de un metru 75, slaba, foarte sarcastica, extrem de inteligenta si autoritara. Roscata Jenny era foarte dinamica, era o sportiva buna. De fapt se presupunea ca avand o specialitate ce impunea contactul cu apa trebuiau sa fie buni inotatori cu totii. Nu era chiar asa, insa si dintre fete Tia si Jenny aveau loc in echipa de inot a universitatii ca rezerve. Nici unul din grupul lor insa nu era un sportiv cu performante deosebite si nici nu aspirau foarte mult la asta, erau multumiti cu mediocritatea si avantajele acesteia. In general TJ si Jenny erau considerati liderii grupului, aveau cea mai multa imaginatie.

Trecura inapoi pe ponton, Fat Nick cu mai multa dificultate decat la dus. Dadu din picioare disperat si reusi sa ajunga cu picioarele pe nisip. Jeff era sa se inece izbucnind in ras cu capul jumatate sub apa la incercarile grasunului. I se marira ochii in cap, apoi tusi de doua ori, zmuci din brate si se trase la ponton tusind de zor aproape vomitand. Nick cel gras ii dadu cateva in spate iar respiratia lui Jeff reveni la normal.

Imbracara costumele de neopren si intrara in apa chiar cand profesorul asistent veni langa ei. Eprubetele se sedimentasera intre timp si facura observarea compozitiei apei. Comparara cu mostrele centrifugate. Cursul practic se termina la ora 12, se schimbara si pornira spre cantina. Grasul se opri brusc.

- Nu simtiti nimic?

- Ce sa simtim? intreba TJ. Nu simtim nimic.

- Peste prajit. Au pregatit prima transa la Freddy's. Si cartofi. Avem bunatati la masa azi, facu el incantat.

- Si simti de aicea? OK, fura toti de acord. Micul fast-food era la 100 de metri in afara campusului, pe plaja, si merita drumul. Pestele de acolo era grozav, iar dupa nasul lui Fat Nick puteai sa te iei cu incredere maxima cand era vorba de mancare

buna. O luara inapoi pe plaja. Fat Nick o lua la picior cu pasi de urias spre micul restaurant, urmat de Sara, care trebuia sa verifice tot ce lua grasunul. Restul grupului ii astepta sa vina uitandu-se la ceas. In 10 minute aparura, Fat Nick gafaia grabit de blonda sa nu intarzie cumva.

- Ce porcarie, uite prietenii nostri vechi, mormai Jeff. Un grup de trei huidume din echipa de fotbal se indrepta spre calatori. O minge zbura si se opri in spinarea grasului care evita un conflict si grabi pasul.

- Hei grasule unde fugi asa, zbiera Hank, una din brute. Nu ii stiau celalalt nume, iar multa lume pretindea ca nici el nu si-l stie. Tipul beneficia de o bursa sportiva si toata lumea era convinsa ca nu poate numara pana la 20 decat daca se descalta.

- Probleme, facu Jeff, si pornira cu totii. Se intalnira la jumatatea drumului.

- Ce aveti voi acolo tembelilor, facu Hank? Masa noastra de pranz?

- De ce nu iti vezi de ale tale tu? intreba Tia sec.

- Ei frumoaso, ai si glas? interpela unul din fotbalisti. Erau groaza universitatii, cei mai tari, spaima tocilarilor.

- Ei gata, Hank, facu impacuitor Jeff. Si tu acuma... nu ti-au facut nimic. Nu avea chef de confruntare, desi era si Nick si TJ acolo, matahalele ii dominau.

- Ce e baiatu' nu ti-e bine? de ce nu te duci sa te joci cu delfinii?

- Pai asta am face, facu incetisor Helen, insa cateva mamifere primitive nu ne lasa. Subestimase insa auzul celor trei.

- Ce ai zis broscuto? facu contrariata una din matahale prompt si facu un pas spre ia intinzand mana. TJ reactiona prompt fara sa vrea. O simpatiza foarte mult pe fata cea subtire si timida. Fara sa vrea apuca mana matahalei in timp ce piciorul se aseza sub genunchiul agresorului, pe la spate. Acesta cazu intr-un genunchi cu mana prinsa la spate. Ii dadu drumul si se trase cu un pas inapoi.

- Gata, facu el impacuitor, haide sa ne potolim da?

- Ce spui tu? facu furios agresorul. Acum avea un motiv serios de bataie. O sa-ti scot dintii apoi si tocilarei asteia asa de

distractie sa vad cum arata fara ei. Ochii i se injectasera de furie si se indrepta spre TJ. Ridica pumnii.

TJ se dadu inapoi in timp ce toata lumea privea speriata. Matahala ranjea acum. Brusc vazu rosu in fata ochilor. Revazu in minte fetele mutilate de la San Giuliano. Ca prin vis facu un pas inainte si lovi brusc cu toata forta direct in fata agresorului. Se linisti tot asa de brusc. In fata sa matahala cazuse pe spate cu sangele curgand din nas si din gura. TJ se ingrozi la gandul ca ar fi putut sa-i rupa gatul, totusi nu isi pierduse cumpatul si il lovise sa doara nu sa produca stricaciuni. Lovisa insa cu placere sa lase semne. Acum cel de jos avea nasul spart, buza de sus sparta, iar TJ auzise trosnetul unui incisiv. Instantaneu ceilalti doi sarira pe el. Cu promptitudine Nick retinu pe unul din ei punandu-i o piedica. Fara sa loveasca, injurand, Hank bruta impinse pe Jeff la o parte si se repezi cu un pumn la TJ. Acesta se feri si pumnul nu il atinse. Era insa lent in miscari, cu gandul aiurea. Al doilea pumn enorm i se opri in stomac in plin. Fara sa vrea incorda muschii stomacului si se ridica usor in sus. Forta loviturii il impinse cam un metru inapoi. Se incrunta apoi se uita brusc si lucid la Hank. Acesta lovise cu toata forta iar acum pe fata i se citea groaza. Nimeni nu rezistase pana acum la un asemenea pumn, iar acum slabanogul din fata lui il privea mirat. Brusc TJ se destinse iar piciorul pleca direct inacelasi loc unde pumnul sau lovise mai devreme pe celalalt agresor. La fel ca si inainte, si acesta cazu lat, insa de data asta lovise mai cu mila si isi dadu seama ca in afara de sangele care curgea din nas nu va mai fi decat o vanataie. Cel de-al treilea se potolise. Nimeni nu mai zise nimic. TJ ajuta pe primul lovit sa se ridice. Era ametit, avea un dinte care se misca, insa nimic altceva. Hank era mai mult ametit. TJ dadu din umeri. Pleca iar grupul il urma. Pornira in liniste spre cantina.

- Unde ai invatat sa dai asa omule, rupse tacerea Nick. Era cel mai volubil. Eu am bratul inca o data cat tine dar nu l-as putea lasa pe ala lat din prima.

- Pana la 17 ani am stat in mahalalele din Rio... Pana am aflat ca am un tata cu o multime de bani. Acolo nu se batea nimeni dupa reguli si toata lumea practica artele martiale. Stii, Capoeira, care e la moda si in State. Am incasat la scanduri pe spinare incat nu le mai stiu numarul. Nu prea erau multi sportivi pe acolo.

- Grozav omule, eu am facut cativa ani de Tae Kwon Do, continua blondul, da' asa ceva nu era nimeni in stare sa faca. Cum de-ai facut mobilitatea asta? Numa cu dansul ala amestecat cu arte martiale?

- In mare da, dar nu prea m-am mai caftit de mult cu nimeni. Cel putin in Brazilia mereu stateai cu frica sa nu iei un cutit in spate. Si nici pistoalele nu erau chiar asa demodate. De astia e doar gura nimic altceva.

- Eu am pus in fund pe unul din ei anul trecut si imi pusesera gand rau, tot m-am ferit de ei cateva saptamani. Pana la urma au uitat, dar ma asteptam sa iau o mare batalie de la toata trupa. Oricum pusesem toata gasca de la South Beach in alerta si eram pregatit sa-mi iau si eu revansa daca era cazul.

Desfacura pachetele la masutele de piatra. Mirosul de peste ii starnea si mai tare. Mancara cu totii cu placere. TJ observa ca era privit mai altfel.

- Hei mai lasati-ma in pace, facu el. La cata ciomageala am luat pe strazile din Rio astia sint mici copii. Voi habar n-aveti, ati stat in cartierele voastre bune, ati invatat sa va bateti ca un sport, cata lume a vazut cum e intr-o banda...

- Eu am fost intr-o banda, facu Nick. Si Jeff la fel, cu mine.

- Da? Si ce faceati? Noi ne ciomageam si pentru mancare. Voi de ce va bateati?

- Nu stiu... teritoriu... asta a fost scurt timp, erau altii care chiar isi disputau anumite zone, spargeau masini, case...

- Aha si voi erati surferii periculosi, izbucni TJ in ras... Halal banda...

- Cam asa ceva, rase Jeff. Chestii de adolescent tampit.

Ziua continua agreabil. La sfarsit aparu Chris. Auzise si ea de isprava lui TJ, aflase toata universitatea. Plecara spre casa cu mica Toyota. TJ nici macar nu mai zgarie portiera Chevroletului. Era satul de violenta pe ziua aia. Baga in viteza si pornira. Incepea sa se insereze. Fusese o zi din cele mai putin poluate, de-abia acum se vedea cerul inchis la culoare si incepura mirosurile sa se faca simtite. Pana si apa oceanului fusese mai curata. Echipele de interventie mai curatasera petele de petrol ce se apropiau de coasta. Masinile politiei goneau pe strazi cu sirenele urland. Orasul isi incepea viata de noapte.

Undeva langa o mica cazarma de langa port ofiteri importanti ai Navy Seal dezbateau inca problema nerezolvata,

anihilarea a jumatate din efectivele Urban Warrior in timpul unui exercitiu de antrenament. Acum erau siguri ca cantitati oarecare de armament ajunsesera la diferiti particulari. Nu se stia inca cat, se spera ca nu prea mult. Din informatiile politiei si FBI se parea ca mai multe trupe de asasini platiti aveau aceasta posibilitate, in special cea a Trishei Lang si a lui Carl Springer, desi nimeni nu avea vreo dovada. Mica Toyota paraia linistita din motorl supradimensionat, cu esapamentul zdranganind jalnic la fiecare groapa din strazile lasate in voia intamplarii.

Luminile oraşului V

- Si totusi avem nevoie de ceva miscare, sustinu el.

- O sa fie nasol, ceda ea in sfarsit. Mai ales cu gura ta aia mare.

- Acuma o sa mi-o tin. Promit solemn! ridica el doua degete.

- Inca o data. Sub nivelul apei sint senzori de toate felurile. Termici, cu astia nu ai treaba daca nu intarzii intr-un loc. Chimici, si astia ar trebui sa fie pacaliti de rebreathere. Infrarosiile nu sint problematice. Mai sint detectoarele acustice active si pasive. Trebuie sa ne miscam incet si cu mare atentie, detectam unde e frecventa cea mai mare si trecem fara zgomot. In cazul in care nu se poate anulam operatiunea.

- Daca o anulam scapam si cateva proiectile pe fuga in baza. Asa de siguranta ca sa intareasca paza poate mai vin si alti amatori.

- Fa tu asta si ai sa vezi cum fugi cu o intreaga divizie blindata la kur sprijinita de elicoptere. Maine vine tot circul si sa vezi demonstratii. Totusi eu cred ca telemetrul ala trebuie vazut si de noi.

- M-as mira sa nu avem asa ceva. Ca intotdeauna cand eu dormeam tu ai fost de o inteligenta sclipitoare si ai reusit sa-i tragi aluia casca de pe divla si cutia aia de pe spinare. Si ai vazut ca toate electronicele lor sint inca sub ale noastre. Incep sa se apropie, dar cred ca o sa mai avem avantajul tehnologic ceva timp. Japonezii sint avansati, ei au acelasi echipament cu noi, probabil ca acum armata lor incepe sa se echipeze serios. Iti spun eu Chris ca se simt obligati sa faca ceva parada de telemetrele lor si de marea surpriza a camuflajului metamorfic in varianta definitiva dupa ce le-am curatat jumatate din efectivele lor de elita. Probabil ca la armament sint destul de in urma fata de noi. Camuflajul lor este la fel de bun ca al nostru, asa e, insa blindajul lor este mai greu si nu foarte eficient, la asta si la armele de atac au ramas in urma. In schimb, la detectoare si electronice sint pe picior de egalitate cu noi.

- Bun. Deci il dam draku de telemetru si ii facem transferul imediat ce punem mana pe el.

- Cum naiba esti tu mereu de acord cu mine, dadu el din cap. Dupa ce o stergem din tara asta imputita o sa ma rog de tine sa fii sotia mea.

- In regula, numai sa-ti pastrezi pana atunci gura inchisa si ambele maini pe fund... zic eu ca in cazul tau blindajul ala tot nu e suficient si gloantele alea tot sint atrase de fundul tau ala mare.

TJ casca indolent si se lasa pe spate relaxat. Privi in sus la coroana bogata a unicului copac din micuta curte si se mai intinse o data. Incerca sa se intinda dupa cutia de bere dar era prea departe. Ofta de placere. Sezlongul din lemn si material textil era de o comoditate infioratoare. Mai casca o data si se intinse. Bara de lemn se desprinse brusc din bratele sezlongului si TJ se trezi bulversat in praf. Se ridica urgent si cerceta sezlongul. Era doar o piulita care scapase. Rasufla usurat si o insuruba la loc. Se aseza cu grija inapoi in sezlong. Chris privea

operatiunile in liniste, zambind. Nemultumit TJ se duse in casa dupa o cheie. Veni cu o tubulara. Chris privea de dupa gard coasta oceanului, la cativa metri mai jos. Parea mica si fragila, in sortul alb scurt si maieul albastru Lasa cheia pe masa si veni langa ea. Ii puse mainile pe umeri, apoi o cuprinse de mijloc pe la spate. Fara sa-si dea seama foarte clar ce face incepu sa o sarute pe gat usor ridicandu-i usurel maieul peste sanii ce pareau mari pentru un corp asa firav. Ea se degaja razand usor, se intoarse, ii puse mainile pe umeri si il saruta. Statura asa un timp.

Lumina intra prin coltul jaluzelei iar TJ isi dadu seama ca dimineata asta era cam innourata. Se scula fara chef si privi afara, era un nor trecator, si brusc ii reveni buna dispozitie. Privi in pat la Chris, ghemuita intr-o parte, iar buna dispozitie crescu din nou. Isi dadu seama ca se trezise si il privea printre gene. Zambi.

- Eu scot micul dejun si tu faci patul facu el bine dispus. Avem timp sa prindem cursurile de la primul pana la ultimul...

Sari si ea din pat si se apuca sa aranjeze patul. El se grabi spre frigider.

Mancara afara. Se anuntau cativa nori, nu mai plouase de cateva zile iar aerul incepea sa puta. Nu pareau nori de ploaie si TJ se gandi ca pe la pranz o sa fie groaznic de cald si smogul se va simti si mai rau. Totusi spera sa fie urat ca draku maine noaptea cand aveau sa patrunda in baza puscasilor marini. deocamdata incepura sa faca veseli planuri pentru ciordirea telemetrului si a echipamentului de camuflaj. Reusita misiunii le putea aduce o suma considerabila, 140.000 de dolari americani, mai mult decat toate de pana acum, dublu orice contract de pana acum. Misiunea era foarte grea si de fapt contractul se scosese mai mult pentru militarii din paza interesati sa scoata obiectele pe poarta pentru o suma considerabila sau pentru vreun aranjament in timpul transportului. Totusi ei se hotarasera sa intre din afara, mai ales ca misiunea putea fi anulata imediat si retragerea in siguranta nu era tocmai o problema, puteau s-o stearga imediat chiar si din baza puscasilor.

Peste patruzeci de minute mica Toyota zdranganea amarnic pe soselele Californiei cu motorul sau mare pacanind pe caroseria de masina de mic litraj care parea ca se desface in multe bucati din cauza vibratiilor motorului supradimensionat

inghesuit cu chiu cu vai sub capota. Chris era la volan, se grabeau si de obicei ea conducea mai repede. Pe mica portiune de-a lungul coastei fata chicoti scurt si calca acceleratia incantata. Acul vitezometrului trecu spre 160 kilometri pe ora. Amandoi regretau ca masina nu e decapotabila de tot, insa oricum mare parte din acoperis era din plexiglas care acum era dat jos, masina aducand cu o sapuniera victorioasa pe sosea. Chris se holba in oglinda la un Pontiac TransAm galben cu motor de 5 litri ce venea din spate vijelios la intrecere cu un Mitsubishi Evo 723, modelul nou nout supersport de 3,8 litri, rosu.

Chris trecu pe dreapta si accelera. Pontiacul era in fata si veni paralel cu ei. Chris o mai calca putin. Aveau 180 la ora, iar masina lor cu toate modificarile entuziaste aduse de ei la suspensii, directie si frane depasea sigur 260 lejer dar nu stabil, atinsese viteza asta lejer insa mai mult nu avusese curaj TJ sa-i dea intr-o cursa in care o amenintase pe Chris la intoarcere ca vine acasa pe jos daca conduce ea la intoarcere. Demarajul in treptele inferioare era groaznic de puternic. Acum TJ isi trase mai bine centura de siguranta si inghiti nodul din gat. Stia ca va urma o cursa si se ghemui in scaun fara sa-si mai bata capu sa o convinga sa se potoleasca. Se gandi cu groaza la cei 3 litri ai motorului cu 6 cilindri opusi, o constructie care nu avusese succes datorita costurilor de fabricatie, dar care furnizase 315 de cai putere pe o masina de o tona si jumatate cu cativa ani in urma pe masinile Toyota B6 Shadow Racer. Mica Toyota nu cantarea nici 800 de kilograme cu motor cu tot, iar nici ei nu erau prea grei. Zambi in sinea lui totusi. Pontiacul era in accelerare iar tinerelul de bani gata de la volan paru de-abia acum sa ia seama Toyotei inconstiente care mergea cu 180 la ora. Dadu din cap razand si accelera insa Toyota impertinenta alerga cu 200 la ora in acelasi ritm cu el. Accelera puternic la 240 si privi in dreapta. In mica sapuniera care trosnea Chris se uita nervoasa la ceas iar TJ cu un aer destins citea un ziar. Incredulul goni si mai tare.

Cu o mutra plictisita TJ lua ochii de pe ziar si se uita la vitezometru. Se intepenise de mult dincolo de 220, iar micul cadran de dedesupt luat de la Toyota de formula arata 260. Plictisit isi continua lectura. Habar n-avea ce scrie acolo. Una din paginile de reclama avea scrisul mai mult deschis la culoare si TJ se gandi ca e tocmai buna la nevoie ca probabil va trebui sa se

stearga la fund cu ceva dupa cursa asta. Incepu sa mediteze destul de serios la asta cand simti ca masina accelereaza inca.

Soferul Pontiaculu accelera in disperare. Acul se indrepta spre 280 si era hotarat sa ia si peste 300 la ora daca e cazul, stia ca masina poate fugi asa. Mitsubishi-ul din spate nu slabea nici el de loc ritmul, soferul era la fel de indracit sa-i dea o lectie Pontiacului. Vazuse un tinerel la volan, iar el era pilotul de incercare al firmei japoneze si era hotarat sa se distreze pe seama pustiului, mai ales ca asta era si meseria sa. Era incantat.

TJ vazu pe deasupra ziarului cabina rosie a salvamarilor. Autostrada se termina iar el nu radia chiar asa de bucurie. Brusc Toyota frana. Cele doua masini de curse se departara rapid. Toyota frana zdravan datorita discurilor de frana mari. Chris vroia sa prinda mica parcare de langa plaja. Opri masina. Coborara usor. Tacut TJ o lua spre micul chiosc din rachita care functiona ca barulet in mica parcare.

- Hei incotro? intreba ea.

- Ma duc sa fac p.ipi, facu el cu un glas foarte linistit, serios. Pleca agale spre chiosc.

Chris rase si vazu cum se departeaza nesigur pe picioare. Nici ea nu era prea vioaie. Mancasera bine dimineata si se duse sa ia doua cafele slabe sa se mai linisteasca. TJ se intoarse ceva mai vesel. Reusise sa nu vomite si acum cumparase un pachet de tigari camel.

- Ha, buna cafea, facu el vesel. Te-ai gandit si la mine ca de obicei. Trase din tigara si se simti mai bine. Isi aprinse si ea una, simtea nevoia dupa cursa aceea. In general nu fumau decat rar, la o masa buna, la o bere buna...

Terminara cafelele si tigarile si o luara agale spre Universitate. Peste zece minute trecura pe langa o masina a politiei. Langa ea parcate Pontiacul galben si Mitsubischi-ul rosu. Soferul mai in varsta facea haz de situatie in timp ce tinerelul din Pontiac nu se mai oprea din dat din maini. TJ se gandi ca stateau la parlamentari de cel putin un sfert de ora. Vazand mica Toyota, soferul arata spre ea, politistii se uitara cu mila la el iar soferul masinii rosi dadu a lehamite din mana.

- Hotomanule, il admonesta prieteneste Jeff, mi s-a parut mie bine de dimineata... puteam sa pun pariu ca pana la urma o

sa fiti impreuna. Locuiti amandoi asa ca deja jumate sinteti casatoriti, glumi el.

- Poate iti trag un picior undeva unde sa nu-ti mai arda de casatorie... se stramba la el TJ ca tot grupul incepu sa rada.

Luminile oraşului VI

Plimbarea subacvatica nocturna nu-i facea vreo placere deosebita, desi altadata ar fi fost incantat de scooterul propulsor care il tara. Afara ploua cu galeata, excelent pentru operatiune, insa tocmai ca nu ii placea timpul, de aceea era bosumflat. Convoiul adusese echipamentele in unitatea militara, acum asteptau sa fie furate de diversi intreprinzatori. O mana imperativa il scutura. Chris.

- Ce naiba, nu pot sa tin aspiratorul asta cu o mana si sa te si trag de maneca. Am ajuns, zise ea.

TJ ridica micul periscop din fibra optica. rau acolo unde trebuie. Ploua cu galeata. Orasul se vedea la 20 de kilometri prin ploaie. Era tot negru, mirositor, iar luminile sale difuze ii dadeau atractia sa speciala. TJ se mai lumina.

Lasare scooterele bine ascunse in albia raului. Mai aveau vreo 50 de metri, incepeau detectoarele. Inotara amandoi usor, fara zgomot, incercand sa nu miste o cantitate prea mare de apa. Apa era tulbure, nu vedeau nimic, inotau doar dupa busola si harta GPS pe care marcasera inainte pozitia si care le arata teoretic drumul la milimetru. Inotara inca vreo 50 de metri in interior apoi TJ facu semn de oprire si scoase iar mica sarma afara. Erau bine bine nou. Lucrau repede. Lasara rebreatherele

ascunse in apa si pornira spre coltul depozitului invecinat. Apasa butonul care starta emitatorul. Humvee-ul se afla ca circa 120 de metri de ei si se indreptara tacuti in partea aceea.

- Dupa harta ne aflam langa depozitul de haleala acum, visa TJ. Astia sigur mananca bine nu cum mancam noi pe vremuri, ofta el. Daca am fi avut fripturile astora atunci pe front sigur altfel se castiga razboiul...

- Hei mai taci si tu, facu ea iritata un pic.

- Ei taci tu. Va durea in fund pe voi astia de la trupele speciale, haleala la greu cand haladuiati prin paduri nu stia nimeni de voi, haleati ce prindeati.

- Da, concentrate... isi aduse ea aminte. Mai taci. Tu pifan viteaz care stateai cu fundu' in transee toata ziua si trageai la masea virtos.

Continuara sa se condaneasca pana aproape de cladire cand TJ o opri ferm.

- Caini fir-ar a dracu de treaba, trebuia sa fie caini? Caini de aia mari.

O umbra trecu usor aproape de ei. Camuflajul ii apara si de detectia cu feromoni special pentru caini, insa TJ avea o aversiune totala fata de aceste animale de cand fusesera atacati intr-un sat si cu caini de lupta. Pierdusera 12 oameni in lupta aceea, dintre care opt fusesera sfasiati de caini. reusisera sa fuga si omorasera trei dintre ei care se aventurasera in goana duma soldati.

- Rotweiller, facu si ea. Nu ne-a simtit.

- Noroc ca javrele astea sar pe tine si nu latra. Dobitocii ar fi trebuit sa ia si niste pechinezi de alarma.

Inaintara cu precautie.

- R.ahat, se auzi in casca vocea agitata a Christinei. TJ se intoarse si vazu dihania neagra repezindu-se spre fata. Ea fu mai rapida. Trecu arma in stanga si apuca imediat cutitul de lupta. Orice foc de arma, chiar si din armele lor, ar fi fost imediat detectat. Cainele isi facu vant spre beregata fetei care inainta un pas si lovi dihania cu umarul, dirijandu-l spre zid. Imediat cutitul fetei ajunse in inima animalului care cazu ca o carpa. TJ de-abia avu timp sa observe ca mai aparuse o a doua jigodie care alerga de data asta spre el. Duse mana la cutit insa dulaul era prea aproape, asa ca scapa arma din mana fara a apuca cutitul. Lovi cat putu de tare cu piciorul in animal la

intamplare. Simti o durere acuta, semn ca lovise in cap, simti o satisfactie insa se repezi la cainele care isi revenise imediat din lovitura de frica sa nu latre, insa animalul nu avea de gand sa faca asta. Inainte de a apuca sa sara TJ il apuca de gat si incepu sa-l loveasca cu capul in dusmanie de zidul cladirii. Simti sangele pe combinezon si continua sa loveasca si dupa ce cainele nu mai misca. Il lasa jos si ii trase un picior cu rautate.

- Un pechinez... facu incredul TJ. Intr-adevar un pechinez se apropie de picioarele sale. Nu-i venea sa creada. Chris era perplexa.

- Becky... hei Becky... se auzi vocea unui soldat... Bai, ai vazut javra lu' capitanul Jamis? se adresa altui soldat.

Cainele incepu sa maraie si scapa un scurt latrat gutural chiar in momentul in care TJ il suta cu aplombul unui jucator profesionist de fotbal. Fascinati privira amandoi javra care pornise in decolare, descrise o curba lunga si apoi disparu in noapte. Aproape imediat se auzira latraturi furioase de caine mare si isi dadu seama ca pechinezul aterizase in mijlocul unei conferinte a cainilor de atac.

- Aoleu idiotule, au mancat-o pe Becky, ai dat de dracu, se auzi un gles vesel. Un caporal voios alerga spre locul unde aterizase pechinezul. Bai idiotule vino sa vezi a mai ramas doar o bucata de coada din el. Ar trebui sa te gandesti serios sa-ti ceri transferul.

- Baiii, de unde a atrerizat javra? se auzi alta voce fericita. Cred ca a sarit de pe magazie drept in mijlocul la dulai. Inchisoarea militara va paste, hohoti el.

Nici ca se putea mai bine. TJ si Chris ajunsera la cladire si se strecurara in sistemul de ventilatie. Nu ara nimic acolo montat pentru detectie, cum era si normal pentru un bunker. Bunkerul se continua si sub pamant, insa se asteptau ca echipamentul sa fie la suprafata. Numerira din prima. O camaruta mica, discreta. inchisa, nimeni in ea.

- E doar telemetrul, sopti ea. restul probabil e in alta parte.

- Uite fishetul ala metalic. Acolo, arata el.

- Imediat. Sari usor pe podea. TJ tinea grilajul aerisirii. O vazu ca da aprobator din cap. Veni sub el si ii arunca rucsacele mititele. Ea indesa o parte din echipament in unul din ele, iar telemetrul in celalalt. Lua si o mica arma automata si o casca.

Contractul era pentru telemetru si uniforma metamorfica insa ea se hotara pe loc sa arunce o privire in liniste la casca siu dispozitivele de ghidare ale armamentului. Nu ocupau prea mult loc. Arunca spre el rucsacele si il urma. TJ puse surubelele la loc. deja ii amortisera picioarele in locul acela stramt. Chris ii facu un semn ca e liber. Iesira din bunker pe unde intrasera si gasira drumul spre rebreathere cu oarecare dificultate.

- Unde sint porcariile astea? TJ era in apa namoloasa pana la piept.

- Le-am gasit, icni ea. Ce apa scarboasa.

Intrara in apa de tot iar peste 15 minute ieseau in partea cealalta fara incidente. Apareau stelele, norii se dusesera, apa era tot tulbure, parea intuneric, sumbru si ireal. Senzatia persista si in mica Toyota in drum spre casa. La intrarea in oras se destinsera si incepura sa vorbeasca diverse. Reclamele si vitrinele luminoase se reflectau in parbriz. Cartierul linistitor ii astepta. In liniste parcara masina si dusera echipamentul in fosta pivnita de sub casa, care altadata depozita o mica cantitate de vinuri, dar asta se intampla in vremurile bune.

Iesira amandoi in curte si senzatia de neliniste disparu. Hotarara sa mearga la cumparaturi. Nu mai ploua, mai era putin si se lumina de ziua, insa nu aveau chef sa doarma ci sa-si incheie ziua cu bere si pizza. Dormisera toata dupa-amiaza. Multumita, Christina urca in masina langa TJ care baga in viteza si demara usor. Incepea sa se lumineze si TJ isi facu multumit in gand planul ca dupa masa vor merge la surfing dis de dimineata. Parea o dimineata frumoasa, un pic cam rece, cu valuri tocmai bune.

Luminile oraşului VII

Se uita iarasi afara pentru a nu stiu cata oara. Era a patra zi de ploaie. Chris il privea de la geam cum se invartea nervos. Iesi dupa el in ploaia cenusie si se zgribuli. Temperatura scazuse pana la 10 grade.

- Ce-ar fi sa facem un pic de antrenament? propuse ea. Diseara, dam o raita prin cluburi. Facem un plan scurt, 10 minute, apoi il schimbam din mers. 5 obiective 2 minute de obiectiv de la prima tinta, alegem armele fiecare.

TJ chicoti. Se parea ca ceva parte de actiune vor avea. Isi freca mainile si intra in casuta.

- O luam pe terasele Joey's, Maxi's, Black Ice, Two Spiders, Motor Club, Zero Hour in principiu. Sint zonele cele mai rau famate, alegem cinci dintre ele sau pana la urma luam sase tinte. Politia urmareste si ea de zor locurile. Echipament normal. Pentru lupta de aproape cate doua bucati Maki 7 cu ochelarii. Comunicatii verbale, propuse ea.

- La Two Spiders nu stiu daca nu vom astepta degeaba dar oricum imi place locul. Totusi zic eu sa incercam si de aproape ceva, din interior. Macar la Motor Club unde mereu e cate un scandal. Arme Heckler Koch 128 de 5,56 cu luneta. O sa ne ajunga, e suficient de lunga pentru portabilitatea ei. Si da, Maki

7 pentru lupta de aproape in cazul necesar, dar nu doua bucati, luam un Maki 5 si un 7, s-ar putea sa avem nevoie de ceva putere de foc.

- O are Hecklerul, contrazise ea. Nu are rost sa tragem in ce vedem cu Maki, si nici nu ducem lupta de guerila de la o strada la alta. Discretia primeaza. Propun Maki 7, doua bucati.

- Maki 7 doua bucati, capitula el. Ca sa nu tragem ca nebunii. Cred ca e o idee buna. Gata, s-a hotarat, facu el. Simti palma mica cum il pocneste amical pe ceafa.

- Gata sefu esti intotdeauna luminat, rase ea. A fost ideea ta, da a venit mai tarziu.

- Normal. Eu ma gandesc la toate. Nu te-as lasa singura in ploaie cu un pistol inconjurata de persoane dusmanoase care iti vor raul.

- Hai sa tragem un pui de somn, propuse ea.

- Asta nu. Am dormit toata saptamana, nega el cu vehementa.

Mica Toyota inainta prin rafalele de ploaie. Strambara din nas. Primul obiectiv Joey's. Un bar destul de curatel, unde functionarasii cu bani veneau regulat. Avocati, oameni de afaceri medii veneau aici. Nu era un local prea rau, doar cativa traficanti de xtc si proxeneti. Bun pentru inceput. Mica Toyota opri si ocupantii scoasera de sub bancheta din spate armele Heckler nu prea mari, le bagara sub scurtele de ploaie si plecara. Gasira scara de serviciu si urcara zgomotos. Nimeni nu ar fi iesit afara pe ploaia torentiala. Cladirea era un mic bloc de locuinte, cu apartamente mici dar destul de curatele. Ajunsera sus. Incantat TJ descoperi prelata a ceea ce era folosit ca o mica terasa si o mica sera. Era bucuros ca alesese cladirea asta. Cladire bine intretinuta, oameni cu venituri bunicele. Se trase la adapost. Vedeau fatada barului. Ramasera in asteptare cu armele pregatite.

- Destrula lume cu ploaia asta, facu si ea bucuroasa. Perspectiva actiunii o incanta.

TJ se incorda. Un Mercedes luxos oprea in fata localului. Duse arma la ochi si trase repede ca sa nu o ia Chris inaintea lui. Persoana de culoare se prabusi pe asfalt iar din Mercedes irupsera alti trei haidamaci cu pistoale in maini. Mai trase un foc, apoi inca unul.

- Doi, trei la zero, anunta mecanic.

- Trei la unu, se grabi si Chris. Dar in unul am bagat si eu gloante.

- Dupa mine. Deja se intindea la un somnic pe asfalt. Nu se puncteaza e 3-1.

- Corect, fu ea de acord. Timpul optzeci de secunde. Deja se agita compotul, zise ea. Doi agenti de securitate ai localului se indreptau cu atentie spre Mercedes.

- Patru, facu el. Amortizorul facu doar un sunet de aer care trece cu presiune printr-o teava. Cinci la unu. E macel, comenta el.

- Ce ai avut cu aia? Isi faceau doar meseria.

- Sigur ca da. Erau niste ingerasi. 5 la 1. Douazeci de secunde. Nimic nou.

- Gata, plecam. Hai, facu ea. Mai am patru locuri unde sa ma revansez.

Farurile luminau la doi metri in fata masinii care inainta cu 30-40 km/h. La Maxi's distractia era in toi. Spre deosebire de Joey's, era un loc mai select, preferat de multe personalitati ale lumii interlope, oameni care isi castigasera banii prin metode semilegale. Nu era un local foarte rau famat, erau micii rechini si pestii lor remora care se invarteau in jurul lor. Era placut, discret, aerisit si civilizat. Clientii stateau la nisele discrete in lumina predominanta de roz pal, in atmosfera de liniste si bunastare. Habar n-aveau ca in acel moment se indrepta incet spre ei moartea implacabila in mica Toyota rablagita, si ca mai ramaneau sortii sa-i salveze. Se scurgeau ultimele clipe pentru unii din ei si nu o stiau. Si mica Toyota parca in spatele unei cladiri de unde vederea in diagonala dadea perspectiva ferestrelor in local.

- Mai iau o bere, hotara Terry. Mia?

- Da. Cat e ceasul?

- 22:30. Chiar sa nu se intample nimic in seara asta?

- Avem toata noaptea la dispozitie, dadu ea din mana.

- Nu-mi place deloc. Mai bine ne facem ca nu vedem nimic. O sa fie ca acum doua saptamani. Ar trebui sa stam linistiti si sa treaca valul peste noi. Cand iei un glonte in brat ai o alta perspectiva.

- Poate ca ai dreptate. Nu stiu ce sa facem. De data asta insa si Dawson pare hotarat. Nu cred sa fie capitanul in toate astea. Treaba e ca habar n-am care ar putea fi cartita. Mai bine treceam la FBI.

- Nici acolo nu stai pe roze, ii spuse el. De aia am si refuzat. Mai bine LAPD.

- Zau? Si acum ce facem?

- Nu stiu insa totusi in astia de la Narcotice am incredere.

Terry se lasa pe spate relaxat insa incordarea i se citea in priviri. Se silea sa nu priveasca spre masa aflata la cativa metri de ei la fereastra.

O tacere brusca se lasa in local. Roland Martin statea cu capul pe masa cu ochii ficsi. O balta se latea in jurul lui. Ochii ficsi priveau la Terry. Alti ochi priveau la figura imbracata in costum elegant care isi odihnea capul pe masa. Nimeni nu isi revenise din surprindere. Pistolarul din dreapta lui Martin cazu pe spate fara o urma vizibila. Perforante, gandi involuntar Terry fara sa ia vreo decizie. Pur si simplu statea si privea ca toti ceilalti. La masa alaturata celor doi detectivi, chiar in spatele Miei, cetateanul gras se pravali incet sub masa. Toata lumea statea hipnotizata. Un alt glonte suiera si un alt comesean al lui Martin se clatina ca o frunza si cazu incet pe mocheta. La doua sute de metri distanta moartea isi alegea victimele in functie de vizibilitate. numaratoarea incepuse. Mia avea pistolul in mana insa nu cuteza sa se miste. Deja fiecare masa de la fereastra pierduse cel putin un om din ce puteau ei vedea. Toate in afara de a lor. Cei doi detectivi incercau sa nu respire.

Statura asa parca o vesnicie. Apoi un urlet de femeie isterica si multimea navali spre usa. Usa masiva din plexiglas rezista cu succes iar clientii incepura sa se calce in picioare incercand sa iasa cate zece pe o usa pe care incapeau doar doi oameni. Cei doi detectivi o pornira si ei usor. Mia bagase pistolul la loc in toc. Nu aveau ce face. Dupa ce am vazut cine a crapat, as vrea sa strang mana celui care a facut asta, gandi el. Munca politiei pe cel putin opt luni de zile terminata in cateva minute. Multe intrebari ii treceau prin cap, mai ales cine si de ce. Putin ii pasa cum. Asta aveau expertii in balistica sa descopere. Desi nu putea afla raspunsurile, era multumit.

* * *

Scaunul scartai.

- Zece la sase, facu el. Nu ai recuperat nimic. Chris, nu prea esti vioaie in seara asta.

- Ai avut trei ferestre iar eu doar doua, se stramba ea. Daca aveam pozitia ta curatam tot localul. Ai tras ca un agent de politie proaspat pensionat.

- Niciodata valoarea nu imi este recunoscuta just, se planse el.

- Stiu, dar eu tot tin la tine, se ghemui ea confortabil in scaun.

- Si acum catre maica Rusie, zise el vesel. Black Ice era fieful traficantilor rusi si ucrainieni. Nu cei mai influenti insa in mod sigur cei mai cruzi si mai violenti. Fosti militari. TJ ii ura in mod aparte, in campania argentiniana primisera ajutor un batalion, cate un pluton raspandit prin unitati. Un astfel de pluton intrase in alcatuirea companieu lor. Profesionisti cruzi si marcati de sadism. TJ fremata de nerabdare.

Mica Toyota opri la 50 de metri de local. In loc sa ia pozitia obisnuita TJ pleca hotarat spre intrarea in local. Privi reclama luminoasa cu litere de neon albastre.

Localul era aglomerat. Igor privi o clipa dansatoarele apoi se grabi spre cealalta parte a tejgelei. Era multa aglomeratie si era in asteptarea unu bacsis baban, desi se saturase deja pana peste cap. Incepea sa puta a alcool si a transpiratie. Fetele dadeau tot ce puteau, cateva deja plecasera cu clientii in spate. Era o noapte banoasa. Apuca paharul si il sterse masinal. Isi trecu mana peste teasta cheala si ramase asa cu privirea pironita la silueta de la intrare. Se arunca imediat sub tejghea chiar in clipa in care arma incepu sa toace. Se tara pe sub scaune curios sa priveasca. Se ingrozi de amploarea macelului. Silueta in hanorac impermeabil manuia o arma Heckler pe care o dirija cu rafale scurte si extrem de bine directionate spre mese. Aproape imediat aparu o a doua silueta mai mica cu o arma de acelasi model si lua in primire partea cu tejgheaua. Uimit Igor vazu cum rafalele ocoleau pe angajatii localului. Fetele stateau urland ingrozite pe podiumul central iar gloantele parca in adins le ocoleau. Brusc siluetele se retrasera si se facura nevazute in ploaie. Mirosea a urina si a singe, a alcool din sticlele sparte.

Chris mai privi in urma la cei doi paznici care stateau in fund cu cate un glont in pieptul aparat de inutila vesta. Inca nu ii

iesise din cap bucuria sadica cu care TJ tragea schimband incarcatoarele. Adevarul e ca si ea trasese cu placere, dar se intreba cat putea el sa-i urasca pe rusi. Din experientele altor militari isi inchipuia foarte bine cat.

Intrara in masina. Observa ca era tacut, insa nu era decat savurarea victoriei. Tot el rupse tacerea.

- 28 la cat?

- La 14. I-ai numarat pe ai tai?

- Se intelege. Dar am cam avut de numarat. De data asta ai ramas mult in urma.

- Dar am vointa.

- la Motor Club iti dau voie sa folosesti aruncatorul. Pentru tine o sa fac o derogare de la reguli. Esti si tu mica si meriti asta din plin.

- In regula. Multumesc, facu ea strengareste.

O prinse dupa gat si o saruta pe obraz. Ea il ciufuli usor.

* * *

Mica Toyota cauta o pozitie buna de fuga in partea localului in care se intalneau toti umflatii care cheltuiau pe masini sau motociclete intr-o luna cat trei familii obisnuite intr-un an. Erau oamenii carora li se permitea orice, de la accidente de circulatie pana la devastarea barurilor in gluma si ciomagirea clientilor. Scorul ramasese la aceeasi diferenta, 29 la 15, la Two Spiders fiind o treaba discreta, doi traficanti de cocaina jamaicani fiind foarte discret eliminati, fara sa observe cineva pana la plecarea lor din local. Se folosisera armele Beretta cu un amortizor de zgomot. Fusese o treaba curata si erau multumiti. TJ intoarse masina in strada.

- E mai bine acolo, zise el. Mergem... se opri brusc la suieratul aerului comprimat. Intoarse capul spre Chris si vazu proiectilul plecand in liniste cu zgomotul desfacerii unei sticle de bere, apoi la vreo patru metri isi desfacu aripioarele portante si porni in regim de racheta. Aoleu, ai facut-o, se vaita el si calca acceleratia pana la fund. Masina porni ca o racheta si dadura coltul de-abia apucand sa vada doua geamuri fara nici o flacara. Normal, Chris folosise proiectil de mare fragmentatie, si se intreba ce vor gasi inauntru echipele de intervantie. Racheta nici macar nu facuse un zgomot prea puternic explodand.

TJ conduse in forta doua strazi apoi frana si continuara drumul in liniste.

- Esti nebuna, dadu el din cap vesel.

- Tu ai fost cu ideea cu aruncatorul, rase ea. vrei sa intram sa-i numaram? ii facu ea cu ochiul.

- Ma recunosc invins, facu el.

- Hai, bine egalitate, facu ea generoasa. Ce gasim la Zero Hour?

Gasira traficantii de droguri sintetice obisnuiti care se invarteau si se multumira doar cu doi dintre ei care erau afara din local. Unul tocmai plasa marfa dealerului sau iar celalalt cobora din masina sa de teren. Nici macar nu se mai obosisera sa se camufleze prea bine. Trasesera cu armele sprijinite elegant pe cracanele mititele chiar pe plafonul Toyotei la 200 de metri, dintr-o parcare goala in fata unui market, apoi urcara linistiti in masina. TJ chiar insista sa intre sa ia ceva de mancare din market dar fata ii dadu una in umar cu cotul asa ca trase un chicotit scurt si puse contactul. Ploua groaznic. TJ se uita la ceas. Era 2 noaptea. Ii era somn, ura ploaia, se simtea fizic ranit, insa actiunea din noaptea aceasta il facea sa se simta bine dispus. Ambreie si pornira spre casa. Trecura si pe langa alte localuri insa fara a avea vreo intentie.

* * *

- La dracu!!! urla capitanul Dawson. Si tu Hendrix si tu Rengel. Dormiti? Urla el la seful narcoticelor si cel al SWAT Team. Voi narcoticele erati calare pe Joey's iar voi tampitilor trebuia sa intrati peste rusi. Si nu stiti nimic nimic!!! Aveti vreo explicatie cat de cat semiambigua?

- Doi insi au intrat cu doua puscoace automate si au curatat vreo 25 de rusi. Mai clar ca asta nu se poate, dadu din umeri Rengel. Daca mi-ar fi cerut ajutorul l-as fi dat din toata inima.

- Voi constientizati ca doua sau mai multe persoane au luat trei, patru sau chiar cinci localuri la rand in cateva ore?

- Pai la Motors au terminat repede, facu candid Rengel. De acum SWAT Team va sta la panda poate intra in vreo belea si sa fim pe acolo... Nu vreti sa dam anunt ca angajam ceva personal? triumfa el.

- Dobitocule, tu o iei ca o gluma si primarul imi vrea capul. Idiotule. Si tu Hendrix ce ranjesti asa?

- E groaznic, facu Hendrix. Inca doua raiduri si o sa fiu trimis in somaj.

- Nu bai ca sefii raman, ranji Rengel. Noi o sa fim eroii, il incuraja el. Nu fii tembel. Ramanem noi si capitanul aici de fata.

- Carati-va trupa de imbecili, se rasti el.

- Sa traiesti, inaltimea voastra, ranjira ei. Plecara veseli si zgomotosi.

Luminile oraşului VIII

Pentru a nu stiu cata oara privea cerul care se degaja. De la prima ora facea asta, de cand se trezise. Inca mai burnita usor si promitea ca soarele sa rasara. Intra in casa, se invarti un pic si iasi din nou. Intra la loc in casa si se duse la frigider si isi cauta ceva de mancare. Chris il privea zambind si veni si ea la masa.

Ploaia se oprise. Pata de albastru incepea sa se mareasca. Aerul era inca placut, curat, racoros, asa cum rar mai era in LA, doar dupa ploile ma lungi uneori. Deja ploua de sase zile. O ploaie scarboasa, fara pic de vant, nici un surfer nu iesise. TJ se hotara. Monta portbagajul pe mica Toyota si fixa bine BMX - ul. Arunca in portbagaj skateboardul, inline-urile Christinei, apoi si pe ale lui. Gandul ii statea tot la BMX, de cand cu ploaia asta era uns si lustruit de aproape ii luase vopseaua. Continua sa se invarta prin curte.

Deja se luase la intrecere cu cateva masini. Vorbeau intr-una bine dispusi. Chris era fericita ca revenise la normal. TJ ura ploaia si desi incerca sa o ascunda, devenea mai iritat de faptul

ca nu poate face nimic. Actiunea recenta de antrenament il inviorase, insa inca trei zile de ploaie incepusera sa-l enerveze iar. Masina accelera de-a lungul coastei si cu o frana scurta opri in fata parcului. Chris isi lua rucsacul.

Cu fiecare trecere pe vert amplitudinea crestea. Ii venea sa zbiere de bucurie. Obisnuitii cunoscuti incepeau sa se stranga in parc. Trecu pe extensie si la revenire, cu o viteza infricosatoare, sari pentru un alley-up-540-over-the-gap. Isi dadu seama de viteza si inaltime si se dezechilibra in aer dupa primele 360 de grade si o lua cu capul in jos. Nu percepea decat o imensa bucurie in asteptarea loviturii, o satisfactie cretina. Vazu handrail-ul trecand pe langa el. Intoarse capul in sus si il cuprinse ingrijorarea. Cadrul greu se indrepta spre el. Hoffman Bikes, vazu el cu coada ochiului si se ghemui. Contactul cu materialul pipe-ului nu fu dur. Se rostogoli ca un natarau spre jumatate, iar dupa ce se opri lua un ghidon in coaste de la BMX care il facu sa se strambe de durere. Se ridica si lua bicicleta cu un aer de profesionist si iesi de pe rampa.

Se insera. Mototoli cutia de suc recent bauta. Se scula de pe banca si arunca cutia la gunoi. Normal ca nu nimeri si lua cutia de jos cu o strambatura si o arunca in cos de aproape. Cam toata lumea era pe picior de plecare, cu mic cu mare. TJ isi mai examina o data juliturile si o luara amandoi la picior spre Toyota. La ora 21:30 vroiau sa ajunga la meciul de fotbal al universitatii. Ca spectatori.

* * *

Iesira sporovaind din grupul de fani. Grupul se destrama si isi luara la revedere.

- Ei, ii baturam si pe astia... facu bucuros din mana TJ.

Chris dadu din cap. Ei nu prea ii placea din cale afara fotbalul american.

- Stai, frana el. Sa luam ceva de haleala si o bere. Cauta un loc de parcare in fata micului magazin si il gasi de-abia dupa coltul strazii. Urca masina pe bordura ceea ce ii zgaltai cam serios.

- Ma intorc in cinci minute, facu el vesel. Scoate pistolul daca ti-e frica, mai ranji el.

Marketul era plin. Isi dadu pumni in cap ca alesese unul asa aproape de campus. Totusi statu la coada de la casa, plati si o lua la trap spre masina. Intra cu totul intr-un grup de colegi

fotbalisti si cativa fani. Cazu in fund si scapa punga pe jos. Se uita in sus. Era amicul Hank, vedeta liceului, quarterbackul Lenny Gregor si inca un fundas, plus inca trei suporteri. Se stramba la ei. Lenny il ajuta sa se ridice de jos.

- Baieti, mai slabiti si voi ca produceti accidente, glumi TJ. Acuma trebuia sa va dau in judecata pentru atac, rase el.

Tinerii din grup incepura sa rada.

- Scuze omule, facu Lenny.

- Ai jucat beton omule, Hank a fost si el la inaltime ca de obicei. Ce-ti face bratul dupa ce te-a lovit tampitul ala? Am crezut ca ti l-a scos din umar de tot.

- Cam doare dar nu asa rau. In trei patru zile trece.

- Hei, se auzi deodata glasul strident al lui Hank, tu esti tipul care m-a pocnit acum doua saptamani. Va sa zica ne intalnim din nou.

- Ei, a fost o tampenie, ciondaneala ca intre colegi, facu indiferent TJ. Oricum am facut pace, nu? continua el impacuitor.

- Poate ai facut pace tu, din partea mea mai putin. Asta cu prietenii lui Jeff si Nicky surferul cu grupul lor de tocilari sint prietenii in cauza carora ne-au pocnit pe mine, pe Johnny cel mare si pe Sam.

- Piticul asta? facu Lenny.

- Mi-am cerut scuze, a fost o neintelegere.

- Sigur ca da, si noi o sa ne cerem scuze nu baieti?

TJ se uita la mutrele lor. Iarasi redevenisera gorilele scapate din cusca. Il inconjurara. Erau sase contra unu, dintre care trei carora nu le ajungea nici pana la gat. Ofta, lasa repede punga de hartie pe asphalt, cu grija sa nu se rastoarne, apoi facu un pas drept in mijlocul lor, fara ca acestia sa poata reactiona. Brusc misca piciorul si ii lovi pe rand intre picioare. Pozitia pe care o adoptasera in jurul lui parca atragea. Se uita ingandurat la cei sase care se tavaleau injurand cu mainile intre picioare.

- Hei, ce dracu faceti aici netotilor? vocea era autoritara. TJ se intoarse. Aparuse antrenorul Feinberg. Se lasa brusc la pamant, isi puse mainile intre picioare intocmai ca agresorii sai si incepu sa se vaite.

- Vrem sa deschidem un club culinar, domnule antrenor, facu TJ printre suspine. Asta este salutul clubului Omleta...

- Cretini... dadu antrenorul din cap.

- Pai daca-i pe asa io nu fac parte din club, facu TJ contrariat. Se ridica, culese punga de langa zid si pleca spre masina. La revedere, facu el scurt, cu un glas suparat.

- Hei, ce-ai intarziat atata? il chestiona Chris severa cand ajunse la masina.

- Hei si tu, am facut pace cu Hank.

- Fundasul?

- Da. Vrem sa deschidem un club. Cu totii iubim ouale.

- Ce aiurezi tu acolo?

- Serios, niciodata nu ma crezi. Am discutat tot felul de chestii serioase despre oua.

Chris dadu din cap. era mai bine sa nu ceara explicatii. Dar cand mica Toyota dadu coltul strazii ii vazu pe cei sase care inca se mai tineau cu mainile intre picioare.

- Aaaaa, rase ea... Oua... Ati ajuns la vreun rezultat?

- Da. Mai bine intregi decat omleta.

* * *

- Chiar nu credeam vreodata sa se puna pret pe capul lui Bill Sadley, facu el dand din cap. Cel mai tare recuperator de fonduri, cel mai eficient, cel mai discret si mai dureros... Ce naiba o fi facut?

- Daca nu ma lasi sa zic pana la cap... Se pare ca omul nu a predat toate diamantele recuperate de la Hawkins acum o saptamana si s-a gandit sa-si traga si un mic profit.

- Ei pe naiba, are atatea comenzi, atatia clienti...

- Bai, e vorba de vreo 15 milioane de dolari. Cu banii astia traieste bine-mersi oriunde vrea el.

- Daca poate sa le vanda, facu TJ incredul.

- Poate si a si facut-o, insa intamplator a fost descoperit. Unul din intermediari s-a facut manga la un hotel de pe Sunset si a debitat totul din el. Pacat ca nu stim cine ii vrea capul, eram curioasa cine l-a angajat sa recupereze diamantele.

- Bun, si cat se ofera recompensa si pentru ce?

- Pentru predarea lui intr-un anume loc, ce se va stabili ulterior, explica ea rabdatoare. Restul bandei poate sa dea ortu' fara discriminare.

- Si alora care il prind nu le da prin cap sa faca jumate-jumate cu Sadley?

- Pai in primul rand ar lua destui bani cine face treaba asta, adica 200.000 de dolari americani. Si oricand poate sa o

pateasca la fel ca Sadley, nu? In plus Sadley avea niste legaturi de speriat daca s-a apucat sa le valorifice asa repede. Cine crezi ca ar mai avea tupeul asta?

- 200.000. Fluiera el. Era mult. Enorm. Insa Sadley era cel mai sadic si mai crud asasin posibil, avea o gramada de asociati puternici, iar numele sau si al oamenilor sai era echivalent cu teroarea. In cazul in care sterpeleai ceva sau uitai sa-ti platesti datoria, traiai cu frica lui. Nu dadea gres niciodata. Un om calculat, insa sadismul sau si placerea de a-si chinui victimele ii adusesera si faima de nebun, ceea ce pentru el era in regula, deoarece clientii erau multumiti iar victimele nu protestau sperand la un tratament cat mai uman din partea sa. Merita, hotara el.

- Merita? Hai ca esti simpatic, facu ea. Merita sa-i curatam pe toti, l-am fi curatat de mult pe Sadley dar e al naibii de periculos pentru a fi un simplu antrenament. Acum e altceva. Trebuie sa-l prindem viu. Asta e greu. Apoi sa-l facem sa ne spuna unde sint pietrele alea. Asta e usor, facu ea cu ochiul. E partea frumoasa, cum s-ar zice, pe langa impuscatul gastii.

- Si noi cum le vindem? intreba el?

- Alea sint nu pentru acum. Peste cativa ani, cand vom fi in Australia sau Noua Zeelanda, o sa uite lumea de ele in parte. Eventual poate aflam cine era clientul si il scapam si pe el de grija zilei de maine cu ocazia asta. Apoi le vindem linistiti in Elvetia, Brazilia, Argentina, Cayman, Mexic, Letonia, Rusia, ca sa dau asa cateva exemple. Sper ca nu ma intrebi si ce o sa facem cu atata banet nu?

- Pai, o privi el cu admiratie, ar fi o chestie. E mult banet, mult peste ce ne trebuie noua. Ce facem cu el? Ne deschidem un hotel?

- Asta acuma ti-a venit? Intreba ea socata. Mama, ce idee buna... Zona curata, linistita, un hotel mic, un colt de plaja, cateva randuri de bungalouri, un restaurant, un barulet, un debarcader... Nu se poate sa nu-mi fi venit mie ideea asta. Gata, se entuziasma ea brusc. Asta e!

- Asta e! Nu o vazuse niciodata asa entuziasmata, insa stia ca are de ce sa fie asa. El se gandise de cava timp la viitoarea lor ocupatie. Chiar incepuse sa se gandeasca deja la cum sa-si fabrice identitatea pentru asa ceva. Numai sa fi lasat asta ceva, cate diamante crezi ca a vandut pana acum?

- Naiba stie, facu ea. A mai ramas sigur ceva si pentru noi daca se oferea 200.000 pentru el.

- Asta necesita un plan bun... discutat la cina. O sticla de vin la lumina lumanarelelor, cu multa pizza. Iar acum o tura pe plaja sa ne facem pofta de mancare.

- O tura pe plaja, fu ea de acord. Deja gandul unei pizza enorme si cu de toate o facea sa calce cu pasi de urias.

- OK, pregatesc saltele, prosoape, totul. Tu pune placile in masina. Poate prindem ceva valuri.

- Sigur prindem, facu ea bucuroasa. Iau si camera video?

- Nuuu, de ce sa stam si cu grija ei? De fapt ia-o si bag-o in masina bine ascunsa si daca se merita filmam ceva. Ii sun pe baieti si pe fete?

- Da. Cati crezi ca vin?

- Nick sigur. Jeff sigur nu. Grasul vine. Aia mici, Jamie sigur vine. Sara, Helen si Jenny vin. Tia are de facut cu Charlie o analiza si sint in laborator pana la miezul noptii, iar Jeff sigur fuge dupa materiale si ce le mai trebuie. L-a cam luat la ochi profesorul Himmel.

- La ochi, ca de auzit am auzit ca nu prea mai aude mosul, facu ea. Bine, suna-i si sa mergem.

Luminile oraşului IX

Blocul era curat, cartierul era bun. Din baruri se auzea o muzica de bun gust, luminile in nuante de roz te duceau cu gandul la alte timpuri. Totusi putoarea ramanea peste orasul care se sufoca in fiecare zi incetul cu incetul. Clasa medie era din ce in ce mai impovarata de taxe, iar altii traiau in lux. Democratia era lege, iar gloata vota legile menite sa-i tina flamanzi dar in viata. Reclamele luminoase straluceau, iar masinile cu motoare electrice silentioase treceau usor. Economia de combustibil nu facuse masinile electrice mai ieftine, din contra, masinile cu motor termic, intocmai ca mica Toyota erau mult mai ieftine, deoarece trebuia sa platesti credite de poluare din ce in ce mai mari, care totusi nu ajungeau la pretul unei masini noi. Desi benzina si motorina costau mult, pretul electricitatii crestea si el. Resursele se duceau iar haldele de deseuri radioactive se inmulteau cu fiecare zi. La inceputul anului 2028 se dadusera inca o serie de legi drastice contra poluarii, stimularea clientilor pentru achizitionarea unei masini hibride eficiente si consumului redus, insa energia electrica sarise la pret in asa hal incat realimentarea cu energie se apropia ca pret de cea cu benzina. Singurele diferente erau taxele pe emisii, in fiecare trimestru automobilele erau duse la

testele de noxe, se platea taxa de emisii si se punea stampila pentru inca 3 luni.

Trista si blazata, tanara subtire citea o carte la lumina mai linistita de la masa din colt. Si totusi nu scapa din ochi intrarea in apartament. Plictisita mai sorbi o gura din cocteil. Duse telefonul la ureche.

- Dobitocul asta nu mai vine, zise ea incrancenata insa cu o mutra trista si nevinovata. Stau de doua ore aici si lumea incepe sa creada ca doresc sa ma imbat. Am varsat deja pe jos 2 pahare si trebuie sa ma fac un pic dusa. Deja vreo doi idioti s-au dat la mine. Ar fi trebuit sa le rup picioarele si pe urma si tie.

- Nici eu nu stau mai bine aici, se auzi vocea de la capatul celuilalt. Chris, tipul asta are o casa de bun gust. Pacat de ea.

- Pe aici lumea se ameteste insa nu e un lucru rau nici asta. Sper sa vina idiotul mai repede. Unde e?

- La depozit. Insa am evitat sa mai intru in reteaua politiei. Ma benoclez doar intr-o camera cel mult doua. Oricum nu a plecat.

- OK, o sa mai iau o margarita... ofta ea.

Si TJ se duse la barul din living si isi mai lua o bere rece din micul frigider. Bill Sadley era un tip bine aprovizionat. Mai arunca o privire spre tipul din fotoliu. Respira linistit, umflat de droguri. Jed Springer era singurul om de care Bill Sadley se temea ca de dracu. Pe cand acesta lucrase in politie, Springer il infundase pentru violenta asupra unui om de afaceri. Scapase basma curata datorita bunelor relatii. In urma scandalului Jed Springer zburase din politie. Sadley incercase sa se rafuiasca cu acesta, prima oara cand se razbuna pe cineva, fusese un act gratuit. El cu inca trei gorile il incoltisera pe acesta intr-un bar, insa primise un glonte in picior, in timp de doua din gorile ajunsesera la morga. Erau chit, puterea lui Sadlei crescuse in LA. Springer era in partea neagra a societatii, el lucra pe ascuns, in schimb Sadley trecea drept un om prosper de afaceri. De doi ani Springer actiona impreuna cu Trisha Lang, fosta CIA. Era o tanara educata, de o frumusete si maniere desavarsite, rece, o blonda cu ochii cei mai verzi posibili. Tandemul lor ajunsese celebru, iar numele lor inspira groaza. Aveau cu totul alta munca fata de Sadley. In timp ce acesta era o matahala de doi metri si 140 de kilograme, pusa numai pe bataie si torturi salbatice, Springer era un tip elegant, cu o mutra de smecher,

cu mare trecere la femei, inalt de un metru si optzeci si cinci de centimetri, cantarind optzeci de kilograme, numai oase si muschi. El si Trisha faceau impresie oriunde, de la o receptie eleganta si de prost gust pana la cel mai select si finut bar din oras. Toata lumea stia cu ce se ocupa cei doi, erau cei mai solicitati si cei mai buni, o pereche eleganta si zambitoare, doi oameni deschisi. Ei niciodata nu chinuisera un om. Doar impuscau in cap fara remuscari. Aveau multi prieteni, aveau putini dusmani, iar dusmanii lor nu erau asa dementi incat sa incerce sa-i curete. Acum Jed Springer zacea pe un fotoliu, iar Trisha Lang oferea sume nelimitate pentru informatii asupra celui ce disparuse cu 16 ore inainte fara sa lase vreun semn sau sa poata fi gasit. TJ isi facuse planul si in privinta lui. Mai controla o data monitorul.

- Chris, vine in zece minute daca nu mai face vreo oprire.

- Uf, se ridica ea usurata. Inchise telefonul, plati consumatia cu un aer incurcat. Si porni spre coltul strazii.

- Hei scumpo, dadu fuga unul din tinerii in costum si cravata de la bar.

Christina stramba din nas si dadu coltul grabita. Idiotul isi luase inima in dinti cam tarziu.

- R.ahat, facu ea cand vazu ca el daduse coltul strazii dupa ea. Se opri plictisita. Tinere, lasa-ma in pace te rog.

- Hei baby, tot ce vreau e sa-ti ofer inca o bautura... era destul de afumat, altfel nu parea baiat rau, unul din acei oameni de birou imbracati cat isi permit ei de elegant, tinerii cu aspiratii care munceau de dimineata pana seara pe un salariu decent, in pragul unei crize de nervi. Ii era mila de el, insa stia ca va scapa greu de tip. Isi aduse aminte de micul aparat de socuri electrice si il puse aproape de gatul omului. Apasa pe buton si tipul cazu lat. Oftand amarnic il impinse pana la boschetul cel mai apropiat cu greu. Era un tip nu prea masiv, insa oricine era cu mult peste gabaritul ei. Se grabi bodoganind si ajunse in spatelele blocului. Deschise usita de fier de la transformatorul electric si scoase echipamentul. Bine ca nu a fost vreo pana de curent, gandi ea. Imbraca in graba combinezonul peste pantalonii si taiorul elegant. Scoase mica saltea pneumatica si pregati pastila care o umfla intocmai ca un airbag. Puse casca.

- Gata, facu ea.

- Acu intra in bloc, zise el. La naiba, sint trei.

Se deplasa in micul hol. Usa se deschise aproape imediat. El reusise sa decupleze toate sistemele de alarma cand intrase si multumit constata ca facuse treaba buna. Intrara trei barbati solizi, in costume elegante gri. Toti erau cam de aceeasi statura si tunsoare. TJ dadu din cap oftand.

- Hei idiotilor...

Cei trei se intoarsera cu stupoare cu mainile spre arme. TJ apuca sa vada care e Sadley asa ca trase cate un glonte in gatul celor doi tovarasi ai sai. Se auzi doar fasaitul amortizorului si cei doi se prabusra.

- Mainile sus, morman de kakat, facu TJ. Il impinse spre zid si isi dadu seama ca-l uraste pe acel om. Inconstient se lasa descoperit, iar Sadley profita de situatie si lovi. Lovi cu sete iar TJ fu proiectat de perete. Sadley se intoarse cu fata tocmai la timp sa primeasca un pumn intre ochi si un sut in plexul solar. Se apleca. O mana il apuca de par si il lovi cu capul de perete cu putere. Sangele ii sari dintr-o taietura. Se sprijini cu mana stanga de perete si un bocanc lansat in viteza poposi pe degetele sale. Se auzira oasele pocnind si incepu sa urle. Urletul fu intrerupt de bocancul care il lovi in ceafa si il dadu definitiv cu capul de perete.

- Gata, facu TJ.

- Bun, facu ea. trase snurul si arunca pastila in salteaua pneumatica ciordita de TJ de la o unitate de pompieri in timpul unui exercitiu de-al lor. Intr-o clipa se umfla.

- Springer vine primul, zise el si il arunca cu grija de la etajul al patrulea. Nimeri pe saltea. Chris il trase jos.

- Gata, vine Sadley, se opinti el. Fir-ai al dracului de umflat nenorocit, facu cu naduf. Sadley era al naibii de greu. Isi lua avant si il arunca pe geam. Ateriza pe saltea iar Chris il rostogoli pe pamant. Sari si el imediat.

- OK, facu ea, eu il car pe Springer tu pe asta.

- Ei dracie nu pot cara matahala asta pana la masina, se planse el.

- Tu l-ai vrut pe Springer, acum cara bagajul. Leaga-l cu o sfoara de urechi si trage-l dupa tine pana in parcare daca vrei.

- OK,OK, se vaita el. Springer o sa trebuiasca sa dea de baut la greu pentru asta... Incerca sa-l aduca pe Sadley in pozitia in care pompierii isi cara victimele insa cazura gramada amandoi. Enervat TJ ii mai trase un picior. Isi scoase cureaua de

la jeansi si i-o prinse de piciorul stang. Trase de ea. mergea, insa trebuia sa-si cam tina pantalonii cu mana sa nu cada si il cam incomoda. Bombani ceva si il arunca in masina pe Sadley, langa Springer. Nu avu importanta ca se mai pocni o data rau la cap, atata timp cat respira era bine. Nu aveau mult de mers.

* * *

Depozitul parasit arata sinistru. TJ ii trecu o pereche de catuse lui Springer pe mana. Catusele-i apartineau tot lui Springer. Il sprijini pe Sadley de perete si ii arunca o galeata cu apa imputita in fata. Sadley isi reveni incet sufland ca o foca. Nemultumit TJ ii mai trase un picior in nas si o cascada de sange tasni pe jos.

- Stai mai la stanga, se ruga Christina de TJ. E tocmai bun de film. Porni mica camera digitala. Aveau nevoie de dovezi, mai putin momentul in care Sadley va spune locul unde a ascuns marfa. isi facusera un plan care poate tinea.

- Unde ai pus diamantele baiatule, facu TJ.

- Cine esti tu, facu Sadley aparandu-se de lumina proiectorului pe care TJ il indesa in ochii sai.

- Boule, facu TJ. Piciorul se abatu inca o data spre figura lui Sadley. Ii veneau in minte victimele din ziare si pe care le vazuse pe Internet, prostituata de 22 de ani cu ochii scosi, filmul in care rupeau mana unui om de afaceri marunt cu bata de baseball in direct si apoi o taiau cu toporul lasand omul sa sangereze pana la moarte, alte filme care bagau groaza in tine. Sadley isi cultiva cu grija reputatia. Isi pierdu cumpatul si isi facu vant si lovi cu piciorul in capul lui Sadley inca o data.

- Gata, stai, interveni Chris. Ea l-ar fi ciuruit pe indelete incepand de jos in sus. O sa avem timp pe urma.

- Diamantele Sadley.

- Doua milioane... atata... va ofer totul. Atata am ascuns.

- Unde Sadley?

- Port... e un cargou, Steel Warrior, in reparatii de santier de un an.

- Doua milioane deci. Restul pe ce le-ai dat boule? TJ il calca pe genunchiul intins. Isi lasa greutatea pe el.

- Vandute... Elvetia, Cayman... Argentia... Columbia. O sa scot totul din banca. Incepuse sa planga. Putem face transferul de aici de pe calculator in orice cont vreti voi.

- Lasa ca mai vedem noi, facu TJ. Trebuia sa bage spaima in el. Declarase doar doua milioane si era bine. Stia sigur ca Sadley avea cel putin zece-doisprezece, iar planul era ca prima suma pe care o spune sa para veridica. Apoi aveau sa scoata de la el totul. Deocamdata trebuia sa-l inspaimante, sa spuna adevarul cand va fi drogat.

- De ce plangi omule? facu TJ. Iti sta ingrozitor.Am spus ceva trist? Aici totul e vesel, doar o lepadatura care va da ortul incet. Stii Sadley, oricum vei crapa, insa tu vei spera ca repede. Iti putem face chiar si o injectie cu benzina, insa probabil ca vom folosi ceva chimic, avem ceva, o surpriza pentru tine. Dupa ce te vom injecta te va roade pe dinauntru ca un acid si vei crapa in doua trei ore de chinuri ingrozitoare. Un barbat asa bine si solid ca tine va rezista chiar patru ore.

- Opreste omule, urla Sadley. Esti sadic.

- Oh, da, am niste apucaturi ingrozitoare omule. Ti-e sete? Uite niste acid. E proaspat, acum il storc din acumulator, cat mai natural posibil, crede-ma. Marfa buna, bateria e de la un Caddy, 60 de amperi, baterie noua, in garantie inca un an. Nu ti-as da sa bei acid expirat niciodata. Oricat de scarba ai fi tu, eu tin sa respect omul...

Sadley plangea.

- Spune unde si cat, facu Chris. Inca o data. Injectia.

TJ aduse injectia. Totul era pe film. Era de fapt un drog usor, care dadea tulburarea ochilor intocmai ca serul folosit de poltisti pentru depistarea adevarului, care devenise legal cu 6 luni in urma.

- Spune, facu Chris.

- Port...cargou. Diamante de doua milioane. Restul am scapat de ele.

- Cum? O sa te pun sa-mi arati facturile.

- Prin bancherii elvetieni... prin Papagalul o parte aici la noi, alta parte in Mexic.

- Esti istet tu. Si chiar ai reusit sa plasezi atatea atat de repede?

- De mult asteptau ei marfa... nu a fost greu. Asculta... iti pot oferi tot restul, pot aduce inapoi pana la ultimul banut, pot face la loc cei 20 de milioane...

- Parca erau 15? Sadley, esti un om destept... dar te-ai intins prea mult. Billy...

- 15 in diamante plus ceilalti 5 in aur... o sa rascumpar totul.

- Omule, cheltuiesti prea mult. Daca ar mai fi ramas jumatate sa zicem, te omoram pe loc, asa simplu, insa in situatia asta mai dureaza ceva. Hopa nu adormi, facu ea prieteneste si ii arunca o galeata cu apa pe fata.

- Noul automat AK 88, aparu deodata cu o arma in mana cu un stil de reclama curata TJ. Avea pe ochi o basma neagra, intocmai ca teroristii arabi, care deveneau din ce in ce mai la moda. AK 88, continua el, cu sunetul sau diafan, cadenta uimitoare, observati atentia la detalii, patul rabatabil si lucrat cu grija, gesticula el cu arma in mana. Desi are mai putin de 4 kilograme, priviti, facu el. Lovi cu patul metalic al armei piciorul lui Sadley care urla disperat. Si tibia si peroneul deodata, priviti, apuca el de picior si trase usor. Minunea tehnicii adusa din Europa, Rusia, o tara cu traditie in fabricarea armelor bune, imita el accentul arab. Si nu la un nevolnic, la marele Bill Sadley, asasinul, tortionarul. Speram sa veniti la magazinele noastre unde personalul specializat va va ajuta pentru a gasi arma care vi se potriveste. Se dadu la o parte.

- Omule, vorbeste, facu Chris. Uite ce se intampla, prietenul meu e obsedat de publicitate, a lucrat la o agentie pana a fost concediat si a trebuit se devina asasin... Daca mai traiai sa stii ca iti ofeream 10%, insa asa ii impartim intre noi. Sa vezi cand se va apuca sa faca reclame la detergent si la bortmasini... Vorbeste, ca poate o sa dai ortul mai usor.

- Ha, ha, ce dur esti Sadley, facu TJ. Asasinul. Mai, dar victimele tale cand plangeau? Mai stii? Stii ce ? Esti un bou fara imaginatie. Vei vedea cata am eu. Devin un vizionar cand te vad. O sa iau un fierastrau, nici macar unul electric si o sa-ti tai pe rand membrele, apoi vom cauteriza rana, nu vrem sa mori, doamne fereste.

- Ei te doare, facu compatimitoare Christina. Cred ca ai apendicita. Deschide-l, facu spre TJ. Nu vezi ca sufera omul? De ce sa-l chinui atata? Daca face peritonita?

- Da asa e, se apleca TJ cu cutitul in mana. Hei, nataraul are un punctulet, are facuta operatia. Pai macar o sa-i fac o circumcizie si ii tai bilutele, facu el cu parere de rau.

- Daca nu ti-e scarba, facu ea dezgustata..

- Nu, nu, uite asa... Scoase pistolul Beretta si trase intre picioarele lui Sadley. Acesta urla cu cata putere mai avea.

- Doar doua milioaneee, urla el. Da-mi calculatorul, uite banii aici, se scremu el. TJ ii impinse mica jucarie. Ii dadu un cont gol si Sadley transfera in 5 minute aproape 18 milioane in cont. Era ok. Ei nu se atingeau de bani iar daca cel ce ii angajase avea tupeul, era binevenit. Deja asta venea ca un bonus. Ei doreau doar valorile furate.

- Gata, ai scapat Sadley, facu TJ. Sadley il privea cu speranta. TJ ridica piciorul si lovi cu el in capul lui Sadley pana se largi pata de sange pe perete. Gata, facu el. Taiati, facu spre camera.

* * *

Springer isi revenea din ce in ce mai mult. Scenele de groaza ii accelerau revenirea la viata. Vazuse cum cei doi o luasera la inca o repriza pe matahala de jos dupa ce oprisera camera si ii facura inca o injectie. Era legat cu propriile sale catuse la nici 30 de metri de scena de groaza. Nu auzea ce spuneau cei doi, nu le vedea fetele decat in umbra. Se intreba cine naiba ar putea fi. Smuci de catuse usor. Erau un model nou si nu le putea desface pentru a incerca sa evadeze. Oricum in starea in care era nu ar fi putut sa fuga din calea unora care il tocau marunt pe tortionarul celebru culcat la pamant. la final vazu cum lui Sadley i se aplica metoda preferata pe care el o aplica atunci cand tortura victimele. I se taiara urechile, iar in plus cate un deget de la fiecare mana, care i se indesa in urechile desprinse. Probabil ca sa ia aminte la sfaturi mai bine. Totusi il omorara. Silueta mica, despre care baniua ca e o fata, trase un glonte exploziv in artera femurala a lui Bill Sadley, iar Springer stia ca in 20 de minute acesta nu va mai respira. Cei doi venira spre el. Fara sa vrea inchise ochii si il apuca o spaima groaznica care ii facea sa se chirceasca matele.

- S-a trezit, facu TJ. Hei, nu o mai face pe mortul. Ia, ridica mana, nu o face pe desteptul. Ii puse mainile la spate in catuse. Un fes negru i se puse pe cap.

- Unde il lasam? intreba un glas subtire de fata.

- In lumea buna. Pe un colt dosnic de strada, pe South Terrace. Acolo o sa fie luat drept betiv. Oricum va fi doar ametit, iar aerul marin il va trezi in 10 minute si va pricepe ce e cu el. Hei Springer, sper ca nu ma dai in judecata, dar nu ti-am mai

recuperat Hecklerul. Era oricum o arma obisnuita, nu din cele ciordite de voi de la amicii Navy Seal, razboinicii aia urbani. Prietena ta blonda Lang te cauta de ceva ore bune si sper sa fiti amabili sa-mi faceti cinste de cate ori voi intra in barul vostru daca oricum te-am si scapat de aici. Ce credeai ca te curatam? Te-ai tampit, crezi ca m-am chinuiam sa te car pana aici pe tine? Cred ca te-ai prostit, ti-ai pierdut indemanarea daca Sadley a pus mana pe tine. Fiind insa colegi de meserie nu te puteam lasa pana la gat in r.ahat, nu? Daca vreodata o sa tragi dupa mine ai pus-o, insa pe mana porcului ala de colo care acum e doar un hoit dezgustator nu as lasa pe nimeni, cu atat mai putin pe tine, coleg de breasla... eventual poate ne facem si un sindicat. Il arunca cu grija pe bancheta din spate. Stii catusele sint ca sa nu-ti vina vreo idee tampita, se scuza el.

- Mai taci odata, facu ea enervata. Accelera si disparura in noapte

* * *

Silueta ametita a lui Jed Springer se topea in intuneric. Il lasasera pe o banca langa faleza stand drept ca un bat. TJ ii pusese in mana o sticla de rom si o cafea fierbinte luata de la un automat din apropiere. In cinci minute ajungeau in port...

* * *

TJ parca masina in curte. 12 milioane, din care zece ale lor, cele doua ramasesera in locul stabilit. Urmarea filmului uploadat din depozit, suma de 200.000 de dolari castigati prin munca lor ii astepta in cont. Chris se duse sa doseasca bine mica cutie de valori, intr-un loc unde nimeni nu avea sa le gaseasca pana peste cativa ani de zile cand se vor gandi sa le valorifice. TJ constata ca este murdar de sange si pe tricou si jeansi si stramba dezgustat din nas. Se indrepta spre casa. Avea nevoie de un dus si sa arunce hainele in masina automata. Auzii pasii lui Chris urcand si isi reclama primul dreptul la dus. Inchise usa, care se deschise si Chris intra zambitoare. El dadu din umeri zambind. Daca faceau amandoi deodata dus era si mai placut.

Luminile oraşului X

* * *

Micuta casa din lemn era frumoasa vazuta de afara. Parea fragila, ca toate casele braziliene construite dupa razboiul sangeros.

Mai arunca o privire si se urca in jeepul prapadit. Pana in orasel erau mai putin de 5 kilometri...

Locuitorii pareau mai abatuti ca de obicei. Sau poate era o parere a lui, sau poate era caldura, noroiul si norii cenusii de pe cer. Poate era doar faptul ca se certasera destul de rau in dimineata asta. Nu tinea minte de ce, cum niciodata nu mai tinea minte de la ce incepeau certurile lor. Absent cumpara presa. Cumpara si un dejun saracacios, alimente nu se mai gaseau, iar ajutoarele guvernamentale fusesera vandute de mult la preturi de specula ingrozitoare... Se urca in masina si o porni spre casa.

Vazu coliba care ardea doar dupa ce dadu curba pe micul drum forestier. Frana si sari cu prudenta din masina. Focul se intindea. Privi cu atentie mica silueta in genunchi, sprijinita de garduletul de lemn. Ochii Christinei priveau drept inainte, parul ravasit flutura. Gaura din ceafa era destul de mare iar TJ gandi fara sa vrea ca folosisera un pistol cu glont moale de plumb, de

viteza mica, probabil un Tokarev rusesc. Incapabil sa gandeasca se grabi masinal spre mica silueta trecuta de curand prin fata nemilosului pluton de executie ad-hoc. In stanga sa auzi un zgomot si vazu silueta in verde cu o pusca AK 88. Duse mana la arma, insa reflexele nu-l mai ajutau. Vazu focul la gura tevii soldatului si parca trecu o gramada de timp pana simti lovitura in piept. Capul ii balangani in jos si vazu cum propriul sange tasneste afara prin cateva gauri, iar tricoul gri se preface in rosu aprins.

Luminile oraşului XI

Facu o ultima sfortare sa se ridice si izbuti. Simti o durere groaznica in cap si o lumina alba. Deschise ochii tocmai cand cu un zgomot ingrozitor o duzina de chei ii cadeau pe picior. Brusc memoria ii reveni, vazu amortizorul Toyotei atarnat, gramada de iese si roata scoasa alaturi. Isi dadu seama ca il durea ascutit capul acolo unde il lovise de menghina, iar o cheie zdravana il lovise in glezna, simtind o durere acuta si acolo. Nici macar nu

injura. Era bucuros ca se trezise, misca bratul vioi si rasturna sticla de bere. Simti burta goala. Isi reaminti ca de la 4 dimineata plecasera la surfing iar la pranz mancasera in graba, apoi el plecase la dezmembrari un amortizor pentru Toyota cea mica si se apucase sa-l monteze dupa vreo doua beri. Cum amortizorul era intepenit si treaba mergea mai greu, insa era cald, berea aluneca pe gat in jos iar el adormise ca nataraul sub banc in micul garaj. Se lasa la loc in fund apoi isi dadu seama ca avea chef sa iasa la aer si se injura ca se lasase in fund, acum trebuia sa se ridice iar sa ajunga afara si nu avea chef sa se ridice. Se intinse si parcurse cei aproape 2 metri cascand, sprijinindu-se pe maini si pe fund, ciufulit si pe jumatate adormit, cu un gust de cocleala in gura si pestisori plimbandu-se prin burta si prin cap. Numara 6 sticle de bere care se rostogoleau pe sub masina. Se intinse si dadu un cap in stalpul de lemn. Injura. Asa il gasi Chris care se stramba de ras cand vazu in ce stare era.

- Amortizorul ala tot nu l-ai schimbat, hohoti ea. Eram sigur ca o sa adormi, ti-am zis eu ca trebuia sa o lasi pe maine. Deja te odihneai cand ti-am adus ultima bere, hohoti ea din nou. Dar gata, hai ca am facut pizza... si avem bere rece, rase ea.

TJ se scula in picioare. Se uita la ceas. 17 si 30. Incepea sa se mai duca caldura si de-abia acum isi aduse aminte ce zi superba fusese. Si dupa mutra Christinei nici nu se terminase.

- Mai esti in stare de o partida de surf? intreba ea.

- Dupa o pizza si doua beri? Ai inebunit? Sigur ca da.

- Foarte bine, ca a sunat Nick. Mergem cu totii pe plaja si peste vreo ora vin sa ne ia, le-am spus ca merge greu cu amortizorul ala... incepu sa rada din nou. Iti aduc ceva pentru cap?

- Pizza, bere si tu... ce naiba crezi ca mai imi trebuie? Durerea de cap o sa-mi treaca dupa o tura cu plansa, stii foarte bine. Da-mi si mie ketchupul ala iute... ce vis tampit, niciodata nu am suportat sa dorm dupa amiaza zise el dar in gand si injura inca o data cu naduf, tot in gand.

* * *

Luminile oraşului XII

Fata de la medicina se numea Alyssa Chambers.

Era frumoasa, insa nu iesea din comun prin nimic.

Nu era foarte populara in universitate, nu participase la nimic, la nici un concurs de frumusete sau ceva de genul acesta, singura activitate sportiva fiind doar aceea de rezerva in echipa feminina de baschet. Era talentata dar atat, niciodata nu isi desavarsise talentul prin munca si putin ii pasa. Era genul comun de studenta, neiesind in evidenta prin imbracaminte sau ca multe din colegele sale prin modul in care reusea sa se dezbrace parand imbracata totusi. Nimic mai comun, purta culori deschise si vesele, la fel ca si Fordul Mustang decapotabil rosu deschis pe care il conducea. Fata blonda avea o situatie materiala destul de buna, tatal ei era scenarist la Hollywood iar ea il ajuta ocazional cand avea vreo idee, si ea avea ceva talent la scris si la povestit.

Desi nu avea o cohorta de admiratori, fata blonda de la Medicina avea si ea clubul ei mic de admiratori secreti. Mic dar

aproape fanatic. Admiratorii ei erau mai mult tocilarii, nu cei populari.

Erau destui aceia care se opreau si priveau din dosul unui arbust inflorit cum inchide portiera masinii cochete si coboara zambind.

Fata blonda zambea mereu, avea ochii caprui blanzi. Chiar si atunci cand era suparata pe cineva zambea, insa zambetul era taios. Zambea linistitor. Marturie puteau sta cel putin o duzina de studenti depresivi carora o intalnire pe hol cu fata blonda le readucea pofta de viata. Fata de la Medicina devenise un medicament antidepresiv.

Si totusi era comuna. Si totusi iesea in evidenta din orice grup. Era imbracata mai altfel intotdeauna, hainele ei erau mai vesele decat ale celorlalti. Nimeni nu ii adresase vreodata vreo vorba urata si chiar si cei mai uraciosi isi controlau fara sa vrea vocabularul in preajma ei.

Intreaga cohorta se prezenta regulat la meciurile de baschet ale echipei in speranta sa fie introdusa in joc. Intotdeauna juca doar cateva minute. Nu stralucea prin jocul ei calm, iar antrenorii mai mult ca sigur ca o introduceau mai mult pentru cei care veneau la meci. Juca calm, fara greseala, insa fara a straluci. Cand intra pe teren si cand primea mingea, o parte din galeria echipei parca exploda, erau cei care veneau pentru ea. Pana si antrenorilor le venea greu sa-i reproseze ceva. La fel ca si antrenorii, profesorii o tratau cu zece perechi de manusi, era o studenta buna dar nu eminenta, iar in plus notele ei erau putin mai mari decat cele pe care le-ar fi meritat.

Nu avea un grup al ei de apropiati, nimeni nu putea spune ca sunt intimi. nu se stia ca ar fi avut vreun prieten, nu iesea decat rar prin localurile frecventate de studenti, cu vreo doua din prietenele sale mai apropiate. Nimeni nu indraznise sa o invite undeva vreodata, nici macar cei mai populari tipi din scoala nu erau pregatiti pentru un refuz.

Fata blonda nu avea simpatii si antipatii prea mari. Ea era indiferenta. Dintre colegele sale, doar doua erau ceva mai apropiate.

TJ era un admirator al fetei, insa nu intra in clubul celor fanatici. El si fata blonda aveau doua cunostinte comune. Una din ele era Christina Silva. Fetele erau relativ prietene cand se organiza cate un eveniment sportiv, Chris era rezerva la soccer

iar Alyssa la baschet, iar echipele sportive feminine erau destul de apropiate spre deosebire de cele ale baietilor. Prietenia lor consta mai mult in faptul ca semanau foarte tare la felul de a fi, desi Christina facea eforturi pentru a fi cat mai obscura. Ca infatisare fizica nu aveau nimic comun, doar faptul ca majoritatea accesoriilor feminine cu care erau impopotanate restul fetelor lipseau la ele cu desavarsire. prietenia lor era de scurta durata. O alta prietena mai apropiata facea parte din grupui lui TJ, era micuta si fragila Helen. Era singura persoana pe care Helen o admira in totalitate.

Alyssa se integrase in grupul lor perfect in urma cu cateva saptamani cand echpa lor de la biologie marina avusese nevoie de serviciile unui student la medicina, iar faptul ca Alyssa fusese detasata la acel proiect aproape lasase fara suflare sleahta lor. Se intelesesera bine cu totii, pana si sarcastica Tia nu gasise nimic de comentat la adresa ei, lucru ce nu se mai intamplase pana acum. Era o tipa linistita, si nici macar nu parea sa ia seama cum Fat Nick transpira si se facea rosu in jurul ei, cum Jamie si Charlie erau la un pas de infarct miocardic cand se apropia la mai putin de un metru de ei. Jeff facuse incercari timide de a se apropia de ea, insa nu avusese curaj mai mult. Blonda Sara gasise mult ajutor profesional la ea, amandoua lucrasera excelent, Sara era uimita de colaborarea lor. Roscata Jenny era si ea incantata de noua lor colaboratoare care nu se supara niciodata la glumele mai proaste ale ei. Mai era putin si incepeau sa se roage de ea sa-si schimbe facultatea.

Desi lucrasera aproape o saptamana impreuna, doar se salutau cand se vedeau pe holurile universitatii iar relatiile nu se apropiasera. Fata blonda ramanea rezervata.

In continuare rupea inimi sau declansa paiuni secrete fulgeratoare. Fata care zambea intotdeauna era perfecta.

Cu o expresie mirata, Alyssa Chambers statea sprijinita cu spatele de Mustangul rosu. Zambea in continuare. Cele doua automobile implicate in schimbul de focuri disparusera iar timpul parca se oprise in loc. Mai exista un ranit, un student de anul 2, ranit superficial de rafala la gat. Focul accidental o nimerise insa pe Alyssa direct in inima. Se sprijinise parca obosita de masina. Era un glont din acela perforant destinat sa treaca prin caroseriile blindate, o nimerise in spate si iesise prin piept nelasand decat o gaurica mica, aproape invizibila. Fata

blonda zambea in continuare ca atunci cand era inca in viata. Sirenele masinilor de politie se auzeau inca si ea tot zambea. O pala de vant usoara ii ravasira o suvita blonda si te asteptai sa ridice mana sa si-o indrepte. Timpul isi relua cursul cu pasi de urias.

Ca de obicei suspectii fura eliberati din lipsa de probe. Una din masini fusese gasita incendiata. Toata lumea stia ca cele doua bande care luptau pentru suprematia desfacerii de droguri pe piata larga a universitatii isi reglasera conturile cu totul si cu totul intamplator in fata campusului. Nu murise fiul sau fiica vreunui stab, ci doar a unui scenarist cu succes mediu de la Hollywood. Cele doua bande pierdeau frecvent din oameni in incaierari minore, se pare insa ca ele cotizau serios la lefurile unor sefi din politie si a unor politicieni. Politistii necorupti stiau ca trebuie sa se tina deoparte. Oameni ca locotenentul Hendrix de la Narcotice si rengel, seful SWAT, care incepusera sa treaca peste ordinele superiorilor si colaborau fara instiintarea acestora, incepusera sa castige ceva teren ordonand cateva razii pe cont propriu, desi li se cam jumulisera penele si lor si capitanului Dawson. Se multumeau sa impuste din cand in cand cate un membru al organizatiei si incercau sa prinda un prilej sa curete cat mai mult din cele patru bande mari care se luptau pentru teritoriu in LA, plus o duzina de bande mai mici, semiindependente.

Nici Hendrix si nici Rengel nu erau afectati de moartea fetei blonde care atunci cand zambea aducea soarele de vara. Nu stiau ca in curand vor mai avea de a face doar cu doua bande. Niciodata nu s-ar fi gandit ca banda Zeilor Mascati si cea denumita Cadillac vor dispare asa curand si in totalitate. Nimeni nu stia inca, insa din cauza unui glonte ratacit aveau sa moara peste 400 de persoane in doar o singura noapte. Un adevarat macel. Nici macar acest macel nu putea aduce inapoi pe fata cea blonda. Insa setea de razbunare tot nu se termina. Incepea o perioada crunta in istoria traficului de droguri din LA, fara ca cineva sa stie asta. La nici 24 de ore dupa moartea unei fete blonde cu ochii caprui, care suradea mereu.

* * *

Erau reci si lucizi ca intotdeauna. Totul era ca de obicei, numai ca de data asta munitia suplimentara era in exces.

La capatul strazii 16, la iesirea dinspre port era sediul bandei Zeilor Mascati. Intr-un vechi depozit urias, la subsolul caruia se gasea un laborator de preparare. La ora 23 pregatirile erau in toi si distribuitorii nu mai conteneau. Ca de obicei toti sefii bandei erau acolo trimitand instructiuni oamenilor de pe teren. Masinile ieseau din cand in cand pe poarta depozitului vechi. Cu totii mai aveau o jumatate de ora de trait.

Aproape fara zgomot cei doi paznici se prabusira in fata intrarii. O grenada EMP ateriza fara zgomot langa cladire si detona. Detona e prea mult spus, pocni usor. Curentul electric in depozit se opri, la fel ca si generatorul de rezerva cu care bineinteles erau dotati membrii bandei. Era ca o uzina bine utilata. pana si personalul si-l alegeau cu aceeasi grija cu care o mare firma de cosmetice o face. Totul era bine pus la punct. Cele doua umbre invizibile se apropiara de intrarea blocata. Asteptara. Nu era nevoie s forteze drumul inauntru. Luara pozitie la un metru in fata intrarii pe burta. Camuflajul metamorfic ii facea invizibili noaptea chiar si la distanta aceea. Amandoi strangeau in maini cate un automat Maki 3 setat la cadenta maxima, iar langa ei zaceau cateva incarcatoare pentru a incarca rapid. Pe solduri tineau cate doua Maki 5, arme care puteau descarca incarcatorul de 40 de proiectile in mai putin de 4 secunde, arme mici, foarte portabile, de o precizie mai mica insa grozave in lupta de aproape.

Cu mii de precautii usa blindata a depozitului se deschise. Cateva figuri, majoritatea de culoare, aparura in usa. Aveau capul ras sau vopsit blond si se voiau a fi inspaimantatori. Numele de Zei Mascati fusese ideea unui pusti din banda si li se pruse tuturor grozav. Seful cel mare era poreclit Cutitul, nimeni nu stia cum il cheama in realitate. Cei doi intinsi pe burta in fata intrarii nu aveau habar cum arata.

- Am vizibilitate pana in fundul curtii, facu TJ vesel. Rafale scurte, oricum o sa treaca prin mai multi.

- Iau de la dreapta la stanga, se auzi glasul calm al fetei. Incep tragerea in 2. Aleluia.

Cu un suierat ca al unui curent de aer care trece printr-o teava lunga, rafala porni din arma japoneza. Armele nu scoteau nici macar foc la gura tevii.

In depozit haosul era in toi. Mai intai seful bandei crezu ca a inceput vreo rafuiala intre membrii bandei, gloantele suierau

peste tot iar in jurul sau oamenii cadeau loviti. Se vedeau siluete vagi la lumina lunii prin ferestrele minuscule.

Totul dura maximum jumatate de minut, apoi rafalele se potolira. Nici macar nu era prea mult fum. Membrii bandei incepura sa se ridice, unii cu armele pregatite, altii ghemuindu-se scancind sa se ascunda. Nimeni nu se gandea sa ajunga iar la posturile camuflate aparate de arme grele. Atacul fusese scurt si ucigator, mai ramana de vazut cati ramasesera in viata.

Nu se auzea nimic, nici un zgomot de masini accelerate. Era liniste. Cele doua umbre erau acum in picioare. Tacuti isi cautau un loc potrivit, aparati impotriva unor rafale trase la intamplare.

- In pozitie, se auzi Chris. Treci dupa butoiul ala.

- Acolo ma duceam. Incep tragerea.

Macelul reimcepu, insa de data aceasta mai selectiv. Micul birou metalic din coltul cel mai indepartat parca era voit uitat, iar sefului bandei i se facu subit frica. Nu puteai vedea nimic in intuneric, decat cateva focuri trase aiurea de oamenii sai. Rafalele erau din ce in ce mai scurte si mai rare si el se gandi ca aduce a executie. Apoi cateva lovituri de picior il lovira.

- Adu sarma aia, se auzi un glas indiferent. TJ si Chris renuntasera la vorbitul in casti, vorbeau liber iar efectul era si mai inspaimantator. Seful bandei simti cum este legat strans cu o sarma si simtii alti tovarasi ai sai langa el. Se auzira zgomote. Se parea ca restul de oameni erau trasi in depozit si aruncati ca balotii dupa usi, cat de cat camuflati.

- Sa asteptam un pic, se auzi o voce. Sa vina curentul.

Liniste... linistea devenea materiala aproape cand o lumina stralucitoare se aprinse doar cat sa lumineze coltul celor ce ramasera in viata.

- Avem vreo 8, numara un glas barbatesc. TJ mai stia sa numere se pare.

- Salut baieti, se auzi un glas vesel. Era o tipa subtire, tunsa mai scurt, cu parul usor ondulat si o fata slaba, alba, zambitoare. In alte imprezurari ar fi semanat cu o pustoaica de liceu, insa acum tinea in mana o arma automata un model ciudat. Care din voi e Cutitul?

Ochi speriati si obositi se intoarsera spre barbatul de culoare masiv care statea sprijinit de perete.

- Oricum nu are importanta facu tipul de langa ea. Nu era cineva impunator, era inalt dar nu foarte, slab, cu o fata trasa si parul pieptanat in sus, un pic cam mare. Avea o figura obosita usor si zambitoare. Spre deosebire de fata expresiile fetzei sale erau mai concludente. Zambetul sau se opri si se uita atent la cei de jos. Oricum spectacolul va fi acelasi pentru toti. Aveau langa ei pe o masa o gramada de arme albe.

TJ lua doi tipi la intamplare si ii lega cu sarma de o mana de acelasi stalp de sustinere metalic. mana dreapta era libera. Lua de pe masa o bata de baseball si un cutit lung. Puse cate o arma in mainile celor doi.

- OK baieti, avem gladiatorii americani. dati-i drumul sa vedem care ajunge in finala. Sinteti 8 cu totii dar ne grabim, mai avem de omorat o gramada si tocmai in partea cealalta a orasului. Start, dati-i drumul, triumfa el.

Cei doi se privira unul pe altul si nu facura nimic. TJ dadu din umeri si le lua armele din mana. Ii dezlega si ii imbranci in perete. Chris descarca scurt arma iar cei doi se trezira pe jos cu rotulele praf. TJ trase si el de doua ori tintind artera femurata. O balta de sange se lati sub cei doi. Unul din cei doi urla animalic. TJ apuca bastonul de baseball si il arunca cu forta in capul omului care tacu.

- OK, urmatorii doi, ranji el. Pe tine te lasam la final, facu el cu ochiul. Se gandi un pic.

- Am o idee, facu Chris luminata. Ii impinse la perete langa tovarasii sai, ii lega cu sarma de ambele maini si rapid le facu cate o taietura la incheieturi. Cei doi nu prea avura timp sa proetsteze.

- Ah, un concurs care se sinucide mai repede... facu ingandurat TJ. Zau ca esti geniala.

- Multumesc, facu ea clipind din ochi. Ia uite, tipu ala mai mare sangereaza mai mult, o avea mai mult sange?

- Trebuia sa luam un debitmetru, facu el cu regret... urmatorii doi trebuie totusi sa se ciomageasca asa cum am vrut eu initial.

Repeta manevra. De data asta cei doi se pusera pe treaba. Unul din cei doi cazu cu capul spart imediat. Victoriosul avea insa un cutit in piept. Icnind il scoase.

- Hei lasa-l acolo, facu TJ. Uite ce bine iti sta. Lua cutitul si il indesa in piept la loc. Ii dezlega iar tipul cu cutitul il duse pe

celalalt langa zidul unde mureau ceilalti. Uite cum faceau o data sepukku japonezi, facu TJ si apasa cu piciorul cutitul in pieptul celui care se asezase jos.

- Domnule Cutit, se pare ca ai cam ramas ultimul. Acum pentru tine mi-a venit o idee noua. Sugrumarea reciproca. Ti-am lasat un amic de gabaritul tau. Haideti la stalp domnilor, ii invita TJ. I-ar fi facut bucatele insa nu suporta sa tortureze pe nimeni. In cazul acestora insa, ca si in cazul lui Sadley, se simtea bine chinuindu-i un pic. Stiau ce obiceiuri aveau respectivii, cum isi torturau victimele, asa ca dorea sa le dea putin din propria pastila. Ii lega de stalp. In mana libera le dadu cate o sarma potrivita in forma de lat. OK, baieti trageti vartos, eu o sa torn un pic napalm pe aici, ca sa igienizam dupa ce plecam, ma intelegi tu. Lua doua mici recipiente si le pregati. Chris il urma. Erau mici bile cu un lichid inflamabil. Se indepartara si privira cum cei doi chiar trageau de sarme. Incepura sa se invineteasca iar Cutit scotea limba deja. Introdusera cateva bile in sistemul de ventilatie de la subsolul unde se afla micul laborator, inchis etans fata de lumea de sus. Ajunsera la usa si aruncara micile bile care se sparsera prin depozit. Iesira din depozit si in chip de ramas bun aruncara o grenada cu fosfor cu detonatie peste doua minute. Se grabira spre mica Toyota privind in urma. Nu apucara sa ascunda combinezoanele cand depozitul se aprinse fara sa explodeze. Cei de sus ardeau iar cei de la subsol murira asfixiati de napalmul care consuma in cateva secunde tot oxigenul. Totul durase cam 40 de minute, fara incidente. Micii distribuitori scapasera insa pe ei avea sa-i ridice probabil politia sau aveau sa sfarseasca impuscati de celelalte bande. Era miezul noptii.

Banda Cadillac isi avea sediul in localul cu acelasi nume. Marfa le venea din import din Columbia si Venezuela, numai marfa de prima calitate. Localul era de fapt un club imens unde se planuiau toate miscarile bandei. Erau cea mai selecta banda din oras, nu se ocupau de manareli mici. Locul era foarte populat, asa ca cei doi alesera o tactica mai directa.

Ca de obicei pe acoperisuri. Totul se intampla acolo. Christina urmarea totul pe senzori iar la semnalul ei TJ tragea cu aruncatorul mici proiectile de demolare care se infigeau discret in peretele cladirii. Tacuti schimbau pozitia.

- Oh, asta e plictisitor, facu TJ cu naduf... stam si tragem ca nataraii cu ghiulele de tabla in carciuma. Deja m-am plictisit.

- Mai e o latura, facu ea. Si eu m-am plictisit, dar gandeste-te ce foc de artificii. Liber, trage.

- Marcat, facu TJ plictisit. Prinse aruncatorul la spate. Coborara pe scara de serviciu si o luara pe langa zid spre o cladire aflata la distanta mai mare insa cu o vizibilitate excelenta.

Asezara langa ei lansatoarele, o multime de rachete brizante si incendiare. La indemana erau si armele Maki 3.

- Bem o cafea? zambi el. Cat mai e carciuma.

- Mai frumos e acasa, rase ea. Dam drumul la circ?

- Dam drumul. 5 secunde.

Comanda fu data de fata. Detunaturile infundate se auzira ca una iar cladirea se prabusi drept, ingropand sub plafon pe toti cei ce se aflau in local. TJ si Chris hotarasera ca nu era nici un om nevinovat in acel local. Intrara in hora tacute lansatoarele.

Metodic, Christina tragea cu rachetele cu focos brizant acolo unde i se parea ca e nevoie. TJ tragea in mod uniform cu incendiare, incarcand intr-una.

Nu dura prea mult. Maxim doua minute, in care automatele Maki nu fura folosite. Nu-si dadura osteneala sa ascunda tuburile, erau la fel de comune cu orice munitie folosita.

Nici macar nu tipase nimeni. Trecatorii fugeau la adapost privind cladirea care ardea.

Multumita Chris era la volan. Actiunea tocmai terminata insemnase pentru ea aproape la fel de mult ca si pentru TJ. Si totusi erau tristi, tacuti. Calmi si reci, mai mult ca de obicei mergeau in liniste. Aveau in ei o rana care nu se putea inchide.

* * *

Era multa lume la inmormantarea fetei blonde. Alyssa nu s-ar fi gandit vreodata ca atata lume va suferi la moartea ei. Cimitirul mic era plin. TJ ar fi vrut sa poarte uniforma de gala a Armatei Braziliene si sa traga 21 de salve. Nu putea sa-i lase nimic fetei.

Procesiunea trista parasi parcul. Se insera. TJ scoase mica cruce metalica si o aseza langa piatra funerara alba. In toate armatele din urma Crucea de Fier era un simbol puternic,

insemnul combatantului, spre deosebire de orice alta medalie. Chris nu avea asa ceva. TJ o gasise aruncata pe malul raului dupa ce plutonul sau sarise in aer. Era crucea sergentului Carriciola. O pastrase in amintirea lui, familia acestuia murise iar crucea remasese uitata in bagajele lui TJ. Acum crucea se odihnea pe mormantul fetei iar TJ simti o usurare imensa. Si totusi fata nu se va intoarce niciodata. Zilele vor trece iar amintirea ei se va estompa. Timpul va rezolva totul. Si totusi stia ca ceea ce pierdusera multi prin moartea Alyssei, nu vor mai gasi vreodata. Doar din cand in cand isi vor aduce aminte.

Luminile oraşului XIII

Mai tacut ca de obicei, TJ isi sterse fata cu tricoul jegos aruncat langa el. Se uita ganditor la Christina si se apuca sa stranga sculele. Se scarpina in cap, ceea ce-i umplu parul de ulei si vaselina. Christina zambi enigmatic si deschise portile. TJ scoase usor de tot mica Toyota din garaj. Nu s-ar fi dat jos de la volan pentru tot aurul din lume. Chris mai privi o data la masina si aproba din cap.

Era un vis. Caroseria fusese refacuta timp de o saptamana de un tinichigiu de pe Sonora Avenue, fusese indreptata acolo unde era busita. Avea o vopsea total tampita pe ea, un portocaliu profund, ca un apus de soare, un degradeu de la culoarea spre rosu de pe portiere pana la aproape galben pe partea de plafon care mai era lasata, masina decapotandu-se in intregime aproape dupa un sistem ieftin. Arata ca visul unui surfer bolnav, insa si aerul de sapuniera ramasese cu farmecul de masina ieftina si nu foarte demodata. Modelul era inca in fabricatie serioasa, cu motorizari hibride.

Totul fusese refacut. Nu costase nici macar prea mult. Nici macar nu sarea prea mult in ochi, California era plina de masini baltate, desi portocalii mai putin. Culoarea arata minunat in contrast cu spoilerele proaspat montate, ornamentele de pe aripi si portiere, prizele de admisie de pe capota, toate din material plastic de un albastru inchis ca noaptea. Suspensiile erau noi noute, evident nu de la modelul original. Motorul era complet refacut, motorul de 6 cilindri boxer de 315 cai racit cu aer care acum fusese fixat mult mai bine pe tampoanele suplimentare sub capota si arata de parca mereu fusese acolo. Cu instalarea noii injectii, a noului turbocompresor si a admisiilor mai bune de aer puterea motorului fusese masurata la 405 cai putere acum. Era bine, deoarece masina era mai grea, avea o tona si un pic. In locul portbagajului si asa mic, era montat un motor electric de pe un model de Toyota de capacitate mai mare, asa ca acum masina lor era si economica. Portbagajul era ascunzisul de sub bancheta din spate, plus bancheta insasi. Un mic portbagaj suplimentar statea deasupra masinii. era pentru obiecte mai mari cum erau bicicletele sau plansele de surfing. Insasi in varianta originala, mica Toyota avea un motor de 130 cai putere la motorizarea maxima de 1,9 litri, ceea ce o facea o masina ieftina si atractiva, usor de modificat. Nimeni insa nu s-ar fi gandit ce ar putea gasi sub capota acesteia.

Plecau sa cumpere o conserva de masina minuscula cu propulsie electrica. Se gandeau ca o masinuta si mai mica decat Toyota, cu un motoras de 45 de cai si un motor electric ar fi buna pentru deplasarile discrete. O masina noua. Puteau face un pic de fatada, era chiar necesar pentru doi copii de bani gata veniti si pe cheltuiala guvernului brazilian la studiu in LA., care nu faceau abuz dar isi permiteau cate o mica nebunie. TJ scoase

cu mii de precautii masina spre soseaua de pe coasta de parca i-ar fi fost frica sa nu toceasca cauciucurile.

- Sa ne plimbam un pic pe coasta Chris, facu el, trebuie sa incarcam acumulatorii... nu vorbea prea mult, se vedea ca avea o bucurie in el si sigur urmau cateva nazbatii. Christina se aseza mai bine in scaun si chicoti.

TJ accelera usor pana la 100 la ora si apoi reduse la viteza legala. Brusc se razgandi si o lua spre autostrada spre San Diego, unde nu existau restrictii de viteza pe cele 6 benzi pe fiecare sens. Ajunse repede la autostrada si o lua usor cu viteza a sasea cu 130 la ora. Masina se comporta perfect. TJ zambea pe sub mustata uitandu-se in oglinda retrovizoare iar cand Chris se intoarsa sa vada descoperi si motivul. Dodge Viper T800 nou nout rosu ca focul. Venea pe banda lor cu cel putin 200 la ora, iar Chris se aseza mai bine in scaun. Era mai aglomerat, insa amandoi stiau ca la coborarea spre San Bernadino autostrada se va goli. Pana atunci TJ obstructiona cu nesimtire crasa puternica masina cu motor de 8000 de centimetri cubi si peste cinci sute de cai putere, pe o greutate de aproape doua tone insa.

Viperul se enerva si claxona disperat si nervos, gasi o bresa si schimba banda. TJ privi obraznic si accelera. Isi puse arogand o pereche de ochelari de soare. Avea ulei pe fata si Chris se felicita inca o data ca apucase sa-i ia un tricou curat pentru cand aveau sa ajunga in oras. Circulatia se muta pe primele trei benzi, oamenii se pregateau sa faca la dreapta. viperul trecu pe ultima banda si accelera din plin. TJ era insa pe faza, asa ca cupla treapta a cincea la viteza de 140 la ora, accelera putin, merse constant un pic cat sa evite un intarziat care schimba sensul de mers, trecu in spatele Viperului si introduse in viteza a patra. Acul turometrului sari brusc la 7000 de ture iar TJ o calca la 8000. Masina urla turbata si o lua din loc, apoi repede TJ trecu in treapta a cincea, deoarece cuplul maxim era pe undeva pe la 4500 de ture. Brusc facu dreapta si se puse paralel cu Viperul care accelera la plin. Arunca un ochi scurt la vitezometru. 200 kilometri pe ora, acesta nu arata in mile, bordul era de la modelul japonez de masina care nu intrase pe piata americana si de la care luase si motorul, iar TJ se obisnuise cu sistemul metric si nici macar nu se obosise sa puna si echivalentul in mile. O lua usor inaintea Viperului iar la 210 cupla treapta a sasea, motorul deja racnea infuriat la cele

8000 de ture si nu mai castia serios putere dupa aceasta turatie. Turometrul mergea pana la 11.000 de ture si daca masina nu era in sarcina ajungea la capat. TJ zambi victorios si de data asta nu se mai juca. O calca la fund iar viteza crescu. Christina urmari acul vitezometrului cum sare de 250, constata ca nu simtea viteza, masina se tinea grozav pe sosea. Viperul era in spate iar TJ se lasa ajuns din urma si pornira in paralel. Christina nu se mira prea tare cand vitezometrul intepeni la 300 kilometri pe ora iar viteza crestea. Stia ca va urma un radar montat sus pentru atentionare, se apropiau de o curba mai stransa si panourile avertizau soferii din timp de viteza lor in comparatie cu cea recomandata. Viperul ramase cu viteza constanta, Toyota trecu inainte si in scurt timp se opri si ea din acceleratie. TJ statea teapan la volan. vederea periferica era de acum redusa la viteza asta. Chris urmari panoul pe care scria Curba la 5 km viteza maxima recomandata 100 mile pe ora. Se uita la radarul montat sus, care mergea pana la 250 de mile pe ora, adica 400 de kilometri pe ora. Viteza indicata de 199 mile pe ora, aparu pe ecran, 320 km/h calcula Christina repede. Continuara sa se indeparteze de masina din spate apoi dupa un kilometru TJ lasa libera pedala. Masina deccelera. TJ rasufla usurat. Viperul trecu inainte cu viteza fara sa-i bage in seama. Scazura la 80 de mile dupa radarul de la un kilometru de curba, apoi mersera constant cu viteza asta.

- Grozav de tot, facu entuziast TJ incepand sa gesticuleze. Mai stii cum se infige? La 200 la ora trage de zici ca e avion. Continuara usor. Chris, as opri un pic… facu el. M-a cam luat un pic asa stomacul de la viteza.

- Hai usurel in San Diego pe plaja, ce zici? O baie si o cafea, halim ceva si mergem mai tarziu la magazin. masinile pot astepta. In plus te mai speli si tu de ulei sa nu apar asa in public cu tine.

- Stii Chris, e superb care e treaba asta, acoperirea noastra. In loc sa stam ascunsi ca sobolanii avem parte de viata de student, avem prieteni... E bine aici. Cum crezi ca va fi cand o vom intinde peste cativa ani? Fara prieteni.

- Stai sa ne gandim, sesiza ea pericolul. In trei ani veti termina cu totii facultatile iar majoritatea vor avea un serviciu de tot kakatul. Noi vom termina, insa vom avea suficienti bani pentru Noua Zeelanda. Cred ca va fi groaznic. Hotel mic pe

malul marii, un sir de bungalowuri pe plaja, un restaurant si un bar de nuiele. Debarcader pentru cateva jetskyuri si o barca de viteza pentru excursii. Valuri mari.. dar poate nu ai curajul sa faci surfing pe ele, te inteleg. Fotbal si volei pe plaja. Un cocktail slab, rece si un pic acrisor, cu o culoare un pic tulbure de la sucul de lamaie, un strop de dulce un pic de bitter, seara, pe plaja din fata bungalowului, in halatul de baie ca se lasa racoarea pe la miezul noptii... o sa fie o viata groaznica sa stii, gesticula ea in verva.

TJ nu zise nimic, doar intoarse un zambet luminat ca si cum descoperise brusc intelesul vietii. Uitand de stomac o calca bucuros cat putu de tare si aproape ca rata iesirea de pe autostrada. Apasa pe acceleratie cu tot corpul si se apleca peste volan de zici ca-i dadea forta masinii. Chris mai-mai ca se astepta sa faca bruum bruum sa imite motorul. Frana taraboanta pe nisip si le trebui vreo jumatate de minut pana sa se vada intre ei. Christina constata ca ii crantane nisipul in dinti. Foarte bine dispusi o tulira pe plaja cu nisip alb.

TJ isi mai trase de tricou o data.

- Arati bine, facu Christina.

- Mi s-a dus uleiul din par?

- Da, si vaselina s-a intins frumos si uniform, iti sta grozav. Uite, trebuia sa-ti tragi o carare pe mijloc si parul lins. Erai beton.

TJ scoase limba si o impinse usor spre biroul dispeceratului. In parcaj zaceau in soare multe modele japoneze, cum cautau ei. Mici, modeste si de doua ori mai scumpe decat taraboanta lor care prindea 300 si ceva la ora.

- M-am razgandit. Nu mai e nevoie de o petarda din asta mica. Taraboanta noastra are motor electric si nu ne mai trebuie nimic altceva. Se intoarse brusc pe calcaie. Christina dadu din cap si se grabi prima la masina.

- Eu conduc, facu ea net.

- Bine, accepta el. Nu forta motorul, rase.

Mergeau agale spre casa. Trecura prin fata unui autoparc plin de automobile pretentioase sport. Chris zambi dar nu opri. Trecu mai departe si opri la un mic magazin 2 strazi mai incolo. TJ o urma presimtind o gluma.

TJ se mai uita inca o data in oglinga de la iesirea din magazin. Costumul inchis la culoare cadea pe el la perfectie. Se

uita la parul dat cu o cutie intreaga de spuma si carare ingrijita si incarca sa-si aduca aminte daca mai aratase vreodata asa idiot. Isi puse sapca pe cap si de-abia se abtinu sa nu cada pe jos de ras. Isi trase o mutra serioasa rau. Christina se uita atenta la el. Purta un taior elegant in care murea de cald, o poseta si o umbrela de soare in mana. Era machiata un pic mai strident si jumatatea de tub de spuma de par care ramasese de la TJ ii indreptase parul facandu-l lins. Arata exact ca o actrita de mana a doua iesita dintr-un magazin din Beverly Hills. TJ isi ridica sapca de sofer iar parul care se lipise de ea se ridica in sus. Cotrobai in poseta Christinei si lua sticluta cu apa de colonie si turna ce mai ramasese din ea in cap. Il lua frigul insa cu ajutorul mainilor reusi sa-si lipeasca firele rebele inapoi de cap. Aruncase pieptenul imediat ce il folosise in magazin. Puse sapca la loc si se gandi sa nu o mai scoata pana acasa. Aruncara hainele vechi pe bancheta din spate, pornira motorul si parcara la o intersectie distanta de magazin, un pic mai retras de straduta pretentioasa cu parcul auto. Pornira cu pasi de plimbare, Chris cu o mutra obraznica iar TJ cu una resemnata si serioasa. In cinci minute, cu o fata nepasatoare, trecura prin fata magazinului auto. Christina paru ca abia acum il observa iar TJ se grabi sa-i deschida usa. Se mentinu la un metru in spatele ei respectuos. Dadu sa-si scoata sapca dar se razgandi. Probabil ca se lipise de mult de parul dat cu un kilogram de spuma. Insasi parul Christinei avea rigiditatea metalului.

Seful magazinului se ridica respectuos. Era un tinerel cu o mutra obraznica, ceea ce-l bucura si mai mult pe TJ. Se uita la hainele lor de firma, pretentioase. de fapt toata garderoba costase putin peste 50 de dolari, inclusiv umbrela cea idioata si kilogramul de spuma de par.

- Va pot ajuta cu ceva? intraba amabil omul.

Impertinenta Christina scoase din geanta o tigara lunga si subtire in pofida semnului Fumatul interzis. Vanzatorul uita pe loc de acesta si se repezi cu bricheta sa-i aprinda tigara, insa TJ facu brusc un pas inainte si cu un gest brusc aprinse tigara. Ca la o parada militara se trase inapoi cu o privire dusmanoasa catre vanzator.

- As dori ceva tare, facu Christina afectata, dandu-si aere de idioata perfacta. Ceva mai tare ca Jaguarul. Elegant. In general slujba mea ma obliga sa ma deplasez repede. Jaguarul

este o masina buna insa nu imi permit sa il tin mai mult de doi ani din considerente proprii. Doresc ceva mai sportiv insa elegant. Cam ce recomandati?

- Un model potrivit este aceasta Mazda RX70 rosie. Deosebit de comoda inauntru, atinge 280 de kilometri pe ora, iar suta de kilometri in 5 secunde. Este dotata cu absolut orice, clima, securitate pasiva si activa. Motorul electric este si el suficient de puternic, silentios, opentru deplasarea comoda. Nu are portbagaj mare insa nu cred ca dimensiunea acestuia va intereseaza la masina nu-i asa? Pretul este rezonabil si...

- James? intreba ea scurt.

- Domnisoara, daca imi permiteti, facu TJ cu un aer spasit. este o masina japoneza. Este un model bun insa ramane un model japonez. Nu cred ca...

- Da, i-o taie ea scurt. Are dreptate, facu ea spre vanzator. Fara modele japoneze.

- Acest Morgan, reincepu vanzatorul pasind spre o masina rosie...

- Nu englezeasca. James?

- Aveti dreptate domnisoara in cazul in care sinteti dispusa sa renuntati putin la confortul dumneavoastra. masinile englezesti au totusi un deficit de putere, stiti foarte bine Jaguarul, insa sint extraordinar de bine dotate. Un Morgan pe de alta parte este altceva... insa franele intotdeauna lasa de dorit la masinile englezesti.

- Maserati. facu ea scurt. Asta vreau. Maserati.

- Este o masina extraordinar de temperamentala vanzatorul aproape ca striga. Parca era un motan hranit cu toate fripturile din lume care se uita cu dispret la farfurioara cu mancare de pisici. Radia de entuziasm si incepu sa explice calitatile masinii dand din maini ca un inecat.

- James? facu ea scurt. James este soferul meu de patru ani iar parerea lui conteaza foarte mult pentru mine.

- Da, in mare este o masina bunicica. Confortul este bun, insa nu stiu daca puterea motorului...

- Poftim? Poftim? intraba vanzatorul jignit la culme. Domnule, facu el tafnos, este o masina de 12 cilindri cu 400 de cai putere care poate prinde peste 300 de kilometri pe ora.Oare ce considerati ca este mai puternic de atata?

TJ dadu din umeri pufnind din nas.

- Nu doriti un test-drive? se uita vanzatorul catre Christina.

- Ard de nerabdare, facu ea rece. James?

- Daca imi permiteti, as dori sa incercati si dumneavoastra personal masina. James poate astepta.

- Conduc eu, facu ea. James stai in dreapta de data asta. Presupun ca vergeti cu noi? facu ea catre vanzator.

- Bineinteles, eu ma voi inghesui pe bancheta din spate. Va voi arata faciliattile masinii iar James le poate observa atent de pe locul din dreapta. TJ mormai ceva nu prea politicos in barba, cu o privire inchizitoriala.

Urcara in masina Maserati M18. TJ trase scaunul cat mai larg si ranji catre vanzatorul presat de bancheta din spate ca o musca in geam. Christina demara. Merse usor pe strazi. Vanzatorul vorbea tot timpul aratand calitatile in trafic si manevrabilitatea masinii, dotarile acesteia. TJ stramba cu dispret din nas.

- Pot face un test mai aprofundat pe autostrada? intreba Chris. As dori sa testez mai bine performantele si consumul masinii.

- Cu siguranta, facu vanzatorul.

Christina accelera pe straduta ingusta spre mahalalele de la intrarea pe autostrada. Mari treptat viteza. Aveau 150 de kilometri pe ora cand TJ baga de seama ca vanzatorul se cam albise. Nepasatoare, Chris vazu intrarea pe autostrada. Trase brusc schimbatorul de viteze in treapta a patra din cea de a cincea si motorul urla brusc. Calca acceleratia la fund iar masina chelalai disperata. Accelera la 180 api baga a cincea si lua curba. Caucuicurile schelalaira din nou si intrara pe autostrada cu 200 la ora. Scurt Christina accelera la maxim, trecu aproape razant de pe prima pe a sasea banda si schima in viteza a sasea. TJ se uita nemultumit la kilometraj. 250.

Vanzatorul ghemuit in spate privi cu frica vitezometrul care se apropia de 300, pe masina care gonea in zig zag pe autostrada, neglijent. Chris umbla in geanta cu neglijenta, isi scoase o tigara lasand volanul. TJ se repezi amabil cu bricheta. Isi aprinse si el una si ii oferi si vanzatorului. Acesta dadu din cap fara sa vorbeasca. TJ ranji si sadic, nevazut, dadu climatizarea pe pozitia cald. Christina facu o intoarcere la limita lipindu-i pe toti de geam, scimba vitezele. Maserati-ul se tura jalnic.

- Se cam plafoneaza la vreo 6000 de ture, gesticula ea nervoasa cu ambele maini. Vanzatorul privi inspaimantat cum tragea din tigara cu o mana, gesticuland si lasind volanul. Masian baleta pe autostrada cu motorul urland. Plin de speranta vazu iesirea spre oras. Christina vira spre ea iar vanzatorul constata cu groaza ca nu avea de gand sa incetineasca. Christina trecu brusc in treapta inferioara si frana. Motorul se tura la aproape 8000 de ture. Masina patina in curba indreptandu-se spre gardul protector metalic de pe margine. Vanzatorul se trase mai in stanga pentru a nu fi turtit insa forta centrifuga il proiecta inapoi in geamul din dreapta. Chris trecu iar in viteza a treia si accelera. Masina se redresa scotand fum din cauciucuri si o porni spre oras. Ajunsera in fata magazinului mergand elegant cu viteza legala, cu Christina comentand aprins calitatile masinii, gesticuland afectata si cu TJ aproband respectuos din cap.

- Este revoltator! turba Christina batand vehementa din picior iar TJ aproba entuziast dand aprobator din cap de ziceai ca-i sare capul de pe umeri. Aceasta e masina sport? Pot lua un model negru ca sa fie sicriu de la inceput sa ajung la morga. Franele sint absolut imbecile iar directia total aiurea. Am crezut ca nu pot redresa masina si tremur si acuma. Isi scoase o tigara iar T sari servil cu bricheta. Multumesc James, zise ea. De abia am avut noroc sa redresez masina. La 5000 de ture este complet plafonata. ce incerci sa-mi vinzi? Incerci sa ma omori?

Vanzatorul care de-abia se extrasese de pe bancheta din spate avea ochii iesiti din cap ca un melc. Parea serios ravasit, mormai ceva si se duse in birou, probabil sa vomite.

- O sa fac reclamatie, bombani Christina in spate.

- Ha s-o stergem, facu TJ. Acu isi da seama tembelu asta ca am facut misto de el si ne trezim cu toata cohorta de paznici care ne alearga prin parcare.

- O tulim, facu ea. Plecara usor si ajunsara la Toyota. Demrara parca tiptil si o luara spre casa pe autostrada...

- Inca o treaba buna domnisoara, facu el apreciativ.

- Multumesc James, raspunse ea pe nas intepata. Accelera.

Luminile oraşului XIV

- Asta-i prea de tot, dadu el din umeri. Ce cretini.

- Hm, suma e buna...

- Da Chris, dar asasinarea Presedintelui? E prea de tot...

- Pai ce ar fi primul? De aia sint presedinti. Mai cresc tirajul ziarelor, audientele la TV... avem vicepresedinte de rezerva.

- Eu ma intreb cine ce are cu Black.

- Pai cred ca e vorba de oprirea razboiului din America de Sud. Producatorii de arme de-abia asteapta sa inceapa. Pe de alta parte, jumatatea cealalta de politicieni nu ar risca un razboi cu Mexicul plus America de Sud.

- Deci noi nu ne bagam, ca Black sustine ca America sa stea linistita si sa nu ne atace Brazilia noastra.

- La dracu cu Brazilia... poate ar fi mai bine sa intre americanii sa se termine cu toate tampeniile... Oricum e vorba de doua milioane de dolari... e ceva.

- Toata lumea buna va fi prezenta Chris. O gramada de natarai vor lua contractul, inclusiv din alta parte decat California. Ma intreb daca cineva de la noi se incumeta.

- Da, insa numai pe post de curieri si pentru recunoastere.

- Springer si Trish?

- Asteptam sa intrebi, zambi ea incantata. da, au luat contractul. Singurii acre reprezinta California.

- Ei, va fi un meci demn de urmarit.

- Si noi?

- Chris, nu santem tampiti. Va fi toata gasca prezenta, toate serviciile secrete plus jumatatea de Urban Warrior pe care nu am curatat-o noi. In plus o gramada de vanatori, printre care amicii nostri Springer si Trisha. Dar astia nu reprezinta un pericol prea mare. In schimb va fi acolo prezenta o belea extrem de mare.

- Adica? intreba ea contrariata.

- Cu cine se intalneste presedintele ala cretin in LA?

- Cu primul-minnistru japonez.

- Da, vor discuta despre creditele de poluare costiere. De fapt e vorba despre drepturile de foraj pe fundul oceanului. Haios nu? Si neimportant.

- Da si?

- Si cine crezi ca-l va pazi pe amicul japonez?

- Tu vorbesti serios?

- Nu, spun tampenii. Facem pariu ca doua cunostinte de-ale noastre se vor invarti cu o saptamana inainte prin inprejurimi? Din cate cred eu, japonezii sant pe cale sa extinda masiv programul, insa nu au avut timp de pregatire suficient pentru alte echipe. Adica spre deosebire de americani care trimit pe Urban Warrior aproximativ in kuru gol si doar pe jumatate pregatiti. Oricum pe aici nu prea au concurenta serioasa, insa japonezii aia dau clasa oricui. Ce au pierdut ei prin distrugerea laboratorului nostru au recuperat sigur pana acum, si pot sa pun pariu ca au avut o gramada de misiuni de lupta prin China, prea au sarit in aer o gramada de chestii pe acolo.

- TJ, concentreaza-te. Doua milioane.

- Sa-i stapaneasca sanatosi. Pielea mea fina si bronzata frumos face mult mai mult, ranji el mangaindu-se admirativ.

- Acu ai inceput sa te pipai singur, rase ea.

- Oh ce sexy sant, uite-te la mine... incepu el sa se batzaie prin camera...

- Gata, am inteles, taci. TJ se opri posac. Chris ii trase un picior in fund prieteneste. Hai sa-i lasam pe aia sa incaseze bistarii.

- Corect. Dar noi trebuie sa mascam suplimentar petardele... trecu pe langa oglinda... vai ce sexy sant nu Chris? Fata se stramba si il impinse pe usa afara.

TJ citi ziarul. Asteptata vizita va avea loc peste doua zile. Se faceau planuri, se puneau detectoare, multe camere de hoteluri se ocupasera, iar Internetul furniza detalii ambigue. O parte din echipament fusese neutralizat, iar TJ avea o banuiala. Cativa vanatori de contracte notorii din New -York mai ales fusesera deja identificati morti si se vorbea ca autoritatile ii plantau in ocean fara ceremonie cu cateva kilograme de ciment ca lest. Nu stiau prea multe, nu accesasera internetul decat de la calculatoare publice si pentru putin timp. TJ considera ca nici o masura de precautie nu e inutila. Chris era ceva mai linistita.

Chris isi termina cafeaua si se imbraca pentru scoala. TJ lasa ziarul jos. Se intalneau presedintii Statelor Unite, al Uniunii Europene, premierul Japoniei, presedintele Uniunii Baltice, premierul Australiei si ministrii de externe ai Chinei si Indiei. Masurile de paza erau cumplite.

- Chris, m-am hotarat, voi da de Springer. Ei au fost discreti pana acum, insa nu e bine sa atragem atentia. Daca e sa se intample ceva, sa caute doar pe cei veniti din afara, ca sant destui.

- Si crezi ca Springer va fi incantat sa dea cu piciorul la 2 milioane?

- Eu as incerca...

- Pana la urma ai dreptate, se hotara si ea. Intr-adevar e mult prea periculos... Ne mai gandim. Hai la scoala, il iuti ea.

Bine dispus, TJ conduse masina cu aplombul sau normal. Se baga iute spre percare. Se grabea. Taie calea unui Pontiac rosu ca focul si se repezi spre campus. Parca harshaise ceva si ridica din umeri. Bogatanul avea bani sa-si faca Pontiacul iar vopseaua lor portocalie va arata la fel de bine si zgariata.

- Scuze papusa ranji el spre Pontiac si accelera. Parca masina, o saruta pe Chris si fugi spre sala de curs.

Caldura incepea sa mai se domoleasca atunci cand Christina iesi din cladire. O lua catre iesirea din campus. Zari in parcare grupul de prieteni, cu TJ dand din maini ca o morisca si facand gesturi largi. Ceilalti radeau. Pe cand se apropie isi dadu seama ca TJ explica masi mult prin semne mersul Toyotei si mai avea putin si se paruia cu Jeff in disputa legata de Toyota contra

Mustangului acestuia. Cand ea ajunse la ei, se propusese deja o cursa mica pana la plaja. Jeff era hotarat pentru suprematia masinii sale de uzina conceputa pentru alergat. TJ ranjea in fata victimei sigure, Mustangul era o jucarie in fata altor masini pe care conserva lor le ridiculizase.

- Salut baieti, facu Chris. Auzi TJ, stii pe cine ai zgariat tu azi in parcare?

- Zgariat ce?

- Pontiacul ala de dimineata... stii cine era papusa de la volan?

- Nu. Cine?

- Richard Hansen.

- Aaaa... habar n-am. Cine-i asta?

- Ceee? saeri Nick. Nu stii? Campion al Californiei la K1 ? Acum stii?

- Ce e aia K1, facu pe prostul TJ. In sinea lui inghiti insa un nod.

- Nu face pe prostul, zambi Jenny. Zau ca nu e cazul tipul ala nu e chiar normal.

- Richard Hansen e nataraul ala blond care zici ca alaltaieri a coborat cu ma-sa si tac'su de pe corabia plina cu vikingi loviti de rau de mare? Ala care nici nu stie sa vorbeasca englezeste? Il stiu, stiu ca e sportiv dar campionul Californiei...

- Mai mult, probabil ca va fi campion national, facu Nick.

- Goriloiul ala? intreba TJ. Nu se ingrijora prea mult. Desi omul era o matahala de doi metri si 140 de kilograme, adica in mare dublul lui, nu auzise ca blondul sa fi fost implicat in vreo incaierare pana acum. Lasa ca nu e baiat rau. O sa-i cer scuze.

- Vezi sa nu-i donezi dintii, zambi Chris.

- Eu? Iti aduci aminte ce se tineau de bilute colegii din echipa de fotbal?

- Asta e altceva omule, zambi Nick. Aia erau niste handicapati batausi. Asta e un luptator profesionist. Dar ai dreptate, nu pare vreun violent.

- Ei, baieti, surfing ceva? intreba TJ.

- Negativ, ofta Jeff. Noi nu am facut nimic la proiectul de semestru.

- Daca ati frecat menta toata luna, ii dojeni TJ ranjind. Ar trebui sa aratati mai multa afectiune facultatii voastre si sa nu mai tratati asa superficial proiectele, moraliza el.

- Ia mai numara-ti bubele TJ, parca tu ai facut ceva la proiect, il admonesta Jeff prieteneste.

- Io? facu TJ contrariat. Ai o parere foarte proasta despre mine, facu el mahnit.

- TJ a muncit extrem de mult, facu micuta Helen. A desenat toate hartile.

- Vezi, se umfla in pene TJ. El era la proiect cu Nick, Jenny, Helen si Jamie. Jess era cu blonda Sara, cu Tia, Charlie si Fat Nick. La alegerea grupelor se dezbatuse mult, era primul proiect la care Jamie si Charlie nu faceau echipa. Desi Helen, Sara si Tia erau considerate niste studente de varf, in creierul tuturor se insurubase ideea ca tandemul Jamie-charlie e imbatabil. Pe de o parte Jeff, pe de alta parte TJ si Nick, se rugasera de cei doi promitandu-le toate bogatiile din lume daca intra cu ei in echipa. Pana la urma se facuse un compromis, Charlie la Jeff iar Jamie la ei doi. Charlie avusese varsat de vant si nu venise la scoala timp de doua saptamani asa ca echipa lor ramasese in urma. Vom face cursa alta data, mai rase el.

- Ingratilor, striga Jeff in urma lor.

- Paaaa!!! Ce vreme minunata, urla blondul Nick.

TJ, Chris si Helen sarira in mica Toyota iar Nick lua pe Jenny si Jamie in Jeepul Wrangler scorojit si galben. Lui TJ ii placea mult de tot masina lui Nick, cand vedea jeepul, cu doua placi de surf deasupra tras langa plaja si coborand din el pe Nick si Jenny, parca vedea o reclama in care se zicea fii liber.

- Hei, uite-l pe Hansen, facu Chris cand ajunsera.

- Ma duc la el, facu TJ. Ceilalti nu avura timp sa-l opreasca.

Hansen se antrena impreuna cu alti doi luptatori de K1. Alergau prin apa si se oprira vazand pe TJ ca le face semn.

- TJ Larkin, se prezenta el. Richard, eu sant tipul care ti-a taiat azi calea in parcare, zambi el. Cred ca te-am zgariat nitel, si vroiam sa-ti spun ca-mi pare rau. Treaba e ca ma grabeam de nu mai puteam, avem curs cu idiotul ala de Wainwright si daca nu ajungeam pa examen... Acuma vreau sa vad si eu masina, cat e de lovita, sper ca nu mult, in orice vaz sant asigurat si fara probleme pot acoperi orice dauna.

- Da, ti-am vazut rabla portocalie, facu Hansen. Nu e nici o problema, stai linistit, nu-ti face griji din cauza asta. Ceilalti doi pufnira discret.

- Omule, serios, imi pare foarte rau, dar ma grabeam ca nebunu'. Spune-mi te rog cum ma pot revansa, pe bune.

- Stai linistit, ii intinse Hansen mana, insa lui TJ i se paru ca e cam nesincer. Dadu din umeri si pleca.

TJ povesti convorbirea celorlalti. Nick si Jenny se bucurau ca scapase teafar. Ei auzisera mai multe de faima de luptator a uriasului blond norvegian.

Apa era grozava. TJ avea chef de surfing. era un surfer de exceptie, insa stia ca niciodata nu va fi ca Nick sau ca Jenny. Nick era nescut pentru asta.

Statea intins in apa calda de la mal iar valurile il bateau. Era singur si simtea ca apa il ia in larg. Apa sarata ii intra in gura. Era fericit. O umbra se aseza deasupra lui. Chris ii zambea si pleca mai departe. Mai incolo Jenny prinsese un val grozav. Nick era in apa pana la brau si TJ gandi ca arata ca un surfer din reclame. Helen statea in fund pe nisip. Se trase mai aproape de TJ. Chris inota. Era fericit.

Se stransera cu totii. Blondul cumpara bere rece si baura cu placere. Helen bea si ea ea niciodata nu facea asta decat in compania lor. TJ privi in jur. era printre putinele locuri cat de cat frumoase ramase. Lumea nu venea aici pentru ca erau valuri periculoase, era locul surferilor. Se vedea mai departe o centrala electrica mareica, cea mai mare din lume. Centralele de acest fel se inmultisera, insa fara a scoate din uz pe cele nucleare invechite si poluatoare. Briza marii mirosea a petrol ca de obicei. Oare erau ultimele clipe, se intreba TJ. Cu toate masurile luate, poluarea crestea. In larg se vedeau siluetele crucisatoarelor purtatoare de rachete ce asigurau scutul. La cateva mile departare se vedeau doua portavioane de tipul Powell, catamarane indesate ca o cabina telefonica si siluetele a doua submarine purtatoare din clasa Austin. Austin si submarinele, ce or avea in comun, zambi TJ in sinea lui. Statele Unite isi mareau flota. Era cea mai mare si mai moderna flota, toate navele si avioanele erau aproape de nedetectat, cu forme ascutite si tot armamentul in interior, de tipul catamaran pentru portavioanele si crucisatoarele gigantice, sau distrugatoarele pe aripioare portante. Artileria grea de pe un crucisator sau avioanele de pe un singur portavion puteau preface cateva zeci de kilometri patrati din orice plaja sau in interior in cimitir, doar cu arme conventionale. Distrugatoarele cu armamentul

antisubmarin faceau viata sumbarinistilor un cosmar. TJ adora navele de razboi. Ar fi dorit sa fie in Marina Militara, insa rigoarea Marinei Braziliene ii temperase elanul. Acum ca flota Braziliei zacea pe fundul marii, nu-i mai parea rau.

- Baieti, va duceti sa luati ceva de mancare? intreba Jenny.

TJ si Nick se uitara unul la altul. Le cam era foame.

- Da dar voi faceti cinste, facu blondul razand. O luara agale pe plaja.

- Hei, ce dracu e acolo? TJ se repezi spre masina iar Nick il urma. Brusc, blondul se opri. Hansen si cei doi prieteni ai sai se oprisera in fata Toyotei. Unul din ei tinea in mana un baston de baseball cu care dadu masinii o lovitura spargandu-i farul. Fara sa mai gandeasca, TJ se repezi la agresor. Vazu rosu in fata ochilor. Cu o mana apuca bata iar cu cealalta facu o miscare brusca din incheietura si apucand ceafa agresorului il izbi cu capul de Toyota, acolo unde lovise bata ceva mai devreme. Cu ciomagul in mana inainta spre ceilalti doi. Se lasase cu toata greutatea corpului cand lovise pe primul iar acum realiza ca putin a lipsit sa nu-i rupa gatul. Brusc isi controla furia si ura si isi dadu seama ca maraie ca un lup la cei doi. La inceput mirati, cei doi se apropiara de el. Facu o miscare circulara cu ciomagul insa asta nu era de natura sa-i sperie pe cei doi. Luptatori moderni ai unei clase de profesionisti, acestia nici macar nu percepusera tehnica cu care fusese trimisa lovitura pe care o primise amicul lor. TJ facu semn de impacare. Trebuia sa evite o confruntare cu acesti adversari mult mai puternici. Stia ca nu-i va putea opri decat daca le va produce avarii mari care sa ii impiedice sa loveasca. Lasa mana cu bata jos, insa spre norocul sau nu o arunca. In jumatate de secunda cei doi se repezira la el. O lovitura de picuor dupa ceafa il rostogoli si simti cum pamantul se invarteste, insa nu scapa ciomagul. In cadere vazu un al doilea picior care se repezea spre el si lovi cu toata puterea in genunchi. Se rostogoli mai departe. Nu apuca sa se ridice cand alte lovituri il atinsera. Reusi sa se degajeze si sa se ridice in picioare. Mai avea un singur oponent, celalalt se tavalea pe jos cu rotula zob. Insa era un oponent groaznic, Richard Hansen, poate cel mai versat luptator al Californiei in momentul de fata. TJ nu mai avea ciomagul si ii parea rau. Il scapase in cadere, noroc insa ca Hansen nu baga de seama existenta lui.

- Gata, hai sa o lasam balta, facu TJ. Mi-am cerut scuze pentru azi dimineata, chiar era cazul sa-mi faci masina zob? Eu am muncit la masina asta spre deosebire de toti mucosii care alearga in masini de o suta de mii de dolari. Nu e cazul tau, de aceea mi-am si cerut si scuze. Vrei sa arati ca esti tare? Toata lumea stie. Nici macar nu ai voie sa dai in neprofesionisti.

- Promit ca tu o sa fii ultimul neprofesionist caruia o sa-i rup picioarele, latra norvegianul urias.

TJ privi la el. Aproape nu mai vedea nimic in spatele lui, parca acoperea tot peisajul. Neprofesionist, se inviora el in gand. Din pacate fostul locotenent din armata braziliana nu era un campion de arte martiale, TJ isi aminti cand participase la un concurs in regiment si luase o bataie serioasa de la un capitan cu un cap mai mic decat el si cu 10 ani mai batran. Zambi in gand. Trecuse ceva timp de atunci, insa el tot nu se perfectionase in genul asta de lupte. Tot ce stia el era sa rupa diverse parti ale corpului. Antrenamentul sau impunea ca adversarul sa fie scos din lupta in cateva secunde. Pe campul de lupta nu il descalifica nimeni cand lovea nepermis. Nimeni nu l-a descalificat cand muscase de gatul unui sergent francez din Legiunea Straina ca un buldog pentru a-si salva viata. Se puse in garda.

- Hei, se auzi o voce. Era Nick. Frate, se adresa el lui Hansen, santem doi. Ii arata ciomagul pe care il luase de pe jos. Hai sa o lasam asa si sa avem grija de prietenii tai, ii arata pe cei doi care isi reveneau cu greu.

Fara macar sa se intoarca de tot, Hansen lovi cu piciorul perfect intins. Blondul incasa lovitura in plina figura. Cazu direct in fund, ametit. TJ se repezi la adversarul de doua ori mai mare ca el si lovi cu piciorul in figura. Isi atinse tinta iar Hansen cazu, insa se ridica din nou. TJ ezitase, altfel lovitura ar fi putut sa-i smulga capul matahalei. Norvegianul era in picioare si se apropia de adversarul insignifiant care avea tupeul sa-l loveasca si care dovedise forta si tehnica. Devenise insa mai precaut, tatona, iar lui TJ nu-i prea convenea asta. Pe un adversar tampit l-ar fi putut lovi undeva unde sa nu se mai scoale insa acum Hansen isi reluase concentrarea de pe ringul de concurs. Brusc se destinse. Ranji gretos spre luptatorul de K1 care se repezi cu un picior, tatonand directia pe care se va feri TJ. Nu apuca sa tatoneze nimic. Piciorul de sprijin ii fu maturat violent. Se ridica

in momentul in care TJ veni cu o rotire spectaculoasa si il lovi de sus cu piciorul in gat. Nu era ceva distrugator insa TJ era de-a dreptul incantat. Ultima oara cand incercase o asemenea tehnica eleganta de Capoeira adversarul il luase in brate si il aruncase peste corzi in mijlocul rasetelor delirante ale camarazilor de companie. Se ingrijora insa pentru loviturile pe care i le putea da Hansen. Daca primea vreuna instantaneu stia ca va trece intr-o lume de vis populata cu stele de toate culorile si in general verzi. hansen dadu sa se ridice iar TJ lovi cu putere coapsa adversarului. Acesta incepu sa pareze loviturile. TJ schimba directia si lovi cu putere putin sub umarul adversarului, cu toata forta. Apoi sari in spate cand Hansen se ridica. TJ incerca sa castige timp. Cu cat facea efort mai putin Hansen va incepe sa simta loviturile din picior si brat. Acesta porni doua lovituri cu piciorul. TJ para cu ambele antebratele stranse la stomac dar simti de parca ar fi tras un tanc in el. La a treia lovitura isi regasi mobilitatea si sari inapoi. Se injura in gand pentru relaxarea de o clipa. Brusc se apropie si incepu sa loveasca precis cu pumnul si piciorul la corp, apoi reusi un croseu de dreapta si un upercut mai slab cu stanga. Cu palma deschisa lovi cu degetele rasfirate in ochiul stang al norvegianului. Se dadu brusc inapoi, insa nu suficient de repede. Se trezi cu doua brate cat stalpii de telegraf pe umeri. Hansen ii inconjura capul. Parca tinea doua anvelope de la Toyota in jurul gatului. Se inchise cat putu de bine, in timp ce Hansen incepu sa loveasca cu toata forta cu genunchiul. Desi para cu indemanare, TJ simti loviturile pana in spinare. Era constient ca va lesina dupa inca o rafala ca aceasta, asa ca impinse corpul inainte si isi infipse mana in gatul uriasului norvegian, dezechilibrandul. Ii sari in spate si il apuca de gat cu forta. Trase zdravan pana incasa o lovitura de cot in stomac, care-i taie respiratia. mai apuca sa se gandeasca la greseala sa si se dadu clatinandu-se inapoi. Insa nici Hansen nu era intr-o stare mai buna. Probabil ca deja vedea cu ochiul stang ca si cum ar fi stat jumatate de noapte cu ochiul in faruri cu xenon. Faptul ca TJ il stransese rau de gat nu avusese vreun efect terapeutic. Lovitura cu cotul fusese adunata cu ultimele forte. Deja simtea crampe in piciorul li bratul stang. TJ il lovise zdravan in toata jumatatea stanga, peste tot. Se intreba vag unde nu fusese lovit in partea stanga si

chiar atunci afla. O lovitura puternica intre picioare il facu sa se ghemuiasca brusc. Privi in fata.

TJ inchise si deschise iarasi ochii. Ii venea sa vomite dupa lovitura primita in stomac. In furia sa il lovise pe Hansen intre picioare apoi se dadu in spate incercand sa-si recapete suflarea. Hansen se ridica clatinandu-se. Statura asa cateva clipe. Norvegianul ataca primul. Dar TJ nu mai avea chef de lupta. Dadu o lovitura de picior in stomacul lui Hansen chiar in momentul in care acesta se repezea, ceea ce amplifica efectul loviturii. Acesta ramase pe loc descoperi. TJ dadu doua crosee la figura cu toata forta, apoi lovi cu muchia palmei in gatul adversarului, cu toata forta. mai lovi o data cu putere tintind ficatul, apoi inainta un pas si il lovi cu putere cu piciorul deasupra rinichiului drept. Hansen cazu.

TJ se sprijini de un palmier si vomita berea pe care o bausera. Brusc se simti mai bine si se gandi ca mai trebuie sa ia si bere. Se aseza pe capota Toyotei. Efectul loviturilor incepea sa treaca iar acum incepea sa se simta chiar bine, senzatia era aceeasi cu aceea dupa un meci de box in armata.

Nick se aseza langa el. Dadu din cap incontinuu. Cel care fusese lovit primul se ridicase si el. Nick se aseza pe pragul jeepului, iar matahala se aseza langa el. TJ scoase o sticla de apa minerala si le-o intinse. Lua basmaua de pirat pe care Nick o purta la incheietura mainii si o uda cu apa, apoi ajuta sa se ridice pe cel lovit cu bastonul de baseball.

- Nick, fa te rog loc. TJ privi, apooi aseza pe fostul adversar in locul blondului. Ii lega basmaua strans in jurul genunchiului. Acesta era umflat cat un pepene. TJ pipai genunchiul insa nu i se paru nimic rupt. Se uita intrebator la matahala.

- Nu e rupt, facu acesta. E doar umflat rau dar trece. Daca nu aveai bata aia...

- Dar eu tot nu inteleg ce dracu ati avut cu masina mea, izbucni TJ. V-am cerut scuze, nu va ajunge? Vreti sa va fac vreun monument, sa va ridic statuie? Ce vroiai sa fac, sa ma uit cum imi faceti zob masina? Si asa am un far facut praf si capota indoita. Si vroiai sa ma bat sportiv cu trei matahale care sant de doua ori cat mine si stiu sa lupte, fata de mine care am practicat la nivel de amatori?

- OK omule, ii intinse mana celalalt. Se stersese de sanegle care ii curgea din nas si din urechi. Si pe mine m-ai dat

cu capul de capota ca altfel iti rupeam oasele. Asculta, nu te intereseaza sa vii la club?

TJ s stramba la ei. Nick il ajuta sa se ridice pe Hansen.

- Vino cu noi, relua si acesta ideea. Isi revenise si auzise conversatia. la greutatea ta ai fi extraordinar. Unde ai invatat sa te bati asa?

- Da tie ti s-a parut ca te-am lovit regulamentar? incepu sa rada TJ.

- Unde ai mai luptat asa? Si cine te-a invatat?

- Nevoia. Stai, nu glumesc. Am facut ceva box si arte martiale insa cat sa-mi ajute pe strazile din Rio. Am inceput cu lectii de box la sase ani cand de-abia puteam tine manusile. Insa ca sportiv am luat bataie de prea multe ori. Am fost doar o speranta, iar singurul fapt pentru care cei doi antrenori ai mei, oameni in varsta, m-au pastrat a fost numai farmecul meu, izbucni el in ras. Nu, serios, eram un luptator bun, insa intotdeauna am fost doar un bataus de strada. Nu am fost incantat niciodata sa iau pumni si sa nu pot riposta cum vreau. De multe ori am fost descalificat. Insa m-am antrenat pana cand am venit in State, iar acum in fiecare zi alerg sau fac ceva. Imi place sa ma mentin in forma, insa aici nu voi mai gasi niciodata antrenori ca acasa... Ii cunosc de la sase ani, am crescut practic cu ei, iar dupa ce voi termina facultatea, as dori sa iau si eu o treime din sala, desi nu sant un antrenor bun, imi place mult atmosfera de acolo.

- Tu nu esti la biologie marina? rase Hansen.

- De unde stii? rase TJ. Sper ca nu am ajuns faimos.

- Te stiu, ca i-ai pocnit pe baietii din echipa de fotbal. Noi te stim. Am avut si noi un conflict cu ei din cauza prietenei mele, insa iti dai seama ca santem noi astia trei din Universitate care putem sa-i snopim pe toti poponarii aia de fotbalisti la un loc.

- Aaa, voi astia trei care tocmai ati luat-o astazi? N-am stiut, sper sa nu se urce la cap echipei de fotbal, izbucni inn ras el.

- Daca iti trag una in cap iti ajunge direct in kur, il admonesta unul din ei zambind.

- ba tu sa-mi platesti avariile la masina, ca s-a indoit cand te-am dat cu capul de ea...

- Ai zis ca esti asigurat pentru orice, riposta matahala. ba te pot da in judecata pentru violenta, zise el si se ridica in picioare la inaltimea de un metru si nouazeci si opt.

TJ il privi in sus de la cei 178 de centimetri ai sai. Se apleca in stanga si dreapta sa vada dupa matahala. Rezultatul ii facu pe toti sa bufneasca in ras.

- Ei dracie, e un om violent si agresiv, se planse aratand spre TJ. Eu sant mare si bland.

- Heei baieti, berea noastra, se auzi un glas de fata in spatele lor.

- Aoleu, fetele, se planse TJ. Voi astia mari treceti in fata noastra si ne acoperiti retragerea, noi ne ascundem dupa voi.

- Acu o luati si voi natarailor, rase Hansen.

- Hei, ce faceti aici? aparu Jenny si ramase blocata in fata celor trei.

- E in regula Jen, facu Nick. Voi chiar santeti sperietori baieti, le facu celor trei.

- Ba deloc, noi aratam grozav, riposta Hansen. S-a speriat de amicul TJ, rase el in hohote. Ia uite ce i s-a umflat fata...

Rasera cu totii. Intr-adevar, partea stanga a fetei lui TJ incepea se se faca vanata si sa se umfle.

- OK, mergeti la o bere cu noi? intreba TJ. Trebuie sa fiu cu ochii pe voi sa nu-mi mototoliti iar masina. Oricum antrenament ati facut destul, nu se cheama asa?

- Mergem. Dar nu acum. Peste o jumatate de ora venim cu prietenele. Unde santeti?

- Langa farul vechi. O sa stam pana seara tarziu, va asteptam acolo...

Incepuse sa bata spre amurg atunci cand cei trei sosira cu prietenele lor. Incepuse sa miroasa iarasi a smoala, pacura si motorina. Apa se umpluse de reziduuri petroliere insa ei inotau in continuare. In apa infecta faceau surfing si se bucurau de ea. Atat cat le ramasese, nu mai sperau in vremuri mai curate si mai bune.

TJ se lasa pe spate langa foc si se uita la stele. Vaietul unui tren electric din traficul periurban veni pana la el, trecand pe deasupra caselor mizerabile in care oamenii traiau cate doua trei familii intr-o curte. Cocinile cu emigranti mexicani care munceau 24 de ore pentru o bucata de paine. Venisera in America insa paradisul li se dovedise interzis. Din ce in ce mai

multi cetateni americani gandeau la fel. Nivelul de trai scadea continuu iar cheltuielile militare cresteau. Lumea astepta un razboi iminent mai mult ca pe un miracol decat ca pe o nenorocire. TJ privi spre luminile vaselor de razboi in patrulare care se deplasau usor, apoi isi intoarse privirile spre luminile orasului care clipeau in departare.

Luminile oraşului XV

TJ privi cu scarba organizarea studentilor pentru a merge in intampinarea Presedintelui SUA. Politicul isi baga nasul iarasi in tot, si desi pana la alegeri mai dura ceva timp, un pic de campanie electorala nu strica. Pana la urma contractul pentru asasinarea presedintelui fusese luat de inca doua echipe din California pe langa Springer si Trisha, nemaivorbind de cei care erau doar observatori pentru altii. Asa ca nu mai avea nici un rostr sa cada la un pact de neagresiune cu nimeni. Springer si Trisha actionau singuri de aceasta data, in formatia obisnuita de tracker si shooter, Trisha fiind trackerul. Diviziunea muncii. Era

formatiunea specifica lunetistilor, pe care pornise orice program, inclusiv al lor, la care ei insa renuntasera dupa scurt timp. Si TJ si Chris puteau face activitate de tracker si shooter in acelasi timp, iar rolurile lor alternau. Ramaneau o echipa de doi pentru a se acoperi pe rand, insa la ei functiile nu erau specializate, avand o mai mare libertate de manevra. TJ se gandi inca o data ca erau nebuni cu totii. Muncisera o zi intreaga sa mascheze micul chepeng din pivnita lor, ascunzand echipamentul si umpland toate golurile. Arsenalul lor era aproape nedetectabil, deoarece TJ stia ca dupa atentate, daca va fi vreunul, tot orasul va fi trecut prin sita. Isi jucau rolul nevinovat de studenti, fiind cel mai bun alibi.

Pleca spre poarta unde il asteptau prietenii. O noua sesiune de surf cu ei. Christina urma sa vina ceva mai tarziu, inca era la curs, TJ e amuza grozav cand se gandea la Chris fiind la o specialitate de calculatoare, insa oricum ea numai la asta se pricepea. Principala la care se gandisera era Literatura Americana, insa ea respinsese categoric, iar TJ intr-un moment de plesneala pe creier alesese biologia marina in loc de a fi colegul lui Chris. Lui ii placea ce invata, insa Christinei mai putin.

TJ se urca in jeepul lui Nick, pe bancheta din spate, alaturi de Helen. In fata erau Nick si Jenny, iar Jeff transporta pe Sara, Tia, Jamie si Charlie. Grasul de Fat Nick avea de recuperat cursurile la care trasese chiului ala ca acum era la biblioteca asteptand sa iasa si Chris sa-l ia pe plaja cu Toyota cea mica.

Christina se uita nerabdatoare la ceas. Inca 20 de minute. Se uita pe geam, nu mai putea de cald. Soarele trecuse binisor de locul in care ardea la orele pranzului iar dupa-amiaza incepuse sa treaca. Visa la o baie in amurg in mare, poate atunci se va mai potoli caldura insuportabila.

Cele 20 de minute treceau greu. In sfarsit, se termica cvursul iar ea iesi prima pe usa. O lua la picior spre Toyota si il gasi pe Nick cel gras luminat la fata. Intelese ca se plictisise groaznic in timp ce o astepta. Demarara. Fat Nick deschise radioul.

Convoiul prezidential fusese atacat violent fara a fi insa atins serios. Ramasese blocat in piata din fata Gruber High School. Totusi ei nu se gandisera la acel loc, reflecta ea. Presedintele ramanea aparat de agenti. Se incercase scoaterea

lui din piata cu o blindata care fusese insa aruncata in aer de un proiectil. Se parea ca destui vanatori isi amplasasera acolo punctele de atac, era un loc bun, insa acum era ziua si trebuiau sa faca fata tirurilor echipelor de paza. Din stiri rezulta ca atacatorii erau de origine araba si se retrasesera chiar in Gruber High School, luind ostateci 800 de adolescenti si profesori, iar acum erau in curs de a mina liceul.

- Doamne, nu se poate, murmura Fat Nick.

- Trebuie sa ocolim tocmai pe 8 Avenue. Vira si gasi strada libera. Sun pe TJ. Puse mana pe telefon insa TJ nu raspundea. Nick, incearca sa suni si tu pe careva, TJ cred ca nu si-a incarcat telefonul.

- Nu merge, constata Fat Nick. La nici unul din ei. Christina avu o presimtire sumbra. Intoarse masina spre prima sala de calculatoare si se repezi la un terminal cand din buzunar se auzi un sunet ascutit. Porni in graba la masina si se ciocni cu Nick care intrase dupa ea.

- Trebuie sa fug, striga ea. Ne vedem mai incolo.

Schimbul de focuri devenea si mai violent. TJ privi spre cladirea cea mai apropiata. Trupele SWAT se apropiau dinspre gradinita iar SEAL, detasati in graba, veneau dinspre baza militara de pe coasta. Se organizasera si luasera pozitie insa erau blocati de tirurile de arma automata trase din liceu. Multi civili zaceau pe sosea. Isi puse ceasul jos si il sparse. Scoase micul pinger pe ultrainalte si se gandi un pic. 10 minute. Din 10 in 10 minute va face un apel catre Chris in care dadea coordonatele si timpul in care va retransmite. Il purtau in permanenta si era prima oara cand putea fi de folos, bine ca nu renuntase la el, gandi TJ, deja parea paranoia. Apasa butonul si apoi inghiti transmitatorul.

- Trebuie sa fugim, hotara TJ.

- Unde? intreba Jeff. Parea calm, insa glasul ii tremura.

- Acolo, arata TJ spre liceu.

- Esti nebun? Acolo sant atacatorii.

- E singurul adapost. Restul cladirilor sant prea departe. Aici vom fi impuscati in 5 minute.

- Acolo ne vor impusca arabii, protesta violent Tia.

- Nu cred. Vom fi ostateci.

- Uite cati au fost impuscati, zise plangand Sara. Ne vor omora.

- Asta a fost treaba SWAT si a armatei, scrasni TJ. Noi santem expusi focului din cladire si daca voiau sa ne curete o faceau de mult. Haideti, ii impunse el.

O noua rafala ii facu sa se culce la pamant. Chipul unuia din teroristi aparu la o fereastra la primul etaj. TJ facu semne de ajutor. Silueta disparu si aparu la un geam de jos un chip cu trasaturi arabe imbracat in haine europene. TJ dadu din maini disperat. SWAT micsora tirul iar TJ calcula ca daca se tarau ajungeau neexpusi in cladire daca nu erau atacati de lunetisti. O lua taras primul spre intrare. Usa masiva se deschise si doua maini il trasera inauntru. Il perchezitionara insa se zmuci si se duse la usa. Tot pe burta. Crapa usa si vazu prietenii sai culcati la pamant si le facu semn sa vina. O lua pe burta spre ei.

- Cate unul pe rand, haide, dati-i drumul, Jeff primul, apoi fetele, Nick ultimul, eu stau la jumatate si va astept. Haideti, urla el. Se tara la jumatea distantei spre poarta. De acolo bubuira impuscaturi. TJ se intoarse. Nu erau destinate lor ci SWAT team. Vazu un aruncator si o racheta porni, oprindu-se intr-o cladire de peste drum. Urla la ei inca o data. Jeff porni tragand-o pe Tia de mana.

- Stai aici si ajuta-i pe ceilalti, zise TJ . Se tara spre usa sa ii astepte acolo.

Grupul statea pe podeaua etajului intai, lipiti de perete. Gruber High School fusese ocupat cu cateva ore inainte si la fel se intamplase cu gradinita vecina. Planul fusese grozav. Convoiul fusese deviat de la traseu de o mica avarie la conducta de gaze. Fusese asa mic sabotajul, incat nimeni nu se gandise la sabotaj. Insa gasisera de cuvinta ca mica scurgere ar putea prezenta pericol pentru convoiul presedintelui Black, nu insa si pentru locatarii strazii, care nici macar nu fusesera instiintati. Agentii deplasati in graba in liceu si gradinita fusesera eliminati. Trupele speciale atacau ambele cladiri insa fara mare tragere de inima. Ii vroiau pe atacatori vii sau morti, insa nu puteau arunca cladirile in aer, presa era bulucita acolo. TJ auzea zgomotele automatelor SWAT si ale trupelor speciale CIA de la Langley. Mai auzise zgomotele a doua elicoptere Sea King si stia ca si puscasii marini sant aici.

Pentru prima oara nu isi regasea calmul. Impacheta echipamentul lui intr-o geanta de voiaj pe care o arunca pe bancheta din spate. Dadu drumul la radio cand anuntul tocmai

veni ca o bomba. Convoiul se degajase insa la 3 km de locul ambuscadei presedintele Black primise un glont in gat. Fortele speciale alergau sa prinda atentatorul iar despre presedinte nu se stia nimic. Mica Toyota demara in viteza. Mai verifica locatorul si apoi harta din satelit ii confirma ca TJ se afla in cladire.

Pana acum atacatorii nu ii brutalizasera in nici un fel. TJ ghicise ca erau membrii unei grupari radicale islamice, insa nu erau genul de fanatici sinucigasi. Totul fusese pus la punct dupa regulile ambuscadei, insa Black avusese noroc. Se pare ca aveau un plan de evadare iar ostatecii faceau parte si ei din plan. TJ observa ca arabii trageau rafale scurte bine directionate, la care trupele raspundeau cu brutalitate. Observa siguranta soldatului si intelese. Nu avusese vreo legatura cu ei, insa erau membrii unui serviciu special al Iordaniei. Pregatirea lor era grozava, erau fanaticii inteligenti care isi jucau cartile. Un zgomot infundat iar pe chipul obosit pe care il avea in fata aparu o gaura. Soldatii schimbara pozitiile si ripostara. Un alt proiectil lovi bratul stang al unui soldat iordanian. TJ recunoscu stilul. Automatele Brett-Hewett. Urban Warrior. Erau aici. O duzina, o mana de oameni care se pregateau sa lichideze absolut totul. TJ se intraba daca asta a fost totul. Nu se indoia ca nimeni nu va tine cont de ostateci, din contra se va inscena o executie din partea iordanienilor. TJ spera ca acestia sint intr-adevar bine pregatiti si vor tine piept. O noua rafala izbucni si soldatul cel mai apropiat de ei se prabusi tinandu-se cu mana de sold. TJ reactiona repede. Se zmuci pe burta, apuca omul de guler si il trase la adapost. Iordanianul nu era greu. Pipai si gasi mica trusa de prim-ajutor si se apuca sa comprime rana. Reusi sa opreasca sangerarea. Simti o bataie pe umar. Se intoarse. O privire de arab mirata dadea din cap grav multumind. TJ se prefacu speriat si se trase inapoi spre perete. Iordanianul il linisti cu inca o bataie pe umar.

- La stanga, LA STANGAAA!! zbiera el in casca. Trisha se intoarse in viteza la stanga. Alergau cat puteau de repede. Elementul surpriza trecuse. Totul arata ca o zona de razboi. Se grabira spre metrou Imbrancira pe toata lumea dar fara sa traga. Speriati, caltorii ii lasau sa treaca pe cei doi care aratau ca niste umbre ciudate.

- LAPD ! urla Trisha. La o parte imbecililor! Ajunsera pe peron si o luara la fuga in tunel. Se pierdura in intuneric.

Injurand disperata trecu cu masina pe trotuar apoi reveni la loc. In tot Los Angeles se circula cum puteai. Enervata privi in jur. In stanga era un mall iar langa el o sectie de politie. Elicopterul statea pe helipad. Terminasera de incarcat munitia iar pilotul astepta ordin de decolare. Demara in tromba pe trotuar si parca in pata magazinului. Lua geanta de voiaj. Avea costumul pe ea iar pe deasupra o camasa si o fusta lunga si subtire de vara. O lua la fuga spre elicopterul Comanche. Alerga disperata spre halipad. Usa elicopterului se deschise iar in fata pilotului aparu fata unei pustoaice speriate agitandu-se si cautand ajutor.

- Ce este fetito? intreba el amabil. Sectia este acolo, sper ca nu vrei sa te transport undeva.

Chris privi in spate. Fara navigator. Avea sa fie si mai usor. Zambi incurcata si speriata. Pilotul privi la ea. Nu apuca sa vada bocancii militari din picioarele ei. Cu raceala fata ii puse teava pistolului Maki in inima si trase. Glontul penetra vesta antiglont. Moartea fu instantanee. Ce conteaza inca un nevinovat, dadu ea din umeri. Inchise usita si se urca in spate. Isi scoase camasa si fusta si ramase in uniforma blindata. Puse geanta de voiaj in bratele pilotului mort si lua comenzile.

- Alfa Echo 6 ai permisiunea de decolare, auzi in casti. Trase mansa iar elicopterul mic si silentios se ridica.

Racheta exploda in mijlocul incaperii si totul se umplu de praf si moloz. Oare chiar vroiau sa ii extermine? Automobilul Presedintelui plecase insa jumatate din convoi ramasese imobilizat. Se scula capiat si vazu soldatul iordanian cazut. Lua arma. AK 208, constata el incantat. Prietenii lui stateau ghemuiti. Probabil ca nu vor scapa, gandi el cinic, insa scaparea doar de la el putea veni. Iar daca ei erau ucisi nu trebuia sa pateasca si el la fel. Se gandi la Chris. Era singura prietena a lui. Alti prieteni isi va face el. Acum avea o arma in mana si incepu selectiv macelul. Redevenise rece, calm, ucigasul tacut. Trase doar cate un foc pentru fiecare soldat iordanian din incapere. Nu fu greu, de abia isi reveneau din socul exploziei. Iesi pe holul liceului si alerga in aripa ce dadea in spate spre depozite. Dadu nas in nas cu un iordanian, era chiar cel care ii ajutase sa intre cu cladire. Ochii caprui ai lui TJ se intalnira cu cei albastri

surprinsi ai iordanianului. TJ facu o mutra compatimitoare. Arma lui era indreptata spre iordanianul mirat. Apasa pe tragaci. Soldatul cazu lat cu trei gloante in piept. SWAT intrase in ofensiva iar printre detunaturi se auzeau rafalele seci de Brett-Hewett care deconspirau existenta urban Warrior la fata locului. TJ o tuli spre demisol si dadu peste bucatarie. Nu era nimeni. Deschise frigiderul si lua cateva cutii de suc rece ca gheata pe care le goli. Se posta langa o fereastra cu arma pregatita. Cu mainile tremurand gasi pachetul de tigari si isi aprinse una. Cateva rafale lovira fatada cladirii iar un proiectil mai mare exploda umpland de praf fatada. Fara sa se mai gandeasca TJ trecu prin ferestruica afara. gasi fericit o jumatate de duzina de tomberoane imputite, insa i se paru ca e mirosul victoriei.

Chris se ingrozi cand vazu ce e acolo. Alte doua elicoptere survolau cladirile. Transmitatorul il arata pe TJ in cladire si incepu sa-si faca un plan de aterizare. Un alt elicopter de politie ocoli prin partea stanga trecand in pozitie de acoperire pentru Chris. Al doilea se apropie de cladire. Manevra eronata. O racheta ghidata de gazele de esapament il incadra imediat in conul sau de cautare. Elicopterul vira disperat aruncand contramasurile. Fu lovit in coada si incepu sa se invarta in aer, apoi ateriza fortat lovindu-se intr-un copac. Chris vazu pilotul si navigatorul iesind teferi din aparat, apoi brusc fu trezita de transmitatorul lui TJ. Se deplasase. Facu o manevra brusca si il vazu ascuns deodata dupa tomberoane. nu avea cine sa fie altcineva. Asediul SWAT se mai rarise deoarece dinauntru se riposta serios si cativa politisti zaceau de acum pe peluza. Nu avea timp sa se gandeasca. Redresa elicopterul. Dadu inapoi iar cel ce intrase in acoperire vira violent sa evite coliziunea. Brusc, Chris lasa botul Comanche in jos. Atatia copii nevinovati vor muri, gandi ea, insa nici unul nu insemna nimic pentru ea. Brusc toata artileria elicopterului intra in functiune. Mitralierele cu gloante de 20 cu uraniu saracit rapaira si muscara din peretii de beton iar rachetele facura praf un etaj intreg. Isi liceu nu putea trage deoarece sigur ceva s-ar fi prabusit peste TJ. Efectul surpriza fusese total. Nimeni nu mai tragea, toata lumea privea inmarmurita la gradinita pe care elicopterul politiei o facuse bucati. Chris manevra aparatul si descrise un cerc. Mitralierele de 20 rapaira fara discriminare in trupele SWAT, CIA si Marines. Brusc cobora spre pamant, ridica botul aparatului si trase in

celalalt elicopter cu o racheta. Survola tomberoanele si pe TJ care indrepta arma spre elicopter. Arunca geanta in capul lui si sari si ea dupa ce fixa mansa in spate. Cazu pe spate drept in tomberoane de la 5 metri si simti ca ii sar plamanii afara. Elicopterul se prabusi drept in atacatori, desi nici nu se gandise sa-l ghideze acolo, si exploda intr-o ciuperca inalta de 20 de metri. Elicopterul politiei se dezintegrase in aer. Se trezi stransa in brate de era sa lesine dupa cazatura avuta. Isi dadu casca jos si TJ ii vazu figura care cauta aer. O lua in brate si o rezema de perete. Chris arata spre geanta insa TJ deja incepuse sa se echipeze. Ea zambea usor. Isi revenea. Isi mai scutura capul o data si isi puse casca la loc. Noaptea se transformase in zi.

- Trebuie sa iesim de aici, gafai ea. Se tarara pe burta. Acum erau in siguranta, camuflati. Reusira sa treaca spre blocul vecin. Mai privira spre cladire o data. Pe TJ il apuca groaza. Vreo zece Urban Warrior inaintau ca niste fantome spre cladire. Dezorientati, iordanienii ripostau. Desi in fata unui inamic necunoscut, incepura sa detecteze pe scannere pe soldatii de care doar auzisera la instructaj. Antrenamentul lor dadea roade. Vreo doi militari americani fusesera deja atinsi si probabil ca numai blindajul spacial ii salvase insa erau scosi din lupta definitiv. TJ se gandi un pic. Se intelesera fara sa-si vada macar ochii ascunsi in dosul castilor. Luara pozitie si incepu masacrul.

Aerul din tunelul intunecos devenea irespirabil. Urmatorii se apropiau. Springer se gandea ca nu trebuia sa fi facut asta. Totusi ramasese cel mai bun. Presedintele Black fusese atins in gat si sigur nu va scapa, cat despre premierul japonez nu isi dadea seama. trasese cam la intamplare in restul convoiului, dupa ce se deconspirase trasese la intamplare sa creeze panica si confuzie mai mare. Era convins ca il urmaresc "colegii" din Urban Warrior. Trisha il trase brusc spre dreapta. tunelul se continua spre dreapta cu o iesitura, unul din locurile de urgente ale metroului, care tinea loc si de adapost in caz de dezastre. De-abia putea respira. Nu se relxa pana nu se trasera la adapost. Isi verifica arma. Cu rapiditate se pregatira pentru orice asalt. Trisha fugi si aseza detectoarele pe care le mai avea in pozitie mai departe in timp ce Springer o acoperea. Trisha reveni. Amandoi isi pusera automatele in pozitie. Springer mangaie literele stantate in metal unde scria Brett-Hewett. Ranji si se simti deodata puternic.

Intr-adevar cei sase membrii Urban Warrior pornisera dupa ei. Insa nu erau singurii. Doua siluete scunde se prelinsera in tunel nevazute, in intuneric. Silueta mai inalta isi ridica casca. Un zambet satisfacut aparu pe ochii oblici, asiatici. Facura un popas si se delectara dupa alergare cu dozele de bere rece luate cu darnicie de la automat. Silueta mai mica se descoperi si ea. Era o fata micutza asiatica, iar pe umeri avea gradele de locotenent in armata japoneza. Arma pe care o tinea in mana fusese in foarte mare parte inspirata de ideile ei, si de aceea inginerii o botezasera dupa ea. Locotenent Maki Tanaka era specialista in balistica. Pornira relaxati vorbind zgomotos spre tinta.

Lichidarea concurentei se facu repede. Loviti prin surprindere de la spate, majoritatea echipei Urban Warrior fu eliminata in primele secunde. In timp ce Christina facea asta, TJ luase toate ferestrele la rand lovind multi soldati iordanieni. Era esential ca totul sa se termine cat mai repede. TJ spera vag ca prietenii sau vor scapa iar el era constient ca macar atata poate face pentru ei, slabirea fortei iordanienilor si lichidarea Urban Warrior care probabil ca de-abia pe urma ar fi pus intrabari. Ridicara armele si se facura nevazuti. Sansele pareau de partea lor cand elicopterul Sea King se indrepta spre ei impreuna cu convoiul de patru blindate. Se facura una cu pamantul. TJ multumi in gand lui Chris. Desi dezorientata adusese cu ea doar armele Maki 3 si munitie cat cuprinde, si mai ales nu uitase sa aduca cele doua lansatoare de rachete si munitia aferenta. Ca intotdeauna stia sa se pregateasca pentru un razboi. Chris era deja cu lansatorul pe umar. Il monta si el. Trasera in acelasi timp. Elicopterul greu exploda in aer. Blindata din fruntea coloanei se opri brusc iar cea din urma intra in plin in ea. Deodata cabina primului exploda. Fugira mai departe. Brusc TJ realiza ca erau urmariti de trupele care ii luasera mai mult ca singuri de iordanieni. O trase pe Chris dupa el si brusc zari canalizarea. Dezgustat dadu capacul la o parte si intra. O trase si pe ea. Incepura sa alerge prin culoarele fetide.

Teava armei i se strecura usor intre gat si casca. Privi in dreapta. Trisha se dovedise mai rapida si lovi cu cotul in atacatorul cu un cap mai mic decat ea. Silueta se dadu inapoi surprinsa insa inainte ca Trisha sa indrepte arma spre ea primi o lovitura in piept cu patul armei care o arunca la pamant.

- Tu nu esti tampit sa faci asta Springer nu? se auzi vocea chicotind din casca.

- Cine naiba esti? murmura el infundat.

- Un cetatean ingrijorat care crede ca esti un idiot. Ai luat un contract pentru presedintele Statelor Unite cand tu nici un gainar ca Bill Sadley nu ai fost in stare sa omori.

- Tu ai fost? holba ochii insa fiind in casca nu se vedeau. u m-ai scos de acolo?

- Presupun ca va trebui sa faci cinste pana la urma. Dar acum in loc de doi santem patru. Avem o gramada de cozi dupa noi.

- Da? Si noi. Urban Warrior.

- Aha, facu TJ. Cum ati ciordit armele de la ei?

- Nu le-am ciordit de la ei ci inainte de a ajunge la ei, corecta Springer. Acum se simtea in siguranta. Necunoscutii l-ar fi putut omora de cateva ori pana acum. Chris o ajuta pe Trisha sa se ridice. Trisha zambi si ii multumi. Isi dadu seama ca este tot o tanara sub costumul blindat.

Nu apucara sa stea mult de vorba ca primele proiectile suierara.

- Va trebui sa o stergem de aici, facu TJ. Nu vom putea sta pana la Craciun.

- Da, dar intre timp e cel mai bun loc de aparare. Si probabil ca nu au multe trupe de trimis dupa noi, trebuie sa se ocupe de cei de la liceu si gradinita.

- Gradinita nu mai e iar in liceu s-au injumatatit iordanienii aia, corecta TJ.

- Iordanieni? De unde stii, facu Trisha incredula.

- A, tu crezi ca noi am luat contractul? Santeti niste nebunide legat. Putin ne pasa de Black. Insa uite ca am fost prins in schimbul de focuri total aiurea. ea a venit dupa mine. Gata, rezolvam aici si apoi o stergem rapid.

Incepura riposta. TJ recunoscu SWAT Team. Erau echipati bine insa mult sub posibilitatile celor patru care incepur sa-i loveasca pe rand.

- Am nevoie de intariri ! zbiera locotenentul Lehrer. Se batea cu un inamic greu de detectat si deja avea o duzina de victime. Sa vina idiotii aia de Urban Warrior sa rezolve aici ca santem atacati cu armele ciordite de sub nasul lor. Nu mai inaintez nici un pas, zbiera el.

- S-au linistit? facu Springer.

- Tin pozitia, zise TJ. Matahala aia care zbiara este Lehrer, seful SWAT, care nu este un tembel. I-am curatat o gramada de oameni iar acum zbiara dupa Urban Warrior care insa au efectivele reduse mult ranji TJ.

- Ce? facu Springer.

- E, insa au mai ramas cativa sa ne atace. Hai s-o stergem.

Atacara frontal iar atacul ii descumpani pe cei din SWAT. Lehrer se apara cu lunetistii pusi in pozitie. Nu mai stia cum sa-i aseze in tunelul stramt si fara ascunzisuri prea bune. Cazura inca doi si brusc se hotara.

- Retragerea! zbiera el. paziti toate iesirile din subteran, toate echipele. O sa trebuiasca sa iasa ei de acolo.

- Perfect, perfect, facu Trisha. Miroase a rahhat, constata ea uimita.

- Asa e, facu Springer, partenerii nostri sant plini de rahhat si ne-au murdarir si pe noi. pe une draku ati umblat? se otara el.

- Tu mai taci ca te leg de sine si te las sa astepti ultimul metrou se rasti TJ.

- O sa ne miroasa de la trei kilometri, se vaita Springer, miroase a rahat pana la Primarie.

- Ascundeti-va urla TJ. O ploaie de gloante suiera pe la urechile lor. Lehrer se intorsese si nu singur. Urban Warrior se regrupase cu toti oamenii disponibili. Cei patru erau prinsi la mijloc. Gasira un gang care dadea probabil tot in canalizare si fugira pe el. Ingrozita Chris se intoarse.

- E zidit, facu ea cu groaza. Pe pozitii !

Desfasurara armele. Deja erau in inferioritate iar situatia devenea disperata. TJ fu atins la bratul stang iar Springer incasa una drept in piept si cazu pe spate. facu semn ca e ok insa il dureau toate. TJ se uita in jur iar Chris disparuse. Se uita disperat in jur insa nu putea decat sa traga.

Aseza cu grija incarcaturile pe care le avea si fixa si cateva rachete suplimentar.

Alerga inapoi. Privirea lui TJ o cauta disperat si ii facu semn ca e ok. Tirul se intetea. Trisha cazu lovita drept in cap de un proiectil. Prin locatoarele sale Chris urmari directia si viteza unor proiectile care veneau de la o distanta mai mare decat ale Urban Warrior. Privi la TJ. Si acesta intelesese. Trisha se ridica cu obrazul drept plin de sange insa teafara. Proiectilul care

venise din arma Maki trecuse prin casca la fel de greu ca si cum ar fi trecut printr-un pachet de scutece. Din fericire fusese razant. TJ il impinse pe Springer jos.

- Ce drakku faci tampitule? Lasa-ma sa trag.

- Gura, i-o reteza TJ. Trase cu grija, trase pe distanta de la care venisera proiectilele neanuntate.

- Unde tragi idiotule? apostrofa Springer.

- Taci din gura si tine capul jos, urla TJ. O racheta flash pocni insa fara efect pentru armele lor, insa Springer vazu incredul cum aparatele sale de detectie o iau razna.

Cu un strigat razboinic TJ incarca cu proiectilele WU23 si trase in departare cu cadenta maxima. Christina sustinu cu rafale bine directionate cu perforante. Proiectilele lui TJ brusc se desfacura si degajara o cantitate enorma de caldura, nemaitinand cont ca tunelul putea sari in aer de la acumularile de gaze. O explozie si o flama gigantica ii orbi pe toti. Chris declansa explozia peretelui de la capatul gangului intunecat. Nici macar nu mai avea putere sa il injure pe TJ. Intr-o prezenta de spirit TJ stranse capul descoperit al Trishei la pieptul sau si se lasa in jos. Intinse o mana dupa casca ei sparta si deschise oxigenul la maximum. Pastilele aveau sa asigure debitul timp de cel putin zece minute. Puse casca pe capul blondei cu oxigenul dat la 100% astfel incat sa poata respira. Christina ii trase dupa ei. Zidul se sparsese. Trecu prima, apoi Springer tinand-o in brate pe Trisha. Ultimul trecu TJ.

Limba de foc nu dura mult. Consumand oxigenul erupse in statiile de metrou. Calatorii se dispersara urland inebuniti.

Pentru oamenii SWAT moartea a fost rapida. Limba de foc venita din spatele lor consuma rapid aerul. Avura insa parte de o moarte miloasa, socul termic ucigandu-i pe loc pe toti. printre cei ucisi se numara si locotenentul Lehrer.

Echipa Urban Warrior scapa teafara aproape in intregime. Costumele lor ii protejara. Suflul ii imprastie iar unul din sergenti fu decapitat de o bara de metal care zbura prin aer. Un altul fu proiectat de perete cu o asa forta incat isi zdrobi coastele si plamanii si muri in tunel inainte de a putea fi trimis la un spital.

Locotenentii Maki Tanaka si Kano Nagasako zburara pur si simplu prin tunel. Se regasira nauciti dupa cateva minute si apoi isi recuperara echipamentul. Pierdura ceva timp cu asta. Brusc o ploaie de gloante se abatu asupra lor. Inainte ca Nagasako sa

zica ceva, Maki puse pe mana pe automatul care ii purta numele si trase furioasa in cadere. Echipei Urban Warrior i se schimbase norocul intr-o fractiune de secunda. Lipit de peretele tunelului, cu plamanul drept perforat, Nagasako privi cum Tanaka ii elimina pe rand fara sa clipeasca pe toti soldatii nauciti. Simti ca lesina si vazu casca neagra apropiindu-se de fata lui. Nu mai vazu nimic.

TJ zambea linistit. Tunelul ii dusese iarasi prin canalizari si acum toti patru se balacisera prin rahhat. Isi regasisera pana si umorul negru. Tunelul se oprise langa plaja, la 200 de metri de gardul centralei electrice, aproape de plaja unde faceau surfing si se bucura. Il cuprinse brusc tristetea gandindu-se la prietenii sai. Nu stia daca vor mai face surfing vreodata impreuna. Ascunsera echipamentul. Redevenisera oameni normali. Nu avura timp sa se vada mult la fata. Springer si fata blonda deschisera o masina parcata neglijent si o pornira spre casa. TJ si Chris o pornira pe jos spre prima statie de autobuz. Trebuia sa-si recupereze mica Toyota.

Helen plangea incetisor. Din grupul lor, Nick fusese ranit usor la cap cand se prabusise o parte din plafon si avea o usoara comotie. Se reunisera treptat in fata spitalului. Lipsea TJ. Sara avea un plasture imens pe frunte iar Jenny avea bratul fracturat. Helen continua sa planga usor. Trupele de interventie continuau sa caute sub daramaturi.

Nagasako deschise ochii. Simti o mana mica in mana sa si stranse. Figura obosita al lui Maki se transforma in bucurie.

- Ei, se pare ca voi scapa si de data asta, se intinse el. O moleseala il cuprinse. Adormi tun sub efectul calmantelor. Tanaka se lasa si ea pe un fotoliu. Camionul greu al garzii primului-ministru japonez se puse in miscare. Riposta lor rapida il salvase pe acesta de la soarta pe care o avusese presedintele Black.

- Si va trebui sa iesi din daramaturi, ranji Chris. Se pare ca prietenii nostri au scapat si acum vor sa sape prin daramaturi dupa tine.

- Pana la urma am fost egoist, cazu el pe ganduri. Nu m-am gandit deloc sa raman cu ei...

- Ei nu zau? Si daca ramaneai ce faceai? Gandeste-te ca am eliminat impreuna jumate din apararea cladirii plus din atacatori. Crezi ca cedau asa usor fara nebunia creata de mine?

Mai mult eu voi avea mustrari de constiinta. Am daramat o gradinita intreaga cu copii aferenti in ea.

- Ei, probabil ca majoritatea ieseau oricum infractori, zambi el. Contau doar unul pentru celalalt. Ma duc. Tu ce vei face?

- Pai ce drakku crezi? Dau ocolul si apoi apar bazaind dupa tine si vom face o adevarata scena a regasirii dragul meu... Sterge-o. Ne vedem in fata spitalului.

Luminile oraşului XVII

Ca de obicei TJ trandavea in balansoarul din micuta curticica. Era groaznic de cald si nu aveau ce face. Pana si cursurile universitare se incheiasera. Cu usurare TJ constatase ca alibiul lor ramanea inca nedescoperit. De altfel incepuse sa nu-i prea pese. Oricand se puteau ascunde, iar acum nu mai erau la ordinele nimanui din tara, nimeni nu stia de ei, puteau foarte bine sa se dea drept oameni de afacerio si sa-si vada de

"munca" lor. Totusi faptul de a fi studenti le ofrea un plus de legitimitate. La un moment dat fusese pericolul retragerii bursei, insa cum relatiile dintre Brazilia si Statele Unite se incalzisera din nou neasteptat de mult, problemele disparusera subit. Acum era vacanta, iar cei doi pana si examenele le dadusera si le luasera.

Cu fondurile stateau bine. Se acumulau in conturile care se tot plimbau pentru a fi cat mai discrete. Era o practica destul de curenta in acele zile si nimeni nu punea intrebari. banii se rulau. Totusi voiau sa stranga o suma mai mare. Plecarea era mai aproape iar TJ consulta in fiecare zi pe Internet diverse locatii exotice, fapt ce o exaspera pe Chris, care acum alegea contractele dupa cum o taia capul.

- Salutare, se auzi vocea ei. Lenevesti?

- Daaa... casca el.

- Nici un pic de antrenament azi?

- Ba da, m-am sculat azi mai de dimineata cand inca puteai respira.

- Am vazut. Ai fost la sala de forta? glumi ea. Sala era unul din cele 2 dormitoare de la etaj. Casa era foarte mica, jos era un living si bucataria, o baie, iar sus doua dormitoare si inca o baie. Curtea era mica dar cocheta, plina de flori plus cativa copaci. Casa era de curand proprietatea lor personala, asa ca transformasera unul din dormitoare in sala de forta, adica il dotasera cu cateva aparate de fitness, dupa ce constatasera intamplator ca amandoi luasera cam 5-6 kilograme in greutate fata de cand ajunsesera in State. Culmea e ca pana atunci nu se mai cantarisera niciodata. Cantarul de baie il gasisera in casa insa nu il folosisera. TJ se suise pe el insa nu daduse importanta. Totusi, gadilat de un gand cumparase unul nou, care arata aceleasi greutati. Plecasera la magazin iar TJ le luase pe toate la rand, care toate aratau la fel. Cifrele i se intiparisera in bila lui TJ ca un adeziv de calitate. Chris avea 51 de kilograme iar TJ 74. de cand se stia Chris avea 45-46 de kilograme, ea era si mica de inaltime, avand doar 165 de centimetri. Nici TJ nu era vreo matahala, atingand un metru si optzeci masurati cu parul in sus, iar greutatea lui fusese mereu constanta cam la 68 de kilograme. Chris se albise insa nu comentase nimic. TJ era calm, insa ajunsi acasa incepu sa vocifereze si sa injure in gura mare in timp ce Chris nu se mai putea opri din ras. De atunci mergeau

in camera de fitness si alergtau pe banda sau pe bicicleta ca chiorii in zilele in care nu se duceau la surfing sau cu bicicleta adevarata, skateboard sau inline sau jucau baschet, fie si la cosul din curte pe terenul lor minuscul de cativa metri patrati. Curtea lor era inconjurata de un gard cochet inalt de aproape 2 metri, prin care plantele agatatoare facusera inca un gard viu. De fapt plantele il faceau sa arate cochet, gardul mai avea putin si se prabusea, insa TJ declarase ca mai bine darama casa decat sa distruga gardul viu.

- Ceva noutati? intreba el.

- Grozav ca ai intrebat, gesticula ea. Chiar sant noutati care ne intereseaza, noutti de 180 de mii de dolari.

- Grozave noutati, facu el. Jefuim o banca?

- Mai usor. Profesorul Carrington.

- Imi pare rau dar numele nu imi spune nimic.

- Profesorul Carrington, unul din cercetatorii de varf ai nanotehnologiei. A fost profesorul meu timp de doua luni doar, apoi se pare ca a plecat la o agenti. Acum am aflat si la care.

- Cred ca stiu ceva. Si despre care agentie e vorba? NSA?

- Da, normal.

- NSA care vrea ce?

- Nici mai mult nici mai putin decat rapirea fetei lui, Samantha.

- Mai dar porniti sant. Da mai multe detalii.

- Pustoaica are 16 ani, insa se pare ca l-a mostenit pe tatal ei. De altfel sta cu el, profesorul a divortat de sotia lui. Alcoolica, depresiva. NSA face un profil complet al fetei. Studenta la MIT inainte de vreme, la doar 15 ani, experta in software. Are 16 ani, si este oarecum o adolescenta tipica, tocilara vreau sa zic. Iese putin din casa, un plic complexata de cum arata, are foarte putini prieteni, citeste multa literatura, se pare ca nu prea se impaca cu ideea ca nu isi vede tatal cu zilele, profesorul doarme mai mult prin laborator. Tendinte usoare depresive. Un metru 65, 55 de kilograme, par aproape blond, ochi albastri, o mutra meditativa. Samantha Carrington.

- Pai ziceai ca arata parca nasol...

- Poate pentru tine... Mie mi se pare draguta. Este genul ganditor, calm, foarte introvertita. Ea isi face probleme cum arata insa cu foarte putina grija eu zic ca ar arata grozav. Este un soarece de biblioteca si se pare ca in curand va avea nevoie

de o mica operatie la ochi de atata stat cu nasul prin monitoare. Se pare ca e experta in retele insa si in virusi. Partea cu virusi e un hobby.

- Foarte interesant, facu TJ. Si nu putem sa o pastram? glumi el. Crezi ca e mai tare ca tine la soft?

- Glumesti nu?

- Ba nu glumesc deloc. E mai tare ca tine?

- Te-ai tacnit de-a binelea. Fata sta toata ziua cu nasul in monitor.

- Dar tu ai un coeficient de inteligenta mult peste normal.

- Da? Multumesc. Ei bine, si ea are. Stiu, fara modestie, nici eu nu sant chiar pe dinafara insa totusi nu ma compar cu ea.

- Bun, voi vedea pe net. Motivul rapirii?

- Ei pe naiba, crezi ca spune undeva? rase ea. Totusi facand anumite legaturi am impresia ca profesorului i s-au oferit niste conditii financiare mai bune din partea altei parti, un investitor privat. Departament of Defense nu il poate tine cu forta, chiar daca ar invoca secretul militar. Insa poate face manevra asta iar apoi sa recupereze fata iar rezultatul ti-l inchipui.

- Sa o recupereze cum... adica sa ne curete pe noi?

- Nu chiar... nu cred.. sovai ea. Ni se va da o locatie unde vom sta si vom negocia pretul platit de autoritati. dat fiind natura exceptionala a ostaticului Guvernul va negocia si bla bla bla... Cam asa vad eu lucrurile.

- Sau va da navala impuscand pe teroristii cei tampiti.

- Mda... sau asa. Propui sa nu luam lucrarea?

- E prea simplu si merita banii. Si ne putem retrage oricand din combinatie. O facem, hotara el.

- Super, aproba ea incantata.

- Dar mai intai organizam un mic loc de refugiu de-al nostru. Propun Cuba.

- Asta voiam si eu sa zic.

Pe balustrada din lemn uscat mancat de carii statea atarnata rogojina de plaja la uscat. Sprijinit cu cotul pe balustrada, langa rogojina, TJ privea in gol. Chris venise sa-i spuna ceva ce uitase si ea acum. Il mai gasise de cateva ori pana acum in situatia asta si nu indraznea sa-i zica nimic. Nu indraznea sa-l tulbure, nu stia daca e trist, melancolic, se bucura

de peisaj sau toate acestea amestecate. Se intreba de cat timp statea acolo, probabil nu de mult. Era sigura ca el i-a remarcat prezenta insa daca el dorea s-ar fi intors spre ea. Nu o facea insa. Ea zambi insa el se intoarse brusc spre ea si ii intoarse zambetul.

- Grozav, facu el. Arata cu ochii spre mare si spre cerul plin de nori. O sa vina o furtuna. Chris isi aduse aminte ca el traise toata viata langa ocean si era o legatura speciala intre ei. Ar fi vrut si ea sa aiba amintirile lui. De-abia incepea sa-i inteleaga tacerile cand el ramanea cu gura cascata pe plaja. Isi aminti de plimbarea cu mica piroga de acum doua luni cand valurile ii aruncau de colo-colo iar ea isi pusese pana si centura gonflabila. Crezuse ca o sa se dea peste cap in valuri, si aproape ca nu mai putea respira. Brusc il vazuse pe TJ iar figura lui avusese darul sa-i trimita nelinisti si mai mari. Bagase intentionat mica barca in zona deferlanta iar ochii ii straluceau si nu mai vedea nimic in jur, se parea ca respira apa. Brusc piroga luase apa iar TJ intorsese barca brusc si iesise din zona periculoasa iar Chris ramasese interzisa. Credea ca el nu mai e constient de nimic prins ca intr-o vraja. Intelegea insa ca TJ nu era mai curajos sau altceva ca ea. Pur si simplu nu cunostea pericolul pe mare era convins ca nu va pati nimic sau poate ca nu-i pasa. Spre deosebire de asta, in lupta, Chris ramanea intotdeauna mai lucida decat el si de aceea nu existau dubii cine comanda echipa.

- Cam totul e aranjat, noi ramane sa ne bucuram de vacanta astea doua zile, zambi ea.

- E bine aici, facu el... pacat de tara asta... aerul e mult mai respirabil ca la noi, nu stiu de ce.

- Lipsa poluarii, curentii de aer, facu ea. Lasa ca vom avea hotelul nostru pana la urma nu?

- Asa e. E timpul pentru surf!!!!!

- Cred ca totusi noi vom fi primii, facu TJ bucuros, mai ales ca poti fi sigura ca pleasca asta au adulmecat-o cu totii. Si nici macar nu trebuie sa ne deplasam decat pana in Austin. Chris, de multa vreme m-am tot gandit, tare esti desteapta tu... dar ma exprim eu mai greu si la prima vedere nici tu nu pari... continua el si se apleca repede sa evite un CD care isi luase zborul spre el... si ai reflexe, continua si iesi afara. Mda, incepe ploaia. Si parca se incalzeste si mai rau.

- Asa e, ai dreptate, ofta ea. Parca anul trecut nu era chiar asa nu?

- Nici nu mirosea asa... Acum parca mirosul se lipeste de tine oare cum e la Austin?

- Glumesti? Acolo e totul uscat. Totusi Austin ramane un oras care poate fi numic cochet. Spre deosebire de Dallas, unde prajesti oua pe tomberoanele de gunoi. De obicei insa gasesti omleta gata facuta la cuptor in tomberoanele restaurantelor. Vezi ce viata au oamenii astia fara case? Nici o grija, e cald, mancare pe alese... Americanii astia voteaza intotdeauna numai ce e mai bun. De asta imi place stilul lor.

- Oricum am gasit la fix orarul ei. Finalizeaza reteaua la Integrity Bank. Isteti oameni, dupa ce au angajat probabil o firma tare de IT acum o iau pe pustoaica sa gaseasca gaurile de securitate. Asta da abordare noua a problemei.

- Nu crezi ca vom da de bucluc?

- Nici vorba. Avem acoperiri bune. Pana la Austin in autobuz nimeni nu va controla orarul. Acolo inchiriem o masina, foarte normal pentru doi brokeri prosperi. Hotelul este bun dar nu sare in ochi. Patronul nu-si trimite angajatii la hotelurile unde sta el, insa nici nu ii trateaza rau. Asta pentru ca santem angajati seriosi.

- Nu putem sa o asteptam si sa o saltam la iesire?

- Nu prea. era mult mai elegant, insa sta chiar in hotelul de vis-a-vis de banca. Cum sa faci sa o iei de acolo? Ne trezim cu toata politia din Austin dupa noi. Nu. Ar trebui sa ne apropiem putin de ea.

- In cat? Jumatate de zi? Cam greu nu crezi?

- Daca nu merge o luam pe sus din hotel, accepta ea.

- Eu as zice sa facem asta de la bun inceput. E mai elegant.

- Oh, nu, e mai galagios, e ultracentral iar noi trebuie sa plecam cu fata nu s-o impuscam...

- Ai dreptate, ceda el. Ca intotdeauna.

Hotelul era agreabil si curat, insa TJ nu se simtea deloc bine aici. Chiar propusese cu jumatate de gura sa stea la micul motel de la iesirea din oras, unde avea sa fie prima escala. Dorea sa iasa afara si sa simta mirosul benzinei si al uleiului de la statia din fata motelului. Sa stea in camera cu geamurile

deschise si sa manance din cutii de carton privind traficul de afara.

Ea privea la el. Parca ii citea gandurile. Era prima data cand parca vedea ce gandeste el. Isi dadu seama ca il cunoaste din ce in ce mai bine insa asta nu o speria, dimpotriva, ii facea placere. Nici ea nu se simtea prea bine, chiar daca hotelul nu era plin de lux. Si ea dormise prea mult timp pe jumatate scufundata in mlastina cu automatul la indemana.

- Oh, nu , nu se poate, facu Chris. Privi la el. TJ era imbracat in costumul semielegant, intocmai ca functionarii semiprosperi, arata exact cum trebuie sa arate un broker, imbracat elegant, prosper, distrus de munca si stres. TJ intra bine in orice rol. De data asta atmosfera din hotel il transfigurate total. Avea o figura obosita, resemnata. Resemnarea se citea pana si in felul in care tinea geanta eleganta din piele. Arata grozav de elegant insa infatisarea posomorata te facea sa plangi. Infatisarea pe care majoritatea o admira, infatisarea de succes, bani contra sanatate mintala, era omul care dupa serviciu se duce la localul din colt resemnat si bea un pahar inainte de culcare, nelipsit din bar, si care daca lipseste o zi barmanul se gandeste sa sune la politie, prezenta constanta si monotona, punctul de reper pentru altii ca el. Insa ceva contrasta groaznic cu toate acestea. Iar contrastul era hidos, nelalocul lui. In costumul obisnuit TJ arata ca TJ, tinuta sa totusi nu putea fi ascunsa. Desi isi lasase umerii in jos, arata altfel, era ceva care era nelalocul lui. Contrastul fetei era si mai groaznic. Era groaznic de bronzat, ars de soare, cu parul care statea aiurea, nu se gandisera sa se tunda, si nu il puteai concepe altfel decat pe plaja. Nu se barbierise si barba de 2 zile nu era mare, insa arata foarte naturala, asa cum arata pe el. Arata a fermier, a surfer, a tractorist de la tara, a sofer de camion, a sportiv, insa nu a broker. Totusi cu indulgenta putea trece drept broker venit din vacanta. Trebuiau neaparat sa rareasca vizitele in public.

- Nu merge. Nu merge deloc.

- Da. Nu reusesc sa arat ca un cretin total nu? ranji el bucuros. Insa la tine mai merge..

- Adica arat ca o cretina? intreba ea.

- Nu, nu, se apara el. Tu arati cat de cat mai bine imbracata elegant. Esti asa delicata... Si in plus cu niste pudra

poti face minuni, sau cu fond de ten... ai luat asa ceva la tine nu? Oricum trebuia sa iei, doar lucrezi la o firma prospera.

- Ai dreptate. Sa ved ce putem repara. Dar tu exclus sa apari in banca. Nu in halul asta. E prea evident. Ma sperii si eu. E groaznic, da te rog costumul asta hidos jos, insista ea. Intra la baie resemnata ci trusa de machiaj. Nici macar nu ma pricep prea bine sa folosesc astea.

Relaxat putin, TJ se schimba in ceva elegant dar lejer. Blue jeans drepti, cu o camasa albastra inchis si fara cravata, cu pantofi usori in picioare. Ii parea rau dupa sandale, insa ar fi aratat iar ca un barman de la un bar de pe langa plaja pe timp de noapte mai racoroasa si le lasase acasa. Totusi pantofii erau ok. Avea si un sacou subtire, gri, destul de sport. Brusc auzi o bufnitura de amortizor in spate apoi imediat o serie de injuraturi. ntra brusc in camera. Christina isi masa piciorul de zor vaitandu-se. Unul din pantofii cu toc inalt avea tocul rupt de tot iar celalalt se rupsese si el dupa contactul cu zidul in care il aruncase. TJ incepu sa rada.

- Mama lor de pantofi, injura ea. Continua cu rudele apropiate ale fabricantului si nu se opri decat la matusa.

- Oh, stii cum arat? TJ nu se putea opri din ras.

- Cum arat? intreba ea.

- Oribil. Imbracamintea e ok insa machiajul e dureros iar pieptanatura la fel.

- Asa e, concluziona ea. Si nu am pantofi.

- Trebuia sa o saltam din fata hotelului nu? glumi el.

- Hai sa o facem.

- Am o idee mai buna. Mergem la un stilist si gasim si o pereche de pantofi comozi.

- Pare ok, cazu si ea de acord.

- Nu e de mirare ca stilistii se imbogatesc, facu ea. 300 de dolari?

- Dar uita-te cum arati...

- Bine ca am gasit pe astia cu toc mai gros. Imi spargeam capul cu cei dinainte.

Arata bine. Machiata discret si cu gust, imbracata intr-un taior sobru, incerca sa semene cu cineva trist, proaspat venit din concediu. Machiajul reusise sa-i ascunda bronzul violent, parea bronzata la un salon. TJ propuse ca pentru a-si cultiva

manierele elegante sa mearga la un restaurant iar ea gasi buna ideea.

Isi jura sa nu mai calce prin asa ceva. Il durea burta de la cat se fortase sa manance elegant. Mancarea era buna insa la capitolul maniere elegante amandoi de-abia reusisera sa nu zboare friptura din farfurie si sa nu accidenteze alti clienti. Mancarea era excelenta insa TJ ar fi preferat sa o ia la pachet. Trase concluzia ca manierele elegante nu sant pentru ei si ca nu o sa se cizeleze in veci. Oricum se consola el, ii placeau fast-foodurile.

- Trebuie sa mergem sa luam o pizza, se vaita el. Mor de foame.

- Dar ziceai sa nu mai mancam asa mult, stii tu, ne ingrasam si chestii de astea.

- Dar mor de foame, se lamenta el.

- Ok, ok… ceda ea. de fapt murea de foame.

- Hai sa ne schimbam , facu el bucuros.

- Nu se poateee.. se vaita ea. peste o ora si ceva trebuie sa fiu la banca.

- Avem timp.

- Si crezi ca eu ma pot machia asa singura? Nu, luam o pizza pe drum si eu o sa mananc stand in picioare in camera sa nu ma sifonez.

- Da. O pizza mare. Foarte mare si cu de toate pe ea, se linse el pe bot. Uite, acolo, zise el si porni cu pasi de urias. In doua minute se intoarse cu o pizza asa de mare ca nu ar fi incaput in masina daca erau cu mica Toyota. Lexusul pe care il inchiriasera era insa mai spatios. Demara iute spre hotel.

- Hei TJ, pe unde o iei?

- Pe aici am venit.

- Aiurea, ai luat-o pe unde nu trebiua.

- E bine, insista el… nu e bine, recunoscu apoi cand ajunsera la capatul drumului care se infunda intr-o alee dubioasa. Bleah… se stramba el si dadu cu spatele tinand volanul cu o singura mana. Intoarse cand masina incepu sa huruie.

- Chiar pe langa tomberoane ti-ai gasit sa intorci si tu, facu ea.

- OK, ramai in masina, zise el. Fac eu pana. Nu iti sifona fusta, ranji el.

- Hai mai bine sa iesim de aici. Uite ce zona nasoala. Sa nu dam de belele.

- Ei pe naiba ce belele... sari si lua cheia speciala care desfacea jantele. Cauciucul era taiat rau iar TJ vazu o tabla ascutita aruncata neglijent langa un tomberon. Injura si se apuca sa ridice masina pe cric. Chris zambi dar nu se dadu jos din masina. Cu greutatea ei in plus nici nu se cunostea ca ar fi prezenta inauntru.

- Salutare prietene... se auzi un glas prietenos in spate.

TJ se intoarse si injura amarnic in gand. Trei tipi cam de varsta lui se apropiasera neauziti. TJ privi la ei. Erau imbracati cu pantaloni largi si jachete ca in videoclipurile rap. Se abtinu sa nu izbucneasca in ras. Erau caraghiosi si aveau niste mutre de duri. Sigur erau membrii in vreuna din bandele de cartier.

- Ai ceva bani? Intreba unul din ei.

- Da.. facu TJ scoase din portofel 20 de dolari. e bine?

- Hm... ai putea fi mai generos, mai ales ca te ajutam sa repari pana de cauciuc. As zice 100.

- 50... bine, gata 100 ceda el. Ii intinse bancnota.

- Tipule, insa vad ca ai bistari. Ar fi cazul sa mai scoti...

- Hei, gata, 100 e suficient ca sa ne facem ca nu am fost aici. Sint bani usor castigati, dati de bunavoie, fara balamuc cu politia. E ca si cum ati primi o prima de buna purtare. Eu zic ca am fost destul de cooperant...

- Ha ha... tipule. Cooperant? Coopereaza si da-ne toti banii, facu cel mai inalt dintre ei. Erau cam de statura lui TJ. Doi dintre ei scosesera cate un cutit iar cel ce i se adresase avea un pistol Glock destul de fioros. Toti trei tineau armele la vedere. TJ observa ca nu era nici tipenie de lume pe aleea dosnica. TJ incepu sa-si bata capul cu alternativele. Nu avea chef sa ramana in chiloti pe strada.

- Ia tipa, facu promt cel cu pistolul. Unul din cei doi cutitari ranji si puse mana pe portiera masinii.

TJ se facu pamantiu la fata. Nimeni nu vazu vreo miscare insa tipul cu pistolul cazu pe spate brusc. Sangele ii tasnea dintr-o mica caura in gat. TJ il impuscase direct in gat fara sa ia vreo linie de ochire. Din comoditate fixase pistolul la spate si se nimerise la fix. Amortizorul de-abia se auzise. Glontele trecuse de jos in sus, dintr-un unghi nefiresc, penetrand bulbul rahidian iar moartea fusese instantanee. Cei doi cu cutitele ramasera cu

gura cascata. Isi revenira si pe fetele lor se citea ca se gandeau daca sa fuga sau nu. Ranjind TJ se puse intre ei si masina. Chris se dadu jos din masina cu pistolul Beretta in mana.

- Salut baieti, facu ea. Nu era mai bine sa va multumiti cu 100?

- Gata, plecam, puteti sa luati banii, se milogira ei inspaimantati. Nu am vazut nimic.

- Ba ati vazut, asta e... Haideti incoace, facu TJ.

- Unde ne duceti?

- Uite aici langa tomberon. Trebuie sa para o executie ca la carte, facu el. Asta e, toate au un sfarsit. Chris, adu tu te rog Glockul ala... foloseste un servetel.

- Hei, ti-ai luat pana la urma HK? intreba ea cand vazu arma lui TJ.

- Da.

- Si cum e? Ti se pare mai bun ca Beretta?

- Tot la fel. Are putere de foc mai mare. Aceeasi cadenta si precizie chiar mai buna. E un pic mai greu si are reculul mai mare ca Beretta.

- Aha, facu ea. Si pana la urma care iti place mai mult?

- Parca Beretta... aici baieti, cu fata la zid... dar am si Beretta in camera la hotel...

- Hai sa renuntam la Glockul asta si sa-i impuscam cu HK-ul, vrei? Arma o aruncam dupa ce trecem de colt in canalizare.

- Cu HK-ul?

- Da mai, si bandele mai au HK. Nu pare ciudat. Daca vrei intreaba-i si pe ei.

- De acord, facu el, dar fara amprente. Hei, santeti in vreo banda? Folositi HK-uri? Vrei sa ii impusti tu? se adresa el lui Chris de data asta, vazand ca cei doi nu au de gand sa-i raspunda.

- OK sint curioasa cum merge HK-ul. Hai mai asa sa nu ne murdarim. Voi stati aici, se adresa celor doi care incepeau sa creada ca e doar o gluma proasta. Le lipsea insa prezenta de spirit.

Chris se dadu trei pasi inapoi si apasa pe tragaci. Cei doi cazura impuscati in ceafa. Gaura de intrare era mica de tot. Nici cea de iesire nu era prea mare, gloantele perforante erau preferatele lor. Se uita inca o clipa la ei, apoi la TJ.

- TJ, schimba roate repede, eu caut un tomberon mai ferit sa arunc arma. E la fel de bine ca si in canalizare, si bate si mai putin la ochi. O sa o ascund mai bine sa o gaseacsa mai greu.

TJ termina de schimbat roata tocmai cand Chris se intoarse satisfacuta.

- Am aruncat pistolul sub o gramada de lemne, facu ea multumita.

- Hai sa mergem. Trebuie sa te las la banca. Eu ma duc la hotel. Mi-am facut sacoul ca naiba, rase el. Oricum o sa-ti las si tie pizza... daca nu o sa fie foamea asa mare.

- Se pare ca o sa mananc la cantina lor, se stramba ea. Masina demara linistita si silentioasa. Opri in fata bancii iar TJ o urmari mica si zvalta cum se strecoara inauntru prin multimea de angajati si clienti. Zambi, baga in viteza si pleca mai departe.

Luminile oraşului XVIII

Chris pasea increzatoare in holul Integrity Bank cu hotararea cu care un angajat cu cariera stralucita paseste. Fondul de ten ii mai albisa trasaturile aducand-o la un nivel normal de om venit din concediu. Se vedea o oarecare agitatie. Dupa scandalul deturnarii catorva miliarde de dolari, vreo zece dupa spusele bancii si vreo 80 din presa, reteaua de securitate pentru tranzactiile on-line atinsese paranoia. Probabil ca Samantha Carrington lua o gramada de bani de la banca pentru serviciile prestate timp de trei zile, gandi Chris estimand costurile la echipamente.

* * *

Scufundat in fotoliul de rachita, imbracat in jeansi comozi si o camasa albastra, TJ statea in terasa motelului de tranzit pe care il alesesera ca etapa intermediara dupa Hotelul Garret din fata bancii. Se numea chiar Transit Motel iar TJ statea cu un teanc de ziare si o doza de bere plus pizza pe jumatate inghitita, cu gesturile batranilor fermieri care inca nu se obisnuisera cu informatia venita pe Internet. Statea si privea la automobilele care alimentau cu benzina, motorina sau isi incarcau acumulatorii. Din cand in cand dadea drumul cate unui vant zgomotos de la pizza prea condimentata si berea acidulata, apoi mirosea cu placere cum se amesteca cu mirosul de benzina de la statie. Mai tragea si cate o ragaitura zgomotoasa la intervale neregulate nejenandu-se. La vreo 50 de metri de el batranul proprietar al statiei facea cam acelasi lucru insa cu chipsuri in loc de pizza.

In interiorul bancii Chris petrecea una din cele mai groaznice zile din viata ei. Nu tinea minte sa se fi plictisit vreodata asa. Mai intai asteptase o gramada sa poata vorbi cu seful de la brokeraj. Dupa 15 minute se hotarase si isi luase un pachet de tigari si o cafea de la automat. pe urma gasise si un ziar cu mai putine stiri financiare la acelasi automat. La a treia cafea si dupa 10 tigari deja simtea nevoia sa pocneasca rau pe cineva. Discutase pana la urma cu seful brokerilor si se abtinuse din nou sa nu-i traga vreuna. Era un tip infumurat, destul de tanar, sub 40 de ani, si se vedea ca pupase multe funduri pentru a ajunge aici. Dupa ce completase total aiurea hartii si formulare nu reusise sa se apropie de sala computerelor. Resemnata se deplasa spre cantina bancii.

* * *

La motelul de langa benzinarie, benzinarul batran gesticula cu ambele maini si cu gura pana la urechi. Deja vedea ca prin ceata dupa cea de a sasea bere. TJ vedea si el de acuma dublu. Batranul de aproape 70 de ani gasise cu cine sa vorbeasca. Fost pilot de Nascar, gasise in sfarsit pe cineva cu aceeasi pasiune cu el. Facusera deja vreo patru drumuri pana la batranul Ford Mustang V8 reconditionat parcat mai la o parte. Masina dezvolta un numar urias de cai-putere iar TJ ar fi vrut tare mult o intrecere cu Toyota lui, insa din pacate nu prea putea sa familiarizeze cu batranul si oricum Toyota era la ceva distanta de acolo. Trantiti in scaunele comode vorbeau, beau si fumau in nestire. TJ zambea cu toata gura si daca ar fi putut ar fi zambit si pe interior. Batranul nu mai fusese asa fericit de multi ani. Copii sai erau de acum familisti cu serviciu respectabil si cu pasiuni foarte domestice, iar el ramasese cu sotia sa doar, o batranica vioaie care ii aprovizionase cu inca un munte de sandvisuri. Batranul era fericit ca benzinaria lui il aducea in contact din cand in cand cu oameni de felul lui TJ, reprezentand alaturi de motel si o sursa buna de venituri fara mari batai de cap.

* * *

Intre doua feluri de mancare tare scarboase Christina reusise sa o cunoasca mai bine pe Samanta Carrington. Facusera cunostinta cu usurinta, anandoua erau noi in banca. Samantha, careia i se spunea Sam pe scurt, sarea in ochi din prima. Printre angajatii imbracati la costume elegante, ea purta jeansi, un tricou si o camasa rosiatica. Era preocupata, insa nestresata. Era stapana pe meseria ei, propriul sef. Se vedea dupa mutra ei ca ii dispretuia pe angajatii bancii dupa cum si acestia o dispretuiau si invidiau in acelasi timp. Samantha castiga o gramada de bani si nu dadea socoteala nimanui. Se intinsera la vorba si dupa terminarea pauzei de masa, iar Chris o simpatiza din ce in ce mai mult. Dupa terminarea programului se hotarara la o tura prin cluburile deschise. O convinse pe Sam sa plece de la ora 18 cu toti angajatii si nu la 23 cum plecase de bunavoie zilele trecute. Chris incetase de la bun inceput sa o considere o pustoaica pe tanara de 17 ani si jumatate care deja era in acelasi an de facultate cu Chris, care in acte figura de 22

de ani fata de cruda realitate in care avea 24, aceeasi situatie ca si la TJ de altfel.

* * *

- Yo, facu vesel. Incepea sa se trezeasca, bagase in el inca o portie de pizza.

- Ce naiba ?!! se auzi glasul ei mirat. TJ, esti beat?

- Nici vorba, minti el indignat si cu convingere.

- Sigur. Noi plecam spre un barulet.

- Barulet. ce barulet? facu el tampit. Chris tu esti?

- Te-ai tzacnit? Acum 2 secunde stiai ca eu sant la telefon.

- Asa e. Mi-am amintit!.

- Pe strada cu banca, ii spune Garret Street, cum ii zice si la hotel adica, mergi pe directia dinspre banca spre hotel si la prima la dreapta pe partea cu hotelul, normal. La 20 de metri este Ed's Bar. Acolo santem. Ne astepti la hotel.

- Stai... e ora 17:30... unde ziceai?

- In camera de hotel.

- Vin mai incolo, voi o sa stati prin bar mai mult nu?

- Unde esti?

- Aaaaa la benzinarie.

- Unde???

- Pe acolo. Lasa, deci ne vedem la hotel. Si asa vreau sa ma plimb un pic prin magazine. Am gasit o straduta care da dintr-o mica piata, plina cu magazinutze mici si dragute...

- Te-ai scrantit complet. Ne vedem diseara. Pa.

- Pa draga mea, ranji el. Se uita la ceas. Devreme. O lua spre micul magazin din benzinarie si il vazu pe Bill Hawtorn pregatindu-se sa iasa iar afara. Zambi si o lua la pas spre fostul inginer si pilot de Nascar pentru inca o sporovaiala despre motoare si suspensii.

* * *

Barul era destul de aglomerat. Stateau de o jumatate de ora. Chris se uita la ceas. Orele 20. Mai dadusera o tura prin oras inainte prin magazine.

- Mai bine mergem la mine la hotel, zbiera ea sa se faca auzita. Deja m-am saturat. luam cateva beri si continuam petrecerea da? Si ceva pizza.

- Nu prea imi vine sa mananc noaptea...

- Fii serioasa, facu Chris. Si in plus vreau sa-mi iau ceva mai comod. Pantofii astia ma omoara si am dat o gramada pe ei.

- OK, accepta Sam. Probabil ca maine o sa adorm pe taste insa oricum e timpul meu, zambi ea.

* * *

Ametita, Sam cazu pe canapea. Chris bagase suficient Therazin, nu prea mult insa nici prea putin. Nu dorea sa o scoata de tot din circulatie, dorea ca peste cateva ore sa poata merge pe picioarele ei fara a fi prea lucida totusi. Adormi in cateva minute, un somn linistit. Chris mai lua un gat de bere si trecu in cealalta camera. Habar n-avea daca TJ era sau nu in camera, oricum planul era sa nu apara pana Sam nu va fi adormita. Masina era probabil in parcare. Aprinse lumina. TJ dormea dus pe pat.

- Hei, scoala-te.

- Ah, tu esti? se trezi el. Era noapte. Se uita la ceas. 21:30. Plecase de la motel cand se inoptase aproape de tot, pe la orele 20. Se trezise cat de cat, luase si antidotul pentru neutralizarea alcoolului din stomac si acesta isi facuse efectul, insa in sange mai avea destul.

- Unde naiba ai fost? intreba ea.

- La motel. Am stat acolo.

- Si ai tras singur la masea?

- Cu benzinarul. E un tip grozav.

- Lasa, lasa... si ai condus asa? Daca te oprea cineva?

- Nu ca am venit pe jos. Cu transportul public.

- Unde e masina? Sper ca nu acolo.

- Normal ca nu. E la 2 strazi departare. De motel nu de aici.

- Nu se poate, se vaita ea.

- Ma duc dupa ea.

- Nu, ma duc eu. Tu ai baut.

- Merg cu tine.

- AI grija de Samantha.

- Ceeee?

- E adomita.

- A, pai atunci sa stea singura si sa doarma.

- Dormi si tu TJ. Lasa ca aduc eu masina.

- Esti suparata pe mine?

- Nu, rase ea... Un pic de plimbare nu ma va omora. Mai ales dupa cat fum am inghitit in localul ala. Numai ca trebuie sa

dau si eu alcoolul din sange, noroc ca nu e mult. Pana acolo cred ca merg pe jos.

- E OK, nimic rau famat. Ia sa vad si eu pustoaica. Ai avut dreptate, e draguta, ce ochi frumosi are. Nu e grasa.

- Ti-am spus deja asta. Am plecat, pa.

- La revedere.

- Culca-te da? revin intr-o ora.

* * *

- TJ, trezestete. Chris era iar aplecata deasupra lui.

- Gata?

- Da. E trecut de miezul noptii.

- Sa duc bagajele la masina...

- Le-am dus eu. Hai.

- Pustoaica cum e?

- Vede triplu dar se tine pe picioare. Pare o betiva autentica. Ne descurcam usor.

Nu au intampinat probleme si au trecut neobservati. Samantha se tinea bine pe picioare si credea ca merge cu un taxi acasa. Chris conduse masina pana aproape de motel, unde nevazuti se urcara intr-un mic Ford anonim. Pornira spre gara din Fort-Boyle, aflata la 20 de km de Austin.

- TJ, ia tu bilete da?

- OK. Urat trenul asta.

- Navetisti. Asta vom fi si noi. Doar cativa kilometri.

Totul a decurs conform planului. Sam incepuse sa se trezeasca de-abia atunci cand intr-un mic orasel, la un mic motel, toate anonime, se urcara in mica Toyota cu infatisare anonima. TJ se urca de data asta la volan. Se bucura de revedere. Sam dormea pe bancheta din spate.

* * *

- Grabeste-te da? TJ era nerabdator.

- Da. Du masina in spate. Incarca echipamentul. Apoi vino sa te schimbi si tu.

- OK, OK, trebuie sa bat la usa?

- Da.

- O schimbi si pe micutza?

- Bineinteles. E mai mare ca mine.

- Da, tu esti si mai micutza. Grabeste-te da?

- Da. Acum sterge-o si sa nu apari pana nu te chem eu.

TJ pleca cu pasi neauziti in spate. Deschise portbagajul micii masini albastre inchis la culoare si incarca echipamentul. Erau doua genti de voiaj nu prea mari. Zambi si puse sub scaun arma Heckler Koch. Se echipa cu arma Berreta, pistolul sau preferat. Chris avusese dreptate. Usor trecu dupa colt si se opri net. Un Cadillac negru elegant era parcat mai retras. TJ incremeni nemiscat. Masina moderna cu motorul electric nu scosese zgomot. Lui TJ i se paruse ca o vede pe drum de cateva ori, insa nu o luase in serios. Masina era goala. TJ incremeni. Se simti despuiat fara echipamentul sau O spaima bolnava il cuprinse si apuca mica arma Beretta. Se grabi neauzit spre intrarea in camera micului motel...

Chris termina de schimbat hainele Samanthei. I se parea tare grea, cel putin pentru ea. Incepu sa se schimbe si ea cand un curent de aer rece veni din spate. Primul gand era ca e TJ insa intr-o fractiune de secunda apuca arma. TJ nu ar fi intrat asa. Capul incepu rotatia si vazu silueta in haina neagracu pistolul in mana. Heckler-Koch, gandi ea cu amaraciune Vazu flacara la gura tevii in clipa in care schimba directia. Simti arsura brusca din antebrat si arma ii fu zmucita din mana. Cateva proiectile trecura pe langa ea, unul ranind-o superficial deasupra genunchiului. Se arunca dupa pat pregatindu-se sa profite de orice sansa. Se uita dupa o arma. Usa se deschise brusc. Un glont se opri in cotul barbatului inalt imbracat in negru. Chris se ridica in capul oaselor. TJ arunca pistolul Beretta si inainta spre agresor. Il impinse in perete iar mana dreapta i se inclesta in gatul omului care era mai inalt cu un cap si ceva ca el si destul de bine cladit. Chris il recunoscu. Pelerinul era unul din cei mai cunoscuti asasini din statul Texas, unul din numele cele mai sumbre din bransa. Stransoarea lui TJ era acum constanta. Pelerinul incepu sa-i dea lovituri una dupa alta. Lovi cu mana stanga apoi si cu cea ranita, lovi cu picioarele. Loviturile naucitoare il atinsera fix in cap pe TJ. Acesta misca doar un pic din cap iar strainul citi in ochii lui semnele nebuniei. Lovi din rasputeri. Figura lui TJ era imobila iar ochii pareau cu desavarsire albi ca in timpul unul lesin. Pelerinul lovi din rasputeri insa acestea incepura sa-l lase. Lipsa oxigenului incepea sa se faca simtita.

O mana subtire il trase inapoi. Strainul in negru cazu jos. Deschise ochii.

- TJ, gata, ok... se ruga Chris. E mort de-acuma.

Brusc acesta se trezi. O vazu pe fata cu sangele curgand si apuca pistolul Beretta. Descarca la intamplare magazia de cartuse in asasinul de jos.

- Sint OK, il stranse ea in brate. OK. nu e nimic grav.

- Oh, ce bine... facu el pierdut.

- Stai un pic pe fotoliu cat ma bandajez si imbrac da?

- Da, facu mecanic. Acum realiza ce se intamplase. Isi aduse aminte cum vazuse pe omul in negru tragand dupa Christina, il impuscase in brat, aruncase arma apoi il imbrancise in perete. De rest nu isi aducea aminte. Insa stia ca prin fata ochilor ii aparuse toata viata, imaginea camarazilor impuscati, imaginea Christinei alergand prin campul minat asa cum si-o inchipuia el... Cat timp durase asta nu stia. Trase aer in piept. redevenise TJ Larkin dintotdeauna.

- Hei, gata? zambi ea. Stii cine e asta?

- Oh, e Pelerinul, exclama el. Incepea sa simta loviturile incasate de acesta la cap. Isi pipai cucuiele.

- Ce naiba s-a intamplat?

- Ce vrei sa spui?

- L-ai sugrumat ca pe o carpa, te lovea cu pumnii, cu picioarele... Parca erai nebun. Cred ca nu te-ai miscat 5 minute.

TJ examina gatul asasinului platit. Era vanat, degetele erau intrate adanc, fata era umflata. Chris se uita si ea. Clatina din cap.

- Hai sa mergem. Multumesc, rase ea.

- Cu placere, zambi si el.

- Lasa, o iau eu pe asta mica. Schimba-te, eu sint gata.

* * *

TJ se dadu jos din micul Ford. Se parea ca in noaptea asta aveau o predilectie pentru Ford Samba in toate modelele lui. Micul avion Cessena, antic, ii astepta la capatul pistei. Noaptea se scurgea linistita, era intuneric si poluare, acum prietenii lor. Impinse micul Ford de unul singur. Se opinti putin dar masina era usoara. Chris o sustinea pe Samantha. Mica masina fu inghitita de mlastina Floridei. Era iarba, erau copaci, insa mirosea tot a cauciuc ars. Se echipara in graba. Reveneau la echipamentul comod, blindajul metamorfic, combinezonul intesat de senzori iar in mana automatele Maki. De aici nu mai trebuia sa-i vada nimeni. Dupa graficul lor ar trebui sa ajunga in

Cuba inainte de a se lumina. Totul decursese fara probleme, schimbasera trei masini si doua trenuri, insa Dallas Express fusese un deliciu dupa parerea lui TJ. Nu era deloc aglomerat noaptea, desi lumea incepea sa treaca inapoi la trenuri datorita preturilor. Aeroporturile erau extrapazite de teama atentatelor iar pretul biletelor de avion crescuse considerabil. In plus trenurile atingeau curent 300 km/h ca viteza de croaziera, expresurile pe perna de aer propulsate electromagnetic atingand lejer 450 km/h, in functie de consumul de electricitate si de cat permiteau restrictiile impuse de sol sau de gradul de populare in zona. Transamerica Express era unul din trenurile care depaseau bariera sunetului in locurile unde i se permitea. TJ era incantat de trenuri iar Dallas Expres fusese o experienta care il incantase.

Samantha dormea acum dusa pe bancheta din spate a avionului. Dormea iar parul ii aluneca pe fruntea transpirata, efectul drogului. Insa acum ajunsese la stadiul in care dormea dusa, un somn odihnitor. Therazinul avea si aplicatii farmaceutice pentru insomniaci. TJ se lasa pe spate destins iar Chris apuca comenzile. In materie de pilotaj era mult mai buna ca el. Elicea partzai sec apoi decolara. Chris stramba cam nemultumita din nas. Motorul nu se auzea chiar cum ar fi dorit ea. In plus zburau la nivelul apei pe un culoar bine determinat, cu mii de precautii. Monitorizarea era acerba. Insa o parte din misiunea lor era usurata de NSA, agentia americana care ii angajase pentru misiunea lor necurata. Agentie in care nu aveau incredere deloc, fiind convinsi ca acestia ar fi mai linistiti sa scape de ei. NSA nu lasa urme. Totusi contractul era bun, iar ei erau convinsi ca scapa de NSA.

TJ lasa capul pe spate. Instantaneu adormi. Chris privi la amandoi, Samantha pe bancheta din spate iar TJ in scaunul copilotului. Dadu din cap si rase incet. Avionul zbura partzaind. Cobora la un metru deasupra marii. Nu erau valuri mari. Rana de la brat o durea foarte vag.

* * *

- Hei, bau! E timpul sa sarim.

- Gata? Grozav am dormit, casca el sa-si rupa falcile.

Chris amerizase. La departare se vedeau luminite. O vazu coborand pe flotoare si deschizand capacele de umplere. Desfacu barca pneumatica, se duse pe celalalt flotor, il saborda

si pe acela, apoi desfacu motorul barcii. Trase de snur iar reactia chimica umfla barca instantaneu. Era spatioasa nu gluma, gandi TJ. Ca sa faca si el ceva o trase pe Sam de pe bancheta si cobora cu ea in barca.

- Grea e... facu el. Cat naiba o avea? Are 20 de kilograme in plus cred si e cat tine.

- Da, dar silueta asta se mentine cu greu, hohoti ea...

Tacuta, barca porni in noapte spre coasta cubaneza.In spatele lor, bietul harb Cessena se scufunda in tacere. La revedere, harb tampit, gandi Chris satisfacuta. Bine ca ii adusese la destinatie. Chris chicoti satisfacuta la gandul pachetului pe care il va primi la prima ora proprietarul care asigura aparatele pentru toti anonimii din zona, in special traficanti de droguri si emigranti ilegali. Devenise o necesitate majora stergerea tuturor urmelor, chiar si NSA trebuia sa stie cat mai putine despre ei, schimbasera inclusiv adapostul propus de acestia. Dupa pilotajul dezagreabil se bucura ca isi luase precautiile de rigoare si minase zdravan terenul inainte de a lua avionul asa pentru orice eventualitate.

Luminile oraşului XIX

Isi simtea gura cleioasa si ochii lipiti. Capul o durea detul de tare. Se ridica in capul oaselor si privi. Camera era simpla, mobilata simplu, casa parea din lemn. Sari in picioare. Se uita la hainele care nu erau ale ei. Pantaloni largi cu buzunare un tricou si un hanorac rosu cu albastru. Privi in oglinda. Simtea ca i se invarte capul. Se gandi sa iasa totusi afara la aer, desi intelegea ca este cumva captiva. Pasi desculta in varful picioarelor. Prin fereastra din dos vazu marea la cativa metri, plaja parea pustie. Iesi repede in varfurile picioarelor afara.

- Buna dimineata... se auzi o voce bine dispusa. Banuiesc ca te doare capul tare. Scuze pentru asta. Uite, cafea. Ia si astea, o sa-ti faca bine.

Privi in stanga. Era un tip cu o privire smechereasca. Era inalt insa nu foarte. Impresia se datora si faptului ca era foarte slab mai putin muschii extrem de bine reliefati fara a fi masivi. Nu avea nimic din forta de gorila a luptatorilor de profesie, iar dupa mutra nici nu parea asa ceva. probabil ca avea in jur de 20-25 de ani. Zambea tot timpul.

- Cine esti tu? privi in jur. Plaja era mica. In jur era plin de plante agatatoare, padurea deasa se vedea acoperind totul, iar

in stanga, pe o portiune destul de serioasa, era ceva ce aducea cu o mlastina.

- TJ, zambi el. E numele meu real, insa celalalt nu ti-l voi spune. Esti in Cuba. Un singur drum de acces, prima localitate e la 25 de kilometri de aici si ajungi doar cu masina de teren. Frumos si discret. Iti place?

- Cine esti?

- Armata braziliana. De fapt asta a fost demult. Acum sintem liberi profesionisti.

- Voi?

- Eu si Chris. Chiar nu ti-o amintesti? Integrity Bank... cafeneaua, camera de hotel...? Poate chiar calatoria pana aici?

- O chema Jenny... Vrei sa spui ca voi...?

- O cheama Christina. Exact. Noi sintem rapitorii tai. Suc de portocale? o invita el.

- Si ma rog de ce m-ati rapit?

- Ei... acuma nu vrei sa iti dau si cardul meu de identitate? pufni el in ras.

- Si pe urma? intreba ea nesigura.

- Daca prin asta intrebi de fapt daca te omoram sau nu, raspunsul este nu. Vei fi rascumparata - sper. Sper ca vei colabora cu noi. Evident ca dupa asta o sa te indopam cu cateva delicatese speciale si nu-ti vei aminti mare lucru de noi sau de locurile astea. Fi fara grija, nu au efecte secundare periculoase. Doar o durere urata de cap si confuzie cateva zile, insa mai bine de atat nu putem face. Si nici nu dorim sa te tinem legata in pivnita la intuneric, de altfel nici nu avem pivnita aici, zambi el. Iar cu fata mascata nu am de gand sa stau cand e asa frumos afara, continua el razand.

- Si cine ma va rascumpara?

- Tatal tau si... guvernul. Nu esti chiar oricine, Samantha Carrington, continua el numai un zambet.

- Niciodata guvernul nu va aproba asta.

- Ba bine ca nu. Lasa ca o sa spui cum esti prizoniera, cum esti maltratata, ei nici chiar asa, insa vei plange si tu un pic...

- Si daca nu fac asta? de ce credeti ca as face-o?

- Nu fii copil. De ce nu ai face-o? Ai ceva impotriva noastra?

- Grozava intrebare din partea unor oameni ca voi...

- Oameni ca noi?

- M-ati rapit si acum sint sechestrata aici.

- Da, si avem grija de tine ca de ochii din cap. Si ai tot ce-ti doreste inima. De cand nu ai mai avut concediu sau vacanta Samantha? Pot sa-ti zic Sam? E mai scurt si mai prietenos.

- Toata lumea imi spune Sam. Nu am mai avut de mult vacanta.

- Ei bine, acum esti vacanta. Chiar obligata, mai zambi el.

- Unde e Jenny... Chris?

- In oraselul amarat de la 30 de kilometri departare. Provizii. Din fericire oraselul e un fel de statiune mica si aprovizionata suficient. Eu am dormit, se scuza el, eram frant, asa ca s-a dus ea. Stai si tu jos sa mai vorbim... Fumezi?

Jeepul Willis antic si scorojit opri troznind chiar langa masa, umplandu-i de gaze de esapament. TJ si Sam se strambara la unison. Chris holba ochii cat cepele. Aprinsesera gratarul si pusesera pe el porumbul gasit de TJ in mica magazie. Acum rontaiau de zor cu cate o bere in fata.

- Tu trebuie sa fi Christina, Chris... nu? intreba Samantha.

- Aaaa da... TJ?

- Da.

- Aaaaaaa...

- I-am povestit.

- Aha... deci stii de ce te afli aici nu?

- Da. Pentru rascumparare. Si in vacanta.

Chris dadu din cap.

- Dar de ajutat ma ajutati sa car toate astea din masina?

- Sigur. TJ se ridica si o saruta pe obraz. Ia sa vedem ce ai luat. Uuuu, mancare... haine?

- Pentru Samantha. Uite, prinde, ii arunca pachetul. Sper ca iti vin si ca iti plac.

- Multumesc, facu Sam. Si costum de baie? Grozav, facu ea. Chiar e vacanta nu?

- Este... vad ca deja ai intrat in atmosfera... ma bucur.

Zilele treceau repede, prea repede. Ii parea rau ca se termina. Mesajul fusese transmis, banii fusesera depusi in cont in proportie de 65%, acum asteptau restul si eliberarea fetei. Samantha nu parea prea vesela. Pe zi ce se apropia eliberarea promisa parea mai absenta si mai trista. TJ constatase ca se schimbase pur si simplu sub ochii lor. Bronzata destul de mult acum, toata ziua si-o petreceau cu totii pe plaja, mancarea buna

si naturala, soarele si apa sarata, o faceau sa arate cum nu sperase ea niciodata. Pierduse rapid ceva kilograme, ca niciodata cand tinea cura de slabire, arata grozav, ochii erau parca si mai albastrii, parul era si mai blond. Nu era slaba in genul Christinei insa arata foarte bine. Invatase si sa inoate, sa faca putina navigatie cu vele si sa vasleasca. Parca prin minune tesuturile adipoase se transformasera in muschi. Arata grozav, iar asta constatase si ea. Niciodata nu fusese mai incantata. Devenisera prieteni buni cu totii. TJ si Chris devenisera intre ei si mai apropiati parca, daca asta era posibil.

Jeepul paraia amarnic pe drum. TJ era un pic trist. Ziua urmatoare aveau sa o elibereze pe Samantha, lucru care acesteia ii displacea total se pare. Injura, masina nu intra in viteza a treia decat prin actionari repetate ale levierului. Se injura in gand ca nu luase celalalt harb, Fordul Escort, care macar mergea cat de cat bine, insa avea chef de un mic safari si era convins ca ar fi rupt Fordul. Ranji, ramase in treapta a doua si tura motorul la maximum. Jaful troznea din toate incheieturile iar el trase un chiot rezbunator, era ca in armata cand alergau cu aceleas jeepuri prapadite. Masina sari un damb de era sa-l arunce peste parbrizul lasat. Lua curba cu turatia maxima, jeepul patina in mlastina si se trezi negru din cap pana in picioare ne noroi. Opri motorul. se dadu jos si lua sticla cu apa pe care o avea la indemana pentru radiator. Reusi sa arate cat de cat ca un om. Demara iarasi si nu slabi masina pana la 5 kilometri de oras unde constata ca motorul se incalzise rau. Mormai ceva si se duse sub un copac sa traga o tigara. Apoi se pregati sa se usureze cand auzi un pufait care il facu sa se intoarca la masina de urgenta. Apa din vasul de racire era mult sub nivelul admis. TJ injura din nou. Nu avea chef de loc sa se duca pe jos pana in oras si sa se si intoarca cu apa dupa el. Trase un sut in portiera, apo se lumina la fata. Noroc ca nu apucase sa facapi.pi. Desfacu borcanul si facu inauntru. Constata multumit ca nivelul crescuse pana peste minim. Intr-adevar, bause multa apa si suc. Se urca incantat in jeep si porni. Constata uimit ca parca mergea mai bine ca inainte. Pacat ca nu ii mai venea, ca ar fi bagat si in rezervor sa vada daca merge. Pi.shatul meu are proprietati incredibile, gandi el fericit.

TJ injura de mai bine de o jumatate de ora. Orasul era cuprins de o pana de curent. Se pare ca unul din satelitii

americani facusera iar una din obisnuitele boacane experimentale lasand jumatate din insula fara curent electric din cauza unui impuls electromagnetic. Casele de marcat nu mergeau, asa ca TJ fusese nevoit sa iala rand toate dughenele obscure din piata, cu frica de a nu fi buzunarit sau lasat fara roti la jeep. Se intoarse la masina, completa cu apa si o intinse fericit spre casa.

Mirosul de ars ii persista in nari. Incerca sa telefoneze insa comunicatiile erau cazute. O presimtire sumbra incepu sa-i dea tarcoale. Vira scurt.

Casa nu mai exista. Ardea cu flacara albastra. Napalm. TJ simti ceva care i se infipse in inima. Goni spre casa. Nu se putea apropia de ea, caldura era insuportabila. Se stropi cu apa, care insa se evapora instantaneu. Incepu sa urle dupa cele doua fete ca un nebun. Fugi spre plaja si incepu sa dezgroape frenetic. Cutia metalica era acolo. Se uita prostit la armele Maki aflate inauntru. Privi capiat in jur. Sperantele sale disparusera. Visurile sale arserera in focul albastru de napalm. Nebun de durere incepu sa-si imbrace echipamentul. Oare cine fusese... oricine era plecasera pe mare, probabil ca acum asteptau transportul. Nu dorea decat sa impuste, sa omoare. NSA nu avea oficial trupe de interventie. Probabil ca fusese celebra Delta Force, ucigasii tacuti care interveneau in toate razboaiele si isi luau intotdeauna mortii cu ei. De data aceasta nu va mai avea cine sa care mortii. Ucigasii tacuti aveau sa se confrunte cu insasi moartea. Un dusman animat numai de dorinta de razbunare. Metodic, calculat, nu dorea decat sa omoare. Se echipa rapid, apoi porni spre Nord prin jungla. Nu parcurse nici 200 de metri cand detectoarele ii furnizara tot ce era nevoie. O duzina de siluete tacute se indreptau tot spre Nord la nici doua mile distanta. Incepu sa alerge. Putin ii pasa. Oricum tot trebuia sa le atraga atentia cumva asupra lor. Brusc simti lovitura la picior. Se rostogoli in aer si in timpul rostogolirii ochi locul agresiunii.

- Stai! doi ochi aparura din frunzisul des. Mana care iesea un pic mai incolo tinea pistolul Beretta. TJ se repezi si o trase pe Chris cu totul afara si ii pipai mainile, picioarele, capul. Chris il trase pe burta. El isi arunca casca pe jos.

- Uh, ce noroc ca te-am vazut la timp, suspina ea.

TJ o strangea in brate aproape sa o sufoce si incepuse sa o sarute fara oprire. Ea il opri cu blindete.

- TJ, ai crezut ca am dat coltul?

El doar dadu din cap speriat.

- TJ, cand ai venit din oras ai vazut cumva Fordul Escort? zambi ea iar.

Brusc ii pica fisa.

- Samantha? intreba el. Ce s-a intamplat?

- Prezent. Capul blond aparu si el din iarba.

- Ce s-a intamplat? intreba el inca aiurit?

- La 20 de minute am plecat dupa tine. Calculatorul Samanthei a luat-o razna. Umezeala plus aerul sarat. Cum de tine nu dadeam cu nici un chip, am hotarat sa facem o mica plimbare. La intoarcere am auzit explozii asa ca am ascuns rabla si am fuguit cat am putut de repede. Ne-am ingropat cum am putut mai bine. Ne-am tavalit prin noroi pentru a pacali detectia termica.

- Ne intoarcem la cabana. Trebuie sa te echipezi.

- Asta faceam cand ai dat tu buzna.

- Oricum ne-au detectat. Hai! hotara el scurt si o trase de mana. Sam, vii cu noi. Hai, miscati-va. Avem inca o mila jumatete avans si nu pot trage de acolo, nu au pe unde printre copaci. Insa o racheta ghidata poate face o gramada de chestii. Hai, repede.

Alergau in disperare spre casa care ardea.

- Staaai! urla TJ. Se arunca pe burta. Proiectil la 338-14-2. Sam, stai aici. Chris, echipeaza-te. Incarc flash.

- Am fugit! Vezi cum tragi!

- Trag!, facu precipitat. A plecat. 100 m, tinta prinsa, cadenta modificata, patru secunde... 3, 2, 1, explozie! Reincarc! OK, l-am derutat, racheta a cazut. Esti gata? se scula el de jos.

- Gata, striga ea bine-dispusa. Era complet echipata.

-OK. Samantha. Avem refugiul. Haideti.

O luara la micul refugiu acoperit de frunze si craci uscate, pe jumatate ingropat, la care lucrasera inainte de a o lua pe Samantha.

- Stai aici! o impinse TJ categoric. Nu te misti, nu respiri, nu tragi un vant macar! Normal nu vei fi detectata. Noi acoperim mai incolo. Chris?

- Am inteles. Se grupara la 15 metri distanta unul de celalalt.

- Intrerup comunicatia. Ia cablul, arunca el micul cablu subtire.

- Cuplat..merge da?

- Merge. Detectoarele?

- Gata, emit. Functionale toate. Ignorantii! 800 metri si se apropie. Nataraii au despartit formatia. Opt tinte.

- Vazut, facu TJ. Unu marcat. Ups. Trag.

-Grozaav! facu Chris. Cum ai putut lua tinta printre copaci da' ai avut noroc. Direct in bila, facu ea admirativ. Acum vin peste noi. Ha ha, cu frica, nu ne stiu pozitia si cred ca acum au un mare morcov undeva.

- Ia uite ca vor sa-l ia cu ei... Chiar ca sint niste gentelmeni ai razboiului Delta Force astia... Numaru doi! fulmina el si apasa pe micul tragaci. Oh de cand nu am mai tras cu M1... ofta el incantat. E senzational sa ai in mana o chestie de asta, ce forta, ce bataie...

- Mai tine-ti si tu gura ca nu pot nici macar sa fiu atenta la scannere! Ii lasa pe amandoi acolo?

- Nu, uite ca aia doi vor sa ii ridice iar ceilalti se pregatesc sa dea foc de acoperire. Cretinii astia ne cred mult mai aproape.

- La naiba, nu am culoar, vin langa tine... facu ea.

- Stai naiba acolo! facu el categoric. Nu te plimba, lasa ca o sa ai ocazia si tu. fereste-te! mai striga el.

O ploaie de gloante se abatu asupra lor. de fapt era mult spus, deoarece Delta Force tragea la intamplare pe directia lor, insa un glont norocos sr fi putut fi fatal, desi foarte improbabil cu blindajul lor activ. TJ, in culmea beatitudinii trase foc in rafale scurte. Arma Maki tremura imperceptibil in mana care amortiza recul aproapei imperceptibil... Inca doi cazura la pamant, poate nu morti insa sigur scosi din lupta. Ceilalt patru ramasi se dispersara si ramasera pe pozitii camuflate. TJ stia ca si acestia se afla sub protectia camuflajului metamorfic, insa mult mai putin avansat decat al lor, iar calitatea armelor era sub cea a armelor Maki. TJ ochi pe cei doi cazuti la pamant si trase pana fu sigur ca nu au supravietuit.

- Sa vedem ce fac acuma... facu Chris.

- Cred ca trebuie sa-i vizitam. Eu unul dupa o faza ca asta nu m-as mai misca de la pamant. Nici nu vor sa-si abandoneze camarazii cazuti, chiar daca sint morti. Insa totusi e o oarecare posibilitate de a-si lua picioarele la spinare. Noi trebuie insa sa

ne miscam de aici. Este si Samantha cu noi, trebuie sa fugim pana nu ne trezim cu toata armata cubaneza pe cap. In plus, aia raman conectati la satelit cam cat vor ei, insa la noi posibilitatea asta e mai mica, iar pana la urma inevitabil ne vor detecta dupa schimbul de focuri recent. Si in plus mi-e foame. Plecasem dupa mancare. Apropo, am facut pipi in radiator.

- Ce spui? incepu ea sa rada...

- OK, hai sa ne apropiem in fuga Alergam pana la punctul K impreuna, cu plecare de la tine. Acolo ne dispersam in dambul acela, uite am marcat aici. De acolo incepem iar tragerea, insa repede, ca pana acolo vor trage in noi ca dracii.

- Exclus, facu ea. Ai inebunit de-a binelea. Cum sa alergi spre aia. Locul este bine ales insa va trebui sa ne taram pana acolo. Mlastina va evita si detectia, termica, vizuala din satelit sau de pe senzorii lor. Nu o sa ne ia mult timp. Daca o iau la fuga o luam dupa ei da?

- Ooookay..., facu el fara tragere de inima. Ai dreptate. Dar comunicatiile?

- Chiar nu rezisti fara sa vorbim 15 minute?

- Vin langa tine si pornim de la tine.

- OK, ceda ea. Vino.

Mersul taras era pentru TJ ca un al doilea mers. De pe vremea cand fusese infanterist compania lor fusese cotonogita de atatea ori incat mai mult se tarasera pe langa tancuri pana acasa. Chris era mai mult ca obisnuita cu lupta de guerila. Totusi in fata lor se afla elita armatei americane, cuvantul delta Force baga groaza in oricine. Totusi i se paru foarte mare distanta. Inaintara pana la rapa. Cuplara iar firul audio intre castile lor.

- R.ahat. Nu avem vizibilitate. Tu ai ales locul, ii spuse Christinei.

- Aiurea... tu erai ala care zicea sa mai si alergam pana aici.

- Bine, de data asta recunosc, dar e ultima oara... zambi el sub casca. Dar acum atacam in forta?

- Fie voia ta. Alege-ti punctul de reper si semnaleaza-l.

- Uite-l e bine?

- Da marchez tintele 1,2,3,4.

- OK. Eu iau 4 sigur apoi trag spre 3 si ma adapostec.

- Da. Iar tinta 1 e a mea. E foarte bine.

- La semnalul tau...

- Gata... acum! striga Chris. Se ridica si deschise focul instantaneu.

Efectul surpriza fusese mai tare decat se asteptasera ei. Amandoi se asteptasera sa fi fost detectati si sa primeasca riposta, insa tintele 1 si 4 cazura imediat. Se adapostira si incepura schimbul de focuri cu ultimii doi militari care ripostau feroce.

- Ce draku... gandi TJ... Chris disparu pe burta inspre dreapta lui. Chris!!! Trase de cablul care se derula inapoi si intra in casca. Ldraku! sigur fata plecase pentru o invaluire. Nici macar el nu reusea sa o detecteze. Se hotara sa nu traga ci sa inainteze frontal, pentru a masca manevra Christinei. Cei doi Delta Force se facusera si ei invizibili pe scannere, ceea ce nu avea darul sa-l linisteasca. TJ inainta cu precautiuni infinite. Injura in gand pe toata lumea. Injura arma Maki M1 care ii statea pe spate, acum inutila, la distanta aceasta folosea M3. Se gandi sa arunce o grenada flash insa se razgindi pentru a treia sau a patra oara. Brusc scenariul se schimba. Scannerul ii dadu semnale puternice, sari in picioare si vazu o silueta mica aruncandu-se pe una de doua ori mai mare ca ea. O alta silueta masiva avea arma pe acea directie si promt baga vreo 20 de gloante in acea silueta, alergand din rasputeri spre locul conflictului.

Lovitura o proiecta pe Chris in copacul gros. Scapase cutitul din mana. Duse mana dupa automatul M3 insa incasa imediat o alta lovitura direct in cap. Pistolul aparu instantaneu in mana luptatorului Delta Force. Plonja la picioarele lui. Se clatina de la impactul cu proiectilele insa reusi sa-l doboare la pamant. Se intoarse. Cu toata greutatea si reusi sa rupa bratul celui care tinea pistolul. Acesta trase un urlet si o lovi cu un pumn direct in stomac. Simti ca isi pierde cunostinta si vazu lama cutitului cum se apropie de pieptul ei. Duse mana dupa pistol si simti patul prietenos al acestuia in mana. Simti ca o caldura placuta in tot corpul. Capul atacatorului se clatina la impactul cu arma aruncata de TJ. Teava o lovise si pe ea in cap insa nu mai simtea nimic. Intr-o fractiune de secunda TJ fu peste agresorul care schimba directia cutitului. Acesta patrunse prin combinezon direct in dreapta deasupra ficatului. TJ apuca pistolul si il descarca in abdomenul omulu, lipit cu teava de el. Se ridica, isi

trase cutitul afara dintre coaste, se uita la Christina, apoi cazu intr-un genunchi si cu fata in jos.

Mirosul marin ii venea in nari si brusc intelese ca se aflau tot in Cuba. Capul incepu sa-i lucreze ca un procesor si trase bucuros concluzia ca nu putea fi decat unul din locurile alternative alese de refugiu. Se ridica in varful picioarelor. Vazu cicatricea. Probabil ca pierduse ceva sange insa nu fusese o lovitura fatala. Recunoscu bungaloul si iesi afara. Dadu ochii cu cele doua fete zambitoare. Chris ii arata ranile sale zambind in continuare. Un glont ii strabatuse bratul drept iar celalalt trecuse prin coapsa stanga, insa ranile fusesera superficiale.

- De cate zile zac aici?

- Ieri ai dormit toata ziua si atat. Ne era teama de o infectie insa esti intreg.

- Chiar ma simt excelent. Ochi scaunul de rachita si se tolani pe el. Instantaneu se ridica in picioare din cauza usturimii. Chris radea. Radea in asa hal incat TJ credea ca o sa lesine. Samantha radea si ea insa mai potolit.

- Nu se poate, facu el. Nu se poate, murmura inca o data.

- Chiar e a treia oara cand esti impuscat in fund? se hlizi Sam. Chris aproape ca se tavalea pe jos de ras.

TJ ramase concentrat. Capul incepu sa-i lucreze iarasi. Chris se opri din ras si cu o fata zambitoare se ridica de pe sezlong si trecu in spatele acestuia. Incerca sa faca o fata serioasa insa nu reusi.

- Tuuuu?????? sari cu gura pe ea. Facu un salt si o prinse de mijloc.

- Stai, eram semiinconstienta... nu a fost decat o fesa... doua gauri curate, nu te impacienta, staaaaaiiiii tipa ea cand TJ isi infipse dintii in fundul ei. Ii dadu drumul si o lasa jos.

- Oh, ce doare, se freca ea in locul muscaturii...

- Si pe mine nu? intreba el contrariat.

- Macar am pastrat traditia... te-ai trezit la timp pentru micul dejun... staaaaiiii lasa-mi fundul in pace!!!!...

- Si voi erati aia platiti sa ma rapeasca pe mine? radea Sam. Voi nici propriul fund nu il puteti rapi...

- Aici ti-ai lasat abdomenul descoperit. Uite, o prinse el de brat si o lovi usor in stomac cu piciorul. Sau mai rau, uite, facu el un pas inainte si o lovi cu genunchiul.

- Hei, trebuie sa ne mutem de aici, facu Chris.

- Oameni tampiti si curiosi, se vaita TJ.

- Pescari.

- In apele astea?

- Da-le tu ape curate. Oricum trebuie sa mergem acasa si noi, e prea urata ziua asta. Pute. Hai Torres!

Sam zambi cu toata gura. Nici unul din cei doi nu o scotea din Torres. Prenumele ramasese Samantha, insa din ratiuni de securitate copilaresti insa eficiente, numele Carrington fusese schimbat in Torres. Samantha avea dosar in regula de la emigrari, desi trasaturile ei de mexicanca erau foarte vagi. Mama ei fusese din Mexic, insa nu era bruneta. Tatal ei era aproape blond. Samantha era blonda cu ochii albastrii si cu tenul inchis la culoare dupa sase saptamani petrecute in soare. Facea acum parte in echipa, insa doar de la distanta. Odata cu ea, toate problemele tehnice legate de discretia pe Internet disparusera. TJ isi exprimase zgomotos dezamagirea ca Sam nu poate retrage in liniste o suma mare de bani pentru a iesii cu totii la pensie mai curand. Deja se apucase sa stranga pliante turistice cu Australia, Noua Zeelanda, Hawaii si alte destinatii care i se fixasera in creier.

Cele patru saptamani in LA o transformasera profund pe fata blonda. Arata in primul rand grozav, ajunsese la greutatea normala, era blonda cu ochi albastrii, damblaua Holywoodiana... Avea o fata rotunda si blanda. Ea si Chris devenisera prietene

bune. La TJ se simtea un pic de raceala din partea lui. Chris isi inchipuise ca el incerca sa o tina la distanta pe Sam tocmai din cauza ei, insa descoperise ca nu era asa. Sam era o fire mai blanda, uneori depresiva, iar TJ nu se putea apropia de ea desi Sam nu simtea asta. Chris il intrebase direct pana la urma insa el nu putuse sa dea decat un raspuns vag. Un psiholog i-ar fi putut explica ca la carte ca TJ vedea in ea pe cineva foarte puternic, era prima persoana din viata lui in care avea incredere totala. Si asta pana la faptul ca tragea mai bine ca el cu o arma semiautomata si ca avea cunostinte mai bune de calculatoare si explozivi decat el. Chris nu era psiholog insa avea intuitia ei iar ceea ce intuia ii facea placere. Zambi si il apuca de mana. Sam urca scarile spre locuinta sa. Erau cateva minute de mers e jos pana la casuta lor. Reusisera sa ii gaseasca un apartament Samanthei intr-un mic imobil, cu 2 etaje, avea o garsoniera mica insa curata, modesta, locatarii fiind in general oameni peste 40 de ani, cu venituri modeste sau pensionari. Tot cartierul se potrivea la perfectie cu ce doreau ei. Era un cartier linistit, inca nepoluat, aproape de ocean, oamenii erau modesti, in general erau profesori, ingineri sau functionari publici cu venituri modeste, sau pensionari. Aranjasera si cu actele, de fapt Samantha facuse singura o parte din treaba, avea card de identitate pe numele Samantha Torres, dosar la Imigrari, la Fisc, la Asigurari Sociale, plus fabricasera un dosar la FBI pentru crediblitate. In ceea ce priveste meseria, Samantha Torres devenise studenta. Anul intai, la Calculatoare, colega mai mica a Christinei. Un felul acesta puteau da usor unul de celalalt, iar asta se potrivea oricum profilului ei. Samantha crescuse in acte de la 17 ani la 19 pentru a putea fi inscrisa normal, iar acum diferenta de varsta intre ea si cei doi era de doar 3 ani, TJ si Chris avand in acte 22 iar in realitate 24. Oricum pentru Sam era un downgrade, ea in realitate era in anul 3 de facultate la doar 17 ani inainte de a-i cunoaste pe cei doi.

- Crezi ca e bien ce am facut? intreba TJ. Nu era mai bine s-o impuscam?

- Nici tu nu crezi asta... hai ca va fi bine, e fata de treaba sa stii...

- Stiu, dar e mai ciudat sa vorbesc cu ea.

- Da, stiu, nu e genul; tau, izbucni ea in ras. E frumoasa insa nu?

- Este, insa nu in genul tau, nu e asa delicata. Insa incepe sa te imite, sa stii. Hainele si alte chestii.

- Am observat si eu, zambi ea. Sint un bun exemplu?

- Esti. Acuma fii un bun exemplu si pregateste tot ce trebuie pana aprind eu gratarul. Si baga berea aia la rece, mai striga el in urma ei.

* * *

- Grozav de desteapta esti! exclama TJ. Ai luat intre primii 100 la UCLA! Ii trase una prieteneste in spate. Deja se acomodasera cu Sam.

- Multumesc tati, se stramba ea.

- Ce super e cu doua tipe ca voi la brat, facu el din mijloc. Simt cum imi creste popularitatea... Iar pentru tine e timpul sa iti luam o masina...

- Masina? Am 17 ani, hello...!!!

- Hei, te-ai tzacnit? contracara brusc Chris. Nu ai 17, ai 19, nu poti sa retii? Iar daca esti suficient de mare sa inveti sa tragi cu arma esti suficient de mare sa si conduci o masina.

- De-abia astept, chicoti ea.

- Mai intai sa iei examenul de permis de conducere.

- Imi dai Toyota?

- Poate in visele tale... nu exagera, luam noi o conserva si pentru tine... Insa o luam inainte ca sa o reparam. Inainte inseamna chiar azi.

- Azi?

- Daca i-a intrat in cap ceva... facu Chris.

* * *

- Lucas? Chris? facu ea neincrezatoare. Il vazuse din profil doar.

- Da... Samantha? facu el cu o expresie de parca era sa-i cada fata. Samantha Carrington? Nu se poate... am auzit ca ai...

- Nu. Il trase mai de o parte brusc. Asculta...

* * *

- Imposibil, clatina el din cap. Nu mai primisem vesti de la tine de cateva luni apoi am citit pe net ca ai murit.

- Da, am murit, de aia ma cheama Torres. Imi pare rau de parintii tai Lucas...

- A trecut. Sa nu mai vorbim despre asta bine

- OK

- Ce ti-ai facut?

- Ce mi-am facut?
- Arati altfel... arati superb...
- Serios? facu ea incantata. Ceva antrenament.
- Inca nu pot sa cred.
- Sper ca nu ai de gand sa popularizezi, nu ar fi bine deloc. Dar trebuie sa-i cunosti si pe TJ si Chris.
- Hello, Samantha.. facu Chris. Iar el este... facu ea neincrezatoare.
- Lucas Christopher Willis. Ne cunoastem de mult.
- Va cunoasteti de mult... fata Christinei se schimba dintr-o data. De cand va cunoasteti? intreba prietenoasa insa diferenta era imensa.
- Am fost vecini de bloc pana acum 2 ani cand el s-a mutat aici. Am corespondat pe net apoi ne-am revazut aici.
- Aha... murmura ea.
- Stie ca am murit si ca acum sint Torres, puse Sam punctul pe i. Insa nu mai stie altcineva. Pana la urma tot aveam sa en intalnim nu?
- Nu stu ce sa zic... Chris era neincrezatoare. Lucas, vrei sa vii sa ne faci o vizita sa discutam in liniste? Cu totii.
- OK. Unde?
- La noi, stam la o bere si discutam, sa vina si prietenul meu.
- Unde e TJ? intreba Samantha. Nu a iesit inca de la cursuri.
- S-a dus sa-ti caute o masina... se pare ca nu va mai trebui sa dai examenul pentru permisul de conducere, te invatam noi, e mai usor.
- Aha facem noi permisul?
- Facem noi permisul, zambi iarasi Chris.
- Faceti voi...? Nu vreau sa stiu, facu Lucas zimbind.
- Cand vine?
- Trebuie sa vina, facu Chris, am hotarat sa-l asteptam aici, pe banca asta...
- Nu e ala??? Ce masina e aia? exclama Sam.
- El e... Rabla visinie opri scartaind din frane in fata lor. TJ se dadu jos fericit prin fumul de ulei.
- Ce naiba e asta TJ? intreba Chris pe un ton mirat?
- Nu e o frumusete? ranji el cu toata gura. Doar 300 de dolari si e piesa de colectie...

- Dar ce naiba e ca nu am mai vazut asa ceva?

- Citroen Axel 12 TRS modificat cu capacitatea de 1600, motor boxer racit cu aer, patru cilindri, 100 CP, dupa modificari vom ajunge la 130 estimez eu. Fabricat in 1986, adica mult inaintea noastra. Tabla este originala, fara rugina multa. Injectie de benzina multipunct adaptata, masina era initial cu carburator dublu, este de pe vremea cand masinile erau ceva cu care sa te mandresti. Dupa ce lucram si slefuim admisia, separam evacuarea, o usuram si alte mici smecherii, va fi o adevarata racheta… 130 CP la 700-750 de kile… Uite la ea cum arata. Cica la origine ii zicea Oltcit si era fabricat in nu stiu ce tara din lumea a treia...

- Mmmm e frumoasa, nu zic nu... de ce scoate ulei in halul asta?

- Mai trebuie lucrat la ea... ce vrei la 300 de dolari? Oricum e o bijuterie cu capricii frantuzesti, un model cu totul special, nu cred ca mai sint multe in lume, decat poate cativa fanatici tzancniti sa aiba asa ceva...

- Si tu ce-oi fi? hohoti Chris... Sa facem prezentarile, TJ, Lucas. Lucas e invitatul nostru astazi la cina, urca pe Sam la tine in Citroen sa faca cunostinta cu viitoarea ei masina, iar Lucas va calatori cu mine in Toyota.

… Oooookay… TJ fusese luat cam repede.

Luminile oraşului XXI

- Daca stiam ca e asa greu nu il mai pastram..., icni TJ.

- Biroul? intreba Lucas

- Nu, e vorba de tine, daca stiam cat de greu e sa-ti caram bagajele aici te impuscam de la inceput, rase TJ.

Lucas zambi si el. Inca nu se obisnuise cu cei doi, mai ales ca inca nu lua in serios meseria lor. Erau foarte diferiti de lumea lui.

- Stai asa... descind eu...

- Hei, de ce nu ciocani? Deschideam eu. Ce beton o sa fie, vecini, tu cu un etaj mai jos, la fel ca in copilarie, se bucura ea.

TJ intoarse fata zimbind, ca sa nu se vada. Stia ce inseamna pentru Samantha reintalnirea cu Lucas. Era bucuria pe care o simtea si el vazand-o pe Chris. Chiar se simtea fericit vazind-o pe Sam asa bucuroasa.

- Ce esti fericit asa? interpela Chris. TJ dadu din cap zimbind. Aha, contiua ea... si eu ma bucur pentru ea...

Fericiti, umblau prin noua garsoniera a lui Lucas. Era mica, la fel ca cea a Samanthei, exact sub ea cu un etaj. Nu trebuise mult sa fie convins sa se mute acolo, Samantha prinsese

anuntul de locuinta libera la fix. TJ oricum se gandea ca in curand probabil cei doi vor sta impreuna. Se uita la Lucas. Era doar un pic mai scund decat TJ, la fel de slab, insa nesigur in miscari, adus un pic de spate, cu ochelari demodati de vedere. Era timid, un pic speriat, semana exact cu vechea Samantha pe care o rapisera ei. Parul in dezordine, cam netuns, ii dadea impreuna cu ochelarii un aer de tocilar. Jeansii nu ii veneau deloc bine, erau largi, iar camasa la fel. Leit vechea Sam, gandi TJ si chicoti in gand. Probabil ca il va schimba ea cat de repede, la gandul acesta pufni usor pe nas. Se vedea clar ca Samantha il place mult, despre reciproca nu mai era necesar sa se vorbeasca, Lucas parea zapacit in continuare de felul in care arata ea de cand nu se mai vazusera. Se vedea ca e indragostit pana peste urechi, insa mai timid ca inainte, de-abia se apropia de Sam.

* * *

Se uita la ceas. Orele 20. Privi cum noaptea se lasa peste oras. Ploaia lasa urme pe geamul mare al biroului. Biroul sau cu vedere la strada. Privi luminile orasului, reclamele luminoase. Erau baruri, hoteluri, cinematografe. Oamenii beau, se distrau, aceeasi distractie monotona... Se bucura ca e o zi urata. El avea o zi proasta. Se uita fix in jos. Ce-ar fi daca... atunci toate problemele scarbelor astora ar iesi la iveala... privi fotografia cu familia sa. Pe sotie o chema June iar fata fusese botezata May. Isi aduse aminte cand erau tineri... May era mica si fericita, isi aminti cum ii sarea de gat cand venea de la serviciu... pe atuncea era tanar, nu aveau de nici unele, insa erau asa de fericiti, asa cum traiau de pe o zi pe alta. Isi aminti de vremurile cand isi permiteau sa mearga doar in rollercoaster sau la cinema la sfarsit de saptamana. May avea cinci sase ani atuncea... oare de ce se schimba lucrurile in rau? Intotdeauna. Isi aminti de propria copilarie, fusese la fel. Pe masura ce cresti iti faci singur probleme. Se intreba vag daca viata este doar un roman al descompunerii... privi pe geam, isi vazu imaginea in oglinda... te rog nu te uita la mine, nu acum, am avut o zi proasta...

Se apleca asupra balantelor contabile din nou. Gandurile ii fugeau iar. Tineretea, mica firma obscura la care muncea, chefurile de vineri seara cu colegii. Avea acum ce-si dorise

intotdeauna. Biroul sau personal la etajul 14 cu vedere la strada intr-o mare corporatie. Oare de ce nu se da timpul inapoi?

... Isi ridica ochii spre ceas... 21. Gata. Isi imbraca haina si isi puse cravata. Opri calculatorul, il apuca de maner si o porni agale spre usa. In fuga mai privi inca o data la luminile orasului...

Iesi in strada si privi la Fordul sau negru. O lua apoi agale pe jos spre casa. Avea nevoie asta sa-si adune gandurile. Sotia sa stia ca masina se afla in service, ultimele cateva zile venise pe jos acasa... cu transportul public. Privi peste drum... Snack Bar... Danny's Pub... totusi ceva il mana acasa... prin ploaie, deja era fleasca insa putin ii pasa... poate facea pneumonie, spera asta din tot sufletul.

In fata sa aparu un tanar cu o cafea in mana. Mergea agale prin ploaie si savura cafeaua... brusc i se facu si lui pofta. Era un tanar de vreo 25 de ani, cu o expresie permanenta de mirare pe fata, cu un zambet permanent. Parul ud i se lipise de cap, ploaia calda nu ii trecea de jacheta subtire impermeabila, portocalie, de genul paramedicilor. Cu amuzament se gandi cum ar fi sa treaca sufletul lui la acel tanar si invers... tinarul parea fericit, impasibil, nu parea sa-i pese de ceva. parea ca pur si simplu bea o cafea in ploaie si atat. Il urmari in timp ce se indrepta spre o masina mica, de o culoare portocalie vesele, cum nu mai vazuse pana atunci.

TJ se opri sub copertina pentu a-si savura cafeaua. Se gandi sa isi aprinda o tigara dar renunta. Tinta sa se indeparta, iar el termina cafeaua si se indrepta cu pasi lenesi spre Toyota. Iesi in ploaie. baga mainile in buzunarele jachetei portocalii si mormai satisfacut la culme. Jacheta cauciucata era grozava, insa si mai grozav era ca e portocalie, in genul Coast Guard sau a salvamarilor. TJ isi dorise de mic sa fie salvamar. Se admira cu coada ochiului in oglinga unui magazin. Da, arata grozav. Facu un pas hotarat si trase de portiera masinii cu un gest nedefinit. Porni motorul si baga in viteza.

La fel ca el multii altfel mergeau prin ploaie... Parca era o conspiratie in costume elegante... Se urca trist in autobuz. Fetze triste, fetze vesele, fetze viclene, obosite, in toate felurile, insa autobuzul era pe jumatate gol si asta il facu fericit. O fericire scurta si violenta. Privi impacat afara la luminile orasului...

Sovai inainte sa introduca cartela... facu asta si usa se deschise si patrunse in hol. Isi lasa pantofii si intra in living. Erau amandoua acasa. May si June, care odinioara il tineu legat de lumea asta...

- Hei, du-te la baie, esti fleasca, trebuie sa curat covorul iar.. du-te mai repede, iti aduc eu schimburi uscate, il grabi June.

Nici macar nu ii pasa. In fond el platise toate acestea... Nici macar nu ii pasa ce cele doua nu ii dadeau atentie. Nu ii mai pasa. Deloc. Dadu din umeri.

Usa se deschise iar siluetele tacute amenintau cu arma.

- Harrison, facu categoric silueta mai inalta. Vreau calculatorul, cel de acasa si cel de la serviciu, discurile de backup si restul. Stii la ce ma refer nu? La ceea ce lucrezi tu de trei saptamani.

Dadu din umeri. June zbiera isterica la el. De fapt incepu doar sa zbiere si silueta inalta ii trase un pumn in fata cu sece, care o proiecta speriata pe canapea cu sangele tasnind din nasul spart. Simti o usurare ca facuse altcineva asta si zimbi trist. Alta data ar fi sarit la tipul cu arma sa-l sugrume insa acum cumva se simtea bine.

- De ce naiba ai facut asta? intreba o voce de femeie, subtire. Silueta mai mica era intr-adevar o femeie tanara.

- Nu stiu. Ma enerveaza. ma enerveaza totul in seara asta. Asta e tot? intreba el. Harisson se dusese in cealalta camera natural si adusese totul. Stia ce va urma insa putin ii pasa. Poate era mai bine. May se repezi cu unghiile la tipul mai inalt. Acesta o impinse cu teava armei, apoi o lovi cu patul acesteia peste umar, tare, iar fata ateriza scrasnind langa maica-sa.

- Asta e, facu vocea fetei. E totul. Ridica arma.

- Stai. Tipul intinse mana. Timpitu-le, i se adresa el lui Harisson. Stiu suficient despre tine. Esti un tampit. Ce credeai ca o sa faci? Ca o sa demasti o mare conspiratie? Cara-te din orasul asta tampitule. Esti o fiinta jalnica. Imi pare rau pentru tine.

- Trebuie sa-l... protesta ea.

- Nu pot. Fa-o tu. Chiar nu pot. Desi poate si el ar vrea asta dupa mutra lui. Pentru ce omule? Pentru bani? Iti stiu toata biografia, ai vorbit ca o gaina proasta si te-ai confesat cui? E frumos ca arati incredere lumii. Cu adevarat esti un om jalnic tipule. Ce incerci sa faci?

- E simplu. Ai auzit de praful gri?

- Vrei sa spui soldatii care au intrat in norii de praf si au iesit total terminati?

- Hei, pricepi si tu. Nu e nimic paranormal e un produs original Kryogen Pharmaceutics.

- Nu se poate...

- Ba da. Uite totul aici. Pe mine ma vor deoarece a trebuit sa aranjez contabiliceste cu toti banii aia. Tot ce am stiut e ca este un vaccin contra Antraxului CDE, insa lucrand aici am invatat cate ceva. Insa cred ca mi-am bagat nasul prea mult pe aici nu?

- Nu se poate... murmura si ea... nu se poate... toti acesti oameni... ii gaseam cu fetele gri, cu ochii gri... nu stiam despre ce e vorba.

- Tu ii gaseai? Cine esti tu?

- Cineva care tocmai s-a hotarat sa te lase in viata. Dar trebuie sa fugi cat poti de departe, undeva unde sa fii nimeni si sa-ti iei viata de la capat.

- Fac bagajele... June se ridica de pe canapea cu mana pe nas.

- Ba nu, riposta TJ. Trase in pieptul ei. Indrepta arma spre fata de 17-18 ani machiata strident. Ce diferenta intre ea si Samantha, se trezi el gandind. Fara remuscari apasa pe tragaciul sensibil de cateva ori. De abia se auzi zgomotul armei Maki, iar fata cazu inapoi pe canapea insa de data asta fara sa se mai rdice. Nu va puteam lasa pe toti Harisson, nu e nici o pierdere, imi vei multumi in timp. Vei gasi pe altcineva. TJ nu avea remuscari. Sau daca vrei, continua el, pot face asta si pentru tine.

- Voi pleca, hotara el. Constata ca nu-i pasa de ultimele evenimente.

- Iesi afara. Cei doi il impinsera si isi continuara treaba simpla. Grenada, plus incarcatura de exploziv. Iesira cu totii prin spate.

-Te duci la bacania de la doua strazi mai incolo si cumperi ceva, baterii, ce vrei, nu ma intereseaza. Vei auzi cand se termina. Pleaca.

Ploaia nu mai contenea. Iesi trist din magazin cand auzi explozia si vazu flacarile... Se terminase... ce bine.

* * *

Incantat, TJ privi banii din cond. Pentru ca il lasasera pe Harisson in viata primisera si un bonus. Totul fusese distrus, Harisson inspaimantat, iar dovezile distruse. Norocul lui ca iesise din casa fara sa fie observat de echipa de curatare, era si mai bine asa... Inca o treaba bine facuta. Urma acum si razbunarea.

* * *

Extrem de multumit si de incantat TJ lua la cunostinta stirile cum intr-o noapte zburasera in aer cam toti investitorii Kryogen Pharmaceutics. Sefii si sefuletii mai mici care ramasesera dadeau de zor din gura in fata politiei si fiscului sa scape. O investigatie a Senatului se si organizase deja, in doar cateva ore. Era deja o problema nationala, mai ales ca sarisera in aer si doi senatori plus un general de armata si doi colonei. Intr-o singura noapte Kryogen Pharmaceutics fusese decapitata. Ziarele comentau ca asa deratizare nu se mai facuse in istorie.

Se urcara in Toyota si plecara spre Universitate. Sam si Lucas inca foloseau transportul in comun. Deja Lucas se schimbase, se imbraca si el normal. Mana Samanthei, orientata atent de Chris care daca nu folosea nimic pentru machiaj, in privinta hainelor era un adevarat vultur. De abia o convinsese pe Sam sa renunte la toate cosmeticele in favoarea cremei de plaja cand soarele ardea rau, ceea ce nu era cazul. Totusi vremea se indreptase nitel.

* * *

- Hei, tipule, da-te mai incolo, ranji gretos matahala. Vreau sa stau langa blondina.

Samantha se dadu mai incolo.

- Dispari, facu ea cu raceala. Lucas, hai in spate.

- Lucas? Unde crezi ca pleci tocilarule? Intreba tipul. Prietenul sau rise gretos si el. Era aproape la fel de mare. Oare cum ajunsesera astia la UCLA?

- Da-te la o parte, il impinse Lucas.

Chiar atunci intra profesorul in clasa. Lucas primi un pumn infundat in coaste iar cei doi trecura intre el si Sam care privea disperata si furioasa.

Ora de curs trecu greu. Samanth trebui sa suporte toate tampeniile celor doi, iar Lucas se trase mai incolo primind

ghionturi permanent. In sfarsit se termina ora si o intinsera afara repede.

- Mergem acasa? intreba rugator Lucas. Mi-a ajuns.

- Uie-i ca vin. Hai sa mergem, il grabi ea.

- Stai papusa, strigara cei doi, blocandu-i pe treptele de la iesire. Deja se adunasera curiosii razand pe seama lui Lucas si a Samanthei. Cu totii vroiau sa vada ce se intampla.

Lucas lovi cu furie in fata tipului. Acesta se scutura.

- Ha ha, micul tocilar vrea sa ma bata... toata lumea era in hohote. Hai Baldwin, sa-l invatam un pic regulile casei.

Sam se repezi si lovi cu piciorul. O furie rautacioasa aparu pe fata numitului Baldwin. O apuca de brat si o imbranci cu putere. Samantha cazu pe ciment in hohotele de ras.

- TJ, vino de urgenta. Chris inchise telefonul si o lua la picior spre locul conflictului.

Incerca sa se apere cum putea. Primi o lovitura in plina fata si simti sangele care tasnea dupa ce auzise nasul cum ii trozneste. Para cateva lovituri, insa pai primi una in stomac in plin. Antrenamentul sau dadea ceva roade, insa din miscarile lor rationa cine erau tipii. Venisera cu o bursa de box. Naiba sa-i ia pe aia care le introdusesera. Sport olimpic.

Samantha il lovi cu piciorul in spate pe celalalt, care se chirci de durere. Se intoarse spre ea.

- Hei, potoliti-va, se auzi un glas autoritar. Se oprira cu totii. O studenta, posibil de an mai mare fusese cea care strigase.

- Vreti sa va ia paza campusului? Va potoliti?

- Tu ce vrei papusa? Cel numit Baldwin intinse mana spre ea si primi pe loc o lovitura direct in genunchi care il electrocuta. Simti durerea pana in umar. Chris lovise fara intentia de a rupe insa.

- Hei, Baldwin, acum te bat fetele? izbucni in ras celalalt. Se indrepta spre Chris.

Un tanar isi facu loc cu mainile grabit prin multime. Ajunse in mijloc si vazu tot. Inregistra fata plina de singe a lui Lucas, pe Samantha prafuita si speriata, pe Chris care se codea sa loveasca sub privirile tuturor. Se decise si facu un pas spre Baldwin, care nu prea se mai tinea pe picioare. Il lovi cu pumnul in stomac si acesta cazu jos. Ramase jos.

TJ simti lovitura in corp si se intoarse. Pumnul doar il stersese, l-ar fi durut ceva lovitura. Observa tehnica foarte buna de box a oponentului.

- Potoleste-te pustiulica, facu el sec.

- De ce tataie, ma bati? TJ era cu un cap mai mic. Trimise o serie de lovituri la corp. TJ se feri si para cu indiferenta. Deschise palma si lovi cu podul palmei direct in ochiul deschis. Matahala vazu doar o lumina alba.

- Hei, ce ai patit la ochi? intraba TJ. Nu pare umflat. Se eschiva cu un pas in spate si il pocni identic si peste celalalt ochi. Mai vrei?

Matahala scoasa din minti se repezi si cu piciorul.

- Stii si din astea? ricana TJ. esti un adevarat polisportiv. uite, asta e Tae-kwon-do, explica el si executa o lovitura brusca prin intoarcere la cap. Dezechilibrata, matahala cazu in fund insa se ridica. Si mai furios se repezi la TJ injurand. TJ lovi de trei ori cu putere coapsa adversarului care simti cum ii paralizeaza piciorul. Asta a fost din Muai-thai, explica el didactic. Acuma un pic de box, facu el cu o miscare eleganta din brat. Hei, mai vrei? Ca vad ca nu te tii nici bine pe picioare si vezi si dublu... Ups, nu sint acolo omule, uite croseu la stomac!

Matahala se poticni, insa era puternic. TJ isi intrase in verva si luase alura de boxer profesionist.

- Stai sa ma incalzesc sa nu imi scrantesc ceva, facu el. Stii, e foarte importanta incalzirea, tu ar trebui sa stii asta, vad ca esti boxer profesionist. Ma astepti sa-mi iau un halat de baie? Cred ca nu, facu el si se feri. Zau asa, o sa transpir ca porcul pe caldura asta... Ah, iar ai dat aiurea, facem pariu ca iti trag un upercut si nu te mai scoli de jos, hei, nu e nimeni cu o camera video? Asta trebuie filmat, am zis upercut, rar veti mai vedea asa ceva, observati eleganta cu care ma misc... TJ nu se mai putea opri din vorbit. Mai bine incercai tot la corp, nu trebuia sa te apropii, ai maini mai lungi, uite ce patesti, il pocni iar cu podul palmei peste nas iar sangele ii tasni... doare rau? Scuza-ma ca nu pot lupta elegant cu pumnii si dau cu palma, insa nu vreau sa-mi stric manichiura, uite si tu ce maini frumoase am, aproape i le baga in ochi. Hei, hei, nu asa aproape, ti-am promis...

Upercutul lui TJ in plina barbie il intinse pe jos pe tip. Victorios ridica bratele insa simti un curent electric in coapsa. Se intoarse. Paza campusului.

- Hei, ei au inceput. Asa e? intreba asistenta.

- Nu e el de vina, interveni Chris. Uitati-va, arata spre Lucas ... credeti ca el a sarit la haidamacii aceia? Cu totii au vazut totul !!!...

Paznicul mai intinse bastonul cu curent electric pe bratul lui TJ. Acesta se incorda. Intensitatea nu era prea mare. Apuca mana paznicului si ii lua degetul cu forta de pe baston. Isi apropie fatza de el.

- Daca nu te potolesti o sa-ti bag chestia aia in fund, cu riscul de a fi exmatriculat, sau mai rau, te bat in parcare pana nu mai poti. Gandeste-te... Hai sa o lasam balta, raporteaza incidentul si gata. Stranse mai tare bratul omului. Acesta asculta sfatul si se linisti.

- Gata, toata lumea plecati. In biroul administrativ toata lumea.

* * *

TJ asculta toata mustruluiala, insa mai putin la adresa lui, mai mult la adresa celor doua matahale care se paere ca aveau deja o reputatie. TJ era destul de imaculat, altercatiile sale cu diversii colegi de prin echipa de fotbal se petrecusera in general in afara campusului. Fatza lui Lucas spunea cat o mie de cuvinte.

* * *

TJ opri in fata farmaciei. Cobora impreuna cu Chris si facura o reaprovizionare cu dezinfectante si feshe pentru nasul lui Lucas. Iesira la timp pentru a vedea o masina de teren oprindu-se in ultimul copac ramas in mijlocul regatului de ciment si doi tipi cu ciorapi pe fata dand buzna afara din ea. Unul se adaposti dupa copac, celalalt dupa tomberon. O trase pe Chris sa nu o calca una din cele doua masini de politie care aparura de nicaieri. Se aruncara in spatele masinii de politie.

- Oh, iar, nu se poate din nou si in plina zii, bagami-as picioarele, se tangui TJ. Iar stam aicea pana noaptea.

Politistul deschise portiera apoi cazu gramada langa ei. TJ ii controla vesta si constata ca glontul trecuse prin ea ranindu-l serios.

- Chris, adu feshele. E pentru o cauza nobila.

- Lasa-ma pe mine, facu ea. Ahhh, tipa ea furioasa cand un ricoseu i se înfipse in antebratbrat.

- bagami-as picioarele de o mie de ori !!! urla TJ. Puse mana pe arma politistului. Cauta la picior si lua si arma de rezerva a acestuia. Constata ca e un Smith&Wesson 38 semiautomat, iar buna dispozitie ii reveni. Pistolul principal al politistului era un Magnum TB 44 tot semiautomat, o arma vestita, iar TJ o privi incantat. Se ridica in picioare si se indrepta hotarat spre cei doi mascati cu 44-ul in dreapta si 38-ul in stanga. Apasa pe tragaci silindu-i pe cei doi sa se arunce la adapost. De la 7-8 metri trase cu Magnum-ul in tomberon si incantat constata ca trecuse prin el. Gloantele nu penetrasera vesta antiglont cu care acum erau dotati toti infractorii, insa TJ avusese grija sa traga la cap asa ca vesta devenise optionala. Cel de dupa pom facu si el imprudenta sa se arate si incasa trei gloante direct in frunte. TJ arunca armele pe jos si se gandi incantat ca fusese prevazator cand isi fabricase licenta de tir sportiv si se inscrisese in clubul Universitatii la insistentele Christinei.

* * *

Obosit, TJ se arunca in fotoliul de rachita. Se saturase deplin de ziua care trecuse. Totusi afara incepuse sa arate bine, incepea sa iasa soarele si sa se mai usuce. Fusesera prevazatori si bagasera totul in garaj dupa atentionarea de taifun. Privi la Chris care il bandaja pe Lucas, desfacu o bere, lua un gat zdravan apoi se lasa pe spate si atzipi multumit.

Luminile oraşului XXII

- Viata... asta e viata... ofta Lucas si se lasa pe spate fericit.

TJ se grabi sa-l aprobe printr-o ragaitura insa se opri la timp. Era si Chris de fata. Ii placea compania, ii parea bine ca il cunoscusera pe Lucas.

- Inainte nu imi inchipuiam ca exista asa ceva... continua Lucas ganditor. Privi inspre ocean, aflat la 50 de metri, privi spre soseaua marginita de palmieri pitici, luminata discret si nu foarte populata, mica terasa discreta. Lucas tacu un moment iar ei il lasara amuzati sa-ti termine gandurile. Pana acum jumatate de an tot ceea ce imi doream era o cariera si cat mai multi bani.

- Si tu? intreba Sam razand. Eu chiar aveam bani. Nu inteleg cum nu ai avut succesul meu, rase ea. Intotdeauna ai fost mai tare pe retele ca mine.

- Asa e nu? intreba el amuzat. Totusi tu m-ai invatat multe. Stii, daca nu erai tu, probabil ca la ora asta nici nu aveam vreun pic de scoala.

Samantha dadu din cap ganditoare. Parintii lui Lucas fusesera de o conditie modesta, erau oameni buni, mama sa avea un serviciu bun intr-o uzina de armament, de fapt era ingrijitoare la cantina insa se platise bine intotdeauna. Tatal sau

fusese electrician. Nu se gandisera insa niciodata ca Lucas ar trebui sa urmeze o facultate. Lucas fusese un copil plapand, ochelarist, devenise repede tocilarul clasei. El si Samantha fuseseera vecini, colegi, iar plecarea ei il afectase foarte mult pe Lucas. Sensibil la alergii si raceli, mama lui Lucas cautase mereu sa-l protejeze, iar tatal sau pe de alta parte sa-l incurajeze. Nu practicase nici un sport. Tot ce sperau penteru el era o slujba modesta si sigura de functionar public. Lucas evident ca fusese chemat cu o bursa la UCLA. Pasiunea pentru computere i se tragea de la tatal Samanthei. Iar dupa plecarea ei calculatorul fusese singurul sau refugiu. In primul an de facultate Lucas isi puierduse ambii parinti la un interval de 6 luni. Mama sa suferea de leucemie de mult timp, de aceea era asa grijulie cu el, iar subit boala se agravase. Cateva luni mai tarziu, tatal sau avusese un accident in mediu toxic. Lucas ramasese singur singurel, insa se descurcase. Nu avusese niciodata sprijinul pe care il avusese Samantha. Habar n-avea cat il admira Sam pentru asta. Tot asa cum habar n-avea cat il placea ea, si cat de complexata era inainte de felul cum arata. Adevarul e ca Sam era odata destul de durdulie iar Lucas desi o simpatizase mereu, nu fusese foarte atras de ea. Sentimentele Samanthei nu se schimbasera, in continuare ii placea Lucas foarte mul si acum. Sentimentele sale se schimbasera de asemenea. Daca inainte o considerase doar o prietena buna, acum parca nici nu se putea uita la ea. Samantha arata grozav dupa ce incepuse antrenamentele cu cei doi. Lucas ar fi dat din coada cand vorbea cu ea daca ar fi putut.

- Intotdeauna lumea mi-a prezis o cariera stralucita, bufni ea in ras. Cred ca sint prima persoana care jecmanea bancile. Habar n-ai cat le luam ca sa instalez si sa securizez serverele. Si nici macar nu imi dadeam silinta asa de tare.

- Si noi lucram pentru bani, insa nu si pentru cariera, intra si Chris in vorba, usor, aproape neauzita, asa cum vorbea ea, zambind mereu. Sincera as sta si intr-un apartament mizerabil avand doar bani de pe o zi pe alta. Zambi usor si delicat si se uita la TJ. Vedeti voi, insa america asta e mizerabila. Noi facem bani fara a munci prea mult, munca noastra e placuta, de fapt la noi munca inseamna antrenament. Si acoperire, adica facultatile, mai rase ea.

- Si ca sa o completez pe Chris. Acum avem cel mai tare armament existent, insa incet incet vom fi depasiti. Se lucreaza la greu in domeniile astea, in curand va fi o concurenta acerba intre cei ca noi si politie. Deocamdata noi avem avansul tehnologic, insa asta nu va fi mereu. Va veni un moment in care ce vom castiga se va duce pe procurarea de arme noi. Spre deosebire de altii, noi lucram foarte putin. Jed Springer si Trisha Lang sint cei mai cautati profesionisti pana acum. Sint foarte buni, iau orice misiune aproape. Noi ne angajam la asta numai dupa ce cantarim bine daca merita. Springer si Trisha au relatiile lor in politie si in lumea interlopa. Nu prea se atinge nimeni de ei, inspira o frica groaznica tuturor, pe de alta parte sint foarte de treaba amandoi pentru meseria lor. Noi mai mult dam lovitura si ne retragem. Nu riscam, nu ne trebuie mult, doar ne pastram antrenamentul, luam misiuni in general dificile, si unde echipamentul nostru ne aduce in avantaj clar. Si totusi, au inceput sa apara luptatorii Urban Warrior, Delta Force, cu armament de ultima generatie... da, mai rase el, si Springer, care si-a procurat echipamentul astora inainte sa ajunga la ei.

- Urban Warrior... exclama Sam. Grozav, stiu despre ce era vorba, aveau niste softuri foarte avansate, urma sa lucrez cu tatal meu la proiectul ala, era ceva cu adevarat frumos, insa la un moment dat programul Urban Warrior a fost anulat, se zvonea ca jumatate de echipa fusese lichidata de CIA sau de NSA. La scurt timp dupa aia, am primit insa contractul, fara sa se schimbe nimic. Era urmatorul proiect al meu, si tare imi placea ca voi lucra cu tata... de mult nu am mai lucrat noi impreuna.

- Ce surpriza, exclama TJ incantat. Chiar stii ceva despre softurile alea? De ce naiba nu ai spus? Avem si noi parti din electronica lor dupa ce jumatatea aia de echipa a fost lichidata... ma rog, stii tu zvonurile alea...

- Adica povestea cu CIA e adevarata?

- In parte da... doar in parte, CIA antreneaza si ea oamenii sai la Langley, la fel si NSA in Boston. Insa la momentul actual nu ar fi fost in stare sa se atinga de Urban Warrior, care mai era si secret, proiect al Armatei. Erau in curs de o colaborare cu LAPD si in general cu politia din toate state, insa la o intamplare nefericita, jumatate de echipa a disparut subit... impreuna cu o

echipa FBI parca... si cu o gramada de Swat Team LAPD. O tragedie, comenta TJ...

- Asa e, rase Chris, a fost al treilea glont pe care l-ai incasat tu in fund. Sa stii ca am notat toate datele, si am fotografii care sa dovedeasca asta, izbucni ea in ras.

- Ceee? Vreti sa spuneti ca v-ati varat si voi coada acolo??? Sam era cam stupefiata.

- Pai da... s-a intamplat si gata. TJ radea.

- De data asta e groasa, murmura Samantha. Ce zici Lucas?

- Nu prea imi dau seama. Ii sun pe TJ si Chris, ei le au cu asa ceva...

- Grozav, facu ea. E cea mai haioasa treaba pe care am auzit-o in ultimul timp...

- Chris, eu am o idee oarecum ma iesita din comun, ranji TJ. Ce-ai zice de o colaborare?

- Colaborare? Te-ai scrantit nu?

- E in spiritul libertatii si al presei libere, ranji el in continuare.

- Ce se intampla? intreba Sam.

- E simplu si amuzant, desi poate nu chiar asa. Doua contracte simultane, doi oponenti, fiecare ofera pentru a-l elimina pe celalalt. Avem aici doua firme concurente pentru furnizare echipamente politie si servicii speciale. Una din ele este Electronic Task TRR. In urma ultimelor catastrofe naturale si a atacurilor teroriste, plus a diversilor elevi, studenti si functionari publici care isi impusca colegii de stresati ce sint, bugetul LAPD, si ne referim strict doar la statul California, este foarte mare, aproape cu 50% mai mare ca anul trecut si se va mai rectifica probabil in sensul maririi. Electronic Task TTR, ca partener traditional, vrea sa prinda pleasca. Camere de supraveghere, detectoare de metale diverse, poasturi de ascultare si triangulatie in tot orasul. In plus, firma are contracte preferentiale cu Bell Helicopters, Smith&Wessons, iar in urtimul timp si cu Heckler Koch, se pare ca au o brusca deschidere la parteneri europeni. Ei bine, Electronic Task TTR furnizeaza hardware si software pentru elicoptere, sisteme de ochire si altele. Pleasca este mare, iar ei vor pe langa un sistem de supraveghere la sange si un sistem de interventie rapida. Asta inseamna elicoptere Comanche TA3, vehicule blindate HUM4, si

ultima gaselnita, motociclete Kawasaki blindate, asta-i grozav chiar. Insa acum isi vara coditza si o a doua firma de cercetare, Ebonics AG, care pana acum ceva ani faceau tot felul de experimente obscure pe la MIT, printre care manipulare genetica si robotica. Ebonics se bucura de sprijinul cercetatorilor, fata de Electronic Task, care insa are sprijinul de baza, doi senatori cu lingaii lor. Ebonics au intrat pe piata anul trecut cu un program inovator, concurent Urban Warrior. Era vorba despre niste luptatori blindati pana in dinti cu armament greu, plus propulsoare de autonomie medie in aer. Ce mai, sciente-fiction. A fost alesa varianta Urban Warrior, adica in principiu unii ca noi, rase TJ, care insa a cazut dupa acea... intamplare.

- Tatal meu si cu mine am colaborat cu Ebonics, spuse si Samantha... era vorba despe niste semiconductori si aliaje speciale, partea mea tinea doar de electronica iar mai multe nu stiu, in principiu erau foarte secretosi. Nu m-am gandit sa intreb mai multe, la Ebonics se zvonea ca oamenii dispar din senin...

- Care e varianta mai proasta? intreba practic Lucas.

- La asta ma gandeam si eu, exclama TJ surprins. Ce poate fi mai rau? Impanzirea orasului cu echipamente de supraveghere sau ceva despre care nu stim nimic o dihanie de metal...

- Aplicatii civile exista... interveni Sam. Se vorbea despre utilitare pentru zone inaccesibile, nu e vorba de un robot, ci de un om in costum de robot, atuncea nu mi se parea asa ciudat... Insa si aplicatii militare au fost dezvoltate... Ebonics au avut contracte in America de Sud.

- Ca spui tu??? glasul lui TJ devenise violent brusc.

- Stai, il apuca Chris de brat.

- Ce este? intreba Sam.

- Aplicatii exista... militare, oh, majoritatea soldatilor sustineau ca e ceva de origine extraterestra, ca e animal, ca e Chupacapra...

- Cred ca arma a fost trimisa guvernului din Chile pentru testari si atat, era mai discret acolo...

- Cred ca au testat-o la granita dintre Argentina si Brazilia, scrisni TJ.

- Deci ce propui TJ? intreba Chris. Brusc il luase pe el de lider.

- Springer si Trisha se vor ocupa de Electronic Task. Cred ca doi-trei directorasi impuscati reprezinta un avertisment delicat dar ferm. Noi luam Ebonics.

- Adica luam contractul mai mic, zambi Chris. TTR ofera 200.000 pentru contract, Ebonisc merg mai departe si ofera 300 pentru eliminarea TTR.

- In mod sigur Springer si Trisha vor avea de lucru si cu distrugerea unor stocuri de echipamente. Probabil vor face o subcontractare, ceea ce noi nu ne permitem.

- Alta problema: Sam si Lucas. Existenta lor.

- Negativ. Nu ii bagam in asta. Ei ne ajuta din umbra cu logistica, asa cum am vorbit.

- O sa caut toate materialele despre Ebonics, facu Samantha. Voi incerca sa intru la MIT sa accesez codurile tatalui meu. Probabil ca si el e implicat in program. As spune ca sigur este, este genul lui.

- Oricum pana intr-o saptamana nu se misca nimic. TJ se lasa pe spate. Maine va fi o zi frumoasa. Se duse la geam. Mirosul marii intra in apartamentul celor doi, amestecat cu mirostl de cauciuc ars al orasului. Ii placea la Lucas si Sam care stateau impreuna de cateva zile in apartamentul de la etajul al doilea al Samanthei. Apartamentul lui Lucas, un etaj mai jos, urma sa fie eliberat pana la sfarsitul lunii. Cei doi se intelegeau de minune. TJ se bucura pentru ei. Cei doi se hotarasera pentru etajul al doilea din cauza ca atunci cand se intalneau la micul bloc TJ dorea intotdeauna sa stea mai sus, iar Sam si Lucas alesesera tacit etajul al doilea, oricum mai ieftin. Era o mica curte in fata, modesta si ingrijita, puteai vedea inspre directia orasului, nu puteai vedea marea insa ii simteai mirosul. TJ se simtea foarte bine aici, iar dupa cateva ore i se facea dor de casuta si curtea lor si mergeau acolo. La ei stateau toti patru in curte serile si cinau impreuna. Uneori mergeau si la bloc la Sam si Lucas, TJ statea pe micul balcon cu o bere, cu greu il puteai baga in casa, Chris se induiosa mereu de asta si iesea dupa el sa vada ce mai face.

- TJ, mergem acasa? Deja e trecut de miezul noptii.

- Mergem... uite incepe sa bata vantul asta cald. Maine vor fi valuri. Mergem la surfing da? Trebuie sa ne sculam inainte de 5 dimineata.

- Si e aproape 1 noaptea... normal ca mergem... doar n-o sa ne speriem noi de cateva ore nedormite nu, zambi ea.

- Conduci tu da Chris? Eu am baut doua beri.

- Conduc eu...

Toyota demara usor. Lucas privi mica masina portocalie cum se departeaza in noapte. TJ se lasa pe spate in masina si privi spre Citroenul Axel proaspat reconditionat, proaspat vopsit intr-un albastru deschis delicat cu nuante de verde deschis spre plafon, la fel cum si Toyota se facea spre galben acolo din portocaliu. De-abia fusese terminat cu cateva ore in urma, maine era marea zi a incercarilor, atat cu motorul pe benzina cat si cu cel electric ce ii fusese adaugat pentru trafic urban. Privi in spate spre silueta cu fundul care se termina cu hayonul ce parea taiat cu toporul drept, farurile usor alungite, rotile din spate acoperite in partea de sus de caroserie si vederea masinii ii inspira brusc iarasi amintirea unor vremuri necunoscute, netraite, cu mult inainte de a se naste el, ceva ce nu putea descrie, nostalgie, aceeasi care il cuprinsese atunci cand pornise prima oara motorul Citroenului pentru prima oara iar robustul motor boxer urlase ragusit ca apoi sa se transforme intr-un marait rautacios care suna a muzica veche si buna in urechile sale.

Stardust nu era tocmai o bomba oarecare. Era un club, mai mult o cafenea, si era proprietatea lui Jed Springer si a Trishei Lang. Era un locat curatel si placut, contrar parerii pe care o avea TJ despre ce ar putea avea cei doi in proprietate. Aici era centrul de afaceri al lor. Clientii erau de toate felurile. Nu era un strip-bar si nici o spelunca, muzica nu urla in boxe sa-ti sparga urechile. Lumna era difuza, barul curat, se si dansa, clientii nu se dadeau in stamba, desi erau de toate felurile, de la clienti obisnuiti care veneau pentru muzica si bautura, pana la cei care aveau afaceri cu Springer. Insa cei mai multi era cei care negociau diverse afaceri iar Springer actiona ca un moderator, din care lua un comision. Aici se putea vorbi orice, politia dadea telefon inainte sa controleze un asa local respectabil. Cei doi asigurau discretia convorbirilor particulare si protectia clientilor. Chiar si cu clientii ce veneau ca in orice local, Stardust putea fi considerat de succes. Preturile erau de bun simt, iar atmosfera linistita. TJ constata asta cu satisfactie si cu uimire. Se aseza pe un scaun de la bar si ceru o bere si alune

sarate, apoi se uita la ceas. Se privi in oglinda din dosul barului si dadu din cap multumit. Era imbracat in blue jeansi drepti si cu o camasa nebagata in pantaloni, nu prea lunga, inchisa la culoare, care ii venea foarte bine. Era proaspat ras, tuns, iar parul chiar ii statea in sus cum trebuie, desi folosise ceva din spuma de par pe care o gasise pe la Chris aruncata mai demult. Avea o mutra de student venit la o prima intalnire, elegant, sa impresioneze. Trase cu urechea fara interes la conversatiile din jur. Plictisit se uita de jur-imprejur. Springer si Trisha nu erau in incapere si injura in gand. Desi localul era de bun gust dupa parerea lui, TJ avea oroare de baruri si cluburi, se plictisea ingrozitor dupa o jumatate de ora. Se mai uita iar la ceas si isi aprinse o tigara. Injura resemnat in gand si incepu sa se preocupe de nivelul berii in sticla si de cat din tigara arde.

Pentru a nu stiu cata oara casca si se uita prin bar. Nu era ceva iesit din comun, cam toti clientii aveau aceleasi preocupari ca si el in general. Se uita si el dupa cate o tipa mai simpatica, insa nu gasi nimic prea interesant. Brusc simti ca i se face dor de Chris. Nu se mai gandi mult si puse mana pe telefon si suna.

- Ce e? se auzi vocea intrebatoare de la celalalt cap al firului?

- Nimic, vreau sa vad ce mai faci.

- Pai sint acasa la noi cu Sam si Luke. Acuma desfaceam o bere. Tu ce faci?

- Beau bere si fumez si ma plictisesc. Sint de o ora aici si nimic la orizont. Hai sa mai vorbim la telefon... Eu unul nu mai am chef de toata povestea asta.

- Ho! In armata asteptai in tufisuri ore intregi.

- In tufisuri nu erau cretini acre beau, fumeaza, transpira si vorbesc tare cu ochii invartindu-se in cap.

- M-ai convins, rase ea incet. Dar inchide telefonul mai bine ca poate unii au urechile lungi.

- Asa e. Ma reintorc la preocuparile mele intelectuale...

- Mai suna-ma mai incolo daca te plictisesti... rase ea in continuare. Pa

- Pa.

Se reintoarse la ocupatia sa plictisitoare.

- Inca o bere, ceru el... si un pachet de Marlboro... regular.

Intoarse ochii si zari ce dorea. La o masa mai retrasa se asezasera Jed Springer si Trisha Lang. Springer avea aceleasi

miscari usoare feline si parea genul care nu se gandeste prea mult inainte sa foloseasca o arma. Si de fapt era adevarat. Trisha era o blonda subtire si inalta, doar cu putin mai scunda decat Springer, avea cam un metru si 75 de centimetri pe care cauta sa-i ascunda sa nu iasa in evidenta, dar slabe sanse. Springer era cam de aceeasi statura si gabarit cu TJ. TJ se uita lung la ea. Era imbracata cu blue jeans si o tunica albastru inchis, inchisa pana la gat. Arata grozav si TJ se uita din ce in ce mai insistent la ea. Intr-un tarziu baga si ea de seama… si Jed Springer… si gorilele lui Springer…

- Inca o bere Bud, ceru TJ. Isi numara tigarile a nu stiu cata oara. Ceru si alune sarate ca sa mai uite de tigari. Era la a sasea bere, incepea sa se simta. Si culmea ii veni iar sa mearga la toaleta, injura cu naduf in gand si se duse totusi multumundu-i lui Springer pentru igiena localului care era in regula, TJ avea oroare de toalete publice… era sa fie arestat de vreo doua ori ca folosise natura inconjuratoare in locul acestora.

TJ se spala pe maini si se privi in oglinda. Arata obosit. Multumit isi aprinse o tigara si iesi afara.

- Va rog urmati-ma, domnule, i se adresa un vlajgan mare. Au venit vulturii… gandi TJ. Avea pistolul Beretta in micul holster de la piciorul drept si nu il incomoda.

Tj iesi afara insotit de doi insi care cantareau probabil 300 de kilograme impreuna. Unul era cu totul ras in cap, avea cioc, si arata ca un pirat, insa parea trecut de 35-40 de ani. Celalalt era un tanar cam de varsta lui, solid, si care parea totusi destul de amabil. TJ baga de seama ca il condusera in mica curte din spate.

- Domnule, patronul este suparat si ar dori sa parasiti localul. Nota de plata va fi suportata de bar, considerati ca am facut cinste, insa va roaga politicos sa plecati. Tipul cu mutra de pirat parea politicos pana in maduva oaselor.

- Aaaa, e un local public nu? zambi TJ. Incerca sa para mai ametit decat era. Si ce am facut?

- Ei, nu conteaza, doar te rog sa intelegi omule, facu cheliosul. Nu vrea nimeni sa-ti tabaceasca spinarea.

- Nu zau? deveni TJ un pic obraznic. Totusi cred ca voi sta aici. E placut si am vazut cateva tipe frumoase foc…

- Eddie, perchezitioneaza-l! Cheliosul devenise brusc autoritar si eficient. Esti politai? FBI? Trase de la spate un mic

automat Walter. Legiunea Straina Franceza, ii veni in minte lui TJ brusc, accentul mai ciudat si arma de acest tip. Nu se mai confruntase cu nici un legionar faimos, desi se intalnise cu acestia in razboi.

TJ se lasa perchezitionat, insa Eddie isi cunostea meseria, iar dupa tunsoare TJ banuia un fost puscas marin, sau oricum un fost militar, insa dupa gabarit era un ex-marines. Eddie cobora spre pistolul de la picior asa ca TJ actiona, oricum trebuia sa o faca odata.

Schimba brusc greutatea de pe un picior pe altul, iar Eddie se dezechilibra. TJ printr-o saritura usoara un metru mai spre celalalt, dara fara sa para ca ar aea intentia ca ar incerca ceva. Saritura usoara insa ii dadu posibilitatea inceperii unui joc de picioare care se continua aproape nevazut cu o prelungire a piciorului drept direct in arma Walter care zbura pe alee. Eddie se ridica rapid, insa nu ajunse in picioare. TJ il lovi extrem de tare in gat dintr-o parte cu piciorul, deasupra umarului stang. Tipul era solid, insa TJ lovise cu intentia sa fie definitiv, asa ca Eddie cazu gramada pe ciment. TJ se intoarse spre celalalt.

- Mon camarade du-ma te rog la seful tau preavestitul Springer, ranji TJ, insa namila fu peste el ca o locomotiva.

TJ se feri de pumn si incepu un joc de picioare.

- O sa-i duc posterul cu tine, ranji cheliosul. ii facea placere bataia. Amandouara le placea. Niciunul nu se mai gandea la motivul venirii acolo, dansau usor unul in jurul celuilalt. Se tatonau un pic. Brusc francezul lovi inselator cu piciorul, il atinse in treacat pe TJ care se ferise si amortizase cu antebratele lovitura intr-un mod elegant. Divizaia 1 Legiunea Straina Franceza, Maroc, Libia si Brazilia, ranji el.

- Kur ieftin de lupta, Brazilia, se recomanda si TJ. Cartierul de vest Rio pana la 14 ani, apoi dormitorul comun. Intinse pumnul drept in fata. Francezul facu la fel si se atinsera in semn de salut.

Legionarul porni un atac cu piciorul care masca o lovitura la corp de pumn. TJ il lasa sa treaca, apoi il lovi cu pumnul in ceafa cu putere.

- Nu trebuie dupa reguli nu? intreba TJ ranjind. In Maroc nu aveati incaierari cu cutitarii aia? ranji el iar.

Cheliosul porni brusc genunchiur care il atinse in plin pe TJ, insa cele 70 de kilograme ale acestuia se ridicara cu forta

loviturii in sus si se redresa un pic mai in colo. Imediat lovi deasupra genunchiului, circular, apoi un pic mai sus, in coapsa. Matahala era dezechilibrata si primi un picior in stomac, iar greutatea lui o simti cu totul. TJ incheie cu un picior in cap care ii tumefie urechea tipului cel mare, care se lovi cu capul de perete si ramase zguduit zdravan dar constient.

- Acuma du-te si spune-i lui Springer ca il astept aici... sau in alt loc mai sigur unde zice el... Ajuta legionarul sa se ridice. Acesta il sprijini pe Eddie si amandoi intrara inauntru.

- ramai aici, e bine aici, mai zise el inainte sa intre.

TJ trase arma in buzunarul de la spate si indeparta siguranta. Nu trebui sa stepte mult. Jed Springer erupse pe mica usa impreuna cu cei doi pocniti de TJ si cu inca patru insi, din care doi se chinuiau sa iasa in acelasi timp pe o usa prea mica si pentru doar unul cat ei. Cu totii tineau pushcoacele la vedere.

TJ se misca repede. Nu risca prea mult, rapid dadu mana lui Springer de zid, cu tot cu pistolul pe care il tinea in mana, apoi scurt ii puse arma in frunte.

- Stati! urla TJ autoritar. Ii pot zbura creierii numai sa vreau! Lua repede pistolul de la capul lui Springer si il baga in buzinar. Dadu drumul mainii acestuia. Sper ca nu ti-ai pierdut indemanarea, ranji el...

- Vrei o gaura in cap, una in plus decat celelalte pe care le ai? zise Springer.

- Bineinteles ca nu. Am glumit. Scuze. Va trebui sa discutam afaceri. Credeam ca esti mai rapid, am uitat de patania cu raposatul de Sadley... gata, scuza-ma, am glumit iar, se apara TJ.

- Ai fost implicat in afacerea cu Bill Sadley?

- Da, un pic.

- Aha. Atunci intra. Avem de discutat se pare. baieti, tipul e ok cred. Springer ii zambi prietenos lui TJ. Bei ceva?

- Am baut atata bere asteptand sa apareti voi... Mai intai ma duc la baie.. ba nu, o sa fac aici.

- In nici un caz pe aleea mea. Toaleta e curata.

- Scuze, zambi iar TJ cu toata gura. Sper ca nu trimiti pe cineva cu mine sa ma perchezitioneze nu? ranji el.

- De data asta nu.

- Stai un pic. Scoase telefonul. Chris, am luat contact, sint teafar, rase el, toata lumea e. Vrei sa vii si tu aici?

- In regula, vin si eu, raspunse ea.
- OK.
- Gata, ma duc la baie. Da, ok, o bere buna...
- Te asteptam, ranji Springer si se indrepta spre masa unde il astepta Trisha Lang.

Luminile oraşului XXIII

TJ inchise televizorul si dadu din cap. Se uita la Chiris si mai dadu din cap a mirare.
- Deci cam asta cu Electronic Task TTR, facu ea. S-a dus...
- Da... cred ca lucrurile se complica rau de tot. Telefonul mobil carai brusc insistent.
- Da, facu TJ cu sila.
- Springer, se auzi scurt. Ai vazut stiri?
- Da. Nasol.
- Ai chef de o bere la mine la local?
- 22:30.
- Hai pa Larkin, se auzi vocea brusc destinsa de dincolo.

In numai patru zile Electronic Task TTR fusese decapitata practic de la toate nivelele. Doua depozite arse in urma unu sabotaj, plus o fabrica de cipuri. Doi directori adjuncti sinucisi si probabil ca urmau altii. Brusc iesisera la iveala fraude fiscale, un senator se internase de urgenta in colica renala iar probabil ca alti cativa stateau de acum cu bilete de avion via America de Sud numai dus in buzunar. Incepuse chiar si o ancheta a Congresului, ordonata de insusi Presedinte. TJ nu pricepea mare lucru, insa nu putea decat sa dea vina pe Ebonics AG care scosesera brusc niste colti taiosi. Ceva launtric ii spunea ca se confrunta cu ceva groaznic. Se intreba vag de ce oare Chris nu simte asta, parea asa de linistita.

Masinita portocalie mergea linistita maraind, urmata de Axelul albastru cu forma sa retro amintind de timpuri mai bune. Amaindoi urmau Pontiacul Trans AM al lui Springer, o masina frumoasa si din cate o auzea TJ si nitel preparata. Il ardea la degete de o cursa insa nu era timpul. Jed Springer schimbase brusc locul de intalnire, pe o plaja destul de populata la ora asta. Nu dorea sa riste nimic. Nici TJ. Masinile inaintara printre sirurile de palmieri inalti, luminati de becurile care mai functionau inca in iluminatul public. Fusese o zi frumoasa si asta se vedea dupa numarul gunoaielor lasate. Totusi nu era asa de rau, gunoierii faceau treaba in portiunea asta, nu arata tocmai rau. TJ opri masina si se dadu jos. Springer cobori si el insotit de Trisha Lang. Samantha si Lucas coborira si ei din Axel. Cei doi se uitara intrebatori la TJ.

- Lucas, Sam, Jed si Trisha, facu el prezentarile.

- Toata lumea imi spune Springer, rinji Jed Springer.

- Springer, se corecta TJ. Incotro?

- O sa mergem la o terasa, mancam ceva si apoi dam o tura pe plaja... ne plimbam... undeva unde urechile sint mai putin prezente.

- OK, facu TJ. Lucas si Sam sint nou-veniti in bransa. Non-luptatori, insa in materie de hacking si spargeri de coduri problemele noastre s-au terminat.

- Stiu, zambi Springer, e fata profesorului Carrington. Totusi... ce s-a intamplat? Era un contract pe capul ei insa nu ne-a interesat, era prea departe de noi si prea mirosea a cursa...

- Mie nu mi-a mirosit prea mult a cursa... marai TJ... oricum pe Sam am "recrutat-o" ca sa zic asa, cu voia ei... de

fapt nu am mai putut scapa de ea, incepu el sa rida, iar Lucas e un prieten de-al ei din copilarie.

- Si a fost o cursa? ridica Springer sprancenele.

- Mda... a fost o cursa...

- Si s-a curatat jumate de pluton Delta Force?

- Printre altele... asculta, de unde stii ca era o cursa?

- NSA, baiatule... rinji Springer.

- NSA? Nu ai fost LAPD?

- Am fost NSA la inceput, iar ca sa scap de aia a trebuit sa o iau usor in jos... LAPD.

- Aha... si acum ai scapat?

- Pe dracu. Am scapat de NSA. Aia aveau detectoare si la buda sa vada ce ai mancat inainte si daca complotezi impotriva statului cu un atac cu gaze. Detectau b.ashinile din satelit dupa termica apoi trimeteau un spion sa miroasa, izbucni el in ras. M-am tot saturat de mirositul asta in kur asa ca am plecat in LAPD.

- Si acolo cum era?

- Frumos... Springer se uita in zare... frumos insa si multi idioti...

- Stiu ca ai fost un detectiv bun, ti-am citit biografia, ranji si TJ... de ce ai plecat?

- Ai citit si asta...

- Indisciplina?

- Intocmai, i-am ars un picior la oua locotenentului. Insa e grozav sa fi detectiv in LAPD. Am fost degradat simplu ofiter de patrula, am imbracat uniforma, insa pentru scurt timp...

- Ce s-a intamplat?

- Uneori te calca pe nervi cate trebuie sa treci cu vederea... mai ales in LA... insa era de vis serviciul in rest. LAPD e un vis frumos, ofta Springer.

- Inteleg...

- Intelegi pe dracu, rase Springer. Esti un pusti, citi ani ai?

- Ei, am aproape 25, protesta TJ. Lucas si Sam au doar 19 dar eu si Chris sintem veterani.

- 25 de ani... facu Springer uimit... si de unde dracului veniti? Nu sinteti NSA, CIA sau FBI... ce naiba sinteti? Aveti un armament grozav. Urban Warrior?

- Vezi de treaba ta reveni TJ serios. Sintem ce sintem... am fost altceva o data... ca si tine.

- Dar inca sinteti copii... eu am 31 de ani si am vazut de toate in cadrul biroului.

- Da, arati ca unul de 31 de ani, insa Trish nu, facu TJ un compliment.

- Pentru ca nu am, zambi ea. Nu era prea vorbareata si nici nu zambea prea mult. Eu am doar 25, sint colega de varsta cu voi, rise ea din nou. Ex-NSA, ex-CIA, cupa cum poate stiti.

- Ce ai facut, ai fugit de acasa? zimbi TJ

- Cam asa ceva, aproba Springer si o lua dupa umeri. Era doar cu putin mai inalt ca ea, Trisha era inalta, cam cat TJ, avea aproape 1,80.

- Hei voi doi... stii tu ce?

- Ce? Intreba Springer mucalit.

- Lasa..

- Bai voi mai taceti o data? interveni Chris razand. Pana acuma ati schimbat impresii si mai aveti un pic si luati o bere si va depanati amintirile din tinerete.

- Hmmm se uita tranjind TJ la Springer, care ranjea si el.

- Oh, nu se poate, facu Chris razand, am nimerit la conferinta veteranilor. Nu trecem si noi la treaba?

- Ba da, ofta TJ... Stia despre ce vorbeste Springer. Simtea asta. de-abia astepta sa plece din LA insa o parte din sufletul sau stia ca va ramine aici. Poate ca insa in viitor se vor mai schimba lucrurile si se vor reintoarce sau vor ramane aici. Sau poate vor gasi un alt LA poate in miniatura, care sa aiba doar partile sale bune. Oricum, TJ simtea ca California are o viata a ei, ca traieste si viseaza, ca respira o data cu locuitorii sai, ca e trista si ca e vesela unori... si ca sufera din cauza indolentei unor oameni... TJ visa la California de alta data, cea despre care citise doar, California care viseaza si e fericita. Continua sa mearga in tacere alaturi de ei spre mica terasa...

- Intr-un fel e bine, munca noastra va fi mult usurata, facu TJ.

- Da, poate, insa Ebonics au coltii foarte mari... Ar fi cazul sa facem un review al armamentului?

- Negativ, se opuse TJ. Aveti armele voastre care sint oricum foarte bune si cu nimic mai prejos decat ale noastre, acelasi camuflaj, in unele domenii ne depasiti in altele va depasim noi.

- OK, nu insista Springer. Crezi ca o putem face in 4 zile?

- Depinde de ce gasesc Sam si Lucas. Nu putem merge in kurul gol acolo.

- Asta sigur nu... facu Springer ganditor.

- Iar ai o presimtire? facu TJ

- Se pare ca presimtirile mele se cam adeveresc, zambi el...

- Sper sa nu o mierlim, facu simplu TJ.

- Nu ai imaginatie, facu Springer.

- Imaginatia e singurul lucru dezvoltat la mine, rase TJ. Tragem in tot ce misca. Zambi cu gura pana la urechi.

- Daca TTR s-a dus contractul ramane? intreba brusc Springer. Cine ne plateste?

- Contractul a crescut, interveni triumfator Lucas. Mult. Jumatate de milion. TTR este un colos care nu pica asa usor. Vor sa vada Ebonics terminati cu orice pret, puteti arunca cladirea in aer daca vreti.

- 500 impartit la sase...? intreba Springer.

- Evident, facu scurt TJ. Sintem sase si nu calculam riscurile altfel. Sam si Lucas sint neluptatori dar vor veni cu noi. Iar informatiile pe care le vor strange ei in cateva zile nu le-am strange noi in jumatate de an. Nu tinem socoteala cadavrelor nu? intreba TJ categoric.

- Hei, am intrebat si eu asa, facu Springer. Nu cred ca ti-a dat vreodata prin cap sa imparti suma la mai putini oameni nu?

- Asa crezi?

- Nu, nu cred asa, tocmai de aceea vom lucra impreuna.

- Sper sa mai lucram impreuna si in alte contracte, zise TJ. Stiu ca suma va fi mai mica insa riscurile vor fi mult mai mici.

- Extrem de mici, facu Trisha. Este OK. Nimeni nu vrea sa ajunga magnat financiar aici. Prefer in viata si mai sarac.

- Decat sarac si bolnav mai bine bogat si sanatos, rise TJ.

* * *

Daca Ebonics avea ceva mai securizat, atunci acel lucru era contabilitatea. Paranoia de acolo o intrecea si pe cea de la High Tech. Era tare greu sa-i incriminezi cu ceva, insa facusera adevarate dosare in ultimele trei zile, cu orice ar fi fost util, umplusera cateva discuri digitale de informatii. Luacs si Sam nu statusera degeaba. Aveau dispunerea aproape a tuturor sistemelor de securitate. De o jumatate de zi se uitau pe ele. Separat, Springer si Trisha faceau aceasi lucru. Hotarisera

actiunea in doua zile. Se anunta ploaie si o noapte intunecata. TJ apuca cutia de bere. Era de ajuns pe ziua aia. Se uita la ceas, era 21:30. Iesi cu berea afara in curticica si apuca telefonul.

- Lucas? Nu dati inca o tura pe la noi? .. da, aduceti si pizza aia cu voi sa nu se strice cumva, izbucni in ris. Da, comandam si noi. Haideti veniti repede da? Multumit Tj inchise telefonul. Zambind cu toata fata, Chris il privea multumita.

Luminile oraşului XXIV

Cladirea se profila inalta si neagra in noapte. Lumina lunii cadea pe ea facand-o si mai sumbra. Bineinteles ca prognozele se inselasera cu totul, era un cer de un senin minunat, o noapte superba cu o luna imensa si stele peste tot, fata de ceata lipicioasa si ploaia prognozata. TJ injura cu naduf insa nu se putu abtine sa nu admire cerul. Se uita la ceas. 2 AM. Era cald si bine, noaptea nu aducea nici o adiere de racoare. Samantha si Lucas luasera pozitie ci se ocupau de toata electronica lor, in jurul cladirii fusesera plantate scannere, camere digitale, microfoane, iar ca ultima distractie cei doi lansasera si un mic dirijabil-spion a carui elice era aproape nedetectabila. Erau gata sa intrerupa comunicatiile dinspre perimetru in orice clipa. TJ, Chris, Springer si Trisha luasera pozitii in fata curtii care inconjura cladirea. Camuflajul lor metamorfic ii facea invizibili. TJ constata ca US Army ii ajunsese din urma. Uniformele ciordite de Springer de la Urban Warrior erau la fel de bune ca ale lor. Armamentul era si el grozav, arme automate HK si Ingram, insa TJ prefera in

continuare armele japoneze Maki. Electronica era mai fiabila ca cea americana.

- OK, am dezactivat toti senzorii, se auzi in casca Lucas. Zonele A1, B2, D5, H8 liber. Aveti cateva minute bune.

Echipele se despartira cate doua. Springer si Trisha disparura imediat. TJ inainta spre poarta fara zgomot, urmat de Chris.

- Alfa Bravo Roger in pozitie, facu TJ.

- Delta Pipi in pozitie, rinji Springer in casca.

- Gaina Omega Pi aparatura in pozitie incep scanarea sectoarelor.

- Cine ud raportez nici o miscare teren curat si uscat.

- Pisica umflata schimb pozitia insintez spre cladire. Ciment imputit dezactiveaza senzorii.

- Cartof prajit ia carnatul dupa tine si inainteaza, chicoti Lucas.

- Cine e carnatul si cine cartoful? facu ofensata Chris.

- Mai taceti naiba din gura natarailor, facu Trisha.

Momentul fusese de natura sa-i detensioneze. Lucas incepu sa rescrie subrutinele softului de securitate.

- Grozav, facu el, traductorul aste e grozav. Uite, TJ ai sectorul A2 fara senzori, acum ii reactivez.

- Plecam, se auzi Springer in casca. Inainta impreuna cu Trisha spre intrarea autovehiculelor.

- Am ajuns la intrarea de serviciu, se auzi si TJ.

Lucas privi cum intunericul ii invaluise. Cei patru se organizara. Springer si Trisha doreau sa ia fiecare cate un etaj ca sa mearga treaba mai repede insa TJ se opuse ferm. Nu dorea sa stea de unul singur in cladire.

- Aoleo fricosul naibii marai infundat Springer.

- N-ai decat sa faci singur un etaj idiotule, se rasti TJ. Avea o senzatie rea, cea mai rea era ca daca se despart in cladire nu vor mai iesi de acolo. Instinctul pericolului care il ajutase de atatea ori pe front isi facea simtita prezenta.

- OK, descarcam calculatoarele. Am dat de contabilitate.

- Ce naiba cauti acolo?

- Lasa fii tu destept baiatule si cauta in laboratoare. Contabilii fac totul, rase Springer.

- E adevarat, se baga si Trisha. De multe ori aflii mai multe de la hartogarii din birouri.

- OK, voi ati fost agenti secreti asa ca aveti dreptate, rinji TJ. Urcam un etaj, cred ca sint cateva laboratoare.

- Gata, urcam la voi, se auzi si Springer.

- E floare la ureche, facu incantat TJ. Lucas, ai datele?

- Integral. Totul este insa prea usor.

- Prea usor... ingana Springer. E prea usor... e prea usor, trase el concluzia. Pe mine ma ia cu frica.

- Baieti, totusi mare lucru nu cred sa folosim de aici, se auzi Lucas. Mai ales ce a luat TJ sint simple schite, prototipuri de arme, nimic altceva.

- Ebonics e bagata pana in gat in ceva gen manipulare genetica si infanterie plina de electronica. Nu stiu ce e, nimeni nu stie, banuiesc insa ca e vorba de sisteme ultraperformante si soldati la fel. Nimic din prostiile obisnuite, facu Samantha.

- La naiba soldatii viitorului? rinji TJ. Noi sintem aia.

- E vorba de modificari de sistem nervos, soldatii care nu simt durerea.

- Aiurea, si de unde iau soldatii astie? Banuiesc ca nu sint voluntari nu?

- Asta e o chestie mai naspa... Ebonics are anumite ... relatii cu institutiile de orfani, din care unii mor sau dispar prematur.

- La naiba, nu sintem in filme, facu TJ. Tu chiar crezi povestile astea? Copii antrenati si manipulati genetic? Te-ai scrintit.

- Ok, minam locul , facu Springer. Iesim pe unde am intrat noi, toti patru. Hai TJ, misca-te o data!

- Gata sefu, facu TJ. Pun si la centrala termica?

- Normal, rinji Springer. O sa iasa un foc de artificii!

Continuara sa mineze cladirea fara sa-i deranjeze ceva. Tot softul de securitate al cladirii fusese rescris. Paznicii vedeau inregistrarile din zilele trecute, oricum erau cu totii pe jumatate dormind. Probabil ca nu erau asa bine platiti.

- A fost usor, sa speram ca am gasit tot ce trebuie, oricum o sa faca totul bum.

- Numai la bum te gandesti TJ, rise Springer. Era doar cu cativa ani mai in varsta decat TJ insa uneori se simtea batran. Credea ca este destul de zurliu, asta era impresia tuturor fostilor colegi din serviciile secrete si a Trishei, insa pe langa TJ era un adult cu simt de raspundere. Insa de cand se cunosteau incepea

sa semene cate putin cu TJ, spre amuzamentul tuturor. Pana si Trisha devenise mai volubila, iar intre ea si Samantha se legase o prietenie buna. Chris rise si ea in sinea ei. Si ea gandea la fel ca Springer. Cu toate acestea, seful neproclamat si necontestat de nimeni ramanea TJ. Desi nici o idee de-a lui nu fusese urmata pana la capat, toate erau ideile lui. El era primul care vorbea. Springer calculase razand ca din cat vorbea TJ doar 21,5% era corect, restul erau prostii. Insa TJ vorbea mult de tot, asa ca toate ideile erau ale lui.

- Springer. TJ nu folosise nici o intonatie, nu intrebase nimic. Doar ii spusese numele iar glasul sau nu avea un dram de umor.

- Ce e? Tonul il ingrijorase. Asta? Mda...

- Toata cladirea cu paza data peste cap insa liftul de serviciu securizat? Celalalt cum e?

- Aparent la fel, se auzi Trisha care se repezise acolo. Insa componentele electronice lipsesc...

- Urcam? facu Springer.

- Nici gand! TJ era ferm pe pozitie. Crezi ca asta e nepazit? Nu intru aici. Trebuie sa fie alta intrare. Un tunel de vantilatie, ceva... Oricum nu se poate trece, sigur aici alta este paza.

- Lucas? facu Chris.

- Da, ce se intampla?

- Ia echipamentul si vino spre noi. Lasa detectoarele fixe pe pozitie, am gasit ceva nou si e nevoie de tine.

- Sa vina si Sam, se auzi TJ.

- Nu, Sam ramane acolo, trebuie sa stea totusi cineva cu echipamentul nu?

- Nu neaparat. E un risc pe care ni-l asumam. Nu ramane nimeni singur. Vom face echipe de cate doi ca de obicei, eu cu Samantha si Chris cu Lucas, insa nimeni nu ramane singur.

- Lucas si Samantha nu pot lupta, protesta infuriat Springer.

- Esti destept rau, carai TJ. Amandoi sint antrenati ca tragatori iar acum vor fi trackeri, iar la electronica cred ca se pricep nu-i asa?

- Ce naiba ai? intreba Springer.

- Nu stiu. Nu trebuie sa ne despartim. TJ era categoric.

- Ce dracu ai?

- Ti-am zis ca nu stiu. As vrea sa o las balta si as vrea sa vad ce se ascunde acolo.

- Ce este? Lucas si Sam ajunsesera aproape de ei.

- Ati venit? intreba Chris

- TJ a zis sa venim.

- TJ... doar TJ a zis sa venit. de ce naiba asculta lumea numai de el?

- Habar n-am, rinji Springer, da' recunosc ca si mie imi place de el...

- Exista acum o posibilitate, facu Samantha. Ne strecuram prin sistemul de ventilatie jos si gata, prin alta parte nu putem.

- Renuntam, hotara TJ.

- Nici gand, facu Springer. Ce naiba... intram.

- Ce naiba TJ, facu Chris. Chiar nu esti curios?

TJ isi musca buzele. Oare ce sa faca cu Lucas si Sam?

- Noi ne putem purta de grija singuri, ii ghici Lucas gandurile. Facem echipele cum am zis si la urma urmei sigur veti avea nevoie de noi acolo jos nu?

- Mergem, hotara TJ cu inima indoita. Cobor primul.

Coridoarele aratau grozav, iar un zgomot surd parca facea peretii sa vibreze. Lucas si Samantha reuseau cu greu sa sparga softul de securitate.

- E un palat, facu TJ. Arata superb... ce naiba...

- Gata, putem cobori pe coridor.

TJ sari primul din coloana de ventilatie. Primul nivel nu era interesant.

- Nici aici nu e nimic? intreba Trisha. La naiba, facu ea inciudata.

- Stati aproape... Formam echipele si comunicam prin cablu.

- Cablu? facu scarbit Springer.

- Cablu... il atasa la casca Samanthei. Hai usurel... uite pe scarile acelea circulare.

- Ce porcarie, marai Springer in urechile Trishei, singura care il auzea. Cablu...

- Mai bine asa ... facu ea. Si mie mi-e frica.

Isi facura semne si o lua fiecare echipa in alta directie. Al doilea nivel subteran era plin de lumina. Pareau niste garsoniere mici, iar TJ se cutremura. Oamenii astia aici mancau si aici dormeau, aici munceau, viata lor era in acest buncar subteran.

Se grabi si o trase de brat si pe Sam. Al treilea nivel era cel al laboratoarelor. Activitatea nu era oprita. TJ renunta la tacerea radio.

- Ce facem?

- Cred ca ar trebui sa curatam totul, cum sui tu, facu Springer. Locul asta imi da fiori...

- Fara sa mai luam nimic?

- Doar curatam, facu Springer. TJ dadu din cap desi Springer nu il vedea. Pusese intrebarea oricum degeaba, mai mult deoarece dorea o confirmare. Nu avea nici un chef de scotocit.

In echipe de cate doi faceau treaba in continuare. Micile proiectile fusera ascunse iar cele de descarcare EMP vor actiona primele si vor usura si iesirea din cladire. Trebuiau doar sa isi intrerupa si ei electronicele timp de cateva zeci de secunde.

- Hm, o consola... murmura Samantha.

- Da am gasit si eu, se auzi Lucas.

- Ne conectam? era glasul Trishei. Daca tot le-am gasit ar trebui sa cotrobaim si aici.

- De acord, facura TJ si Springer in acelasi glas. Cu intarziere aproba si Chris.

TJ isi vazu concentrat de treaba.

- Nu se poate... murmur Samantha. TJ...

- Ce e?

- Uite aici... e mai rau decat credeam eu.

- Ce credeai tu?

- Nu prea inteleg prorotipul armamentului insa restul il stiu foarte bine.

- La dracu... TJ ramasese fara glas. In fata lui aparuse proiectul TCU, Tactical Combat Unit. Oameni, oameni legati la niste calculatoare. Privi fascinat mufa cu 865 de pini, cum era descrisa in proiect, si care intra in ceafa. Isi dadu seama ca acesta era sfarsitul soldatilor ca el. Militari modificati genetic, care nu simteau durerea, doar ca atunci cand muschiul bratului era pe cale sa se rupa primeau comanda de oprire. Nu simtea decat groaza. Aratau ca in descrierile pe care le facusera alti soldati brazilieni macelariti. Probabil ca fusesera testati in razboiul dintre Brazilia si Argentina. Cauta cu infrigurare si gasi referintele.

- Multumesc Sam, facu el. Avea acces la toata baza de date. Oh, nu se poate. Au folosit patru masinarii din astea in razboi. In razboiul meu. Aici scrie ca nu a rezistat nici una. Se estimeaza ca in total un singur TCU a facut cam 400 de victime, iar unul cateva zeci. Ceilalti au fost scosi din lupta repede si s-au autodistrus... Este un scenariu de groaza.

- Deconectati, se auzi Lucas. Gata TJ, ajunge.

- Ce e?

- Am incercat comanda unei usi, rasufla Lucas. Mesajul de eroare, intrare ilegala. Este o sansa sa fi fost descoperiti. Am auzit niste pinguri mici ca o alarma. Acum s-au oprit.

- Fiti cu ochii in patru, facu TJ. Poate nu a fost nimic...

Desi in dormitorul comun si cenusiu nu se auzea nici un zgomot, activitatea era iesita din comun. Cele sase TCU operative erau gata de lupta. La fel ca si cele doua din serviciul de paza. Camerele de securitate nu detectau nimic insa fusesera programati pe alerta iar acum executau constiinciosi treaba ca niste roboti. Fara zgomot, fara scanere active sa se deconspire. In costumele lor pareau uriasi. Ochii lor erau insa de copil. Cu totii aveau intre 16 si 18 ani. Activara camuflajul metamorfic si nu se mai vazura deloc.

- OK, s-o stergem mai repede, marai TJ. Hai Samantha1 Devenise nerabdator sa plece de acolo.

- Gata si noi, se auzi glasul Trishei.

- OK, gata Chris? se auzi glasul lui Lucas. Iesi pe usa.

Zgomotul impactului aproape nu s-a auzit. Brusc, detectoarele Christinei o luara razna. Reflexele conditionate de atata antrenament o facura sa se arunce intr-o parte, sa baleieze toata zona cu senzorii si sa traga automatul Maki. In cateva secunde varsa aproape 200 de gloante spre usa deschisa, spre silueta gigantica care se deconspirase putin in miscare. Intocmai ca si Lucas in urma cu cateva secunde inainte. Simti loviturile proiectilelor in bratul stang si urla de durere. Silueta din cadrul usii se prabusi. Se prabusi peste Lucas care zacea pe coridor. Chris se abtinu cu greu sa nu vomite. Lucas fusese aproape taiat in doua, iar camuflajul metamorfic se dezactivase. La fel se intamplase si cu creatura care il ucisese, si care fusese ciuruita de automatul Maki, insa care mai avea reflexe motorii. Chris calca plangand pe ceea ce parea a fi arma creaturii. Era ceea ce vazuse TJ mai devreme pe monitoare.

Chris isi descarca arma in capul omului si vazu ca gloantele patrund greu. Blindajul ceramic era foarte puternic, iar pe bratul drept era o arma automata. Chris cerceta atenta ambele brate. Pe ambele erau arme, o arma de putere automata pe dreptul si un lansator reactiv pe bratul stang. Pe ambele erau fixate inca o arma usoara cu tragere rapida, de calibru mai mic. Din fericire fusese programat sa le foloseasca pe acelea in spatii inchise, asa ca Chris scapase teafara daca putea spune asa. Cateva gloante strabatusera blindajul de mai multe ori. Blindajul lor la impact detona usor ameliorind forta impactulu, insa in cazul unor lovituri repetate devenea l;a fel de eficient ca unul conventional. Bratul ei stang era atins rau si simti cum ii amorteste. Avea mica trusa de prim ajutor si lega strans cu un garou.

- La dracu, la dracu... se auzi urletul lui Springer in casca. Zgomotele de arma umplura castile. TJ si Samantha se ghemuira mai mult, incercind sa se faca una cu podeaua.

Springer alerga asa cum nu alergase niciodata. Se izbi de perete si se intoarse. Descarca arma in silueta care se apropia si pe care o detecta ca fiind uriasa. Automatul HK descarca gloantele parca degeaba. Comuta pe grenade si trase. Dihania se opri un pic in loc.

- Hai de aici, urla Trisha. Hai o data.

- Mori javra, urla Springer tragand grenada dupa granada. O ploaie de gloante in incadra. Atata poti fieratanie? inainta el urland si tragand in continuu.

TCU dezactiva rapid cele doua arme care se dovedisera defecte. Rutinele ii comandara armament principal. Proiectilele trecura prin Springer, si prin zid. Racheta porni de pe bratul stang si exploda la contactul cu acesta. Springer fu facut literalmente bucati. Suflul exploziei o arunca pe Trisha la celalalt capat al coridorului. Tot acest suflu lovi in plin TCU care trasese si se afla la doar patru metri de tinta. Blindajul rezista cu brio, insa soldatul din interior nu. Practic suflul ii rupsese gatul. Plangand Trisha se ridica. Camuflajul ei metamorfic se dusese. Nu si al celui pe care aterizase. Insa detectoarele mergeau.

Multimea de informatii blocasera bufferele ECU. Programul comanda golirea stivelor. Cativa senzori se defectasera, insa ECU mai avea suficienti activi. Acestia detectara imediat ce era de detectat, iar bratele se miscara pentru a incadra tinta. Tinta

era insa mult prea aproape. Mana cauta locul de la baza gatului iar cutitul se infipse adinc in gat, pana la coloana cervicala, sectionind totul. Bratele ECU cazura inutile intr-o parte.

Trisha isi sterse maneca de singe, apoi isi cauta arma. Teava HK-ului era indoita, se infipsese drept in casca a ceea ce parea a fi un robot. Scoase micul Ingram, apoi cu greu gasi suportii costumului de robot. Trase si casca in sus si privi inmarmurita.

Nu parea sa aiba mai mult de 17-18 ani. Era cam cat ea de inalt, imbracat simplu, intr-un pantalon scurt si tricou, ambele bleumarin, cu insemnul Ebonics ca o emblema deasupra inimii. Cerceta costumul. Era greu, blindat, si avea o groaza de aparatura, pe care Trisha o cunostea foarte bine. Dadu incet din cap cand descoperi mufa din ceafa omului. Trase firele afara. Porni cu ochii impaienjeniti de lacrimi in directia opusa...

- Stai, sopti TJ. Erau ghemuiti amandoi jos, langa perete, aproape de usa. TJ actiona comanda proiectilului cel mai indepartat. O explozie cumplita se auzi si jumatate din peretele unde era fixata cazu. Detectoarele pasive simteau ca se apropie. TJ detuna brusc un EMP. Nu mai avea nevoie acum de electronica. TCU dadu buzna in incapere, iar al doilea aparu aproape imediat. TJ detona si o stranse mai tare pe Sam.

Echipamentul functiona ok. Chris isi mai revenise, insa pierduse ceva singe. Se hotara sa-si incerce norocul in tunelele de ventilatie. Ajunse iute acolo si incepu sa inainteze. Brusc detecta miscare. Ramase nemiscata ca si cum tot universul se oprise. Intrepta arma Maki inainte si dadu un singur ping inainte. Se ghemui simai bine cand imediat o rafala de raspuns ii veni. Ingram.

- Springer, Trisha? intreba ea.

- Chris? Trisha. Vin spre tine. Nu trage.

TJ degaja molozul de pe ei. Porni electronicele, totul era ok. Sam era si ea teafara. Camera explodase ca o banana. TJ se stramba de groaza. Un TCU fusese taiat de la jumatate de o masa de laborator dare cantarea probabil o jumatate de tona. Asta nu era insa nimic. Cel de-al doilea fusese prins intre doua explozii. Bucati din el erau imprastiate peste tot, insa nu numai. Totul era plin de singe.

- Hei! Sam! O scutura de casca. Esti bine?

- Nu pot sa ma uit, zise ea incet.

- Oricum trebuie sa plecam. Haide.

Cele trei TCU ramase patrulau pe nivel. Nivelul fusese inchis. Nici o cale de scapare. Se plimbau fara sentimente, nu luau in calcul pierderea a 5 unitati. Ramasesera doar 0003, 0004 si 0008, dupa cum indicau cifrele de pe costume. 0003 si 0004 patrulau impreuna. Trecura prin praf si degajara peretii.

TCU 0003 facu pe coridor la stanga. Praful consistent afectase filtrele de respiratie si senzorii. Bataile inimii i se accelerara si programa resetarea. In acelasi moment Chris veni peste el. Trisha sari imediat jos din conducta de ventilatie. Ii cauta gatul insa se opri uimita. TCU nu mai facea nici o miscare.

- Omoara-l fir-ar sa fie , facu Chris. O durea bratul.

- Ssst! E mort, Chris.

- Cum asa? Asa e. Ce naiba?

Trisha ii ridica casca. Aceeasi fata de adolescent.

- Nu se poate, facu Chris, asta are inca acnee. Mai devreme a facut atac de cord.

- Atac de cord?

- Da.

- In mod sigur e de la interfata aia, concluziona Chris. Nu poti face atac de cord la 16 ani. Incotro mergem?

- Nu stiu... Cred ca mi-am rupt vreo doua coaste. Acum simt.

Chris se uita pierduta la ea. Se hotara. Lansa un semnal slab, numai unul.

- Gata i-am localizat. Hai spre ei. Mergi in spatele meu Sam, usor... tu esti urechile mele... Mergea usor. Nu daduse decat un semnal de confirmaresi atat. Nu trebuiau sa se deconspire. Se grabi, gandindu-se unde se va deplasa Chris, probabil ca nu va ramane in locul de unde efectuase transmisia, desi doar un semnal.

Trisha se asejza mai bine cu aruncatorul Christinei. Chris lua si ea pozitie de tragere in dosul baricadei.

- Am primit confirmarea, repeta ea din nou, pentru a nu stiu cata oara. TJ traieste. Zimbi in intuneric.

In intunericul luminat doar de lempitele rosii de avarie, cei doi se grabeau cand auzira explozia. TJ se cutremura. Auzi un strigat.

- Chris!!! urla el si o lua la fuga fara nici o precautie.

Zidul subtire din spatele lor explodase. Chris isi pierduse arma cand fusese izbita de zid. Isi reveni repede. Trisha se scula si ea. Isi trasera micile arme, singurele pe care le mai aveau, Ingramul si Maki 5. Chris trase imediat iar proiectilele ricosara din silueta care aparuse prin spartura.

- Fugi! urla la Trisha si iasi pe usa.

Trisha insa nu mai apuca sa fuga. Era satula, obosita, coastele o dureau insuportabil. Nici macar nu se gandi inainte. Fugi si cazu drept in bratele pustiului imbracat in costum de robot. De-abia atunci apasa pe detonator. Toate minele care ii ramasesera asupra ei explodara simultan.

Aruncata de explozie in perete, Chris isi reveni imediat.

- Chris, se auzi urletul in spatele ei. La cativa metri de ea TJ era cu automatul Maki pregatit. Inainta spre ea alergand usor si ii facu semn sa treaca in spate. Silueta paru vaga in spatele ei. Flacarile de la gura tevii nu erau.

Unul din defectele comune la TCU era nefunctionarea in cadenta normala a celor doua mitraliere usoare. TCU trase cu automatul greu. Chris strabatu urmatorul metru in aer. TJ vazu proiectilele grele trase de la mica distanta cum trecura practic prin ea. Se prabusi peste el agatandu-i in trecere arma care cazu jos. TJ se uita la ea. Samantha apasa pe tragaci in directia siluetei. Se opri cand TJ se repezi inainte. Distanta de vreo sase-sapte metri fu strabatuta inainte ca arma automata de pe brat sa vin pe directia sa. Cu toate greutatea TJ se arunca pe atacatorul care se lovi de zid. O rafala ii trecu pe langa cap. Perfect rece puse bocancul pe cotul cu arma si impinse acolo unde blindajul era mobil. Bratul se rupse. Cateva proiectile mici ii ricosara din blindaj. Mitraliera usoara tragea, desi la cadenta mica. Simti ca e lovit in coaste. Prinse bratul TCU cu bocancul de perete. Scoase micul Maki 5 si trase in arma fixata de brat. De la distanta mica proiectilele gaurira si arma si blindajul, ricosara ca o ploaie in jurul lui TJ. TCU era scos din circulatie insa TJ propti piciorul in genunchiul acestuia si impinse cu putere. TCU cazu jos fara posibilitatea de a se misca. TJ ii cauta casca. Introduse teava micului Maki 5 si trase. Goli tot incarcatorul sub casca. Aceasta exploda. Cioburi il atinsera peste tot. Simti ca i se intuneca privirea si ca e purtat de brat. Se lovi cu capul de o usa.

Nu stia de cat timp trecea prin camerele de pe nivelul distrus. Un grilaj de fier fu dat la o parte si cineva il impinse pe conducta de metal. Aluneca cu viteza in jos si asta il facu sa se trezeasca oarecum. Auzi o explozie groaznica si simti suflul cald care il impingea si mai repede. Vazu flacarile care il inconjurara si apoi fu scuipat afara in apa neagra. Ca prin vis se trezi la malul lacului. Era imputit. Dadu sa-si scoata casca insa o mana ferma il retinu. Simti ca este indesat sub un pod mic si incerca sa protesteze, insa o mina subtire se strecura sub maneca sa desfacuta. Simti arsura usoara a acului, apoi totul se facu negru.

Dimineata era mohorita. Amintirile incepura sa-i revina partial Se uita la ceasul din perete. Recunoscu camera, fereastra si patul, micii palmieri care se vedeau prin geam. Patru zile. Trecusera patru zile. Se ridica din pat golit de orice sentiment. Se simtea groaznic de slabit si se prinse de tocul usii. Inainte sa cada jos doua brate il prinsera si simti pe fata pletele aproape blonde.

- Samantha... zimbi el oarecum linistit.

Ochii verzi cu tenta de albastru il privira bland, obositi. Obrazul slabit se ridica de deasupra. TJ simti inca o data acul. Samantha se indrepta spre camera de zi si cazu si ea intr-un somn adinc.

Luminile oraşului XXV

Era prima ploaie pe care nu o ura. Se sfarsea, aerul era curat, nu avea nimic din ploile mohorate de pana acum.

Gandurile ii zburara iarasi. Zgomotul exploziilor, senilele tancurilor, camarazii de pluton arsi. Isi aducea aminte de fiecare, de camarazii din Scoala Militara, acum morti pe front sau schiloditi care traiau din te miri ce. Isi aduse aminte de Johanna Lohan, locotenent, comandantul plutonului 4, gasita decapitata. Isi facusera atatea planuri impreuna, pentru dupa razboi, insa nu mai era nici un dupa. Isi aduse aminte de Chris. Christina Chloe DeSilva, ciuruita cu zece saptamani in urma de un adolescent intr-un costum bionic. Cladirea Ebonics se prabusise in gaura imensa cascata in locul buncarului subteran de patru nivele. 1200 de morti si 800 de raniti si disparuti, acesta era bilantul. Atacatorii nu fusesera gasiti.

Se simtea golit de sentimente si emotii. Nu mai luase nici un contract de atunci insa simtea nevoia sa omoare, ca un animal de prada. Sa se razbune. Pe toata lumea. Dar mai intai pe Electronic Task TTR. Nu incasasera nimic pe distrugerea Ebonics.

Franele Citroenului se auzira clar in ploaie. Poarta se deschise si din gardul viu aparu o jacheta usoara de fas rosie si niste pantaloni scurti. Ghetele din picioare erau murdare de nisip.

- A naibi ploaie. Pasii lipaira prin baltoace. Dobitocii astia pun statii de ascultare prin tot orasul. Am dat o raita mica pe la obiectiv.

TJ zimbi. Samantha era altfel decat Chris. Relatia lor era altfel. Amandoi pastrau o oarecare distanta. Era o relatie normala combinata cu una de prietenie stransa. Pastrau o oarecare raceala. Spre deosebire de Chris, nu faceau totul impreuna. Astazi Sam se dusese singura sa cerceteze obiectivul proaspat propus. TJ dormise mai mult ca de obicei si privea ploaia.

Samantha zambi si ea. Era o fire blanda, dar vesela, si constatase ca TJ se lumina mereu la fata cand o vedea. In sinea ei stia ca TJ tinea la ea la fel de mult cat tinuse la Chris. El trecuse peste pierderea ei cu bine. De fapt TJ era obisnuit sa-si piarda prietenii unul cate unul. Viata mergea inainte.

- Banii nu ii vedem noi... rise el. Dar tot strangem noi.

- Australia sau Noua Zeelanda? rise ea.

- Daca America nu ar deveni militarista nu as pleca din LA.

- Daca toate ar fi bune ne-am muta in Brazilia nu? izbucni si ea in ris.

- Deci ramane Australia sau Noua Zeelanda. Ah, sa-ti arat cum ar fi o idee sa reprogramam armele Maki 3.

- Ok, rise ea. Mai intai fac un dus, sint plina de nisip, am dat o tura pe plaja. Ca de obicei avem bere si pizza.

- Avem bere si pizza, zimbi el bucuros. Viata era frumoasa.

Luminile oraşului XXVI

- Cred ca e timpul sa reventicam ceea ce de drept al nostru e, zambi ea.

- Mare dreptate ai tu, ranji TJ. Cred ca acum e timpul.

Trecusera trei luni de la asaltul asupra Ebonics. Totul se schimbase dupa aceasta. Incepusera o noua viata, insa tot in LA. Orasul devenea la fel de imputit, insa cu ceva te lega de el. Casa fusese vanduta, insa acum stateau intr-un loc si mai bun. TJ era de-a dreptul incantat de recenta descoperire care se numea Bay City. Ca un fel de suburbie a LA, Bay City era practic o prelungire pe marginea oceanului. Preturile erau mici, casele erau modeste, parca era un loc de retragere pentru pensionari. In realitate nu era un loc de pensionari, insa aici nu existau cazinouri sau cluburi. In Bay City nu se intampla nimic niciodata.

TJ privi masina serifului trecand pe straduta mica. In Bay City strazile erau stradute, in afara de cea principala care era un pic mai mare. Casa lor era simpla, din lemn, era acum proaspat vopsita, aveau acum o curte mult mai mare. Si o pivnitra mai mare care o data era ticsita de vinuri de California. Acum era plina de echipamentul celor doi. Insa nici vinul nu fusese uitat. Era acolo, mascand chepengul spre zona armelor, iar stocul scadea destul de repede. TJ dormea cate 10 ore pe zi din cauza vinului. Se simtea proaspat si odihnit.

Curtea din spate dadea spre plaja. Gardul de lemn uscat acoperit cu iedera dadea suficienta discretie, iar pana la casa vecina erau cativa metri buni. Curtea din spate comunica cu cea din fata si printr-o mica alee. Curtea din fata era delimitata cu un gard foarte mic si diverse plante si arbusti. Garajul era mic. Incapea in el doar o masina.

TJ privi incantat la impunatorul Chevrolet Charger din garaj. Mai putin agil ca mica Toyota, mai greu si mai puternic, cu motorul doar usor modificat, arata ca o adevarata masina americana cu muschi, albastru inchis metalizat. Iesirea

chargerului era blocata de un mic 4x4 Suzuki Vitara Beach Edition, cu 2 portiere si prelata din cauciuc, vopsita in albastru deschis si galben. Era o masina mica si economica, foarte utila in oras. Chevroletul avea si el un motor electric pentru exploatare urbana, insa el era bun cu adevarat pentru drumuri mai lungi. Motorul V8 scotea un sunet care te scotea din minti de incantare. Toyota fusese distrusa in cursul raidului de acum 3 luni. Citroenul cel mic ajunsese la fier vechi pana la urma, dupa ce un Caddilac sport intrase in plin in el cu 150 la ora in fata unui magazin Gap. Sam de-abia se daduse jos din masina cu cateva secunde in urma. Pasagerii erau 3 traficanti de notorii de droguri sintetice. Scapasera cu rani grave.Cei trei isi gasisera un misterios si dureros sfarsit. In perfuziile lor fusese injectat mercur. Asa era in lumea lor. TJ se mai racorise. erau primele victime dupa accidentul de la Ebonics.

Masina serifului incetini. Seriful facu un semn discret spre TJ, raspunzandu-i la salut. TJ petrecuse un week-end in County Jail. Noii veniti nu erau primiti prea bine in Bay City. TJ isi aducea aminte de puscaria din Bay City. Mai erau doi betivi acolo si atat. Bay City era un oras unde nu se intampla nimic. Era un oras nostim. Inchisoarea din Bay City era o inchisoare nostima. TJ adora Bay City.

Seriful avea alte motive sa-l aprecieze pe TJ. Detectivii particulari nu areau apreciati de nimeni. TJ rupsese orice legatura cu trecutul. Dupa acte in regula figura ca un fost politist in Santa Ana, care fusese dat afara din politie dupa ce deconspirase o retea locala de droguri. Dupa un control al Afacerilor Interne, toata sectia de politie fusese data afara. de fapt toata sectia de politie insemnau sase politisti. TJ incurcase in asa hal dosarele incat figura ca un fost angajat al Afacerilor Interne si al Politiei din Santa Ana, fiecare din cele doua institutii putand da niste raspunsuri. Nimanui insa nu-i pasa de un fost politist dezgustat si transformat in detectiv particular. Seriful nu agrease de loc venirea lor acolo, chiar daca demascase niste politisti corupti. TJ avusese parte de o primire pe masura. Insa atitudinea serifului se schimbase.

Seriful era un tip in varsta de 45 de ani, solid si cu mustata, pe numele sau Jonh Hayden. Seriful avea doi copii, o fata de 16 ani si un baiat de 14. Intamplator, TJ ii gasise langa un local de pe langa plaja pe amandoi fumand marijuana alaturi

de o gasca de adolescenti si tineri cu mutre dubioase. Desi preferase la inceput sa nu se bage, ii luase pe cei doi pe sus aratand o insigna veche de politist si ii imbarcase in micul Suzuki cu forta. Habar n-avea ca cei doi lipseau de 72 de ore de acasa, insa ii lua si ii duse direct la sectia de politie din Bay City. Seriful Hayden era acum indatorat detectivului particular TJ Larkin. Seriful John Hayden, seful politiei din Bay city, o sectie formata din cel mult 20 de politisti, era un om onest si conservator, care nu dorea decat sa pastreze locul asa cum e.

Ajutorul de serif Tony Brett era cu totul altfel, compensa atitudinea serifului. Era un tanar de o varsta cu TJ, venit din LAPD, care adora Bay City, era fericit ca scapase de orasul murdar. Era nascut in Bay City si plecase in orasul cel mare insa se intorsese de unde plecase. Era un tip haios si foarte amabil, parca radea intotdeauna. Fratele sau cu cativa anui mai mare, Chris Brett, era locotenent si seful Coast Guard pe zona Bay City, adica avea in subordine inca 2 oameni, si faceau mai mult treaba de salvamar in Bay City. Era doar un pic mai serios de cat fratele sau, trebuia sa fie, deoarece era sef.

Samantha iesi din casa si se agata de foarfeca de plante, apoi incepu sa tunda boschetii de azalee si rododendroni. Dupa ea iesi labradorul Lenny apoi motanul Phil cu o oarecare intarziere ca un sef de echipa pe o platfurma de foraj, amandoi adoptati cu 3 luni in urma. In Bay City toata lumea avea animale. Lui TJ ii placeau animalele. Lui TJ ii placea Bay City. Bay City era un oras dragut.

Aveau un mic birou in Cladirea Desmond de pe Clinton Avenue, la etajul al saselea. Cladirea era curata, locul nu erau rau, biroul avea o antecamera pentru clienti. Cladirea era plina de birourile avocatilor, psihoterapeutilor sau cabinetele stomatologice. Ba mai era prezenta si concurenta, inca doua birouri de detectivi particulari la etajul al patrulea si la parter. Impreuna cu TJ se detestau cordial, iar in momentele goale ii gaseai stand la o bauturica cu totii in biroul de la etajul patru al lui Harris, era biroul cel mai mare si mai frumos. Phil Harris era detectiv particular retras din LAPD, avea 41 de ani, era rorofei si jovial, iar Lenny Newman era un tanar proaspat iesit de pe bancile universitatii, pasionat de romane politiste. TJ botezase cainele si motanul dupa ei doi, si fusese un chef pe cinste. Cu totii isi castigau existenta bine, nu duceau lipsa de clienti, mai

ales cazuri de divorturi care nu erau putine. Nu se imbogateau facand asta insa nici nu o duceau prea rau. Phil Harris avea o reputatie excelenta, chiar si printre fostii colegi din politie.

TJ se uita la ceas. Ora 8:30. Casca. Lucrasera pana tarziu si asteptau un onorariu destul de bun de la ultimul client, asa ca se odihneau. Cafeaua aburea in cani, painea prajita era aurie, oualele si sunca parca faceau cu ochiul. Sucul de portocale statea cuminte in pahare. TJ o lua usor la pas spre backyard. Samantha lasa si ea foarfeca de gradina cu care facuse ultimele retusuri. Lua unul din cele doua ziare dupa care iesise TJ. Era LA Times. Ziarul local ii reveni lui TJ. Intotdeauna Bay City Today ii placuse. Bay City era un oras haios cu un ziar haios. Lui TJ ii placea viata in Bay City.

- Sam, cred ca ar trebui sa ne luam si noi banii pe contractul ala cu Ebonics, pana la urma am facut treaba.

- Tot nu cred ca-i vedem. De la cine sa-i mai ceri?

- Dar macar sa ne distram si noi...

- Asa da, zambi ea.

- Deci... depozite de armament... dam o raita si vedem ce si cum isi pazesc. Sa nu uitam ca paguba trebuie sa fie cel putin egala cu contractul.

- Asta este perfect corect, zambi ea. Se infipse in mancare bucuroasa.

* * *

Consiliul de Administratie lucra, desi ora era inaintata. Contractele se derulau cu viteza iar actiunile firmei Electronic Task cresteau consistent. LA incepea sa fie monitorizat cu strictete.

Totusi aceasta monitorizare incepuse sa dea roade. Rata criminalitatii scazuse iar locuitorii erau multumiti. Firma urma sa se extinda in tot statul. Dupa Texas, California era acum pentru independenta lor cadrul Statelor Unite. Statele mai mari aveau un cuvant greu de spus. Incercarea de acum 5 ani de a desparti California, Texas, Georgia si Florida intr-un stat independent esuase din cauza ambitiilor Texasului. Independenta Texasului nu adusese insa multe avantaje statului. Rezervele de petrol erau exploatate inca de o mana de afaceristi pentru care binele se transformase in mai bine. Pretul fusese mare. Texasul iesise din tratatele privind poluarea, avusese parte de un embargou de

8 luni, iar acum texanii se cam saturasera si vroiau inapoi in Statele Unite primitoare.

Presedintele Tipps domina adunarea. Era un tip inteligent, care reusise sa pastreze presedentia Consiliului de sase ani, timp in care cifra de afaceri se triplase. Era un tip dur, scolit la Harvard in Drept si Stiinte Politice. Era tanar, prea tanar pentru functia sa, avea 42 de ani si o putere imensa. Averea sa era pe masura. Necasatorit si fara copii, inca de pe bancile scolii isi gasise un post de conducere in diverse firme mai mici. Promovase rapid datorita talentului sau de a spune "da" in fata sefilor si de a trasa sarcini imposibile angajatilor. Avea un glas linistit, dadea o impresie de competenta intotdeauna. Actionarii stiau ca Tipps isi insusea ilicit o parte din fonduri, insa nu le pasa prea tare. Ar fi fost mai rau fara Tipps. Acesta avea si o structura de informatii bine puse la punct, avandu-i la mana pe majoritatea membrilor Consiliului, insa si pe cativa actionari mai mari. Puterea sa de convingere era foarte mare. Stia sa-si aleaga colaboratorii si sa zdrobeasca concurenta. Planul de a scapa de Ebonics fusese al lui. Cu ocazia asta firma TTR se imbogatise cu cativa oameni de stiinta de exceptie de la Ebonics, care acum era cu un picior in groapa.Ebonics avusese sprijin federal, TTR sprijinul statal. Nimeni nu se asteptase insa la asa un macel. Tipps fusese anchetat si intors pe toate partile si iesise curat ca o bucata de gresie frecata cu detergent fin cu particule inteligente. De vreo 10 ani toate produsele aveau particule inteligente in compozitie. Tot de atunci oamenii aveau din ce in ce mai putine particule inteligente in componenta. Totul se facea in fata ecranuluio calculatorului, iar lumea nu prea mai iesea din case. California si Florida erau dupa statistici singurele state in care o proportie semnificativa de oameni frecventau cinematografele in aer liber, plajele, in general spatiile deschise.

Profesorul Carrington statea in celalalt capat al mesei. Facea parte din Consiliu. Tipps il atinsese intotdeauna la coarda sensibila si ii acordase atentie mai multa in urma pierderii ficei sale. Atata publicitate se facuse in urma pierderii Samanthei Carrington, incat Tipps ii stia chiar numele. Carrington incepea sa semene acum cu Tipps. Proaspat recasatorit de cateva saptamani, era acum un prosper om de afaceri, cu o nevasta mult mai tanara, o tinara la fel de ambitioasa care de-abia

terminase facultatea si pe care o angajase la firma TTR. Minnie Carrington avea 26 de ani, era ambitioasa, atragatoare, licentiata in Economie, si lucra la departamentul contabil. Erau o familie fericita, cu ambitii mari, iar oamenii cu ambitii puteau fi folositi cu succes daca le cunosteai parghiile.

Asculta fortandu-se sa nu adoarma rezultatele insirate de directorul economic al firmei. Erau rezultate contabile. Se uita la directorul mic si chelios si se abtinu sa nu rana. Se umfla ca un cocos. Era doar un om care isi supraestima puterea. Canta asa cum ii cerea Tipps, insa avea gura cam prea mare. Tipps zambi cu subanteles si porni sa-si faca planuri pur fanteziste pentru a gasi un inlocuitor micului director. Acesta continua sa turuie. Brusc se opri si facu ochii mari. Jumatate din cei prezenti holbau ochii increduli in fata lui Tipps. Acesta se intoarse in tacere. Se incrunta. Doua siluete in uniforma stateau acolo cu arme automate in mana.

- Salut, facu silueta mai inalta. ce mai faci tipule? i se adresa lui Tipps.

- Paza? facu el in mod reflex in interfon.

- Esti idiot. Crezi ca am intrat aici sa luam cina cu tine? Daca vrem va facem sita pe toti si va aruncam de la etaj. Cat e aici? Etajul 18? Sa stii ca e cale lunga pana jos Tipps...

- Ce doriti, ma rog?

- Ei, nu fii asa politicos, fii doar amabil si dragut. Nu dorim mare lucru. chiar ma gandesc sa va aruncam pe totii pe geam. Si poate ca pana la urma asta vom face - asistentza prezenta se albi la fata. Vad ca ma ascultati cu totii. Uite, in primul rand e o chestie simpla de bani. Ai un contract neonorat Tipps. Ai fost somat sa il platesti.

- Ei, ce-ar fi sa vorbim in particular?

- Nu cred ca e nevoie. Asta e o problema de consiliu chiar, nu crezi?

- Poate ca consiliul te va si crede? Se intoarse catre membrii din sala. Acesti doi... militari sustin ca eu am pus un contract pentru firma Ebonics iar ei doi l-au onorat. Am mai auzit multe insa asta le intrece pe toate. Insa interesant este ca cei doi sint echipati cu tot echipamentul Urban Warrior care a disparut din arsenalele noastre. Asta poate ar fi grozav de auzit explicatia.

- Pai explicatia poti sa o dai singur, ranji sub casca TJ. Bine ca l-ai vandut scump ca sa nu saturezi piata. Stiu totul despre mica ta armata privata, Tipps. Stiu ca acum ai prins pleasca cea mare de cand proiectul Urban Warrior a reintrat iar in functie. Pregateai asta de mult Tipps nu? Ma intreb insa de ce nu ai trimis trupele tale de Urban Warrior sa faca treaba. Insa pot sa dau tot eu raspunsul. Stiai despre Tactical Combat Unit. Concurenta era mare, insa puteai descoperi chestii interesante care ar fi facut din Ebonics subiectul a o gramada de anchete. Probabil ca ar fi navalit totii pe ei, de la FBI, CIA si NSA, pana la Protectia Consumatorului, Protectia Copilului, Protectia Plantelor si Micii Cercetasi. Poate ca iti era frica pentru mica ta armata. Probabil ca TCU i-ar fi facut salata pe toti si i-ar fi mancat la micul dejun. Iar o companie de Urban Warrior nu poate intra undeva nevazuta. Ei bine, noi am facut treburile tale murdare Tipps.

- Adica voi doi ati aruncat cladirea in aer si cele cateva machete de TCU. Nici vorba ca proiectele lor au luat-o razna si au facut prapad in cladire nu? S-au gasit vreo duzina de TCU pe butati, insa voi le-ati facut praf pe toate. Si acum vreti banii...

- Patru oameni au murit in acea actiune. TJ scrasni. Dar nu te voi impusca pe loc. Acum stiu si despre cine a tradat si de unde stii despre TCU. Profesore Carrington, cred ca duci o viata destul de prospera nu? Am vazut ca ai o sotie frumoasa... doar cu 7-8 ani mai in varsta decat fiica ta Samantha nu? A fost grozav Tipps cum ai convins tu ca fiica profesorului ar trebui rapita si apoi salvata miraculos. Insa nu toate planurile merg bine. Samantha nu a putut fi recuperata in viata. In plus Carrington nu ti-a spus ca fata lucra cu el la multe din proiectele sale pe parte de informatica. Fata aia era un geniu in 0 si 1 stii? Pana la urma insa ai obtinut ceea ce ai dorit Tipps. La tine se potrivesc mereu bine lucrurile. Mai putin acuma.

- Ce ai de gand sa faci? Un val de realitate il lovi pe Tipps. Schimba priviri dusmanoase cu Carrington.

- Hei, nu vei scapa asa usor. Dar astazi nu vei zbura pe geam. Iata cadoul nostru. Lua din carucior teancul de dosare. Cititi-le cu atentie, ne-a luat o gramada sa le facem placute la citit, rase el. Veti afla multe chestii interesante. Nu aveti grija, actionarii stiu despre ce e vorba, le-am trimis astazi cate un exemplar si lor.

- As putea onora contractul, facu Tipps. Se ridica in picioare. Si sa ingropam totul aici, daca intelegeti ce vreau sa zic.

- Sa ingropam? Lui Tj nu-i venea sa-si creada urechilor. Tipps, acum sari peste cal. Ne-ar fi usor sa-i facem pe toti cei prezenti aici sa sara in colectiv pe geam, insa ce ai de gand cu actionarii? Zau Tipps, nu poti chiar sa-i omori pe toti. Iti urez o seara buna Tipps. Sper sa fie ultima ta seara.

Cei doi se intoarse-ra brusc pe calcaie si disparura neauziti. In incapere nu misca nimeni. Nu se auzi nimic. Directorul mic si chel deschise dosarul. Il rasfoi incet. parca se facea si mai mic si asteptai parca sa vezi cum ii cade si restul de par din cap...

* * *

Multumit, TJ manca friptura a la Tony in alt stil decat cel obisnuit. la restaurantul lui Tony nu puteai infuleca oricum. Trebuia sa o faci cu stil. Friptura era minunata, TJ o aprecia ca fiind ceva rar de tot. Localul emana un stil retro, insa mancarea era cea actuala, plina de chimicalele specifice. Insa friptura era grozava. Salata era insa exact ca aceea pe care o mancau femeile anorexice cu sotii lor care parca deveneau poponari pe zi ce trece. TJ constata ca poate manca elegant si cu o mutra rece pe figura. Trase cu ochiul in oglinda si se admira inca o data. Sacoul era grozav, si chiar si in blue jeans si fara cravata TJ se aprecia ca aratand grozav. Constata cu satisfactie ca multe tipe ii remarcau prezenta. Era parca deliberat neglijent, bronzat, imbracat elegant insa nu coltos, era o aparitie mai inedita. Era un adevarat detectiv particular in LA. se indrepta de spate si injura un pic in gand. Il durea stomacul si injura hamburgerul pe care il mancase in graba cu cateva ore inainte. Simtea nevoia sa mai slabeasca cureaua jeansilor cu o gaura insa era intr-un restaurant elegant. Duse mana la gura cand simti ca va trage o mare ragaitura. Pana atunci trasese parturi in surdina si era multumit ca erau oarecum inodore si nu erau percepute ca un atac chimic. Brusc simti ca se desumfla iar durerea de burta se opri brusc, ca prin farmec, asa cum incepuse. Ce bine ca luase calmantul stomacal. Se simti dintr-o data desumflat, iar pe loc asta era ideea lui de fericire suprema. Se lasa pe spate fara cea mai mica crispare pe figura. era multumit deplin. Mai trase un part mic de control si isi gasi locul pe scaunul comod, apoi isi

mai turna vin. Era un vin grozav. Isi aprinse o tigara. Localul avea jumatate din locuri pentru nefumatori, iar TJ era bucuros ca poate fuma. Se uita cum se insereaza. Statea singur la terasa, la mica masa de langa cei doi arbusti cocheti. Mai arunca un ochi spre Henry Stetson, aflat tocmai la celalalt capat al terasei, in partea destinata nefumatorilor. Se simtea grozav de bine dispus, efectele vinului minunat ii dadeau o stare de euforie. Mai avea un sfert din sticla, insa trebuia cumva sa conduca si masina. Putin ii pasa ca e un pic cherchelit. Un adevarat detectiv particular in LA e mereu un pic luat.

Stetson comanda cafea, iar insotitoarea sa facu la fel. TJ ii urma exemplul si ceru nota. Chelnerita ii zambi. Detectivii privati nu erau o noutate pentru LA, insa TJ era de departe cel mai detectiv in ocii ei. TJ privi la roscata nostima si pistruiata si zambi. Ea chicoti. El isi lua aerul sau un pic obosit si dur. Trase cu ochiuin oglinda iar. Era un adevarat detectiv particular in LA.

Samantha urmarea CD-ul cu atentie cand TJ intra pe usa biroului. Mirosea a proaspat, oceanul nu era asa departe. De obici mirosea a cauciuc incins insa seara aceea parca era speciala. Ferestrele erau deschise larg de tot iar Sam asculta muzica incet si era atenta la caseta. TJ trecu pe langa ea si o mangaie pe obraz.

- AI tras la masea, constata ea razand, in timp ce eu munceam aici.

- Ai muncit de te-ai rupt, arata el cutiile de bere si pizza imensa.

- Ai gasit ceva?

- Pana acum am gasit ca Stetson e fidel nevestei, fara nici o urma de indoiala. Se pare ca el si blonda pun la cale vreo cotcarie mica legata de imobiliare, ina asta nu prea ne intereseaza pe noi, decat daca vrea clientul. Imi place tipul, a condus-o pe blonda acasa si si-au luat la revedere foarte politicos.

- Nici la el acasa nu prea am gasit mare lucru. Am si filmat pentru a vedea daca mi-a scapat ceva. Vrei? ii arata spre pizza.

- Nu, multumesc, facu el, am mancat la Tony, continua el cu un aer de superioritate. Se indrepta de spate si isi aprinse o tigara apoi cauta in frigider si isi pregati un coctail usor. Cu un aer de cotoi multumit si plictisit se indrepta spre fereastre.

- E deja noapte. Mergem si noi acasa?

- Mergem. termina restul de coctail, stinse tigara, apoi se duse la geam. Vedea agitatia strazilor, iar mai incolo ghiceai orasul. Privi luminile orasului acre ii era asa drag in ciuda imputiciunii sale. Si totusi orasul se indrepta spre bine.

Coborara in aerul cald. Asfaltul era cald si aici mirosea destul de urat. Se urcara in Charger. TJ demara usor. Regreta ca masina nu e decapotabila, inauntru era mai cald ca in iad si bineinteles ca compresorul de aer conditionat fusese de mult aruncat afara, deoarece in California era mereu cald si cu cat era mai cald cu atata TJ era mai fericit. De fapt aruncarea compresorului fusese justificata dupa ce il folosisera prima oara si ajunsesera destul de intepeniti dupa un drum mai lung la destinatie. Nici acasa nu foloseau niciodata aerul conditionat. Aparatul era ok, mostenit de la fostii proprietari, insa briza oceanului era mai mult decat isi puteau dori ei. La birou aerul conditionat mergea doar in anticamera clientilor. De obicei nu lua Chargerul decat in deplasarile pe coasta, iar acesta statea mai mult in garajul cladirii unde aveau biroul. Lasasera insa in ajun micul Suzuki acasa. Micul 4x4 se potrivea cu Bay City. TJ se gandi mai bine. Si Chargerul se potrivea cu Bay City, asa cum ambele masini se potriveau si cu LA. Lui TJ ii placea in LA. Insa si mai mult ii placea in Bay City.

Era seara cocteilurilor reci si usoare. TJ mai savura inca o tigara. Stateau amandoi in backyard si citeau fiecare cate jumatate din editia de seara a LA Times. Lui TJ ii crestea inima de placere. Electronic Task TTR era mereu pe prima pagina. Dadu din cap minunindu-se. Tipps era inca presedinte. Cativa membrii din Consiliu alesera insa Cun pumn de pastile sau pistolul. Ba unul chiar se aruncase de la etajul 14. Se suspectau cu totii pentru matrapazlacuri, iar lui Tipps i se atribuiau si distrugerea intentionata a doua laboratoare de cercetari si a unui depozit de armament in care avusesera loc mici incendii si explozii prin curtoazia lui TJ si a Samanthei. TJ rinji in barba. Aveau in program peste doua zile o incursiune la un laborator de cercetari de la marginea Los Angelesului. Ciufuli urechile labradorului. Motanul tarcat de pe gard se intinse si apoi isi incepu nepasator toaleta. Politica statului California se zgudiua, iar Tipps trimisese armata sa privata de Urban Warrior sa pazeasca tot ce tine de firma.

La vreo 80 de kilometri de Bay City, intr-un hangar care arata a parasit, se desfasura o alta intalnire. Cladirea paraginita pusa sub paza armata era o fosta centrala nucleara dezafectata, care avea propriul sau port si o pista pentru avioanele usoare si elicoptere. Automobile discte si comune oprisera acolo. Un elicopter veni la aterizare. Cateva persoane se indreptara spre cladirea centralei al carei proprietar, Ebonics AG, ii daduse o noua si discreta destinatie. Aici intrasera intotdeauna materialele in mod discret, de aici plecasera unele produse finite. Ebonics mai avea doua astfel de locatii camuflate discret si aparent lipsite de importantanta.

- Bucuros sa te revad Joey, facu barbatul cu figura blanda care purta ochelari. Parea obosit. Cum a fost la New York?

- O pierdere de vreme, Harvey, facu batranul. Se tinea inca bine. Ma tem ca lasam de-o parte politica de extindere pentru o bucata bune de timp.

- Deci pana la urma faptele au decurs asa cum sfatuiam eu. ma tem insa ca mijloacele... hm.

- Acum cred ca ai avut dreptate, si oricum nu avem ce face altceva. Deja dorinta de profit era prea mare.

- Ma bucur ca acum esti capitanul echipei. M-a saturasem de politicieni si de contabile.

- Si de astia e nevoie. Insa acum noi vom conduce show-ul.

- Am vazut. Poate ca a fost un semn chestia asta. Avem actionarii care au ramas de partea noastra, si avem partea noastra buna de actiuni.

- Sa intram, Joey, facu profesorul Harvey Osmond. Toata lumea e aici. Sa fim discreti. Trase micul microfon in pozitie. Jeff? Jerry? Situatia.

- Liber la Est, se auzi o voce clara.

- Vestul e "curat".

- OK, veniti spre intrare.

- In regula profesore, se auzi vocea calma.

Invtatii intrara pe rand. Cativa impietrira si o rumoare se auzi printre ei atunci cand cele doua siluete masive aparura din noapte. Nu toti vazusera pana acum cum arata un Tactical Combat Unit. TCU intrara usor in cladire si se indreptara linistiti spre sala acoperita cu o lumina vie. Trecura pe langa cei doi profesori , se oprira discret intr-un colt intentionat mai putin

luminat al salii si inghetara acolo. Partea din spate se deschise cu un zgomot de ventuza si din capsule sarira doi tineri. Semanau intre ei. Era normal asta, deoarece erau frati. Jerry Hammer, 28 de ani, ex-locotenent Marines era un tip zvelt si inalt de un metru si 85 de centimetri, un pic mai inalt decat fratele sau Jeff Hammer, 26 de ani, licentiat in Informatica la UCLA si asistent universitar la Universitate. Printre studentii sai de anul trecut se numarase si o tanara subtire si zambitoare pe nume Christina DeSilva, o enigma linistita si discreta.

- Incantat sa va revad baieti, exclama bucuros batranul. Habar n-aveti cat ma bucur sa va regasesc.

- Si inca in viata, facu tanarul mai inalt. Amandoi erau politicosi, doi tineri linistiti si la locul lor, cu o viata discreta, nefamilisti, amatorui de fotbal, baseball si baschet.

Profesorul zambii. Intr-adevar, era grozav sa aiba langa ei cele mai noi prototipuri de TCU, cele mai sigure si experimentate. Cei doi fusesers cooptati de la inceput de catre savanti, apoi se retrasesera discret de pe pozitii atunci cand experimentele necontrolate si inconstiente incepusera sa grabeasca proiectul. Acum proiectul se reluase cu vechea echipa, mai putin cativa din cercetatorii care fusesera la inceput acolo, dintre care profesorului Carrington i se simtea lipsa cel mai mult. Se intreba daca nu cumva firma TTR avusese ceva amestec in rapirea fetei profesorului. Se parea ca scandalurile legate de TTR erau tot mai mari, iar Carrington parea sa se fi intors cam in opozitie fata de Gregory Tipps, desi de cand lucra pentru acesta, savantul se schimbase complet ca om, adaugandu-si la garderoba si o vila cu etaj intr-un cartier de lux, plus o limuzina si o nevasta mai tanara cu 25 de ani aproape. Stiinta si banii nu s-au inpacat mereu foarte bine. cel putin nu pentru unii.

Luminile oraşului XXVII

TJ arunca ziarul ganditor pe masa. Marea intalnire la nivel inalt urma sa vina peste 10 zile, iar doua contracte aparusera deja. TJ le trata cu indiferenta, putea fi o capcana putea fi altceva. Deocamdata el si Sam ramasesera doar in postura de detectivi, nu mai luasera nici un contract.

Semiindependenta Californiei, care urmase aceaisi pasi ca Texasul, putea fi un lucru bun sau unul rau. Texasul ajunsese in situatia in care devenise un stat militarist, corupt, probabil ca locuitorii sai regretau vremurile bune cand faceau parte din SUA. California obtinuse o guvernare independenta, insa relatiile cu SUA se imbunatatisera. Statele Unite iesisera se pare din lunga perioada de recesiune, iar cu mandatul democratului Raymond Connoly lucrurile luasera o intorsatura buna. California isi castigase un statut semiindependent, unul din prerogativele acestui statut fiind o armata proprie. Imediat dupa asta Armata Californiei marsaluise spre Downtown LA in bocancii lor scurti si usori, cu uniformele de culoarea nisipului cu nenumarate buzunare, zbierand cat ii tinea gura o melodie cantata de Beach Boys cu vreo 50 de ani in urma, un hit cu mult dinainte de anul 2000. Beretele lor care ii protejau de soare, pantalonii si

bocancii, ii faceau sa arate mai degraba ca o sleahta de skateboarderi decat de militari. Armata Californiei se reorganizase dupa un model australian care avusese succes cu cativa ani in urma.

Nimic nu se schimbase in Bay City. Seriful Hayden patrula in continuare strazile orasului iar fratii Brett purtau aceiasi nadragi cu buzunare cat un hambar si sandale in picioare. Ploaia cadea la fel. TJ si Samantha cotrobaisera cu doua biciclete de teren pe toate coclaurile. In alte zile isi luau inlineurile si se duceau in skatepark. Alta data jucau baschet pe un teren de la periferia LA sau in Bay City. De cand se facusera detectivi, castigasera kilograme in plus. TJ nu mai avea unde sa faca antrenament militar, casa era mai expusa, doar armele erau bine ascunse si simulatorul de lupte, munitie aveau destula, insa antrenament mai putin. Compensau facand sport in draci.

O intamplare amuzanta se intamplase cu doua saptamani in urma. TJ si Samantha erau linistiti, duceau o viata normala, mancau la un diner din Bay City, faceau plaja si jucau baschet. TJ fusese propus pentru un post de consilier orasenesc, pe probleme de sport de masa. Drogurile se faceau putin simtite si in Bay City, erau bau-baul locuitorilor, iar TJ si Sam erau vazuti ca doi tineri extrem de responsabili, el fost politist iar ea fosta bioloaga marina. TJ fusese un student eminent la UCLA si o invatase pe Sam totul despre biologie marina, ba chiar Sam urma cursurile de invatamant la distanta, nu mai avea treaba cu computerele decat faptul ca avea unul acasa, ca toata lumea. TJ isi fabricase si el o diploma in filologie la UCLA, asa ca era privit ca un intelectual, cu un respect profund. Pana la urma nu intrunise numarul de voturi, lumea nu ii stia prea bine, insa se amuzasera cateva saptamani pe treaba asta.

TJ era tare curios ce se va intampla la intalnire. Guvernatorii tuturor statelor si cel al Californiei urmau sa se intalneasca in LA. Insa asta nu era tot. Lideri ai Uniunii Europene urmau sa vina, presedintele Frantei, Germaniei, primul - ministru englez si altii. Din Uniunea Economica a Rusiei si Balcanilor - UERB, veneau cativa presedinti de state, insa acolo granitele se schimbau mereu, presedintii erau asasinati, tarile se divideau. America de Sud era prezenta prin Brazilia si Argentina, care incercau sa conciliesa conflictul lor permanent. Mai venise si Chile. Nu erau prezente tari din Uniunea Africana,

care de cativa ani incetase aproape toate legaturile cu restul lumii. Priveau SUA si celelalte tari ca pe un permanent hot si isi pastrau resursele vaste cu strictete. Africa devenise un loc foarte civilizat, greu de patruns acolo, statele Africii fiind de fapt dictaturi semimilitare care insa contrar asteptarilor adusesera mai mult lucruri bune pentru africani. Australia si Noua Zeelanda erau prezente, insa doar cu ambasadorul. Aceste tari duceau doar contacte formale cu restul lumii, erau un fel de Africa insa fara dictatura. Asiaticii se conduceau de mult dupa modele proprii. Frecventele cutremure si inundatii aruncasera Asia in intuneric. India si Pakistanul aveau economia la pamant, China la fel, datorita nesfarsitelor razboaie cu Japonia. Japonia era foarte prospera, iar armata tinea de granite cu dintii. Orice intra in spatiul lor aerian, maritim sau terestru era distrus. De zece ani China revendica cate o bucata din Japonia si incerca sa ocupe cate ceva. De fiecare data Armata Imperiala Japoneza facea din orice tentativa de patrundere un esec. Japonia rezista si chiar faceau incursiuni pe teritoriul chinezesc. Taiwanul insa numai era. Era doar pamant parjolit. Nesupunerea fata de China costase.

TJ sorbi din cafea si se uita la Sam care luase ziarul. Privi cerul. Posibil sa ploua iar. Plouasa pana cu o ora in urma, iar ei asteptau valuri de surf. Din cand in cand il sunau pe Chris Brett care era oricand sa-si scoata uniforma de locotenent Coast Guard si sa ia placa de surf. Tony Brett, ajutorul de serif, era ca intotdeauna prezent la datorie pe strazi, gata sa raspunda solicitarilor de verificare ale caselor femeilor divortate sub 35 de ani. Tony era extrem de solicitat ca ajutor de serif. Seriful Hayden era si el multumit cu un asa ajutor apreciat de femei. Aflau tot ce misca in oras prin gospodinele casnice care erau mai eficiente decat orice camera video.

- Ia uite Sam, ce-mi place la stia... "Electronic Task TTR va furniza echipamente militare electronice pentru Armata. TTR a fost epurata, preluata de Statul California si apoi scoasa la licitatie 49%." De acum TTR devine firma de stat. Iar Ebonics se va ocupa cu cercetarea, experimentarea si altele. Grozava colaborare intre astea doua firme, nu crezi?

- Ei, mai bine asa. Cica proiectul Tactical Combat Unit nu e pierdut, bla, bla, bla... Deja ma simt in siguranta.

- Eu unul mor de curiozitate daca se va intampla vreo porcarie la congresul asta sau intalnire, ce e el. Deja s-a dat drumul la cateva contracte. Zic si eu asa... nu e de noi. Sa vedem care e miscarea, sa vedem ce va face armata, sa vedem ce face Ebonics.

- Bine, bine, insa asta nu ne va impiedica sa observam ceva... sa plantam senzori... bine inteles ceva total nedetectabil, sa ne facem doar o parere...

- Normal, ranji TJ. Cum spuneam si eu, "plantam". Si incepem de... maine. Azi ne dam cu placa.

- Incepem de maine, aproba Sam.

* * *

Noroiul invadase cimitirul auto dezafectat. Saptamanal masini erau luate, insa altele le luau locul si mai repede. Ploaia trecea prin acoperisul vechi de lemn acoperit cu carton si zmoala. Mirosea a gunoaie, a vechi.

Pe mica terasa din lemn aproape prabusita, o fiinta omeneasca manca cu mana dintr-o cutie de conserve mai veche. Din cand in cand folosea o furculita. Siluera era imbracata intr-un tricou gri si o salopeta jeans, peste care statea un hanorac albastru inchis, cam murdar. Se ghemui mai bine pentru a se feri de ploaia murdara care venea de pe acoperisul jegos. Isi duse mana prin par pentru a-si scutura o picatura de ploaie. Era o tanara de vreo 22-23 de ani. Parul era un blond ciudat, batea spre o nuanta de gri, tuns un pic sub urechi, drept, pieptanat cu o carare ciudata. Dintre toate numai parul parea ingrijit. Obrazul era supt. Chiar si ghemuita se vedea ca e extrem de slaba. Era micuta, avea cam un metru si 65. Probabil ca avea cam 40 de kilograme sau chiar mai putin. Ochii insa erau cei care aveau ceva special. Erau caprui, cu o sclipire de animal haituit in ei. Fata parea indiferenta la tot ce se intampla in jurul ei. Termina de mancat si arunca conserva cativa metri mai incolo. Privi in gol. Isi aprinse o tigara cu opium. Opiumul il cultiva intr-o camioneta parasita. Privelistea era dezolanta. Figura fetei era placuta, delicata, neabrutizata. Deschise cartea de linga ea si incepu sa citeasca. Mica antena satelit camuflata dovedea ca in cocioaba darapanata este un computer. Nu avea insa chef. Inchise cartea. Isi turna o doza zdravana de rom tot productie proprie si trase cu sete din tigara.

Sub chepengul metalic mascat de un linoleum jegos, stateau in rastel cateva arme Brett-Hewett de un model mai ciudat si un costum metamorfic. Costumul semana oarecum cu cel Urban Warrior, insa semna si cu TCU de la Ebonics. Legatura neuronala, se facea insa fara priza speciala din cortex, era un model mult mai modern, senzorii scanau activitatea cerebrala din tot creierul, pe toata portiunea castii. Modelul nu era unul Ebonics. Ebonics realizasera si ei o astfel de legatura neuronala, insa cu doar cateva saptamani in urma. Casca fetei insa parea destul de uzata.

Ploaia continua. O pisica galbena mirosi conserva si se grabi la adapost la celalalt capat al baracii darapanate. Privi parca cu mila la fata ghemuita si trista si mieuna incet. Fata privi la el indiferenta, doar ochii i se imblanzira un pic. Pisica parea mai umana ca ea.

Ploaia se opri brusc, asa cum incepuse, si tot asa de brusc iesi o raza de soare. Fata iesi de la adapost. Era groaznic de fragila. Pasi fara sa se uite, si se uita la soare si la nori. Statea cu ghetele sale sport usoare si de panza drept intr-o balta pana la glezne. Nu parea sa-i pese. Privi iarasi in gol.

* * *

In LA se lasa seara. TJ si Sam savurau un vin bun de California la un mic restaurant de langa plaja din LA. Facusera surfing, apoi se dusesera direct la birou sa astepte un client, se schimbasera si pornisera in oras sa manance ceva. Gasisera vreo doua-trei baruri si restaurente extrem de placute, discrete si linistite, adevarate oaze in LA, si devenisera clienti fideli. Si in Bay City aveau cateva dineruri foarte placute, pe care le frecventau destul de des. Lui TJ ii placea mult schimarea LA - Bay City. Erau diferite si totusi aveau cumva un aer comun. Nu ar fi suportat viata agitata din LA, insa cate o gura din marele oras ii dadea o senzatie de vioiniciune.

La vreo 20 de kilometri de restaurantul unde cei doi isi luau masa, intr-o cladire mascata, doi oameni mai in varsta aveau si ei ceva de sarbatorit. Mai erau langa ei doi tineri cu un aer multumit. Ultimele teste cu noile Tactical Combat Unit se aratau foarte bune. In cadru discret, cateva persoane aveau o mica sarbatoare personala, de mult uitata de altii. Se implineau 10 ani de la infiintarea companiei Ebonics.

Tot la vreo 20 de kilometri, insa in partea opusa, intr-una din periferiile murdare ale LA, o fata slaba de tot mergea absenta cu o geanta de voiaj pe umar. Geanta era grea, incarcata cu alimente, iar fata era mica. Mergea insa fara sa se uite in jur, se uita doar inainte. Nu parea sa ia in seama grupul de adolescenti care o asteptau la 20 de metri mai incolo, pe treptele din fata unei case care se mai tinea doar in praful si jegul de pe ea. Erau baietii tipici de cartier, care faceau parte dintr-o banda, si pe seama carora se puneau mereu ultimele jafuri din drugstores si benzinarii. Erau dusi la politie, apoi eliberati. Aveau varste intre 14 si 30 de ani, si nu faceau decat sa piarda vremea furand orice se putea. Acum erau in momentul in care se distrau. Treceau o sticla de whisky de la unul la altul si beau bere. Tigarile aprinse scanteiau in noapte. Blocau trotuarul uitandu-se la micuta fata care pasea spre ei parand sa nu-i vada.

Intr-adevar, Thari nu ii vedea. Nu vedea pana acolo. Se uita la 2 metri in fata ei, in pamant. Mergea egal, cu aceeasi viteza, parea ca ar ocoli pamantul daca ar uita sa se opreasca. Observa gasca absenta si dadu sa ocoleasca.

- Hey Baby, facu unul din tipi. Ii lua geanta de pe umar si o arunca jos. Incotro? Nu ne saluti? Se auzi si chicotitul unei fete se auzi din grup.

Thari se opri absenta si privi doar in fata. Paru sa nu observe grupul care o inconjura. Parea trista, cuprinsa de un val de furie rece. Ochii sai goi privira la agresor.

Chiar daca tipul ar fi avut cum sa interpreteze ce era in spatele acelor ochi, nu ar fi avut timp sa reactioneze. O jumatate de secunda de trait nu este prea mult. Piciorul drept al fetei il lovi de sus in jos in plex, iar stangul direct in frunte. Coloana cervicala se rupse instantaneu. Thari ateriza in picioare si imediat unul din ele zbura in spatele unui atacator care cazu paralizat jos. Sari usor si se intoarse in aer lovind cu cotul tampla altuia care cazu imediat jos.

Observa cutitul lung care fusese scos la repezeala. In urmatorul cadru intinse mana si il apuca de maner langa mana posesorului. Trase scurt si cutitul era la ea in mana. Nu pentru mult timp. Cutitarul fu spintecat de jos in sus si cazu cu intestinele imprastiate pe trotuar. Totul se petrecuse asa repede ca nimeni nu vazu nimic. Thari se ridica pur si simplu de la sol

lovind cu picioarele capetele atacatorilor. Invalmaseala se mai destinse. Totul nu durase mai mult de patru - cinci secunde, care parusera insa sferturi de ora. Thari nu folosea doua lovituri pe nimeni. Cele cateva secunde fura deajuns pentru cativa care intervenisera mai tarziu. O luara la goana cu groaza mortii in ei. Degeaba insa. Fata nu avea de gand sa se ia dupa ei. Fara nici o emotie, isi puse geanta pe umar si pasi cu grija printre cadavrele proaspete. Era parca putin obosita.

Pleca gandind in gol spre casa. Casa era cimitirul de fier vechi parasit. Nu isi aducea aminte cum ajunsese acolo. Pur si simplu isi aducea aminte ca intr-o zi s-a trezit in cel mai natural mod cu putinta intr-o masina parasita, capitonata cu maro. Si ca o chema Thari. Numai atat. Uneori mai intra in Fordul parasit in care se trezise, insa mintirile refuzau sa vina la ea. Ascunse cu grija in si sub masina se aflau armele, munitia si echipamentul. Isi incepuse viata asa, in mica cocioaba. Nu avea amintiri. Avea in ea doar o ura puternica. Thari ura toti oamenii fara sa stie de ce. Se ferea de ei, ca un animal fugarit. Se ascundea. Stia ca trebuie sa se ascunda insa nu stia de ce si de cine. Contactele sale recente cu lumea fusesera intamplatoare si in genul celor petrecute acum. Stia ca ii place sa citeasca literatura, poezie, orice. Fiecare miscare a ei era asa cum trebuie sa fie, calculata atat cat trebuie. Era ca un robot fara sentimente, si totusi ceva era in ea. Nu stia ce. Statea si se uita in gol.

* * *

Se simtea bine in echipament. Nu il mai imbracase de ceva timp, iar acum revenea la vechile obiceiuri. TJ respira iarasi aerul imputit din LA. La unu noaptea duhoarea persista pe acoperisul hotelului. Era simplu, nu doreau decat "sa ia pulsul", asa ca plantasera senzori si camere de captura discret, in cateva cladiri. Nu erau multe, insa inteligent plaste, asa ca cei doi puteau urmari tot ce se intampla. Facea parte din marketingul meseriei lor sa testezi piata. Se pare ca se luasera cateva contracte, insa ei nu se bagasera. Era mai bine sa astepte.

- TJ, iar am gasit o camera, se auzi in casca.

- Ce naiba, se enerva el. Descoperisera ce de obicei camere si senzori amplasate cu grija, le evitasera si le bruiasera. Gasisera insa si doua camere si un senzor mai speciale, discrete, cu autodistrugere, material Urban Warrior,

insa nu al lor. Camerele si senzorul aveau niste inscriptii pe ele, cifre si numere, erau mai mici si continuau sa transmita ceva in ciuda bruiajului. TJ se abtinuse cu greu sa nu incerce sa demonteze una din ele, insa era sigur ca se or autodistruge pe loc.

- La fel... murmura el. Ma intreb cine pune astea.

- Nu ma intereseaza deloc, zau, facu Sam. Hai ca aproape am terminat. Poate aflam si cine e intrusul.

- Sint sigur ca intrusul a descoperit echipamentul nostru, insa l-a lasat asa cum l-am lasat si noi. Incepem coborarea da?

- OK, facu Sam. Coborara pe franghiile de nylon subtiri si invizibile.

Intrara prin partea intunecoasa. Hotelul era vechi si jerpelit. Trecura in camera intunecata, apoi pe holul cara parea parasit. Intrara in camera din partea opusa, cufundata in intuneric. Mai aveau de pus o camera si un senzor termic pasiv si atat.

Cu grija, Samantha se ghemui sa plaseze micul senzor.

- TJ, am mai gasit unul se auzi soapta fetei. Dar asta a fost pus... acum...

Ceva tresari in el. Apuca sa vada mica silueta camuflata metamorfic. Se misca sa incet sa fie invizibila. Intr-o fractiune deslusi doua pistoale, unul indreptat in ceafa Samanthei, locul cel mai putin protejat al echipamentului si unul spre el. Oricine era isi cunostea meseria, gandi TJ in timp ce plonja disperat spre silueta. Aceasta fu inpinsa si scapa una din arme, cazu insa se ridica repede. TJ fu imediat in picioare si sari sa se interpuna intre gloante si blindajul Samanthei. Sam era mai putin protejata, ea era mai mult camuflata, pentru a fi foarte mobila. In caz ca lucrurile s-ar fi incurcat TJ era cu artileria. Sari spre silueta imediat, un pic in diagonala, pentru a da o sansa in plus blindajului sau. Norocul facu ca atacatorul sau sa fie foarte mic si usor, asa ca silueta se lovi de peretele opus cu putere. TJ lovi cu piciorul in plin si primi o lovitura identica. Mica silueta se destinse ca un arc si sari lovind spre capul lui TJ, care avu noroc si cu casca. Samantha scoase arma si apuca sa traga inainte ca silueta sa o loveasca cu putere in umar. TJ dadu o lovitura groaznica cu piciorul inspre bazinul micii siluete. Intrusul dovedi o mobilitate extraordinara, primi lovitura razant. TJ vazu mica silueta zburand prin aer spre el si lovindu-l direct in frunte.

Parea o tipa cam de dimensiunile Samanthei dupa miscari. Cazu direct la pamant insa in cazatura scoase arma, in timp ce se intoarse sa loveasca podeaua cu capul intr-o parte, nu cu ceafa. Trase in plin in silueta care se decise sa paraseasca incaperea. Disparu brusc, asa cum aparuse. TJ nu se lua dupa ea.

- Esti OK? se auzi Sam.

- Da, sint intreg. Sigur era o tipa cam cat tine.

- Ceeee???

- Nu, linisteste-te, nu era Chris, daca asta iti inchipui tu ca cred. Se misca altfel, oricum. De altfel, Chris nu ar fi putut sa loveasca chiar asa...

- Vrei sa spui ca...

- Oricine ar fi ea, nu stiu daca singur i-as face fata. Are sigur un antrenament aparte, nu stiu insa mai multe. Oricum numai cu oe multe de simulare virtuala poti face asta. Echipamentul l-ai vazut si tu.

- Ce facem?

- Monteaza ce avem de montat. Nu deranja nimic din ceea ce era pus de tipa cealalta. Si-a pierdut armele aici...

- Ce fel de arme sant? se interesa Sam neintrerupandu-se din ocupatiile sale.

- Doua pistoale automate Brett-Hewett, nemarcate, insa sint Brett Hewett, desi n-am mai vazut modelul asta. Unul din ele e facut praf. Autodistrugere. Celalalt insa prin noroc a scapat, cred ca nu a luat comanda de autodistrugere.

- Il luam cu noi?

- Nu. Oricine a fost ne asteapta. Simt. Stiu ca incearca sa ne asculte acuma ai nu reuseste mai deloc. Stie ca nu a detonat arma, nu aprimit confirmarea. Trebuie sa evitam inca o intalnire.

- Am terminat, facu Sam. Sa mergem.

- Stai. TJ scoase incarcatorul pistolului Hewett, apoi aseza pistolul frumos, cu incarcatorul langa el, dupa aparatul de aer conditionat stricat. Stia ca ar putea fi localizat si ca va emite ceva la un moment dat.

- De ce faci asta, intreba Sam mirata?

- Vreau sa fiu sigur ca proprietarul de drept il recupereaza, si nu altcineva. Un semn de bunavointa.

- OK, aproba fata.

- Acum sa mergem. Usor de tot. Iesim pe la capul holului, urcam sus si recuperam franghiile. Nu va verifica nimeni camera asta, poate va trece un an pana atunci.

Se pierdura tacuti in noapte. De pe peretele exterior al cladirii se desprinse o silueta mica. Thari reusise sa prinda ultimele franturi ale conversatiei. Isi recupera arma. Nu incerca sentimente prea puternice, era insa un pic nedumerita de pasivitatea celor doi si de gestul cu arma pusa pentru a o gasi. In plus, silueta care parea sa fie un tip se aruncase sa protejeze cu blindajul sau pe ceea ce parea a fi o tipa cam cat ea, mai putin protejata insa de blindaj.

Nici Thari nu se lua dupa cele doua siluete. Primise o lovitura in sold care o durea un pic. Constata ca era si usor zgariata de proiectilele atacatorilor. Pana acuma nu isi amintea sa fi intalnit astfel de adversari, puternici si prudenti. Tacuta disparu si ea in noapte.

- Cum naiba sa se invineteasca prin casca? se mira Sam.

- A fost in plin... nu stiu cum sarea asa prin aer, credeam ca doar in filme vezi asa ceva. Extraordinar luptator. Sper ca e singurul...

- Oricum nu are de ce sa ne afecteze pe noi prea mult, in ultimul timp vad ca ne-am pensionat...

- Da, dar si o relansare nu ar fi asa de rea... macar cateva contracte, numai cele bune de tot.

- Si ce ne opreste? Am obtinut ce am vrut, ba chiar mai mult, o recunoastere a adversarului. Iar dupa ce toate se vor termina vom sti la ce sa ne asteptam.

- Stii Samantha, de cateva saptamani in LA s-au cam inregistrat unele decese suspecte... in marea majoritate infractori mai mari sau mai mici, membrii ai unor bande... Asa obisnuiam sa ne antrenam eu cu Chris. Asa ma gandeam sa reincepem si acuma amandoi. Se pare ca avem concurenta. Daca insa reusim sa stabilim un contact cu cine o fi fost, sigur vom reusi sa facem un pact de neagresiune macar, daca nu de colaborare.

-- OK, TJ, sa speram ca asa va fi. Pune ceva rece acolo, pana maine nu o sa se mai cunoasca vanataia. Cu celelalte rani cum stai?

- Superficiale. Doar zgarieturi. Cred ca si inamicul e tot in aceeasi stare. Ma duc dupa bere.

Becul lumina anemic silueta ghemuita care se hranea iarasi dintr-o conserva de ton. Termina de mancat, insa nu mai arunca cutia aiurea, o puse langa cealalta, cumva ca la un tomberon de gunoi, dupa mica terasa care scartaia. Nu parea ca va ploua. Se hotara sa doarma afara si sduse o patura. La lumina becului chior fata paru un pic umanizata. Ochii priveau in gol, insa parca o frantura de blandete se citea in ei. Isi trase patura peste ea si stinse becul. In cinci minute Thari adormi.

Luminile oraşului XXVIII

Noaptea era placuta. Vantul adia cald si proaspat dinspre ocean, ciufulind parul Samanthei. TJ tragea dintr-o tigara.

- Samantha, eu zic ca asta e momentul sa ne bagam. Desi am unele indoieli.

- Nu cred ca e cazul sa ne fie frica.

- Totusi... ma intreb cine ar vrea sa-l omoare pe Lennox. Este un marunt om de afaceri cu fabricuta lui de chimicale

alimentare. Doar nu il omori pe ala care iti da de mancare, ranji el.

- Poate tocmai de aia vor sa-l omoare. Poate a provocat vreo diaree cuiva, ranji Samantha.

- Nu e o suma mare, dar totusi e ceva. E vorba de 20 de mii de dolari. Si riscurile nu par mari.

- Pai atunci o facem. Trebuie sa mai strangem ceva bani nu?

- Da. Se pare ca locurile unde vrem noi sa iesim la pensie devin inaccesibile.

- Ai facut vreun plan?

- Sigur ca da, rase TJ. Am trecut de atatea ori pe langa fabricuta lui Lennox incat nu mai e nevoie de rcunoastere. Trebuie numai sa ne ferim de ceilalti vanatori de recompense care vor fi acolo in cautare de chilipiruri.

- Ne descurcam noi cu ei, nu ne facem griji nu?

Noaptea se lasase de cateva ore. Era placut afara. Adierea marii se simtea pe aproape. Fabricuta lui Lennox se afla langa Lagrange Harbour, in drum spre vechea casuta din LA a lui TJ. Era o fabricuta mica si productiva din cate aflase TJ pe internet. Se lucra si noaptea.

Planul era indraznet. Mai intai plantasera detectoarele. Apoi reusisera sa se strecoare in uzina si sa monteze micul explozibil pentru sabotajul tabloului electric. Urmau sa provoace o crestere de curent brusca, pentru a da impresia ca circuitele electrice s-au topit instantaneu. Apoi urmau sa astepte. Lennox venea mereu cand era vorba de avarii. Era un om obisnuit, care insa tinea la afacerea lui prospera. Era un tip simpatizat de angaajatii sai, pe care ii platea bine, nu avea datorii la Fisc, nu avea probleme cu legea. Un tip cinstit. Lui TJ parca ii venea greu sa-l elimine. Insa acest gand i-a trecut repede. Rase in casca si se adaposti in dosul geamului. Anula filtrarea. Isi scoase casca. Mirosea a mucegai, a aer statut. Privi stelele. Privi la Samantha, care isi daduse si ea jos casca. In aer plutea ceva straniu. TJ isi puse casca la loc. I se paru deodata ca casca il transforma intr-un robot, insa simtamantul era placut. Armele Maki fusesera un pic imbunatatite. De fapt softwareul fusese un pic modificat de Sam, care rescrisese cateva subrutine. In unele locuri se simtea modificarea destul de mult. Programatorii japonezi facusera o

treaba grozava, insa Samantha era una din elitele informatice ale lumii, un creier recunoscut candva drept genial.

Lennox conducea linistit Fordul sau spre fabrica. Mai mult ca sigur ca se intamplase. Daduse cateva telefoane si acum pornise la pata locului. Nu mai efectua nici o transmisie. Pipai arma Hewett. Toate erau la locul lor. Fordul era greu de manevrat cu blindajul sau masiv, insa Lnnox avea oarecare retineri in a acorda credit blindajului impotriva armelor pe care le vazuse functionand real cu cateva luni in urma.

- Aici Henderson, incepem apropierea. de acum tacere radio. Venim pe curs 15, 165 si 230. Treceti pe silentios. Pregetim corzile.

- Hi Flyer in pozitie, se auzi comandantul celor 3 Comanche MK. Gata de lupta.

- Deep Freeze, am luat pozitie de patrula, se auzi glasul pilotul A80.

- Detector1 in pozitie, cer permisiunea sa incep baleierea terenului, se auzi grava vocea comandantului AWACS 44.

- Continuam pe planul A, totul pare in regula, zise Henderson. Unit 88, gata de debarcare la semnal. Bafta tuturor, mai zise el. Doar Unit 88 stia ce ii poate astepta. restul erau armata. DOD Unit 88 era echipa foarte speciala a Departament of Defense, ultrasecreta, necunoscuta. Toata lumea auzise de trupele speciale ale NSA, insa Unit 88 era un secret ingropat al DOD. Pentru completarea misiunii avusesera ideea de a cere ajutor celebrei Urban Warrior, echipa de celebra si nefasta notorietate, insa renuntasera la ajutorul lor. Nu pentru ca Urban Warrior ar fi o piaza-rea, insa luptatorii ei sr fi pus intrebari in legatuira cu "colegii" lor necunoscuti din Unit 88, echipati la fel ca ei, poate chiar mai bine. In plus doar membrii Unit 88 stiau cu ce dezastru s-ar putea confrunta.

- In pozitie, ranji TJ.

- ETA 20, SV 20, decalaj 11, se auzi sec Samantha prin cablu.

- Astept.

- Ai timp destul. 5 secunde TJ...

- Gata, s-a terminat. Fixa delicat patul armei Maki in umar si trase de doua ori. Vazu sangele in umarul lui Lennox.

- Tinta neeliminata, tinta neeliminata, facu Sam. Masina e blindata serios.

- Nu suficient de serios, scrasni TJ. Trase rapid de cateva ori, cu gandul in alta parte. Gandul era sa fuga. Ceva nu era in regula.

- Tinta eliminata, se auzi Samantha. Detectoare! O gramada!!!

- Pe aici, urla TJ. Arunca la spate arma Maki1 de distanta si apuca automatul Maki3. Sam isi puse la repezeala detectoarele fixe pe spate. TJ pregati si lansatorul. Il luasera doar de forma, cu tot cu munitie, pentru a se simti inarmati pana in dinti. Pindea bine.

Iesira pe holul cladirii si se napustira un etaj mai jos in timp ce etajul se prabusea. Spatiul aerian se umplu deodata de tinte. TJ recunoscu trei Blackhawk pentru trupe si alte trei Comanche rapide, tacuta, negre.

Irupsera afara din cladirea care brusc era in flacari. Proiectilele nu veneau din elicoptere. TJ constata inspaimantat ca tragea in ei un avion de joasa altitudine. Pornira alergand pe langa singurele case de pe strada si in cateva secunde se departara fugind. Doua case explodara parca. Se pare ca atacatorilor nu le pasa de victimele civile. Prin cap ii trecura o gramada de ganduri. Oare le venise sfarsitul? Cine ii ataca cu o asa forta? Sigur erau trupe speciale, iar dupa actiune nu era Urban Warior. Acestia erau mult mai discreti, nu desfasurau atata putere de foc.

- Acolo, urla TJ.O luara pe terenul viran chiar de langa fabricuta lui Lennox. Fugi pana dadu de o adancitura care devenise o mlastina dupa ultimele ploi. O trase pe Sam langa el. Nu aveau nevoie de detectie activa. Se facura mici in mica mlastina si sperara ca vor trece nedetectati un timp, nici ei nu stiau cat.

Un aparat Comanche se legana intr-o parte. Rafala izbi langa TJ. O trase pe Samantha, care pur si simplu ii fu smulsa din brate si aruncata cativa metri mai incolo de rafala. Si el fu aruncat in aer. Simti cum furia trece prin el si parca se goleste de orice teama. Elicopterul Comanche cazu in flacari in ciuda eforturilor de a pacali proiectilele. de-abia atunci TJ baga de seama ca are in mana aruncatorul portabil. Blackhawkul reusi sa evite ciocnirea cu elicopterul de escorta. TJ nu mai avea rachete in lansator si nici nu avea timp sa reincarce. Vazu siluetele care erau gata sa debarce din Blackhawk. Erau altceva, nu Urban

Warrior. Se cunostea dupa cum proiectilele armei Maki penetrau cu greu blindajul lor. Insa il penetrau iar in cateva secunde interiorul elicopterului arata ca un abator. TJ urla injuraturi in spaniola si portugheza cat putea de tare printre lacrimi. Celelalte patru elicoptere detectate schimbara directia parand nehotarate. Brusc echipamentul sau incepu sa-si piarda fidelitatea.

- Opreste senzorii!!! auzi strigatul din casca. Fu lovit brutal peste casca si se executa intocmai. Fu tras de umar la adapost sub o gramada de fiare.

- Hei, pe mine m-au rostogolit peste tot si tu esti ala care s-a capiat? se auzi Samantha razand bine dispusa.

- Samantha? facu el fara glas.

- Yo... n-am nici pe dracu, dar m-au rostogolit juma' de kilometru mai incolo. Am tras cu grenade flash in prostie, urla ea incantata. Ala era un avion A80, facut sa traga dupa tancuri, nu dupa infanteristi amariti ca noi, rase ea. Nici macar blindajul reactiv nu s-a dus prea tare, facu ea incantata. Uite aici, pe sub cablurile de inalta tensiune. Fugim spre port, e bine? Lasam echipamentul undeva si ne intoarcem alta data dupa el. daca scapam, bineinteles, ranji ea. TJ nu pricepea in ruptul capului de ce e asa de fericita. Totusi era prima ei operatiune mai dificila, iar acum devenea ceva mult peste inchipuirile cele mai nefaste ale lui TJ ca i s-ar putea intampla. Nici cand fusese atacat impreuna cu Chris de jumatate din echipa Urban Warrior nu fusese asa rau. Aici era un atac pe scara larga. TJ isi reveni repede. Experienta frontului sud american ii dicta repede ce sa faca. Solul umed era cel mai bun prieten si de data asta o trase pe Samantha dupa el. Brusc detectara amandoi silueta ascunsa la 50 de metri. Cazura la pamant ibn directii diferite instantaneu. Rafala lui TJ pleca inspre noua tinta inca din cadere, iar imediat dinspre noul inamic detectat veni o rafala la o distanta de un metru de el. Atacatorul corecta imediat tirul iar TJ fu ingropat in bucati de pamant. Trase si el insa se pare ca fara efect. Samantha raspunse cu foc sustinut iar inamicul renunta la lupta si isi cauta alta pozitie.

- Opreste tragerea, urla TJ la Sam. Fugira impreuna gafaind, pe o directie paralela cu cea a siluetei. Constata ca tinta s-a fixat pe el si fixa si el tinta clara pe inamic. Nimeni nu trase.

- Ce se intampla, ingaima Samantha?

- Nu dupa noi au venit. Dupa amicul sau amica de alaltaieri seara. Cred ca momentan facem o alianta.

- Sint doua tinte, urla locotenentul Morrel. Ce inseamna asta?

- Receptionat, urla Henderson. Nu este tinta noastra.

- La dracu, nu e tinta noastra. Orice ar fi ne-a doborat un Comanche. Oh, nu se poate, urla inspaimantat. Tocmai i-a ciuruit pe baietii lui Pike inainte sa debarce.

- Jos, jos, jos!!! Debarcarea! Urla Henderson. Avem nevoie de acoperire.

- Detectez o a treia tinta, urla Morrel. Executa foc in directia noastra! Am reusit sa evitam. Inca o lansare, urla el. Sari jos pe asfalt, simti o explozie asurzitoare, aluneca pe spate si cazu lovindu-se cu capul. Privi cerul in flacari, iar privelistea il inspaimanta. A80 se prabusea lasand in urma o dara de flacari. Directia sa era pe undeva spre port. Globul mare de flacari de la mare altitudine nu putea fi decat AWACSUL care explodase. Se ridica in picioare si isi numara oamenii. Erau cu totii sase, erau teferi. Blackhawhul era insa praf, ardea in bucati. Avusesera noroc cu carul.

- Morrel, esti teafar? se auzi vocea lui Henderson.

- Toata echipa e bine.

- La mine nu. Am fost loviti la debaracare. Jumatate din oameni s-au dus. Am ramas doar trei. Glasul lui Henderson era calm. Avantajul incepea sa nu mai fie de partea lor. Era un risc de care fusese constient de la inceput. Pesimist cum era din fire, se considera deja pe jumatate mort.

TJ privi multumit la avionul A80 care se prabusea. Lovi un vas-cisterna iar focul de artificii fu grozav.

- TJ, uite sus, facu Samantha. Unde trage ala? Ah, uite unde trage...

- Avion de detectie... murmura TJ. AWACS. Oare cine e amicul nostru? Nu vreau sa ne mai intalnim cu el. A stiut practic ca va fi deconspirat din aer de la mare inaltime. Intamplator noi am fost aia care au deschis balul. Am picat in cursa ca niste incapatori parliti.

- Hei, nu aveam de unde sa stim ca nu e un contract simplu. Macar pe Lennox l-ai gaurit cum se cuvine. De ce naiba trage in Blackhawk si nu in Comanche?

- Pentru ca soldatii de acolo sint mult mai periculosi decat cele doua elicoptere, murmura TJ. Monteaza detectoarele. Ne ocupam noi de elicoptere.

Grenadele flash lansate de silueta mai mica ii adusesera conexiunea neurala in ultimul hal. Asta era un avantaj pierdut, insa se descurca si de la egal la egal cu Unit 88. Inchise neuroconexiunea si inainta spre locul unde stia ca vor ralia ce mai ramasese din cele doua echipe. Cei doi montau detectoarele. Doreau sa se ocupe de cele doua Comanche. Foarte bine, treaba lor, gandi Thari. Trecu prin cladirea numai daramaturi si sari de la trei metri inaltime jos. Ateriza ca o pisica, flexand picioarele la limita. Inainta usor spre ramasitele celor doua echipe. Dadu din cap zambind. Cei doi faceau o treba buna si aveau o predilectie spre grenade flash. Un Comanche se prabusea in flacari. Celalalt tragea in draci, insa cei doi parasisera incinta. Thari admira organizarea profesionista a actiunii. se opri o secunda uimita. Celalalt Comanche ateriza sub ochii ei direct in mijlocul unei intersectii si se facu praf. Nu explodase nimic. Thari nu detectase nici un proiectil reactiv. Posibil ca electronica i se defectase, gandi ea dand din umeri. Deja era departe de cei doi.

- Uau... facu Samantha. Grozav!

- Asta inseamna lucratura de finete, se umfla in pene TJ. Glontele perforant tras din Maki 1 penetrase cu viteza uriasa blindajul elicopterului de lupta si casca pilotului. TJ trasese practic prin cea mai vulnerabila parte a elicopterului, pe la magazia de munitii a mitralierei, locul cel mai greu accesibil pentru o lovitura. Fara telemetrie laser, doar cu detectia optica. Se gandi trist ce ar zice Chris daca ar vedea asta. Gata, trebuie sa ne gasim o pozitie buna, hotara el.

- Continuam? intreba Samantha.

- Da. Mai bine asa. Sa terminam o data.

- Asta nu priveste si amicul nostru necunoscut nu? intreba Sam sovaind.

- Dana ne ataca terminam si cu el, scrasni TJ. Deocamdata pastram neutralitatea.

Inspaimantat, Morrel nu mai stia unde sa se ascunda. In decurs de cateva secunde pierduse trei oameni fara a detecta locatia inamica. Vazu sectia de politie in fata si se hotara. Intra cu cei doi oameni ai sai direct inauntru.

- Jos armale tampitilor, urla el la politistii care ii intampinara cu cateva gloante. Urban Warrior! urla el apucand legitimatia falsa pe care o arunca spre lcotenentul LAPD.

- Duceti-va dracului, marai politistul. Privi consternat la Henderson si la cei doi oameni ai sai ramasi in viata care dadura si ei buzna in sectie.

- Monez detectoarele care mi-au ramas!, urla Morrel. Ia pozitie spre vest capitane, urla el. Acopar.

- In regula Morrel, harai Henderson. Gata, in pozitie, multumesc.

Brusc se facu tacere. Detectoarele nu reusira decat sa vada doua proiectile de la distante diferite, doi oameni cazura jos impuscati drept in cap. Henderson apuca sa-i vada cazand inainte ca casca sa sa-i fie penetrata de o duzina de gloante venite dintr-o alta directie. Ultimul om ramas incerca sa se adaposteasca spre echipa lui Morrel insa fu impuscat din spate si fu aruncat drept in biroul locotenentului de politie. Acesta se ridica si pasi drept in picioare, incredul. Sectia de politie era plina, insa nu fusese nimeni atins, doar cei din Urban Warrior. Mai gandea inca asta atunci cand proiectilul reactiv intra pe fereastra.

TJ comanda retragerea cand vazu macelul. Trasese in acelasi timp cu arma sa de bataie lunga cu partenerul lor necunoscut. Samantha se apropiase deja binisor de sectie si ciuruise pe comandantul echipei necunoscute. Necunoscutul mai facuse o victima apoi lansase o racheta prefacand totul intr-un carnagiu. Ascultatoare, Samantha veni in graba spre TJ, in timp ce acesta gasise o pozitie optima. Avea pe locator necunoscutul care lupta asa bine, insa ceva il facea sa nu traga. Respect, amestecat cu frica.

Thari stia ca e vizata prin locator, insa putin ii pasa. Blindajul ar fi respins primul foc si de mai mult nu avea nevoie pentru a riposta, in ciuda pregatirii celor doi necunoscuti. Intra drept in flacari. Se impiedica de sergentul Bell, singurul ramas in viata alaturi de Morrel. Bell era lesinat. Fara nici o remuscare indrepta arma spre corpul sau si trase. Apoi se indrepta spre ruinele care fusesera o data cantina sectiei de politie.

Morrel statea sprijinint de zid, tusind, vomitand. Reincarca arma. Vazu picioarele din fata lui si spoi silueta mica. Indrepta arma spre ea, apoi o lasa jos. Oricum nu avea puterea de foc

necesara ripostei. Stia ca moartea e iminenta. De multe ori isi facuse mustrari de constiinta si se gandea ca va fi nevoit sa-si plateasca datoriile. Ciudat, savura ultimele clipe de viata. Zimbi.

- Hello Thari, zise el bland. Deci s-a terminat?

- Nu Johnny. Pentru tine s-a terminat doar. Pentru mine am crezut ca s-a terminat de mult, insa se pare ca abia acum incepe. As vrea sa spun ca imi pare rau Johnny, dar nu ar fi adevarat.

- Imi pare rau doar pentru ce a fost Thari. Dar imi pare bine pentru ce se va intampla.

- Prea bine Johnny. Adio. Indrepta arma spre capul locotenentului Morrel si trase cateva gloante. Era mai bine daca va trece ceva timp pana la identificarea cadavrului.

* * *

Nu aveau somn. Recapitulau cele petrecute in noaptea incredibila. Erau multumiti ca scapasera cu bine, insa TJ se gandea serios sa se retraga. Viata de detectiv privat era destul de buna insa intotdeauna ceva il atragea spre misiunile grele. Samantha era exact completarea lui, parea ca nu cunoaste sentimentul de frica, si il urma pretutindeni. Deja fata isi facuse planuri de investigare a ceea ce se intamplase. TJ dadu din cap si ca de obicei mai bau din bere ca sa-i alunge gandurile negre. Se lumina incet de ziua, iar optimismul isi facea loc in sufletul sau. Zambi spre Sam, care ii intoarse zambetul.

In maghernita trista, Thari se chinuia sa adoarma. O durea soldul acolo unde fusese impuscata, iar bratul stang ii amortise. TJ o atinsese cu o rafala in bratul stang si in sold. Reusise sa spele ranile si sa aplice un bandaj cu antiseptic. Mancase in scarba una din eternele sale conserve cu care isi ducea viata si apoi vomitase continutul stomacului intr-un spasm dureros. O lacrima ii aluneca pe obraz. Soarele lumina vesel California. In mica maghernita insa nu gaseai nimic vesel, doar un suflet chinuit de necunoscut. Thari se ridica in picioare si pentru prima oara se hotara sa-si faca un ceai de plante. Asta ii aducea aminte de copilarie, franturi din viata trecuta si pierduta, apoi uitata. Amintirile veneau greu, incomplete. Thari se indrepta de spate iar fata ei se raci. Ochii ei priveau in gol cruzi. Intra in mica sandrama tacuta.

Luminile oraşului XXIX

- Atac terorist... TJ era sa se inece cu cafeaua. Chiar asa sa o inghita LA Chronicle??? Doua cartiere aproape rase, 600 de morti, raniti si disparuti.

- Ramane problema cea mai grava. Cine este tipa aia?

- Este o tipa, dupa cum se misca. Cam de inaltimea ta, poate un pic mai mica. Din cate mi-am dat seama la prima intalnire, este extrem de slaba. Are greutatea unui copil.

- Tu n-ai vazut-o TJ cum a sarit de la etajul unu. Erau vreo trei-patru metri inaltime si a sarit pur si simplu. A aterizat in picioare si a plecat mai departe. Si mai ciudat este ca Departament of Defense a curatat imediat locul. Nimeni nu si-a bagat nasul, nici macar FBI si CIA, mai ales ca fiind trecut drept atac terorist. Doar NSA a avut un cuvand de spus, insa nu foarte greu. Tu ce ai mai gasit in retea?

- Acelasi amestec de informatii. Nimeni nu stie nimic. Si totul cu trei zile inaintea unei intalniri intre sefii unor state mari. Principalul banuit este Guvernul Federal American, care nu doreste ratificarea acordurilor de poluare si stabilirea plafonului de credit.

- Si noi credem asta?

- Nu stiu ce credem noi. In nici un caz asta. Lennox a fost o momeala pentru prinderea fetei. Probabil ca ea ar fi avut ceva cu toata adunatura. Dar nu stiu de ce ar vrea o pustoaica sa curete jumatate din conducatorii lumii.

- Te-ai tampit TJ, de-a binelea, rase Samantha. Oricine si-ar dori asta. E amuzant, e aducator de glorie...

- E aducator de moarte si in plus altii la fel de dobitoci le vor urma.

- Tu esti prea pesimist.

- Nu zau? Tin minte copilaria mea. Am trait intr-un cartier jegos, insa nici pe departe ce e acum. Si nu era un cartier bun. Acum acolo nu mai exista decat ghetouri bantuite de moarte si molime. De 50 de ani lumea urla suprapopulare si suprapoluare. Si unde am ajuns? Sintem in 2019 si avem 16 miliarde pe planeta asta terminata, iar populatia creste. De unde sa hranesti atata lume? Iar proiecte de colonizare a altor planete? Nu sint bani. De ce nu sint bani Sam? De ce unii traiesc in palate la marginea oraselor, au parcuri proprii, cu paduri si lacuri? De ce unii isi permit orice extravaganta? Doar daca ar ramane cu o dorinta nesatisfacuta ar putea hrani mii de oameni. De ce noi, care vanam oameni si sintem platiti cu 20-30.000 de dolari la o actiune, nu putem avea asemenea palate? Pai inseamna ca aia castiga pe zi mult mai mult de 20-30.000 de dolari. Si care e secretul? Iti spun eu. Noi omoram cate unul cu un glonte in cap. Ei bine, in aceeasi proportie, ei omoara prin infometare, insa omoara in cantitati mari de tot. Cred ca e normal sa aibe atatia bani. Si stii ce Sam? Nu ma mai plang. Ma plangeam in armata. Dupa aia nu. Dupa ce am vazut cum oamenii se stingeau cu foamea in ei si se sfasiau in maghernitele de la periferie. Peste tot se vorbeste de progresul tehnologic. la ce bun daca comunicatorul meu video imi permite sa vorbesc cu tine tocmai in Japonia? 12 miliarde de oameni sint sub limita subnutritiei, limita si asa joasa, iar inca 2 miliarde pot fi considerati hraniti cat de cat satisfacatori. Din 16 doar 2 miliarde pot trai decent. Cum fac asta? Omorandu-i pe ceilalti. Materie prima va exista intotdeauna. Pot tine o arma in mana si pot omora pe cine vreau si sint fericit ca pot alege sa-mi trag un glonte in cap atunci cand imi va veni vremea.

- Oh, mai taci si tu, facu Sam enervata. Cand vorbeai cu TJ despre ecologie acesta facea urat de tot, nu puteai purta o discutie cu el.

- Sa tac? Tu nici macar nu stii despre ce vorbesc eu. Te-ai nascut dintr-o familie de savanti, oameni cu bani. Parintii tai puteau fi simplii profesori de liceu. Care isi puteau pierde serviciul. Ai habar cati astfel de oameni isi castiga existenta batandu-se pe resturile de mancare de la restaurantele bogatasilor? Unde erai acuma Samantha? Intr-o cutie de carton? Ai trait mereu intr-o mare de betoane, in clasa de sus, tatal tau a castigat gramezi de bani, a fost un savant si un afacerist inascut. Iar tu cu talentul si inteligenta ta nativa ai ajuns unde ai ajuns. Cati oameni cu talent crezi ca mananca din gunoaie? De fapt unde ai ajuns Sam? Omori oameni pentru bani, asta faci. Oricum mai bine decat inainte cand nu faceai nimic decat sa mananci si sa dormi. Dar altii nu au ce manca si dorm sub un ziar. Lucas s-a luptat toata viata sa ajunga sa aiba ceea ce unora li se cuvine prin nastere, a muncit pe rupte si a primit o bursa pentru ce? Pentru a fii unul din sarantocii facultatii? Iar acuma a murit impuscat. Si poate asta ti se va intampla si tie. Acuma nu mai plange Samantha... macar ne mai racorim si noi cand mai impuscam pe careva.

- Si insula ta TJ? intreba ea plangand. TJ avea dreptate. In fond de cand nu mai era Samantha Carrington informaticiana, putea spune ca are si ea o viata.

- Samantha, insula mea nu stiu unde mai e. Dar visam o data la Noua Zeelanda si Australia, care sint oricum departe de ce visam noi. Pana si continentul inghetat e plin de jeg. Insa insula mea exista inca.

- Exista? intreba ea.

- Hawaii, Samantha. O sa mergem acolo. Este ultimul paradis curat. Insa acolo trebuie sa traim cumva. Din toti banii astia pe care ii strangem vom cumpara cand vom putea un hotel ecologic pe tarm, inconjurat de bungalouri, totul va fi curat ca lacrima in paradisul nostru. Este un paradis mic, va fi al nostru pana la urma, insa costa. Vom incepe sa ne cladim o identitate. Acolo fiecare ban trebuie justificat statului. Pana si impozite vom plati. Si vom ajunge acolo, stiu asta. Si vom gasi unele metode de finantare in caz de nevoie, ca si aicea.

Ea incepu sa rada si se aseza in bratele lui. Deja vedea umbrelele in nisip, ca in reclame. Numai cei mai bogati oameni isi puteau permite o vacanta in Hawaii. Logic era ca erau si multi de ucis pentru bani. Brusc vazu alte perspective.

- Hawaii va fi intotdeauna un paradis, Sam, acolo lumea se bate sa conserve totul pentru turism. Ai vazut ce s-a intamplat cu Cuba nu?

- Da. Am fost intr-o vacanta cand aveam 8 ani parca. Groaznic. Chiar in anul ala a murit Fidel.

- Aha, rase TJ. Eu am fost acum putin timp. Cum era atuncea?

- Era superb. Am fost socata sa vad natura. Mare parte din tara era exploatata metodic, pana si pescuitul era interzis in nu stiu cate luni pe ani. Era ca un Hawaii din poze dar fara dictatura. Si mult mai traditional. Nu tin minte mai multe, insa tata sustinea ca sint foarte saraci. Eu una insa nu am vazut decat ca in fiecare seara cantau si dansau. Pareau fericiti.

- Da, poate chiar erau fericiti, chiar daca doar un pic. Acuma mor de foame, iar Cuba arata ca un parc industrial de cauciucuri reesapate. Asta e progresul care ne asteapta.

* * *

- Gata, le-am strans pe toate, facu TJ fericit. Ti-am zis ca e mai bine sa stai acasa sa supraveghezi, ai vazut? Daca nu erai pe faza acuma aveam ceva explicatii de dat.

- Daca te crezi tare destept... Trebuia sa le culegem asa cum le-am plantat.

- Oarecum, insa ar fi trebuit sa renunt la un alt plan de-al meu, care oricum nu prea are sanse sa reuseasca.

- Ce plan? intreba brusc Sam.

- Ei bine, prietena noastra inca nu si-a cules locatoarele. Iar unul din ele are acum un cadou. Este vorba de un senzor de feromoni la care nu cred ca va renunta sa-l culeaga.

- Ce ai facut? intreba Samantha incredul.

- Asta am facut, facu TJ bucuros. Am plasat un emitator M013 in plasticul obiectivului. Senzorul era oprit, iar emitatorul nostru este nedetectabil zic eu, decat daca il cauti special de purici. La fiecare trei ore are o emisie scurta de 1,4ns, in banda 0,772. Nu e o frecventa standard. Insa cum noi stim ce sa cautam, vom afla pozitia locatorului din 3 in 3 ore.

- Si ce vom face?

- Tu vei face ceea ce ai facut pana acuma. Vei sta frumos acasa si ma vei urmari tot timpul.

- Esti nebun? Si tu cu ce te vei apara?

- Si daca ma duc cu echipamentul pe mine nu ma face sita cum ma vede?

- Merita riscul?

- Eu zic ca da. Sa lamurim ce si cum, macar sa stim ca nu vom fi impuscati pe la spate.

- Bine. Cum spui tu. Dar ai grija.

- Bine mami.

Resemnata, Samantha porni spre locul de intalnire. Obtinuse de la TJ ce dorise, planul A, care urmarea apropierea de vechiul cimitir de masini inarmati pana in dinti. Insa de la vederea primelor mijloace de detectie facusera cale intoarsa. Se intorsesera in Bay City. Aproape se lumina de ziua, iar emitatorul mai trase o emisie scurta. Erau periculoase aceste emisii, asa ca trecurra imediat la planul B al lui TJ. TJ lua cu 800 de dolari un jaf de masina de la un dealer de masini second-hand, o masina de un model vechi de 15 ani, de acre presa vremii facuse o indelungata bascalie. Samantha se indrepta cu micul Suzuki spre un local de langa o plaja nu foarte jegoasa, cat mai aproape de cimitirul de masini. Era ora 10. TJ se prapadea de ras mergand cu masina proaspat cumparata, pe care o negociase la sange, si pe care dealerul o ridicase in slavi. era cea mai petarda masina in care mersese vreodata. In numai 10 ani tabla ruginise de parca masina statuse in imersiune. Fusese vopsita, insa cand ciocaneai in tabla, din ea cadea banda adeziva si vopsea. Motorul trancanea jalnic, era nesilentios si neeconomic. Masina tragea ca o caruta si mergea parca stramb. Francezii nu stiau sa faca o masina, sau cel putin uitasera. Pana si la anticul lor Citroen Axel distrus in accident tabla era incomparabil mai buna, iar senzatia de masina clasica si cool compensa celelalte neajunsuri. Masina fusese un insucces total in Statele Unite, fusese masina care provocase probabil cele mai multe bancuri ale vremii, TJ isi amintea de ea cand fusesera aduse cateva loturi si in Brazilia. Era ieftina, mare cat o duba si arata ca un castravete. Avea un nume impunator, Renault Logan, insa se vorbea ca ar fi fost modele produse in tarile lumii a treia din regiunea est europeana. In Brazilia mereu le vedeai oprite pe marginea soselei, iar in Statele Unite provocase cateva

accidente prin cedarea unor elemente de directie. TJ se abtinu sa nu depaseasca 80 km/h. Masina trepida si avea o tendinta de a iesi de pe sosea. Opri la un semafor si incerca sa asculte ceva muzica la cosciugul ambulant care era dotat cu un radio care mai si mergea. Mirosul de gaze de esapament il facu sa inchida geamul. Era ca un cuptor inauntru. Demara. Rabla porni scartaind amarnic pe soselele Californiei. TJ trecu pe drumul de pietris si reusi printr-o minune sa nu piarda nici o roata. Ocoli un pic sa pice ca din intamplare prin partea parasita a cimitirului de masini. Consulta GPS-ul sau si roti de volan. Intrezari mica maghernita de tabla ondulata. Masina dadu doua rateuri groaznice chiar cand TJ trecuse de mica maghernita. Toba de esapament cazu toata jos cu un zgomot de accident feroviar. TJ opri. In usa maghernitei aparuse o silueta. Era o fata. Avea probabil 20-25 de ani, si era micuta si subtire. Miscarile ei erau ca de felina, TJ reporni cu greu motorul. Trase de volan spre mica maghernita, cand rabla deceda definitiv, cazand cu roata din dreapta la orizontal. TJ se dadu jos din masina si se intoarse cu spatele la fata. Dadu cu piciorul in fuzeta rupta, insa pe fata avea un zambet cat o farfurie. Se intoarse spre fata si ramase frapat. Parul, ochii si tenul erau leit Samantha. Insa spre deosebire de Sam, fata ei era coltoasa, dura, insa nu mai putin frumoasa. Ochii ei erau insa reci. Era imbracata cu o salopeta jegoasa si un tricou murdar. TJ era si el in pantaloni scurti si un tricou, plin de jeg pe maini de la incercarile de pornire a motorului dupa zece minute de la cumpararea carutei. Fata avea ochii reci si TJ incerca sa zambeasca primul binevoitor. Ochii fetei nu se incalzira. Intreaga ei fiinta cerea parca compasiune. TJ ofta si o saluta, neprimind decat o inclinare rece din cap. Dadu din umeri si arata spre rabla sa. Fata dadu din umeri nepasatoare.

- Imi pare rau pentru deranj, facu el. Trebuie sa las asta aici, cine imi semneaza de primire?

- Intrarea din partea cealalta, facu ea sec.

- Aici nu se poate?

- Aceasta parte a cimitirului este scoasa din uz. Acum trimitem la reciclare.

- Ma rog, nu am cum sa ajung acolo, dupa cum se vede.

- O pot primi aici insa nu pot face nici un act, facu ea.

- Vreau doar sa scap de ea. Ar trebui remorcata de aicea.

- Asta e treaba mea, inchise ea discutia.

- Nu esti prea comunicativa, sper sa nu ma impusti pana la urma, glumi el.

- De ce te-as impusca? dadu ea din umeri.

- Nu stiu, am zis si eu asa. Doar nu am venit insotit de vreun avion radar, unul de atac la sol, trei elicoptere de lupta si vreo duzina de soldati care debarca din elicopter.

Brusc, Thari se intoarse pe calcaie. Un automat Hewett era indraptat spre TJ care astepta si el inarmat cu un Beretta, insa cu teava in sus, si cu mainile ridicate, cu degetul in prelungirea garzii tragaciului. Thari ii lua arma din mana si ii facu semn sa intre in maghernita. Il impinse brutal. Camera arata jalnic. TJ se aseza pe un fotoliu care provenea de la un automobil. Dadu din cap si privi la fata. Aceasta lasa arma pe genunchi. TJ isi aprinse o tigara. Ii era mila de saraca fata. Hotara sa o ajute cum putea mai bine. daca nu avea sa-l impuste, bineinteles.

Luminile oraşului XXX

In fata maghernitei de tabla TJ tragea din tigara de opium. Thari se amuza. TJ nu mai fumese de multisor asa ceva si deja starea de euforie il cuprinsese.

Thari zambea mereu ca un copil de gradinita. Nu isi mai amintea de cand nu mai rasese. TJ gasise un paradis al rablelor acolo. Erau acolo piese si pentru Chargerul lor antic, cu care nu prea mai circulau, deoarece batea la ochi rau, era o masina deja de colectie. TJ o restaurase si deja avea un cumparator pentru ea la 85.000 de dolari. Pusese ochii pe o mica Toyota Kittyhawk cu motor boxer de 1,6 turbo care scotea aproape 300 de cai si avea doar 700 de kilograme. Era o masina destul de economica si cu personalitate pe care TJ o gasise cu doar 30.000 de dolari la cumparatorul Chargerului, si pe care o lua la schimb plus diferenta de bani.

TJ fusese si mai induiosat de povestea fetei. Insa mai multe nu putuse afla. Thari nu stia ce era, de unde venea, ce fusese inainte. Viata ei incepuse cu 18 saptamani inainte in cimitirul de masini. Restul erau amintiri neclare, ca si numele

Thari. TJ isi povestise toata viata. Ii era usor sa vorbeasca in fata ei.

Se uita la ceas. Trecusera trei ore iar Samanthe era sigur ingrijorata. TJ se hotara sa plece. Sam nu avea nici o veste de la el Thari ii interzisese comunicatiile.

Ramasera sa se intalneasca peste patru zile in acelasi loc toti trei, iar TJ pleca. Lua placutele de inmatriculare de pe Renault si pleca sa caute alta masina. Gasi una acelasi model, instare parca mai buna totusi. Monta numerele de inmatriculare si porni cu ea.

Iesi din cimitirul de masini si o suna pe Samantha.

- Unde naiba umbli? se auzi vocea ei agitata.

- Am gasit ce am cautat. Ma intorc, raporta el scurt. A trebuit sa schimb masina. Aia s-a rupt.

- Aia s-a rupt? o umfla rasul. El alesese modelul, ea sugerase un Fiat italian.

- Aia s-a rupt...

- Pai ziceai ca se numeste Logan si nimeni nu fuge ca Logan.

- Pai a fugit pana unde trebuia. Am ajuns cu ea la cimitirul de masini, rase TJ.

* * *

TJ isi dadu drumul in jos cu toata viteza, atata cat putea suporta caldura degajata de frecarea franghiei textile cu manusile sale. Reusi sa blocheze scripetele la etajul 34. Era multumit insa se grabea.

- Hei, ce ai luat-o asa repede? intreba Sam cam sictirita. Credeam ca iti iau foc palmele.

- Trebuie sa ma duc la baie, sopti el furios.

- Pe bune? izbucni ea in ras. Coboram o cladire de 70 de etaje si tu te gandesti la nevoile tale?

- Ce dracu vrei sa fac pe mine in echipament?

- Trebuia sa te gandesti si tu un pic inainte.

- La naiba, de unde dracu era sa stiu?

- Pai sa vedem. E acuma ora... 2:18 AM. Incepand cu ora 20 ai mancat spaghetti, apoi un hot-dog, cartofi prajiti, pe urma inghetata cam un kil, pepene, ai baut bere si vin. Cam ce credeai ca o se intample?

- La naiba, e meniul meu obisnuit. La cata apa am inghitit azi cand m-a lovit placa in cap... Mi-era foame si mi s-a facut sete acuma.

- Ai facut pipi de 20 de ori pana acuma.

- Pai si asta fac.

- Poti sa-i dai drumul de la etajul 34. ma intorc cu spatele, chicoti ea.

- Ba nu, o sa fac in cladire.

- Vrei sa te duci la toaleta la Ebonics? Esti nebun, izbucni ea in ras. Acolo este securitatea mai mare ca la o banca.

- Chiar si la toaleta?

- Normal. In ultimii ani securitatea toaletelor a devenit o prioritate. Merge pas in pas cu confortul.

- Si ce o sa fac? Fac pe jos prin birou?

- A, in nici un caz. Ar preleva probe si ne-ar gasi dupa ADN. Poti pune o punga si iei rahatul cu tine acasa dupa ce terminam, o cuprinse pe ea un alt acces de ras.

- Ei mai taci si tu din gura, o impinse el dandu-i balans pe franhie.

- Mergi 10 etaje mai sus, e o firma de contabilitate, spuse ea razand, balansandu-se pe langa el intocmai ca un copil intr-un leagan.

- Ba o sa ma duc 10 etaje mai jos la biroul de avocatura. E mai usor sa cobor si urc pe urma cand am scapat de probleme.

- Prea bine, pana atuncea eu ma mai dau pe franghie, zise ea. Propti piciorul pe zid si dadu o miscare de rotatie care o pocni cu spatele de cladire. Nu se putea opri din ras.

- Hei, macar tu patrunde inauntru cat sint eu la baie, facu el cu un geamat. Omu sufera si ea se bucura, bodogani el coborand. Chicotul ei se auzea in casti.

- Nu uita sa tragi apa, ii ura ea. Distractie placuta.

Samantha gasi repede senzorul de presiune. Era unul singur, precautiile luate nu erau mari, era totusi etajul 34. Cine se gandea ca vor veni doi spargatori din aer? TJ si Sam venisera cu micile motoparapante si aterizasera drept pe cladire. Micile motoare electrice nu se auzeau mai deloc. Bateriile fusesera luate la limita pentru a avea greutate cat mai mica si planasera cat putusera de mult. TJ era sa faca pe el in seleta. Il apucase o diaree groaznica. Pe drum nu gasisera nici macar o farmacie

deschisa, asa ca cumparase o punga de cafea boabe si mestecase la ele pana ii venise rau.

Samantha patrunse inauntru. Nimerise bine, era unul din birourile tehnice. Lua loc la unul din ele. Computerul era pornit, statea in standby. Pe indelete baga discul optic in drive si incepu sa se plimbe prin retea. Mai verifica o data parolele. Pe cateva le tinea minte. Cu doua zile in urma reusise performanta de a imbata pe unul din analistii de sistem de la Ebonics. Era un pustan arogant care cazuse lat cand TJ ii facuse injectia in brat. Se oferise galant sa o conduca pana acasa pe Samantha. TJ ii injectase apoi unul din serurile pe care le preparase ajutat de Sam, insa nu mersese, asa ca s-au prapadit de ras timp de o jumatate de ora pe faleza incercand cinci tipuri de seruri pe tipul ala. TJ il gasise scarbos si testase totul pe el cu mare bucurie. Pana la urma au reusit sa scoata de la el codurile. Apoi TJ ii dadu antidotul, ii injecta alcool si il dadu in grija unei prostituate de pe Seventh Street. Probabil ca tipul avusese o noapte plina. Isi gasisera bine omul, era un adevarat petrecaret, si se considera irezistibil.

- Gata? TJ isi freca bucuros mainile. Totul e ok, zambi el. Cafeaua aia a ajutat mult. Au avocatii astia niste toalete grozave. Cum merge treaba?

- Merge bine. Am facut treaba buna cu tipul ala.

- Dar s-a cam dat la tine.

- Daaa, era irezistibil. Daca incerca sa-mi puna mana pe picioare si a doua oara cred ca ratam misiunea asta. Noroc ca am dat de inteles ca sint categorica, zambi ea cu fata luminata.

- Pe mine ma lasi sa-ti pun mana pe picioare? se apropie el de ea.

- Da, daca verifici camera cealalta. Aproape am terminat aici. Samantha mai verifica o data. Se ridica in picioare. Trebuiau sa ocoleasca firewallul, asta insamnand sa gaseasca alt terminal. Urat era ca trebuiau sa mearga in coltul de NV al cladirii.

- Liber, facu TJ. Nu e nimeni. Unde sint picioarele tale? isi aminti el razand.

- La locul lor, insa deocamdata cred ca o sa le folosesc la alergat, rase ea. Dupa asta daca esti cuminte poate cine stie...

- Dupa dumneavoastra, ranji el si facu o plecaciune.

Ocolira pe culoar si se invartira d edoua ori pana gasira ce cautau. Era un laborator experimental. Gasira o camera etansa, un panou de sticla ranforsata si diverse parti componente mecanice. TJ trase un ochi si dupa usa metalica, prin camera video. Erau alte componente de robotica, insa si o cantitate impresionanta de proiectile. Samantha trecu la tastatura unui computer iar TJ baga decodorul electronic. Zambi multumit si pasi inauntru. Era o camera etansa. Remarca componentele metalice si buteliile de protoxid. Usa din spatele lui se inchise. TJ se intoarse. Silueta mica din spatele lui tinea indreptata spre el o arma HK.

- Lasa arma jos Thari. Arata buteliile de protoxid. Thari lasa arma jos. Si inainta doi pasi spre el. TJ avu un fel de revelatie si intelese. Pentru Thari el inca era intrusul. Simti o greata in stomac. Un pic de frica. Reusise sa inteleaga un pic cum gandea ea. Stia ca decizia ei era sumbra. Lovi primul. Thari devie scurt lovitura si ataca cu un pumn in figura protejata de casca. Erau echipati complet, iar loviturile nu se simteau asa tare ca si cum ar fi fost in tinuta de strada. Insa un pumn in cap sau un picior in stomac tot se simteau binisor. TJ fu proiectat jos si se ridica repede, tocmai la timp ca sa se intalneasca cu piciorul lansat la fix in plexul lui. Fu proiectat in perete.

Pe ecranele monitorului Sam urmarea cu sufletul la gura lupta. Decodorui isi facea treaba mult prea incet. Nu ma avea rabdare sa intre inauntru. In camera etansa era aproape un macel. Mica silueta lovea mereu la fix. TJ reusi o lovitura de picior in cap. SI se repezi catre Thari. Thari il secera si amandoi se ridicara in acelasi timp. Fata incepu prima.

I se parea ca trecusera ore. Urechea stanga ii tiuia de la o lovitura primita. Piciorul stang era lovit rau deasupra genunchiului. Incepea sa-l doara rau. Thari nu parea afectata. Se intreba cu cat succes reusise el sa riposteze. O noua lovitura de picior il proiecta in perete. O simtise pana in coloana vertebrala. Prin geamul blindat vazu pe Samantha disperata agitandu-se. Frica il apuca in ghearele sale. Adopta o pozitie defensiva, pana cand Sam va reusi sa patrunda in incapere. Primi o lovitura in umar si riposta si el cu un picior in plin stomac care o indeparta pe Thari cativa metri. Thari se repezi din nou.

Era stupid, gandi el. O viata atat de ciudata dar frumoasa. Atatia prieteni disparuti. Isi aminti de mahalalele din Rio, de

jungla amazoniana, de ranile infectate, de napalmul aruncat, de lacul arzand, de ispravile din LA, de mica Toyota distrusa, de Chris, isi aminti ca era detectiv particular si ca o lasase cam moale cu antrenamentul. Isi aminti de Springer si Trisha, singurii lor concurenti traditionali. Apoi ii revenira in memorie bataile de la Rio, bataile primite de la cei mai mari ca el, educatia strazii, sala de box si capoeira. Simti o moleseala placuta. Ceva se revolta in el insa fu doar o clipa. Simti o bucurie intensa fara sa stie de ce. Vag simti o lovitura drept pe genunchiul stang care il arse si il trezi parca la realitate. Parca acum isi reaminti de Thari. Constata la fata lovea bine. Vazu piciorul ei cum se duse pe sub bratele lui, in coaste, parca cu incetinitorul. Brusc isi facu vant in fata si lovi cu piciorul in stomacul fetei. Repeta lovitura cu toate puterile si Thari zbura inapoi. O apuca de umeri si lovi cu genunchiul, dadu lovitura dupa loviotura, apoi lovi cu pumnul de sus in silueta mica. Lovea cu dusmanie, cu rautate. O apuca pe Thari de gulerul combinezonului si facu o miscare circulara din tot corpul. Fata zbura peste buteliile de protoxid si se lovi destul de rau se scula si in cateva fractiuni de secunda veni spre el. Lovi cu piciorul in stomacul lui TJ, intocmai cum lovise si el inainte. Fara sa se apere el repeta miscarea. Simti lovitura in stomac. In fata lui Thari se ghemui si cazu jos.

TJ se sprijini de perete. Nu isi scoase casca. Dadu drumul la mai mult oxigen si isi mai reveni un pic. Deschise usa etansa. Samantha navali inauntru.

- Sa mergem, facu ea. Repede.

- Ai luat planurile?

- Sa le ia dracu de planuri. S-a dat alarma acum jumatate de secunda. Misca-te o data.

- Stai. TJ isi stapani greata. Hai sa mergem. O trase pe Thari dupa el.

- Ce faci? Las-o naibii acolo.

- Nu. O luam cu noi.

- A vrut sa te omoare, a vrut sa ne omoare pe amandoi. Esti nebun?

- Nu. N-o putem lasa aici.

TJ o trase dupa el si se repezi la cablul rezistent.

- Stai TJ. O car eu. Tu de-abia te misti.

- Sa anu o lasi sa cada auzi?

- Nu o las sa cada. Promit. Urca acuma.

Ajunsera sus fara incidente. Politia inca nu aparuse, iar paza incepuse sa scotoceasca prin camerele de jos. Sam o arunca pe Thari in parapanta sa. Verifica acumulatorii si mai arunca jos trei sferturi din ei. Oricum, isi facu ea calculul, nu vom putea zbura mult. Trebuie doar s-o stergem de-aici. Thari incepu sa se miste.

TJ decola primul iar Sam il urma imediat.

- Hei incotro? il interpela ea in casti?

- Am o idee, facu el. Vom merge la ea.

- La ea? Ai inebunit?

- Ai vreo idee mai buna tu? Sint cativa kilometri doar si nimeni nu ne va cauta acolo.

* * *

Samantha ii dadu lui Thari un branci rautacios in fotoliu. Isi scoase casca si arma. TJ facu la fel. Incaperea cea mica era totusi intr-o stare mai curata decat inainte. Thari isi scoase casca. Parul scurt si blond aparu. Ochii ii erau tulburi inca.

- Samantha? intreba ea.

- De unde naiba stii cum ma cheama? intreba ea uimita?

- Nu stiu. Tu esti Samantha nu?

- I-am spus eu cum te cheama, facu TJ.

- Da, dar te-am mai vazut, dadu ea din umeri.

- Unde? intreba Samantha.

- Nu stiu. Erai altfel. Erai mai.. mare, mai grasa, insa mai tanara. Dar parul si ochii tai sint aceiasi. Nasul, urechile. Esti Samantha.

- Despre ce vorbesti?

- Nu stiu, nu imi amintesc si nici nu vreau. Vreau doar sa dorm. De ce nu m-ai terminat? intreba ea pe TJ.

- Nu stu si nici n-am chef sa analizez. Acuma taci. Am ratat o misiune.

TJ constata incantat ca ranile i se vindecau repede. De-abia trecusera doua zile, timp in care nu prea iesise din casa. Reusise sa-si pacaleasca cunostintele ca erau rani in urma cazaturi pe bicicleta. Usa de la intrare scartai usor. Trebuia sa o unga insa mereu amana asta. Treaba e ca ii placea scartaitul usii aleia.

- Gata, facu Samantha. Am mutat-o pe amica noastra comuna in fostul nostru apartament, al meu si al lui Lucas. Uite ce chestie. Noi am cautat atuncea ceva timp sa gasim ceva bun,

iar ea a avut noroc chior cu apartamentul gol. Bani nu are. Nu are nimic. Avea la junkyardul armament de ultima generatie. I-am luat o masina, un Nissan Electra amarat si i l-am pus in garaj ca acoperire, garajul are jos un minidepozit, unde am camuflat artileria. Am pus o incuietoare electronica ce da alarma imediat. Nu e mult, cam cat avem si noi, iar provenienta este HK. Treaba este mai ciudata cu uniforma de lupta, mi-a aratat cateva facilitati ale ei. Cam ca armamentul nostru in mare. Dar stii de cine e fabricat? N-ai sa ghicesti. HK si Ebonics. E tare ciudat, nu-si aminteste nimic despre nimic, are doar amintiri scurte. Insa incepe sa-mi fie mila de ea. Si pare o fata de treaba. Tare de treaba. Iar amnezia asta a ei e pe bune, in mod sigur.

- Da. Oare ce legatura are cu Ebonics? Incep sa se lege anumite chestii.

- Ce chestii?

- De fapt nici una. Poate insa vom avea ocazia sa aflam. Peste doua zile distinsul tau tata si profesor Carrington se va gasi intr-o locatie discreta, un mic depozit de pe Harbour Lane. Se pare ca face o mica sedinta de recrutare de personal. Ceva discret dar nu nemaipomenit de secretos. Insa am putea trage si noi cu urechea, nu crezi?

- De ce nu? Cu ocazia asta imi revad si eu tatal. Nu stiu daca va fi prea placut, se intuneca ea la fata.

- Hm, nu prea avem mare vizibilitate, facu TJ. Profesorul Carrington tocmai facea onorurile. Cei doi tineri pareau croiti dupa acelasi tipic. Savantul indevenire, cu ochelari. Langa ei era un al treilea tanar, imbracat in costum, prototipul tanaruluiom de afaceri.

- E Deke Bell, facu Samantha. Niciodata nu mi-a placut gagiul, un tip arogant. De fapt o data imi placea de el destul de mult dar intotdeauna m-a tratat politicos, doar era subordonatul tatalui meu. Cred ca facusem la un moment dat o pasiune pentru el.

- Sigur grasuto? ranji TJ. Nu mai e cazul acuma.

- Ei, eu am multe pentru care iti multumesc TJ.

- Vad ca vorbesti si tu o data serios, rase el. Cam slabuta securitatea.

- Cam slabuta, avand in vedere faptul ca Bell este cam paranoic cand vine vorba de securitate.

- Poate ar fi trebuit sa ne luam mai multe precautiuni de securitate, nu crezi?

- Incep sa cred ca da... facu Samantha.

- Ar fi fost bine sa luati masuri mai buna, se auzi o voce in spatele lor, pe cladire. Nu va miscati, natarailor. Hai, usor, fata la mine si luati-va labele de pe arme.

Cei doi se intoarsera incet, fara sa miste un milimetru. In spatele lor, doua siluete camuflate metamorfic ii asteptau. Alte doua siluete erau in pozitie mai jos. TJ se injura in gand. Echipa de soc a Ebonics. Se gandi ca au cazut ca fraierii in cusca.

- Usor pe acolo, ii arata o silueta. Scarile alea.

TJ si Sam se supsera. La capatul scarii ii asteptau inc doua siluete. Coborara inca o serie de trepte si se trezira in camera luminata, alaturi de Carrington si cei trei.

- Ti-am zis profesore, facu Deke Bell. Niciodata nu strica securitatea. Voi astia patru, arata el spre doua siluete. Asigurati perimetrul sa nu vina si alti musafiri nepoftiti. Noi o sa-i interogam pe astia doi. Iar voi, arata el amenintator spre cei doi tineri ochelaristi, va puteti considera angajati, felicitari. Alta alternativa nu aveti, ranji el.

Unul din cei doi scheuna usor. Deja facusera pe ei.

TJ calcula riscurile. Armele lor zaceau pe una din mese, iar tipii in costume metamorfice erau complet echipati. Nu aveau ce sa faca.

- Hm, armele nu sint produse de noi, facu Bell. Seamana cu cele produse de Urban Warrior.

- Cred ca avem aici un model japonez. Insa nu ma dumiresc cne sint astia doi. Cea mica este o tipa, dupa cum se misca.

- Nu vreti sa va dati voi castile jos? intreba bland Deke.

TJ si Samantha ramasera tacuti. Deke facu un semn iar unul din soldati pasi spre TJ. Strabatu uniforma cu privirea si trase micul arici de pe umarul stang.

- La naiba, steagul Braziliei, facu el incredul.

- Esti nebun, nu se poate. Deke se apropie de cei doi. Facu un pas prea mult. Samantha actiona. Brusc, insa nu atat cat trebuie. Antrenamentul ei nu era desavarsit si nu apuca sa-si termine miscarea. Il apuca de gat pe Bell insa unul din proiectilele trase cu precizie o izbi in umar si trecu prin blindaj. Sam fu aruncata spre perete intr-o pirueta. TJ lovi brusc, insa cel

atacat numai era acolo. Tipii isi cunosteau meseria, gandi el cand un pat de arma il lovi direct in cap proiectandu-l langa Sam. Totusi cei doi nu primisera acordul sa omoare.

- Nu mai trageti, ordona Carrington. Trebuie sa aflam cine sint astia, facu el. Castile jos, scrisni el.

Cei doi se facura ca nu aud. Carrington facu un semn. Unul din soldati trase drept in genunchiul Samanthei, care urla de durere. TJ isi scoase casca repede.

- Arunc-o incoace, facu Carrington. TJ se executa. Scoatei si casca fetei. Daca nu urmatoarea lovitura va fi drept in cap si nu cred ca o casca rezista la o arma Heckler Koch Selena.

- Ei profesore, chiar asa te deranjeaza vizita familiei? se auzi o voce rece din celalalt capat al incaperii. Cu totii se intoarsera. Cel care trasese rafala detecta silueta de langa zid si ridica arma. Nu avu nici o sansa. Glontele il nimeri drept in cap si cazu jos. Se pare ca casca nu rezista la impactul cu un HK Selena nu profesore? Tu, arma jos, facu semn celuilalt soldat, care se uita spre Carrington. Insa nu de acolo venea aprobarea. Rafala trasa ii trecu prin ambele rotule si fu aruncat jos ca o papusa dezarticulata. Mica silueta se trase de langa peretele puternic luminat si acum putea fi vazuta bine. Se apropie cu pasi de felina de cel intins pe jos si suta arma.

- Profesore Carrington, facu Thari dupa ce il arunca si pe al doilea soldat spre perete, tocmai ai impuscat-o pe sora mea. Cred ca a fost o idee proasta sa-ti impusti fiica, zau asa, familia nu apreciaza asta, sa stii.

- Thari? se intoarse spre Samantha. De unde...

- Cred ca privesti in directia care nu trebuie dragul meu, facu rece silueta. Ai impuscat-o pe cealalta fiica, Samantha. Eu sunt Thari. Scoase casca si parul blond scurt aparu. Samantha isi dadu si ea casca jos blestemand. Incerca sa se ridice in picioare dar nu reusi. TJ o sprijini. Ceilalti trei ramasera interzisi. Bell se misca un pic.

- Deke, nu te gandi, retardat tampit. Gandeste-te ca totusi mai ai cateva minute de trait, asa ca gandeste-te la lucruri frumoase. Cei patru de afara sunt acuma dezafectati, ca sa zic asa, rase ea.

TJ clipi de cateva ori. Se uita la Samantha, apoi la Thari. Lua de jos pistolul HK care scapse unuia nintra militari. Se uita la

el, dadu din umeri, il ridica si il impusca pe Deke Bell drept in cap.

- De ce dracu ai facut asta, raze Thari.

- Pai m-am gandit sa am si eu o contributie la petrecerea asta, zise TJ dezorientat. Nu-mi place mutra astuia. Grozava familie aveti voi doua.

- Da, stiu, facu Thari. Ce pacat ca se imputineaza.

- Ce vrei sa spui? sari Samantha.

- Hei, acuma ii iei tu apararea, facu Thari. Am banuit intotdeauna ca esti sora mea, Carrington avea mereu poza ta pe desktop, tare se mandrea cu tine. Insa tinea si la mine la fel de tare. In plus semanam foarte tare, aceeasi ochi si acelasi par, rase ea scurt. Carrington se purta cu mine foarte frumos, era ca un tata. Intr-o zi m-am gandit sa fac un test de ADN. Ziua in care tu ai venit sa aranjezi interfata ZRX pentru utilitarul ala submarin. Nu te-ai prins pentru ce era programul nu? Era pentru mine. Pentru TCU, Tactical Combat Unit. Eu am fost primul TCU, asa cum am fost primul echipat metamorfic. Ei, ghici ce a iesit la rezultat? Haios nu? Din pacate s-a dovedit ca Carrington, ca un tata bun, urma sa ma integreze in TCU mai mult decat voiam eu. Sa faci din propriul copil jumatate robot, asta da experienta tata-fiica. Asa ca fiica s-a gandit sa o stearga si s-a trezit cu intreaga haita pe cap. Din pacate ceilalti luptatori invizibili erau de-abia la inceput cu antrenamentul, in timp ce eu eram prima si singura cu el terminat, exceptand poate "colegii" politisti Urban Warrior. Nu a fost o lupta prea lunga, numai ca s-a distrus sau avariat echipament foarte scump. Insa profesorul avea anumite secrete negre, cum ar fi faptul ca transformarea mea in TCU era o chestiune personala. Ebonics AG avea deja doua TCU, rezultatul profesorului Osmond, care e un batranel simpatic. Cei doi piloti ai TCU fiind fratii Hammer, Jerry si Jeff, luptatori antrenati si in particular tipi foarte de treaba, mai ales Jeff. Se pare ca taticul nostru cel distins voia sa aiba ceva merit personal cu un TCU pilotat de mine, insa mie nu-mi suradea ideea unei lobotomii. Insa nu a ezitat sa ceara ajutorul TCU atunci cand eu paraseam depozitul, iar intalnirea a fost una deastul de fructuoasa pentru ambele partii. Eu am aflat ca echipamentul meu este excelent si ca am un antrenament grozav. TCU a aflat ca e operational complet in lupta si ca lucreaza grozav in tandem. Eu am aflat ca nu e deloc de gluma

cu TCU si ca eram pe cale sa dau ortu'. Am reusit sa scap insa ati vazut cum. Parca as fi fost calcata de un malaxor. Imi amintesc ca am reusit sa ma tarasc la un adapost si am ajuns la junkyardul ala. Stiu insa ca si Ebonics a avut de reparat la cele doua TCU, nu gluma. Oricum ma lipseam de distractia asta. Tot ce doream era sa-mi gasesc ceva de lucru in alta parte, eventual undeva pe plaja la un hotel, ceva. Dar nu se poate, nu parasesti Ebonics asa cu una cu doua. E mai rau ca la serviciile secrete. A trebuit tot balamucul. La Ebonics esti angajat pe viata. Binenteles ca e valabil si in cazul profesorului.

- Nu voi spune nimic nimanui, sari Carrington. Fetele mele sint in viata, facu el. Cred ca glumesti Thari. In sfarsit sintem impreuna, facu el. Noi trei vom face tare multe. Asta conteaza, ca suntem impreuna.

- Hei, o secunda, ridica o mana TJ ca la scoala. Domnule profesor, viitorul dumneavoastra ginere, ranji el, are ceva un pic impotriva asta. Chiar daca distinsa viitoare cumnata va fi impresionata de viitoru' tata socru, eu, se arata cu degetul, am ceva impotriva si propun impuscarea. Parerea mea este sa te consolezi cu statutul de viitorul fost socru, se gandi el bine. Aaaa, am nimerit-o?

- Pai nu prea, isi dadu cu parerea Thari, ca nu apuca sa fie socrul tau. Sam, tu ce zici?

- Mda, voi astia doi aveti dreptate, nu am ce spune. Stiam ca s-a folosit de mine, insa pentru ce ti-a facut tie Thari merita sa termine cu respiratul. Nu te vazusem niciodata insa tata vorbea asa frumos despre tine... Micuta Thari care era linia intai a luptei... De mult eram curioasa sa te intalnesc si cred ca urma o intalnire intre noi in curand.

- Ei, acuma ca va vazut pe amandoua ar fi cazul sa-l impuscati, sau ma ofer eu voluntar. Trebuie sa ne grabim si noi un timp.

- Nu se poate, fetele mele? Samantha, nu cred ca vorbesti serios. Doamne, ce frumoasa te-ai facut...

- Nu datorita tie, ricana ea. Thari?

- Ar trebui sa mergem.

- OK, facu TJ. Ridica arma si trase. Carrington sa prabusi lat. Si voi doi, imi pare rau baieti, facu el cu regret. Mai apasa de cateva ori pe tragaci si cei doi tineri cazura jos. Asta e. Alea jacta est.

- Ce inseamna asta? facu Sam.

- Habar n-am. Insa trebuie sa arat un oarecare grad de cultura, nu pot impusca asa oricum oamenii. Hai sa mergem.

- Oare ce vor zice cei de la Ebonics cand vor gasi cadavrele?

- O sa gandeasca ca va dura mult timp pana le vor pune la loc, ranji TJ. Scoase o grenada incendiara. Ia uite cadou pentru cei dinauntru, pacat ca nu mai sint vii sa-l aprecieze. Arunca grenada. Avem 2 minute. Thari, esti cu masina? Vii dupa noi? Esti invitata noastra.

- Multumesc, voi da curs invitatiei, zambi ea. Am multe de recuperat cu sora mea, zambi ea. Sam si Thari se imbratisara spontan.

- Cum stai cu piciorul Sam? zambi TJ.

- Acum nu ma doare dupa morfina. Insa maine va fi mult mai rau. O saptamana cred ca voi merge cam greu.

- O sa am grija eu de tine, o lua el dupa umeri.

- Hei, mare noroc ai avut dolofano, zambi Thari. Ti-ai gasit un tip grozav.

- Multumesc, ranji TJ cu gura pana la urechi. Si eu am o prietena grozava si sora-sa e ok, chiar daca era sa o impusc.

- Sansele tale erau cam de 20%, rase si Thari. Dar oricum lovesti bine cand te infurii, mai ales pentru un pensionar...

Luminile oraşului XXXI

TJ iesi din apa mugind ca o foca. Privi spre mal, la fetele care se bronzau la soare.

Ajutorul de serif Tony Brett inota elegant langa el. Amandoi se grabira spre barca lui Chris Brett, locotenent si sef al Coast Guard in Bay City.

- Tony tu nu ar trebui sa te intorci sa patrulezi prin oras? rase Chris.

- Pai asta fac acuma, rase Tony. Cum a mers azi?

- Rau, facu enervat Chris. Am cules probe de langa geamandura 14, acolo in larg, spre Ladda Bay. Metale grele. De saptamana trecuta a crescut procentul de cobalt si cel de argon. Claire mai avea un pic si plangea. Toata saptamana s-a chinuit sa repopuleze locul. Claire sotia a lui Chris si conducea laboratorul dintre Bay City si Ladda Bay, cele doua orasele vecine. Amandoi aveau o fetita de 6 ani, Annie, grozav de isteata. Claire conducea repoularea cu diverse vietuitoare a litoralului. Poluarea dusese la depopularea zonei, iar statul California alocase ceva fonduri pentru curatarea zonei. Ladda Bay si Bay City traiau din turism, mai ales Ladda Bay, care arata

feeric noaptea. Bay City ramasese mai traditional, oraselul era mai conservator.

- De tot rahatul, ofta si TJ... el stia cate ceva despre biologia marina, studiase la UCLA doi ani aproape. Si vine cu curentul tocmai dinspre Frisco, eram sigur de asta, de la uzinele de prelucrare a deseurilor atomice.

- Da, asa e, marai sictirit Chris. Nu poti trai cum vrei tu din cauza altora.

- Plasele alea au vreun efect?

- Au, dar nu cat trebuie, bineinteles. Plus ca din doua in doua saptamani cate un trauler le agata. Si nu sint nici pescari de ai nostri, si nici din Ladda Bay nativi. Sint barcile de la Fishy Nose care aprovizioneaza hotelurile din Ladda Bay. Plus ca acum doua nopti ne-am trezit cu contrabandistii de tigari. I-am alergat cu Isis de le-a sarit capacele, se lumina el la fata. Isis era nava de interventie rapida pe care se gaseau acuma, primita ca donatie in cadrul aceluiasi program. Colaborarea intre Marine Rescue Centre si Coast Guard era deplina avand in vedere gradul de rudenie intre cei doi sefi, exact asa cum se gandise si tanarul din Ministerul Mediului cand aranjase lucrurile astfel pentru a face zona mai curata. Tanarul era originar din Ladda Bay. Se parea ca erau cateva initiative pentru a face zona mai curata si a opri industria turistica in a ruina locul. Localnicii nu erau prea primitori cu strainii. Isis era o barca rapida, cu motor Twin Blackhawk Warrior S, ce dezvolta o putere enorma. Mai erau doar cateva nave din clasa ei, era o nava stabila, o platforma de tir excelenta, posedand doua mitraliere de calibrul 18 la pupa si la prova, cu o cadenta incredibila, montate pe mici turele si comandate din interiorul blindat al cabinei de la un siplu calculator personal. Isis era o arma mica si formidabila. Echipa dispunea si de un hovercraft si un elicopter teleghidat de cercetare, plus doua masini de teren. In rest, Comandamentul veghea in larg cu clipperele sale rapide. Chris povesti incantat cum interceptasera o nava de viteza care reusisa sa pacaleasca paza dirijabilelor si a navelor si se luase dupa ea.

- A fost de tot rasul, ranji el cu gura pana la urechi. Aveau doua motoare Mercury Spider destul de silentioase, iar modelul era un fastboat tip ERS, il stiti, ala cu cockpitul acoperit complet. Cand ne-am luat cu Isis dupa ei baietii au facut intoarcere spre Cape Henry cu hula in spate si au luat-o la goana ca dracii. Am

mers un pic in spate, sa vedem ce pot baietii, alerga nu gluma, cred ca aveau o mutra tare haioasa vazand ca ne tinem dupa ei. Apoi se ingrosa gluma, ca ne apropiam de mlastini si ei pe canale voiau sa intre, si nu am vrut sa riscam. Chiar daca aveam putere mai mare si eram mai manevrabili, ei aveau pescajul de 4 ori mai mic, cu fundul ala plat, si chiar daca Isis e facuta sa opereze si in mlastini cu motoarele sale, trebuia sa folosim reductoiarele si nu-i mai prindeam. Asa ca ne-am dus peste ei, inflori un zambet pe toata fata lui, si la 2 mile am inceput sa-i tocam cu mitralierele. Fraierii au ripostat cu un aruncator portabil, insa noi avem aici mijloace de deflectie cat pentru un razboi intreg cu Cuba, ranji el. Cand i-am abordat pupa lor arata ca o strecuratoare, motoarele nu mai mergeau, scotea fum de ulei peste tot. Erau patru in barca, insa doi dintre ei pe componente. Ceilalti doi au scos niste amarate de M16 si au incercat sa ne dea un pic de lucru, insa au avut o idee proasta. Au ajuns hrana de pesti.

TJ dadu din cap aproband. Era sigur ca baietuii de la Coast Guard pur si simplu ii impuscasera pe contrabandisti, nu nutreau sentimente deosebite pentru acestia. Locuitorii din Bay City erau extrem de rai cu strainii, mai ales cu cei rau-voitori. TJ aflase si el cu ceva timp in urma pe pielea lui.

- Hei, eu ma intorc la masina, facu Tony.

- OK, pa baieti. Hei, nu treceti voi diseara intr-o vizita? Bem o bere, mancam ceva. Claire va asteapta iar Annie il asteapta pe TJ sa-i insire povesti cu detectivi.

- Da, de ce nu, cu placere, facu TJ. Multumesc de invitatie.

- OK, pa baieti.

TJ si Tony pornira agale un sfert de mila spre tarm.

- Mergem la o bere la Chrs diseara?

- Se intelege, facu TJ. De fapt ca 2-3 zile se intalneau la o bere pe la unul din ei, in functie de cum aveau sau nu treaba, daca erau in tura sau altceva. Uneori se duceau la debarcaderul Coast Guard si stateau acolo la o bere.

- Invitatia e valabila si pentru Thari, sa stii. Mi-ar face mare placere sa vina. Intelegi tu.

- Aaaaa, pai ia stai. Tu si Betty.

- Ei eu si Betty. Nu mai sintem impreuna de cateva zile. Tony zambi vag. El avea vreo cateva tipe care tot ii dadeau tarcoale mereu.

- Aha. Deci iti cam place acuma de Thari.

- Ei, taci si tu. Stii bine cum e Betty.

- Si cum sint celelalte stiu. Hei, gata, ridica el o mana. Sint de partea ta. Banuiesc ca tu si Thari va veti potrivi.

- Crezi ca ma va place?

- Glumesti? rase TJ. Cine nu te place pe tine? ranji el.

* * *

- Nenorocitii, facu Samantha indignata. Pariem pe tot ce vreti voi ca il vor gasi nevinovat pe Kossovic.

- Oricum o sa se lase cu scantei, facu Chris. Claire, scoti tu te rog berea? Probabil ca s-a racit cum trebuie pana acuma. Nu vad ce aveti cu omul, rase el.

- Aha, ti-ar place sa-l ai musafir in Bay City, se infurie un pic Tony. Nenorocitul asta de criminal de razboi a crezut ca poate face orice, oriunde. Numai in California i s-a infundat, facu el oarecum mandru.

- Mama lor de nenorociti, facu TJ. Am vazut peste tot cate a facut, insa cred ca realitatea depaseste orice.

- Da, un erou care a torturas, violat, ucis, facu incet si Thari. TJ si Tony o privira. TJ recunoscu in nepasarea ei aparenta ceva taios si definitiv.

- Cred ca o sa iasa cu scantei, ranji TJ. White America are destui adepti si in California.

- Tu chiar esti de partea lor? intreba Chris.

- Nu. Insa uneori nu-ti vine sa-ti iei lumea in cap cand vezi cati straini vin in tara si fac ceea ce fac?

- Da, dar nu numai ei. Nu poti pune totul inseama lor.

- E adevarat, fu de acord TJ. Chris, contrabandistii aia in care ati deschis focul, ce natie erau?

- Erau columbieni.

- Serios? da ati tras ceva in ei daca nava a fost ciur. Armele de pe Isis au precizie nu gluma, si totusi barca lor arata ca o strecuratoare. Iar aia doi ramasi au incercat sa riposteze. Si au fost impuscati cu arma de pe Isis, calibrul 18. Ma intreb la ce s-au gandit cand au opus rezistenta... facu TJ ganditor.

- Sugerezi ca i-am aruncat peste bord? se apleca Chris in fata.

- Sugerez ca ai facut ceea ce trebuia, facu TJ.

- Si eu sint de partea lui TJ, facu Tony. Daca ne-am trezi cu o fabrica de droguri sintetice in Bay City? Chiar sint de parere ca strainii sint cei mai rai si rusii ii intrec pe toti.

- Hei, e timpul sa plecam si noi. Chris intra in tura de dimineata iar Thari trebuie sa vada de magazin.

- OK, Thari, ramai la mine peste noapte? intreba Tony. Maine sint in tura dupa amiaza.

- Tu esti mereu in tura, rase ea. E 2 noaptea deja, se uita ea la ceas. Nu pot. Vreau sa ma odihnesc ca lumea in caca mea cea noua si sa mai asez lucrurile prin magazin.

- Pai nu ne-am spetit cu totii azi? intreba TJ. ce mai ai de facut?

- Ei, vreu sa asez marfa in magazin. Thari era fericita. Evident ca banii de magazin erau de la Samantha si TJ, care considerasera un imprumut nerambursabil, avand in vedere sursa banilor. In schimb isi puteau alege orice din magazin. Thari isi cumparase la 2 mile de casa lor o mica casuta pe plaja, in Ladda Bay. Acolo avea casa la etaj, iar la parter era magazinul in care gaseai articole pentru sporturi acvatice si in plus cateva biciclete, inline-uri si si skateboarduri, dar cel mai mult avea placi de surf, de bodyboarding si echipament de scufundari pentru amatori. Deschisese de 4 zile afacerea si constatase ca se poate trai din asa ceva, avea ceva succes, iar clientii erau incantati de patroana blonda pe care o puteau gasi pe plaja oricand si puteau apela la ea la orice ora sunand la soneria magazinului. Cateva zeci de metri mai incolo de curtea ei mica si nisipoasa era turnul salvamarului. TJ si Samantha petreceau multe seri si in curtea aceea. In aceasi saptamana picase o pleasca grozava. Sotii Norris, doi batranei teribil de simpatici, renuntasera la "lantul" format din doua case cu etaj amenajate cu un magazin mic jos, in care vindeau astfel de articole de plaja. Sotii Norris fusesera cu 25 de ani in urma doi surferi celebrii in California. Renuntasera la cele doua magazine si isi cumparasera un loc ceva mai mare in Ladda Bay unde deschisesera pe plaja o terasa cocheta, de unde se puteau inchiria si scutere acvatice. Thari luase in primire casuta din Ladda Bay, mai micuta, cu o bucatarioara mica jos, iar TJ si Sam cumparasera casa aproape identica, cu doar putin mai mare, in Bay City. In partea lor de plaja erau singurii cu astfel de articole pentru turistii cazati la vilutele din apropiere. Bay City avea doar

cateva hoteluri mai mici. Ladda Bay era un pic mai bine dezvoltata turistic, avea cateva complexe hoteliere mai mari, era asezata intrun golf mai mare, era si ceva mai aglomerata. TJ si Samantha isi deschisesera si ei de doua zile un astfel de magazin, completat si de un barulet mic cu cateva masute si scaune impletite pentru turistii veniti sa caute linistea si pacea. Thari avea angajat un fost surfer coleg de generatie cu Norris, de fapt acesta fusese angajatul lui Norris inainte si ea il pastrase. In ciuda faptului ca Nick Orr era trecut de 50 de ani, avea numai respect pentru noua patroana de jumatatea varstei lui. Orr avea si el o fata de varsta lui Thari, medic la Marine Rescue Center. TJ si Samantha aveau o afacere serioasa, dupa cum glumeau ei, patru angajati care lucrau cu ei, din care doi erau pusti din localitate, un baiat si o fata, care aveau doar 16-17 ani, care lucrau dupa cursuri, dupa amiaza, la barul lor. Ceilalti doi erau tot fostii angajati ai lui Norris, un tip si o tipa cam la 40 de ani, care lucrau la barul acesta de vreo 10 ani. TJ si Sam considerasera de cuvinta ca nu au de ce sa schimbe ceva la un lucru care mergea bine. Jim Clark si Betty Haviland erau acolo de cand era si barul. Cand afluenta de sezon era mare, sotii Norris angajau si cativa pusti care erau in vacanta si care erau bucurosi ca pot face un ban de buzunar fara sa munceasca prea mult. TJ vanduse casuta din celalalt capat al Bay City unor pensionari din LA, doi fosti profesori de liceu, care stransesera 30 de ani bani pentru casuta visata pe malul marii. TJ avusese grija sa nu-i jupoaie, primise si alte oferte mai bune, insa ii simpatizase de la bun inceput pe batraneii care isi vandusera minivanul lor, apartamentul din south LA si facusera si un mic credit la banca pentru casa. Oricum TJ trebuia sa dea casa la pretul pietei, si o facuse fara sa aiba nici un castig de cand o cumparase, dar oricum putin ii pasa. "Lantul" de magazine Norris functiona iarasi cu cele doua magazune. Batranului Norris i se umezisera ochii afland ca vor pastra numele si angajatii celor doua magazine si cafenelei.

- Da, si noi trebuie sa ne trezim dimineata, casca TJ. Aprovizionarea cu sucuri, zambi el. Thari, ne lasi tu in drum? intreba el.

- Sigur ca da. Ne vedem maine Tony, zambi ea. Se suira in micul VW Golf Rabbit decapotabil galben al lui Thari. TJ se catara pe bancheta din spate. Era o masina simpatica, nu se mai

produceau de vreo cinci ani, insa avea personalitate si era destul de vioaie. Si TJ renuntase la Chargerul sau, ramanand doar cu micul Vitara 4x4 vopsit albastru cu portocaliu. Ajunsera acasa in cateva minute. Se dadura jos, Thari demara, iar farurile micii masini se pierdura in intuneric. Aparura dupa curba si se departara. La cativa kilometri se ghiceau luminile din Ladda Bay.

* * *

Instalasera senzori pe tot traseul. Samantha receptiona imaginea lor prin satelit. Erau de un model ieftin, necostisitor, care transmiteau via Intersat si aveau avantajul ca in caul in care erau detectati cu orice fel de aparat se autodistrugeau. erau vreo 20 de senzori cu scanare automata, pe traseul cel mai probabil spre Curtea de Justitie din LA. Kossovic urma sa fie adus noaptea, insa normal ca demonstrantii cunosteau oricum traseul cu ceva timp inainte. Se luasera masuri speciale de paza, cu totul deosebite. Kossovic era transportat intr-o masina blindata escortata de alte doua TAB-uri blindate si 4 masini de teren Humwee dotate cu mitraliere grele. Armata se ocupase de escorta. Statul California fusese singurul care actionase in vederea judecarii lui, insa un Lobby puternic din partea Curtii Federale cerea sa fie judecat la New York. Kossovic insa ucisese cu singe recesi doi politisti din LA, iar presiunea opiniei publice castigase. Insa multa lume era foarte nemultumita impotriva unui verdict ce li se parea unora prea la vedere. Procurorii erau insa porniti si dorau sa-l intemniteze pe viata. Demonstrantii cereau pedeapsa capitala pentru cazuri exceptionale. Se banuia ca mafia rusa declansase o vasta operstiune de salvare. Kossovic era asa de puternic insa crease si o adevarata legenda in jurul lui. Era printre putinii criminali cu subordonati fanatici. Pe urmele acestui transport erau ina radicalii musulmani, impotriva carora Kossovic comisese cele mai multe crime. White America, o organizatie de extrema dreapta, era si ea cu ochii pe el. White America era impotriva a orice era neamerican.

Instalati ca la cinema, cei trei urmareau convoiul care se deplasa pe ruta asteptat. doua Humveeuri conduceau formatiunea, insa televiziunile de mult erau pe traseu. Un elicopter de politie patrula insa doar ruga frumos elicopterele presei sa ridice plafonul de zbor. Puteau urmari la televizor la fel de bine ca prin scannere.

Locotenentul Delaney conducea convoiul. Din cel de-al doilea Humwee supraveghea strazile ascultand rapoartele elicopterului.

- Port Harbour, ofta el. Mai avem cateva mile. Daca astia ne-ar da pace, marai spre demonstranti.

- Lasa Dan, ca se termina repede totul, se auzi vocea lui Kim Taylor. Fata era sergentul secund al companiei motorizate a lui Delaney. Din al treilea camion sergentul DeKay rase.

- Cineva trebuie sa o faca si pe asta nu?

- Sand Worm, faceti dreapta, carai vocea din elicopterul LAPD. In fata nu puteti trece decat peste demonstratii aia idioti.

- Trec peste ei, marai Delaney. Pe unde mama dracului sa o iau? Daca continui pe Port Harbour o iau exact prin cel mai bun loc pentru o ambuscada.

- Visezi prea multe ambuscade prietene, se auzi vocea din elicopter. Locotenente, ia-o la dreapta, fii amabil.

- Bine, facu morocanos Delaney. Nu se astepta la vreun atac insa nu strica sa fii prevazator.

- Ce dracu tampitilor? urla el enervat. Cretinilor, ce fac aia de acolo? latra el spre echipajul elicopterului. O cisterna plina cu combustibil oprise usor in mijlocul drumului. La dracu!

- Ne blocheaza si in spate, se auzi glasul surexcitat al lui DeKay din transportorul blindat din spate. Arunca o privire in fata. Blindatul care il transporta pe Kossovic era in regula. Era un model mai mic, cu 4 roti motrice, in care se afla soferul, un tragator si doi militari inarmati care pazeau detinutul in lanturi si inchis in mica cusca de metal.

De pe strazile laterale se ivira cateva masini tot teren negre si mari. Asupra Humweeurilor ploua cuproiectile reactive.

- Hei, raportati, urla Delaney. Aproape ca planse de fericire cand i se arporta ca totul e ok. Blindajul Humweeurilor se dovedi pe masura. Doar cativa raniti.

- Adunarea in transportoare, urla el.

- Acoperim, se auzi glasul lui DeKay. Blindatele intrara simultan in functiune. Atacatorii neglijasera grav capacitatile de lupta. Armele de calibrul 24 din turele incepura sa toace. Una din masinile de teren incerca sa se strecoare pe straduta laterala vecina in viteza. Din blindatul sergentului Taylor rafala pleca cu o precizie diabolica si masina se preschimba intr-o sita

imediat. Blindatele dadura foc de acoperire iar soldatii din Humweeuri se repliara langa ele, nu aveau loc inauntru.

- Ce dracu face ala? urla Kim Taylor. Elicopterul LAPD tocmai trasese cateva grenade flash in mijlocul formatiunii. Am ramas fara controlul armamentului, urla ea. Ce naiba...? zbiera ea.

Usa unuia dintre depozite se narui si aparu un tanc Abrams MK8 cu un tun de 105 cu tragere rapida. Atinti turela spre blindatul din spate si trase.

Nu exista sofer mai bun decat cel de la blindate. Soferul lui DeKay nu facea exceptie. Insa in spatele blindatului sau se gaseau alti 8-9 colegi, asa ca nu fugi. Apuca insa sa intoarca brusc vehicolul si porni spre tanc. Proiectilul il lovi tangential si ricosa. Explozia ii nauci pe toti dar atata. Echipament antitanc nu aveau decat in doua Humwee, insa acestea erau distruse. Delaney lua hotararea pe loc.

- Replierea. O stergem de aicea. Nu avem ce face, urla el. DeKay, nu intra in lupta, urla el.

DeKay era un sergent tanar, curajos, insa nu si idiot. Blindatul cu 8 roti motrice o sterse din bataia tunului cu viteza maxima. Insa tancul nu il viza pe el. Ceilalti o stersera rapid in partea cealalta. Blindatul lui Taylor o lua cu viteza vaxima inainte, cu soldatii din Humwee agatati pe unde puteau. Printre ei si locotenentul Delaney furios. Micul blindat cu prizonierul il urma rapid. Elicopterul trase direct asupra lui o genada flash. Motorul icni si blindatul se opri. Tancheta mare frana. Militarii mai apucara sa vada un trailer imens care se interpuse intre ei. Militarii care ocupasera Humweeul se repezira la atacul trailerului si deblocarea drumului, cand se auzi o noua bubuitura. Blindatul fu lovt de un proiectil de tun. Curios, nu patrunse in blindaj, insa azvarli tancheta ca pe un pesmet zece metri mai incolo. Kim Taylor isi scoase casca si isi pipai bratele si picioarele. Mirosea a combustibil, asa ca urla ordinul de evacuare in interfon. Il apuca de brate pe tragatorul care parea lesinat si se grabira spre adapostul cel mai apropiat. totul era plin de fum, vizoarele speciale nu prea mai erau utile, asa ca tot ce ii ramasese lui Kim de facut era sa isi numere bratele si picioarele. Iesira cate doua din fiecare iar capul era la locul sau. Isi prinse parul saten drept in coada si se lasa jos. Ocupantii masinii pareau doar socati, fara rani grave.

Cilalti militari ramasera la pamant nauciti de explozie. Ca prin ceata, Delaney vazu doi oameni coborand pe franghie din elicopter. Aruncara prin trapele de tragere mici grenade flash, apoi adusera un generator de putere de pe trailer. Se repezira la turela mitralierei usoare montate si taiara partea de jos, partea cea mai slaba a blindajului, unde riscurile de a lovi un proiectil erau cele mai mici. Un om patrunse inauntru. Cei doi militari de paza zaceau inconstienti. Pentru orice eventualitate trase o rafala in ei. Apoi ii azvarli afara din blindat, patrunse in compartimentul soferului si il arunca afara. Tancheta fu remorcata pe trailer. Tancul isi facu loc printre cladiri, iar trailerul demara. Elicopterul se porni sa traga in soldatii care se tarau din calea trailerului. La cateva zeci de metri, iesit din bataia tancului, blindatul lui DeKay isi roti turela. Arma de 24 pori sa rontaie vesel. Elicopterul cazu la pamant la fel ca o carpa murdara aruncata de un mecanic auto bisexual si mustacios. Cazu in fata trailerului care de-abia apuca sa se fereasca. Trailerul porni cu tancul Abrams dupa el. Tancul opri mai incolo sa asigure retragerea. Era o tinta usor de lovit cu armament adecvat, ocupantii ar fi trebuit sa o stearga de mult, insa mai mult ca sigur DeKay s-ar fi luat cu blindatul dupa el.

DeKay isi manevrainapoi in mica piata tancheta care tragea incontinuu in tanc in partile vulnerabile expuse. Desi arma de 24 era puternica, asupra tancului avea acelasi efect ca si cum ar fi aruncat cu oua stricate. doua proiectile explodara langa el, primejdios de aproape. Unul din soldati sari afara printr-o trapa laterala. Al treilea proiectil lovi blindatul in rotile din spate. Tancheta sa rasturna de vreo doua ori. Soldatul care fugise sari intr-un Humwee avariat serios, unul din cele doua dotate cu aruncator reactiv. Asta cum statea ca o closca in cuibar Abramsul fu o tinta usoara, iar omul era un grenadier antrenat. Racheta lovi chiar sub turela care se desprinse si cazi dezolata intr-o parte, ca o jumatate de mar stricat. Doi ocupanti sarira afara, insa printre militarii cazuti la pamant erau unii valizi. Asupra lor trasera vreo 6-7 mitraliere.

Ocupantii tanchetei iesira afara. Sergentul DeKay avea bratul stang fracturat si injura de mama focului.

Asezat pe bordura troturului locotenentul Delaney plangea de ciuda dar si de bucurie. In ciuda faptului ca avea trei sferturi din efectiv raniti din care cativa foarte grav, nici unul nu era

instare critica. Cei doi care pazisera detinutul fusesera impuscati cu sange rece insa la repezeala, iar costumele antiglont ii protejasera bine. Soferul avea o rana mai grava la cap si o comotie cerebrala, insa nu mai mult. Privi la DeKay, cu bratul bandajat si atele. Injura si racnea, iar privelistea il facu sa zambeasca. DeKay era un sergent in varsta de 24 de ani de statura potrivita, cu parul tuns scurt periuta si un nas carn, impulsiv, gata sa injure sau sa spuna un banc mereu, mereu furios, mereu razand. Oamenii din subordine il urmau pretutindeni, il simpatizau mult mai mult decat pe locotenentul un pic mai retras. Delaney nu avea nimic impotriva, respectul sergentului pentru el era complet. Ceea ce lipsea sergentului prin pregatire era compensat de locotenent, iar DeKay transmitea in stilul lui propriu ordinele mai departe zbierand. Sergentul Kim Taylor era o tanara mai mare cu vreo doi ani decat DeKay, calma, taioasa, mai distanta, cu o figura comuna dar draguta, pregatita exemplar, care compensa furiile lui DeKay. Delaney izbucni de-a dreptul in ras. DeKay il impinse furios pe medicul civil, urland sa fie lasat in pace. Bratul ii fusese imobilizat sumar cu atele si un bandaj de catre Kim. Delaney dadu din cap. DeKay nu scosese nici un piuit. Probabil ca ar fi stat cuminte si daca Kim i-ar fi taiat bratul. teoretic in comanda venea a doua dupa Delaney in virtutea vechimii. Delaney vazu Humweeul comandantului unitatii lor oprind intr-u nor de praf si cioburi si se repezi sa dea raportul inainte ca DeKay sa-si spuna parerea proprie despre guvern, oficialitatile statului California, cacaciosii din LAPD, sau mai rau, sa-i ia vehicolul si sa dea singur o raita dupa rapitori.

- Cacatului ala ii sucesc gatul cu mana mea, urla el cu gandul la Kossovic. Ma doare undeva ca trebuie judecat si condamnat!!! urla el dand din maini. Kim il linisti s ii dadu un pumn amical in bratul sanatos, facandu-i cu ochiul.

- Vrea careva sa punem un pariu unde s-au dus? intreba Thari cu ochii intredeschisi.

- Unde s-au dus? se trezi TJ vorbind.

- La fosta mea locuinta. De o bucata de vreme era ceva populatie la partea dinspre vest. Acolo e o macara veche si un depozit subteran. Stiu locul ala ca in palma.

- Mergem cat mai repede nu? intreba TJ.

- Da. Samantha, stiu ca lupti grozav, insa n-ai vrea sa faci ce faci tu mai bine?

- Sa fac ce? intreba ea.

- Sa ne asiguri spatele. Junkyardul este inpanzit de senzori. Plin ochi. Si am gasit de cuvinta sa las totul acolo in cazul in care vom avea nevoie de un adapost. Daca vrei insa poti merge tu si TJ sa ramana aici. Eu nu renunt, ranji ea. E ideea mea si ma duc chiar daca nu vreti sa mergeti si voi.

- OK, zambi Sam dupa ce shimba un zambet cu TJ. Voi doi sinteti mai facuti pentru treaba asta, si cred ca nu v-ar strica un ajutor adecvat.

- TJ, mergi?

- Merg. Chiar am chef de ceva miscare, si cred ca sint cam sedentar si imi lipseste antrenamentul. Ultima oara cand m-am antrenat cu Samantha, mi-a tras un picior in gat de am vazut negru cateva minute. Altadata vedeam doar stele verzi. De fapt nu erau deloc verzi, erau argintii.

- Duceti-va odata, rase Sam. Stau eu aici. Thari, ai echipament si pentru TJ?

- Mai intrebi? zambi ea. Am combinezonul de rezerva.

- Da, si sigur se va potrivi de minune facu TJ. Exclus. Mergem la mine si imi iau si armele Maki, nu pot folosi echipamentul tau de doi bani facut de Ebonics, ranji el.

- OK, facu Thari. Era cu rucsacul deja in mana.

- Super. Si eu am mereu pregatite astea. Unde ne echipam?

- Linga junkyard, facu ea. Lasam Rabbitul la intrare in LA, stiu eu unde, apoi facem cativa pasi si ciordim doua motociclete, facu ea cu ochiul.

- Bun. Atunci ii dam drumul. Ah, inca ceva. Privi in ochii ei. Sper ca nu ai prin capul tau ala mic ceva de genul ca eu voi fi tracker.

- Aha, atunci ce crezi ca eu voi fi tracker, pufni ea in ras.

- Va pot ghida foarte bine pe amandoi de aici nasparliilor, facu Samantha punandu-si mainile in cap. Oricum la cate stiti voi despre microelectronica probabil ca nu sinteti in stare sa deosebiti un ferbator de supa auto de un detector Hyper Low Frequency.

- Pai atunci ne caram, facu TJ. dar daca sint in dificultate iti vei lua totusi rol temporar de tracker si ma scoti din belea sper nu, o intreba el pe Thari.

- Pai se intelege ca da. Ce credeai, ca o sa o iau la fuga tragand in aer?

Ranjind sub casca, Thari se pozitiona pe mormanul de masini, se cocota drept pe un Chevy. TJ recunoscu un Charger grozav. Se simtea bine ca tragea nintr-o astfel de masina. Paznicii erau dispusi discret, aproape nu se vedeau. Tintele lor erau insa marcate de Samantha pe ecran. Incepu o intrecere, care loveste drept intre ochi tinta.

Thari castiga cu 3 la 2, insa TJ contesta rezultatul. Din pacate numai era decat un singur gardian vizibil, asa ca hotarara sa traga simultan. Ca o mica schimbare hotarara sa traga in cate un ochi. Samantha auzi conversatia si ii facu tampiti pe amandoi. Evident insa ca nu le putu schimba ideea.

TJ si Thari trasera simultan. Tinta cazu.

- Trebuie neaparat sa trecem pe la ala sa vedem ce a iesit, facu TJ.

- Mergem. Cred ca diotii astia s-au prins ca ceva nu ein regula.

Inaintara spre usa metalica. Prin trapele de aerisire iesira deodata cativa insi inarmati, cu intentia de a-i surprinde pe cei doi.

- Mama ce idioti, jubila Thari. Rafalele lor silentioase pornira la intrecere de vanatoare.

- Asta a fost tot? intreba TJ cu regret.

- Mai au, uite, ranji in casca Thari. Usa se deschise si spre iesire inaintara doua blindate militare cu arme de calibrul 24. Intocmai ca blindatele de escorta ale militarilor.

- Astia sint idioti, continua ea. Ai cu ce sa termini cu astia printre armele tale?

- Nu am, ranji el scurt. Comanda incarcarea armei Maki la aruncatorul mic de sub teava armei cu un percutant cu efect termic intarziat. Trase asupra prumului blindat. Reincarca imediat si repeta operationea si asupra celui de-al doilea vehicol. Chiar cand il atinse pe cel de-al doilea, primul se umfla parca, luminandu-se pe dinauntru si bufnira din interior flacari si fum. Al doilea blindat pati acelasi lucru.

- La naiba, facu Thari cu aruncatorul inutil in mana. Cu ce dracu ai tras? E grozav.

- Multumesc, facu el cu modestie. E o muntie mai speciala. Japonezii asita stiu ce fac.

- Aha. Uite ca clientii nostrii se predau, facu ea razand.

- Sint cu totii?

- Da, ziise ea dupa un moment.

- Ala mare e Borov, ajutorul luii Kossovic. Kossovic e jumate sarb. Borov a fost plutonier in campania baltica. Ia uite ce mutre au acuma.

Cei doi se apropiara de grupul rusilor.Facura un semn cu arma. Rusii se pusera ascultator in genunchi cu armele jos si bratele ridicate.

- Armata Californiei? mormai Borov. Urban Warrior? facu el cu glas furios.

- Nu, ati gresit adresa, facu TJ. Ghinionul vostru. Fiti draguti si intorceti-va cu spatele. Trebuie sa para o executie, se scuza el zambind in fata lui Kossovic.

Doi rusi imensi dadura sa se ridice insa Thari ii impusca rapid in piept. Se departa un pic si isi pregati iar arma.

- Stai, facu TJ. Ochii ii cazura pe imensul rezervor de motorina. Deschise gura de umplere. Erau vreo zece centimetri in jos. Era de fapt un rezervor tip cisterna. Ranji.

- Ia veniti voi aici, le facu el prietenos.

- Doar nu crezi ca vom intra acolo? intreba scrasnind Borov.

TJ se intuneca la fata. Brusc incepu sa-l loveasca cu violenta pe gigantul de doi metri si 130 de kilograme de muschi. Lovi meticulos, cu piciorul, asa cum era culcat Borov. Lovi la fata, la gat, apoi isi schimba directia si lovi intre picioare cu putere. Termina cu cateva lovituri scurte la membrele care troznira. Nu a durat mai mult de un minut, iar cand TJ se retrase, figura gorilei arata ca si cum i-ar fui dat ciineva cu un drug de fier in figura. Fostul tortionar zacea cu membrele rupte, haraind si gemand.

-Asta a avut ghinion, rase Thari. Mergem? facu ea un semn prietenos. Luati-l si pe prietenul vostru, arata ea spre Borov.

- Asta mare primul, facu TJ. A avut ghinion, are slabe sanse, facu el cu parere de rau. Hai, imingeti-l inauntru.

Borov era mare si nu incapea, plus ca de-abia se misca. Ceilalti facura eforturi la-l indese in cisterna.

- Ei, lasati, facu prietenos TJ. Ceilalt il intinsera pe jos. Duceti-l la perete, continua el. Hai inapoi voi. Ridica arma si trase in genunchii omului, apoi mai sus spre arterele femurale ale picioarelor. Ranji satisfacut. Sa vadem cat sange are, zise el.

- Hei, avem o problema aici, facu Thari. Unul din oameni nu incapea in cisterna. Era cam de talia lui Borov si umerii nu intrau inauntru. Gata, iesi, comanda Thari. Du-te acolo, arata ea langa Borov. In loc sa se execute omul se repezi la cisterna si se chinui sa intre inauntru. Reusi pana la urma.

Pe rand il urmara si ceilalti. TJ il opri pe Kossovic cu un gest.

- Stai. Mai am ceva pentru tine. Scoase Facu un pas inapoi si trase de trei ori scurt, in burta lui Kissovic. Acesta se chirci de durere. Erau perforante, nu faceau altceva decat sa gaureasca dintr-o parte in alta. Hai, in cisterna.

Inchisera si verificara totul. TJ se uita la ceas. Mai era un pic si se lumina de ziua. Ii ura Samanthei somn usor si o ruga sa prepare un mic dejun cu multe fructe.

Ajunsera pe mica colina. Rabbitul mergea cu motorul sau electric silentios. TJ o ruga pe Thari sa opreasca. Se descalta de sandale si se ridica pe spatarul scaunului. ncepea sa se lumineze si o pacla plutea peste LA. Urma sa fie o zi urata. Urata si poluata in LA. TJ privi luminile orasului care incepeau sa se estompeze in dimineata. Apoi se intoarse. La cativa kilometri, in jos, Bay City statea adormit. Ceva mai incolo se vedea Ladda Bay, golful Ladda si luminile discrete. Ghiceai valurile care se izbeau de debarcaderele de lemn. TJ se lasa iar in scaun. Thari zambi si demara. TJ respira aerul oceanului.

Luminile oraşului XXXII

- Fir-ar mama ei a dracului de treaba, izbucni Tony. Crown Hotels in Bay City. Asta e mafia albaneza cu tot ce e ea mai rau.

- Ei si tu, facu TJ. Tu vezi mafie peste tot si straini pusi pe contrabanda. Minte seaca de politai, facu el cu ochiul lui Thari.

- Pe naiba. Tu chiar, pe ce lume traiesti? Crown Hotels este implicat in nu stiu cate scandaluri cu jocuri de noroc, prostitutie si tot ce mai poate fi incalcare de lege. Este condusa d eun triumviorat de 3 oameni de afaceri din Albania, culmea, toti au fost ministrii in guvernele de acum 5-10 ani. Ba unul a fost ministrud e finante, de razboi si de externe in cadrul aceluiasi guvern.

- Si ce sa faca in Bay City?

- Pai e o poarta de intrare super pentru LA. Mai intai fac ce au facut si cu alte cateva orasele din Florida. Cazinouri, jocuri de noroc, droguri, prostitutie, spalare de bani, trafic de stupefiante... mai vrei si altele?

- De ce n-a fost arestat pana acuma?

- Pai Statele Unite au o politica speciala in privinta cetatenilor straini cu bani.

- Iar ajungem la extrema dreapta, facu TJ. Vorbeam acum ceva vreme de White America.

- Acum imi doresc sa vina aici. Insa Bay City e doar un orasel mic.

- Ma rog, si oricum sutoritatile din Bay City nu vor autoriza preluarea asta.

- Nu, dar pana la urma pot forta pe oameni sa vanda casele. S-a mai intamplat. Pe spatiile comerciale se poate construi orice. Iar dupa ce suficienti oameni de afaceri vor intra in Bay City Council, se va schimba situatia.

- De ce nu preiau Bay City? intreba TJ.

- Bay City e mai propice unui trafic pe apa, intereveni si Chris Brett. Pana la urma situatia e nasoala.

- Vii si tu la adunarea de la scoala TJ?

- Mergem si noi, aproba el.

Tony Brett patrula cu o mana scoasa pe geamul masinii Chevrolet Caprice 4x4. Trecu spre sediul politiei si trase cu ochil spre casele insirate. Batranul Sam Ewards statea de vorba cu doi necunoscuti, un tinerel inalt cu fata plina de cosuri, imbracat cu un costum scump, iar celalalt, scurt si indesat, imbracat la fel, aducea cu o gorila satula. Opri masina si o lua spre batran.

- Salutare Sam, facu Tony. Totul este in regula? Ce doresc dumnealor?

- Nimic, tocmai le explicam ca nu e de vanzare casa mea.

- Bun, atunci domnii ce mai cauta aicea?

- Negociem sefule, facu tinerelul obraznic.

- Ati termitat? intreba Tony pe batran. Acesta dadu din cap afirmativ. Atunci valea, circulati, facu el.

- Serifule, nu poti impiedica pe nimeni sa circule liber.

- Asta e o proprietate privata. Iesiti pana nu va rup picioarele. Cu parere de rau, gorila porni spre masina dupa primul. Salutara politicos pe Tony Brett.

- Multumesc Tony, facu Sam.

Tony zambi si porni spre masina. Ii placea meseria asta si o facea bine. Oamenii de la Crown Hotels incepusera deja sa faca oarecare presiuni asupra locuitorilor.

Noaptea era noroasa, vizibilitatea era zero. Isis naviga usor in intuneric. Chris Brett fuma linistit la prova. Ofiterul secund si navigator Helen Sage statea la adapost in comanda. Jimmy Cornish era la carma zambind ca de obicei. Elisha Robbins statea cu nasul in radar. Era ca de obicei imbracata jumatate in civil, la fel ca si Cornish. Carliontii sai scurti si pielea

neagra nu o recomandau deloc ca mitralior de prima clasa. Dintr toti, Helen Sage era intotdeauna imbracata corect, avea parca o obsesie pentru uniforma alba care o prindea de minune, desi avea parul vopsit blond. Acesta era echipata mereu cu uniforma ca pentru o parada

- Am dat de ei, zambi Elisha. In intuneric nu i se vazura decat dintii. 9 kilometri vest, drum 815. Calculez un drum de interceptie.

- Capitane, i-am gasit, zambi Jimmy Cornish cu toata gura. Roti comenzile fara sa i se dea ordin. O luam spre ei da?

- Da normal, zambi Chris. Ii abordam pela spate.

- Lish, putem mari viteza?

- Negativ, facu Elisha. Pe timpul asta sa zicem mersi ca i-am reperat. E o ambarcatiune joasa, mai mica decat a noastra, cred ca una pentru viteza. Sigur nu are cine stie ce radar, insa in conditiile astea, daca sporesc alura nu vom mai detecta nimic.

- Hm... va dura ceva timp, facu Chris. La 9 kilometri. Ei au 30 de noduri, noi ne deplasam cu 33,a maxim 35.

- Lish... Helen aparu zambitoare pe punte. Poti estima in continuare directia nu?

- Asta e o intrebare sau ce? facu mica negresa ofensata.

- Domnule comandant, ce credeti? intreba ea pe Tony. Zambi. Mereu cand incepea vreo urmarire Helen i se adresa cu "domnule comandant".

- Hmmm.. mormai CHris in barba, bucurandu-se inca de pe acum de bucuria echipajului. Era si el un hatru asa ca se prefacu ca se gandeste. Ma rog... continua el... Se duce direct spre Ladda Bay. Nu are de ce sa intoarca.

- OK, facu Helen. Prelua comenzile de la Cornish Facu cu ochiul dupa peretele de plexiglas spre Elisha. Pornesc in 3,2,1.

Brusc, motorul Twin Blackhawk Warrior urla si Isis facu un salt inainte. Cele 120 de tone plecara ca o masina de curse propulsate de motoarele care furnizau 3800 de cai fiecare. Pe vreme buna, daca coborau aripioarele portante, puteau alerga cu peste 150 de noduri. Nu era insa cazul de asa ceva acum.

Isis recupera distanta rapid. Alerga cu 75 de noduri. Cornish dadu din cap iarasi cu admiratie. Isis sarea pe valuri iar motoarele ieseau din apa. Chiar atunci Helen oprea accelerarea. Tony se tinea de ce putea ranjind cu gura pana la urechi. Dupa

peretele transparent se observau si dintii Elishei semn ca si ea zambea.

Isis se napusti pe un val de vreo 9 metri inaltime alerga mai repede ca el si ajunse pe creasta, unde incepu sa sa prabuseasca.

- Madre de Dios, urla Elisha din cabina de bucurie. Ne scufundam! zbiera ea bucuroasa. Comandantul dadu din cap si el bucuros. Nici macar el nu era mai sanatos la cap decat restul echipajului. Isis pica cu botul sub apa si disparu cu totul in ocean. Helen, nepasatoare cu pletele blonde vopsite sub sapca regulamentara accelera brusc. Isis isi reinnoi goana dementa prin ploaie.

- Aici, se auzi sec Elisha din cabina. Imagine clara, zbiera bucuroas negresa. Doi kilometri, zambi ea. Jimmy, treci la radio! Helen trecu in spatele ambarcatiunii urmarite si urmari ritualul Elishei. Toata lumea se aseza comod sa priveasca. Elisha isi lua ca de obicei cana si se duse la filtrul de cafea pe care Helen normal ca il pornise inainte de a incepe urmarirea. Isi turna o cana, apoi porni agale la calculatorul de tragere. Apuca mouse-ul cu mana si cu totii zambira. Inchise audio playerul si incarca programul de trageri, care dupa regulament ar fi trebuit sa fie mereu pornit, bineinteles, insa cum cerea cam multe resurse, nu s-ar mai fi auzit muzica asa cum trebuie. Lua o gura de cafea si isi aprinse si o tigara. Secundul avea bricheta pregatita.

- Gata, sufla lisha fumul. Ia uite, aproape am si vizual. Doamna comandant secund, sinteti amabila sa va apropiati de copaia din fata un pic?

- Cat de aproape? intreba Helen.

- Ma rog, oricat, avand in vedere ca ala ne-a detectat si acuma fuge.

- E de ajuns? ranji ea. Goneau cu 60 de noduri. Ambarcatiunea din fata era una de curse, probabil ca prindea tot cam cat Isis, insa calitatile navigabile ale barcii Pazei de Coasta erau mult superioare, evident. Barca din fata alerga puternic. Scapase de cuterele Pazei de Coasta, de urmarirea din avion la inalta altitudine si din elicopterele Sea King, iar acum se afla aproape la adpost.

- Poti merge un pic mai repede? zambi inocent Elisha.

- Sa vad. Brusc Isis urla si ajunse in cateva secunde la 80 de noduri. Da, ranji ea. Se poate.

- Da, multumesc, facu Elisha. Comandante?

- Liber, cu avertimentele de rigoare, facu el pe un ton care se voia chipurile sever.

- Aye aye sir, raspunse micuta negresa prompt. Trase cateva proiectile, in rafale foarte scurte, un pic in pupa celui urmarit.

- Atata poti? facu Helen mirata.

- Sa vad... facu Elisha pe ganduri. Se indrepta de spate. Cu stanga lua cana de cafea iar cu dreapta apuca mouse-ul. Apasa click si ramase cu degetul asa. Setarile le facuse in timpul schimbului de replici cu Helen.

Tony ar fi jurat ca rafala lunga nuratase cu nici un proiectil. Holba ochii din nou. Benzina de la suprafata apei incepea sa ia foc. O singura rafala lunga si din barca urmarita numai ramasese nimic. Atinsa la pupa, isi pierduse directia si facuse un salt de vreo 50 de metri lungime si 20 inaltime, apoi se facuse praf. Ceea ce il lasase paf era insa faptul ca Elisha urmarise cu rafala barca ce zbura in aer, lovind-o pana cand aceasta cazuse in mare inapoi.

- Tinta nu a oprit la somatiile noastre, a fost distrusa, anunta prin radio Tony.

- Am notat de mult, facu vocea operatorului ardio de pe cuter. Voi nu prea mai inspirati incredere, sa stiti. Nimeni nu opreste cand il somati voi.

- Pai parca si voi ati patit-o acum trei saptamani nu? facu Tony inocent.

Se auzi doar rasul operatorului. Cu trei saptamani inainte, cuterul respectiv trasese cu tot armamentul inr-o barca similara cu cea distrusa de ei. Nici o bucata ramasa din barca atacata nu depasise 20 cm lungime.

Thari conducea linistita micul Suzuki spre sediul politiei din Bay City. Mergea sa se intalneasca cu Tony, TJ si Samantha. Aveau de gand sa o ia pe tarm spre LA, sa vada cum mai arata acolo. Cei trei deja luasera doua ATV-uri de teren de la magazinul lui TJ. O masina inchisa la culoare tras ebrusc in fata ei. Portiera se deschise si doi insi venira la ea, scotand-o aproape pe sus de pe locul soferului. Amuzata, Thari vazu ca ii pusera o caciula pe fata, apoi fu condusa spre duba trasa ceva mai incolo. Numarase sase oameni, asa ca se hotara se se

distreze un piculet. O impinsera cam brutal in duba si se hotara sa tina minte asta.

Duba goni, iat Thari se orienta dupa miscare. Soferul facu cateva ocoluri ca sa fie sigur ca victima nu va retine traseul. Intrara dupa 20 de minute intr-unul din hangarele parasite ale docului11 ale partii de sud a portului. Erau la marginea LA. Coborara din masina.

Tony se facu negru la fata vazand Vitara ci portierele deschise. TJ si Samantha schimbara priviri scurte.

In cladirea inchisa si intunecata se petrecea ceea ce ar fi trebuit sa fie o drama. Thari incerca sa s eprefaca speriata. Cu totul erau opt insi, care isi tineau destul de neglijent armele.

- Vei da telefon prietenului tau, ii spuse cel ce trebuia sa fie cel mai fioros. Ii spui ca esti ok si gata.

- Pot sa-i spun unde sant? intreba ea.

- Esti invitata mea, ranji cu gura pana la urechi fiorosul.

- Alo Tony? Thari, da sint in regula. Am fost rapita. Veniti sa ma luati. South LA, docul 11, hangar 3 sau 4, facu ea razand. Consternat, fiorosul ii smulse telefonul.

- Asteapta inca un telefon. Ar trebui s-o omor pe mica ta prietena, scrasni el din dinti si inchise. Se intoarse spre Thari maraind.

Thari privi cu uimire, apoi impinse degetele impreunate cu putere in gatul lui. Simti coloana vertebrala in degetul mijlociu. Cu stanga apuca arma omului si impusca doi dintre rapitori inainte ca fiorosul sa atinga pamantul. Inainta spre ceilalti, acoperind pe toti in raza vizuala.

- Iesiti la vedere, racni ea. Idiotule, zbira ea si trase. Un istet incerca sa puna mana pe un pistol. Cazu de pe scarile de otel cu pistolul langa el. Alinierea la mijloc, zbiera ea. Ramasesera patru, iar unuldin ei trecu pe sub pasarela suspendata de otel care se afla prinsa cu cabluri la 6 metri inaltime. Thari profita de situatie si trase in cabluri. Pasarela se rupse din cabluri si cazu drept pe om, strivindu-l. Mai repede! racni ea incantata. Nu vedeti ce se intampla? Pipai arma. Heckler Koch 144, constata ea multumita. Un specialist gandi ea, un specialist fioros si mort. Hei, in coloana spre mine, repede, comanda ea si cei trei socati inca se indreptara spre ea. Ridica HK-ul si trase in plin in primul. Gloantele trecura si prin ceilalti doi aflati in spatele ei. Dadu din cap aprobator si se gandi

un pic. Dadu din umeri si lua armele celorlalti. Trase la intamplare cu generozitate neuitand niciuna dintre ele, apoi le puse la loc, avand griga sa imprime amprentele fostilor proprietari pe ele. Nu era o treaba extraordinar de isteata, se gandi ea, insa alta idee nu-i venea si putin ii pasa. Semana totusi destul de mult cu o razbunare intre membrii aceleiasi bande. Gasi un scaun pliant textil aflat acolo si ramase ganditoare. Apoi se ridica, lua scaunul cu ea si se indrepta spre iesire. Deschise usa hangarului si deplie scaunul. Se aseza pe el privind in jur noaptea.

Capitanul il batu pe umar pe Tony si ii ura noroc. Thari avea o mutra socata si ingrozita. Politaii trebuiau sa o scoata la cap cu investigatia. Totul era plin de tuburi si de cartuse trase. Thari reusise sa o scoata la capat cu bine cu declaratia, fusese coerenta si reusise sa inventeze niste gogomanii uriase, apoi trasese cate o mutra de om socat. Tony o luase de langa anchetatori. Se gandea serios sa o duca la un psihoterapeut.

- Pe aia trei de langa bidoane i-am gaurit de-odata, sopti ea misterioasa spre TJ.

- Cu ce? sopti el.

- Cu Heckleru ala de colo, arata ea.

- Poate de la un metru, bombani el.

- Ete na, acuma voiai de pe cheu? De ce naiba pun astia paturi pe tine mereu cand te-ai confruntat cu accidente si alte astea? sopti ea ofticata.

- Procedura standard, replica TJ. Se intoarse cu spatele sa nu i se vada rasul.

Luminile oraşului XXXIII

TJ zambi incantat cand vazu cifrele.

- Cred ca cifrele sint enorme, facu el. Sam, ai mai gasit ceva, intreba el pe faca care tocmai intra.

- Da, rise ea. mereu gasesc cate ceva. Thari ridica si ea privirea de pe monitor. Cred ca pentru fiecare ofertant s-a pus un contract, probabil ca balamucul se va declansa iar. Cred ca japonezii sint cea mai mare amenintare. Mitsubishi Electronic probabil ca va castiga.

- De fapt, facu Samantha, contractul se va imparti pe parcele de coasta. Pana la urma e o chestie inteleapta, insa tot ramane intrebarea cine va lua cel mai mult din zone. Tot sistemul de aparare, logistica, va fi controlata de la punctul de comanda, iar lucrarea este o placinta prea mare pentru o singura firma. Mai ales de cand firmele noastre locale, Electronic Task si Ebonics au fost jumulite zdravan de tot. Ma intreb daca chiar au puterea sa fie un competitor adevara dupa cat razboi au dus intre ele. Oferta vor depune oricum. In plus la licitatie

mai participa si alte 4 firme americane si australienii de la Aaralyn Ltd.

- Si cam ce propui? o intreba TJ.

- Cu japonzii e cel mai dificil...

- Dar merita banii, nu? interveni Thari. Sintem bine antrenati, de 2 luni asta facem, pregatire fizica si simulator. De atunci nu am mai luan nici un contract, ar trebui sa reincepe, sintem in forma buna. Cine plateste?

- Aaralyn, normal Samantha.

- Deci avem 4 zile, reveni Thari la realitate. Hotel Sagira, cinci stele, paza impecabila. In jur 5 cladiri inalte, Samantha poate accesa sistemul de securitate intern direct prin antena lor.

- Aha, deci deja hotarasei, acuza TJ.

- Pai da ce credeai. In plus si tu voiai sa zici tot asta numai ca esti prea lenes.

-Ha ha, mate, ce comic, rase TJ sarcastic. Vom vedea ce e de facut. Sa inceapa distractia nu? Cele doua fete aprobara incantate din cap.

* * *

Doctorul Abbott mai privi o data afara din biroul aflat la etajul al patrulea al cladirii de 6 etaje. Soarele batea frumos, cerul era senin. Nu era nici la etajul 50 si nici in buncarul de la nivelul -12, ci in cladirea simpla, utilata mai rustic. Multumit se intoarse spre Edwards. Tanarul il privea serios, cu niste ochi sinceri, prea nelalocul lor pentru un vicepresedinte al Corporatiei Ebonics.

- Da Jim, cred ca ar fi o oportunitate buna, zise Abbot. Nu avem ce pierde, iar Chloe este gata. De fapt era gata de cand am gasit-o sub daramaturi.

- Sinteti sigur domnule doctor, nu-i asa? Stiti, un esec nu ar fi deloc bun pentru pozitia mea. Si nici pentru a dumneavoastra, continua Edwards jenat. Edwards era in fapt seful direct al echipei conduse de Abbot, cu vreo 20 de ani mai tanar ca doctorul, i se adresa numai cu dumneavoastra, in timp ce Abbott i se adresa la persoana intai fara nici o jena sefului sau direct. Edwards era incantat de asta, il respecta foarte mult pe Abbott. Nu stim nimic despre ea, continua el. Singurul lucru pe care l-am scos de la ea este ca o cheama Chloe si atat. De unde vine, cine a antrenat-o? Intrebari fara raspuns.

Echipamentul ei nu e facut la noi. Nu este nici Urban Warrior, si nici vestita Unit 88. Cine e?

- Nu stiu Jim, dar nu imi fac atatea probleme ca tine, raspunsul probabil e mult mai simplu. Electronic Task ar fi cea mai apropiata banuiala. Ceea ce noi voiam sa facem cu Tactical Combat Unit, ei voiau sa faca cu acesti luptatori mult mai usori. Trebuie sa recunosti ca si mie mi se pare o idee buna. Nu e o revolutie ca TCU, nu au ajuns la o interfata a luptatorului cu echipamentul, insa economic este mult mai usor sa antrenezi astfel de luptatori, inclusiv luand-o legal, fata de proiectul nostru, care a si bagat groaza intr-o gramada de politicieni. Altfel te simti amenintat de un TCO care paruleaza poe strazile LA si alta e un luptator mobil, camuflat si cu putere de foc. Carrington a fost un vizionar, insa unul calic.

- Vreti sa spuneti ca proiectul TCU este o greseala? Aveti dreptate, si eu m-as simti amenintat de un TCU plimbandu-se pe strada mea.

- Nu Jim. TCU este o viziuna. Iar rolul sau este pe strada. SI asta face el, descurajeaza. Ce ai face daca ai vedea pe strada un luptator ca Chloe? Ai arunca cu pietre. Ai mai avea acelasi chef sa faci figura asta cu un TCU? Nu ai mai avea. Proiectul nostru, este un proiect complementar dar si cumva concurent. Concurenta stimuleaza calitatea, iar cele doua tipuri de unitati pot opera independent foarte bine. Ai vazut bine ce se intampla cand lupta unul impotriva altuia.

- Da, TCU castiga, zisa Edwards.

- Nu castiga. In mod sigur nu au fost doar cei trei implicati acolo. Cei doi gasiti morti irecuperabil erau aparent doi vanatori de recompense, dupa cum stii, Springer si Trisha Lang. Crezi ca ei lucrau pe cont propriu? Totul se leaga, si armele, si antrenamentul. Lucrau d emult pentr TTR, insa cine s-ar fi gandit la asta? In plus ma tem ca doar cei 3 atacatori i-am prins noi, au fost si altii. Costurile? 8 unitati TCU facute praf, o cladire daramata. Nu prea a castigat TCU.

- Nu erau gata, erau in patrulare simulata, in plus au fost luati prin surprindere, protesta Edwards.

- Exact, intari Abbott. Crezi ca TCU ar putea lua pe cineva prin surprindere? TCU va ramane principala arma oarecum, insa sprijinita de luptatorii proiectului Tacita, care incepe sa se lege. Luptatori antrenati prin rutina, care insa pot lua decizii singuri,

antrenarea reflexelor insa si a mintii.Ai stat vreodata de vorba cu Chloe?

- Nu, marturisi Edwards. Creeaza o stare de disconfort...aaa... mental.

- Ha, ha, rase Abbott. Vrei sa spui ca e perfecta? Asta inseamna cultivarea mintii, aici mi-a venit in ajutor fara sa vreau defectul ei, pe care l-am speculat. Amnezia totala, provocata de socurile prin care a trait. Nu ma indoiesc ca a avut o cultura fina inainte, si de aceea m-am gandit sa-i cultiv si aceste lucruri. Citeste mult, computere, electronica, ins asi literatura clasica, romane politiste, poezie. Te intimideaza, nu?

- Marturisesc ca da. E perfecta, ar trebui sa o gasesc irezistibila, insa are ceva ce ma face sa nu vreau o intalnire cu ea.

- Da, stiu ce e, hohoti doctorul. Faptul ca iti poate rupe gatul mai repede decat ai inghiti tu un biscuite te face sa nu o gasesti tare atragatoare.

- Dar daca o folosim in misiune si o vom pierde?

- In primul rand pierderea nu va fi asa mare, decat pierderea mea sentimentala, zambi Abbott. Deja stii ca seria intai de cadeti este peste asteptarile noastre. Daisy Dakota este un instructor-sef perfect.Poate si din cauza ca la fel ca si Chloe e o luptatoare, cam aceeasi varsta, si e tot femeie.

- Da, se destinse Edwards. Daisy e cu totul altceva. Stii doctore.

- Stiiiu, zambi el, si cred ca si ea te simpatizeaza. Nu inteleg de ce pe ea o vezi mai umana decat pe Chloe. Este ex locotenent Marines, e mai inalta ca Chloe, are toate caracteristicile unei femei care ti-ar rupe gatul cu prima ocazie in care o enervezi. Si totusi ti se pare mai umana. Oricum, revenind la subiect, Chloe e o pierdere acceptabila, desi regretabila. Insa te asigur ca nu se va intampla. Ea nu are ordinul sa omoare si sa aduca. Ea urmareste, face recunoasterea, iar daca obtine un avantaj momentan aduce obiectivul. Daca nu, se multumeste cu observarea. Nu ne intereseaza asa tare oferta japonezilor, Ebonics nu urmareste decat obtinerea sectoarelor 16, 21 si 40, dupa cum chiar tu ai propus, si as vrea sa spun, grozava propunere. Totusi mai multe informatii ar merita, ca sa nu supralicitam prea mult pentru

aceste 3 sectoare mici. In plus, asta va aduce si mai multa incredere in proiectul Tacita.

- Multumesc pentru aprecieri doctore, facu Edwards respectuos.

- Nu pleca inca, ai rabdare. Vin fetele. Hai te rog, stai nitel sa le cunosti, daca tot esti aici, zambi el, cand usa se deschise.

Edwards privi la ele, putin timid.Daisy Dakota era inalta, avea putin peste 1, 70 metri, imbracata intr-un combinezon de lupta care ii venea prefect. O figura placuta, deloc dura, parul prins intr-o coada la spate, bronzata, calma, nu dadea impresia unei luptatoare brute. Nici nu era asa. Locotenentul Daisy Dakota fisese obligata sa treaca in rezerva de la US Marines Corp deoarece facuse scandal impotriva metodelor brutale de antrenament a roldatilor pregatiti pentru proiectul Land Warrior, aproximativ similar Urban Warrior al Ministerului Justitiei. Doi sergenti si un capitan cu coastele rupte ii asigurasera respectul barbatilor, insa o si trimisesera in rezerva pentru indisciplina. Fusese o achizitie grozava pentru Abbott, printr-o pura intamplare, fost coleg la Medicina cu tatal lui Daisy, care profesa la Academia Navala de la San Diego. In oarecare contrast cu ea, Chloe avea aproape 10 cm mai putin inaltime, era mult mai subtire, parul ii cadea liber dupa umeri, si avea o fata mereu zambitoare parca, o seninatate anume in priviri. fetele se intelegeau de minune impreuna, Daisy era un spirit foarte fair-play care nu tinea minte toate vanataile facute la antrenamente si simulari de Chloe. La close-combat era singura care putea lupta cu Chloe, fara sa se raneasca intre ele, si asta dupa mult antrenament, deoarece fata mica si zimbitoare avea un stil de lupta mai aparte, care facuse ca echipa Tacita sa se inmulteasca cu 3 medici ortopezi tineri care aveau material de studiu suficient.

- Buna ziua, facu Abbott, el este Jim, seful nostru, zimbi el.

- Buna ziua domnule Edwards, salutara fetele senin.

- Aaa.. Jim, facu Edwards cu un zambet sincer, fara urma de timiditate. Se simtie brusc in largul lui.Cred ca sintem cam de aceeasi varsta, ne putem spune pe nume, sugaera el.

- Perfect, Jim, eu sint Daisy, ea este Chloe.

- Din pacate eu trebuie sa plec.. chiar trebuie sa plec, spuse Edwards.

- Jim, spune-mi, mai ai vreo retinere?

- Nu domnule doctor, aveti tot sprijinul meu.

- Multumesc Jim. Edwards iesi grabit din incapere.

Dakota inainta un pas.

- Doctore, nu sint de acord sa mearga Chloe singura in misiune, izbucni ea. Facem o echipa, si doi oameni sint mai utili fata de unul.

- Stai usurel, facu Abbott. In primul rand, Chloe nu va merge singura. L-am ales pe Matt Ivo sa mearga cu ea.

- Ivo este un cadet, chiar daca este un cadet foarte bun.

- Da Daisy, insa una trebuie sa ramana aici, facu hotarat doctorul Abbott.

- OK, zambi si Chloe. In cazul in care patim ceva amandoua, proiectul s-a dus. Eu si cadetul Matt ne vom descurca ok, facu ea.

- Si de ce n-as pleca eu? intreba Dakota mai calm.

- Logic, urma linistita Chloe. Eu nu sint in stare sa antrenez echipa asa cum o faci tu. Amintirile mele au doar 4 vechime si nici nu am talentul tau de a transmite altora. Da, o opri ea cu un semn din mana, ai invatat de la mine multe, insa ai invatat tot, si asta e. Eu sint lupator, tu esti instructor, iar altul mai bun nu poate gasi nimeni pentru ca nu exista. In plus, din ce ati dedus voi, am ceva experienta de lupta, rase iar.

Abbott facu un semn larg din brate, aprobator.

- Bine, ceda Daisy Dakota. In fata argumentelor... Aveti grija, da?

- Vom avea grija, aproba Chloe. In plus, planul de atac si tactica vor fi hotarate de tine, deci sintem raspunderea ta, rase ea. Acum tu esti instructorul, inclusiv al meu.

Abbott se duse la micul bar si reveni cu o sticla de vin rosu si 3 pahare, lua si un trabuc, desi se cam lasase de fumat. Simtea ca momentul ar trebui sarbatorit. Proiectul Tacita ii adusese mai multe satisfactii decat toata cariera de pana in prezent la Ebonics. Nu era nebunia de la TCU, nu erau deadline-urile ucigatoare, nu erau sefi scortosi ci doar Jim Edwards, iar toata echipa compusa doar din oamenii lor. E drept, proiectul era mult mai mic decat colosalul si rasunatorul TCU, insa avea o mana libera de care nu se bucurase niciodata inainte. Fondurile pentru Tacita Project erau mai mari decat necesare, insignifiante comparativ cu proiectul TCU, poate tocmai din aceasta cauza conducerea firmei gasea fondurile necesare

proiectului Tacita decent de mici. De multe ori primeau si echipament pe care proiectul TCU mult mai pretentios il considera depasit, asa ca lucrau intr-o abundenta desavarsita.

* * *

Era aproape 3 dimineata. De o saptamana fusese curat aerul, era o incantare sa stai pe acoperisul caldut si sa vizezi hotelul prin infrarosu. Chloe simtea ceva ca o senzatie speciala de deja-vu.

- Cum merge Matt, facu ea siluetei din spatele ei.

- Grozav, raspunse Matt Ivo. Mai avea nitel si dadea din coada, plimbarea nocturna alaturi de Chloe i se parea cel mai grozav lucru din tot antrenamentul, modul in care ea alesese pozitia si preluase conducerea la locul operatiunii, meticulozitatea cu care isi controlase arla Heckler Koch modificata la Ebonics aproape in totalitate, apoi cele doua Ingram mici automate fixate pe picior. Stia ca el insusi e un luptator desavarsit, stia ca Chloe este mai antrenata, insa acum realizase ca ea intra intr-o alta clasa de luptatori, si orele petrecute langa ea il transformasera intr-un fanatic al programului Tacita.

- Cred ca vine o coloana de masini, probabil ei sint, facu ea detasata. Inca o data ii trecu in nari un miros familiar de la casca, ceva ce mai simtise de mult, privi prin luneta obiectivul, si parca o izbi iar senzatia de deja-vu.

- Miscari la L-24, sopti promt Matt.

- Ei sint, rase ea. Comunicau prin cablu in continuare pentru a nu-si divulga pozitia, iar receptoarele erau pe pasiv. Echipamentul era cel minim, se bazau in primul rand pe fuga, nu pe angajat lupta.

- 6 persoane, continua Matt, au directia hotel.

- Curajosi tipi, facu Chloe. Un atac direct i-ar fi luat prin surprindere pe japonezi, in plus probabil ca inca o echipa de atac veneau din spate bine organizati. Japonezii veneau in doua vehicule blindate de teren, care aveau un aer de jucarie indestructibila.

* * *

In micul van aflat 2 strazi in spatele celor doi, altte 3 persoane luasera si ei la cunostinta starea campului de lupta.

- Va fi grozav, respira TJ incantat. Ce mai foc de artificii va fi. Ar trebui s amergem sa vedem si noi.

- Da, facu Thari, ai dreptate. Trebuie s agasim un loc mai bun.

- Acolo, arata Samantha, acoperisul unei mici brutarii. Pot sa va trimit situatia tactica fara sa risc sa fiti deconspirati. Si pentru voi pare ok.

- E perfect, zise TJ incantat. Multumesc Sam. Thari, tu vei avea grija de cei doi observatori de la K 54, insa ai grija, dupa felul in care stau acolo par profesionisti.

- Nici o grija, rase Thari, ma voi descurca cu ei, continua ea sa rada. Tu pazeste-ti fundul.

- Am plecat, facu TJ. Ne intalnim acolo daca rezolvi cu cei doi, sau astepti un moment favorabil la panda dupa ei. Eu ma descurc cu restul, dar ai grija de cei doi Thari.

- Am inteles, facu fata serioasa.

Cele doua umbre se despartira rapid. TJ trecu printr-un gard de sarma, sari prin 2 tomberoane si se urca pe acoperisul brutariei, und eprimi un update asupra situatiei tactice. Thari ajunse si ea intr-o pozitie de tragere spre cei doi intrusi din cadranul K 54. Asteptara.

Echipa de 6 luptatori intra in actiune chiar cand cele doua blindate oprira in fata hotelului Sagira. Acesta acceptase gazduirea unuia dintra participanti la niste preturi enorme, e drept existand riscul ca pagubele sa fie mai mari decat castigul daca lucrurile luau o intorsatura urata, ca de obicei cand asemenea contracte erau in joc. Patronul, care se pregatea sa iasa sa intampine delegatia Mitsubishi Electonic isi inghiti brusc un nod in gat cand o serie de grenade flash pocnira in blindate, iar curentul electric lasa in bezna brusc hotelul si strazile imediat apropiate. Resemnat se aseza pe burta si privi linistit la actiunea de afara, rugandu-se sa nu se prelungeasca si in hotel.

Usile blindatelor se deschisera, si 4 umbre iesira afara. TJ inghiti in sec. Erau "colegi" de-ai lor japonezi, poate chiar fostii lor colegi de antrenament, si erau patru. Brusc dadu un ping de avertisment pentru fete, ceea ce insemna ramanere in observare, fara interventie. Cei 6 luptatori primira indata ajutor de la alti 2 camarazi care urmarisera vehicolele. Erau fosti sau militari activi, dupa cum se miscau, care purtau cu nonsalanta echipamentul metamorfic existent pe piata neagra, dupa ce Jed

Springer si Trisha Lang atacasera depozitul si il lasasera descoperit fara sa vrea acest lucru timp de cateva ore.

Luptatorii japonezi actionara ca la carte. Se dispersara in echipe de cate 2 in locatii opuse si asteptara. Nu deschisera inca nici un foc. Atacatorii se repliara si ei pe pozitii, deoarece vazusera umbrele si acum asteptau si ei. Vanatul se transformase el in vanator, insa cineva trebuia sa ia initiativa, deoarece blindatele nu puteau ramane o vesnicie acolo, in plus unitatile speciale ale politiei trebuiau sigur sa soseasca imediat.

Atacatoriii luara initiativa. Pentru ei timpul se scurgea in defavoare, erau in superioritate numerica si isi aruncara toata munitia la bataie. Detectara activ locatia unui grup de 2 aparatori japonezi si deschisera foc brusc cu toate gurile, incepand cu lansatoarele si continuand cu armele automate. Brusc oprira focul si trecura la randul lor in pozitii de camuflaj, TJ le admira organizarea. Focul sustinut daramase o cladire si naucise echipa japoneza, cea care il primise din plin. din atacatori, unul era mort, iar doi raniti, din ce putea observa TJ. Armele Maki ale echipei japoneze erau naucitoare ca intotdeauna prin precizie, putere si portabilitate.

Cealalta echipa japoneza facu o manevra de invaluire si schimbara pozitia pentru a nu trage pe directia primei echipe care isi revenea din daramaturi. Unul dintre militarii japonezi incasase cateva lovituri in plin si necesita ingrijiri. Nu se asteptasera la un atac asa hotarat si bine pus la punct.

Fascinat, Matt Ivo privea scena asteptand atent semnalul lui Chloe si ascultand atent cu receptoarele pasive in directia unde se semnalase contactul. El descoperise coada de dupa ei, iar Chloe localizase semnalul, si plecase spre micul van aflat in apropiere. Matt astepta sa fie confirmata eliminarea inamicului, urmand apoi si neutralizarea "cozii". Simulatorul clipea linistitor din micul led verde.

In liniste totala, Chloe ocoli cele doua blocuri cu precautiuni maxime. Se opri, se uita atenta in jur si brusc, intra in cladirea in bezna. Urca la primul etaj si asculta in camere. Gasi ceea ce cauta si folosi decodorul. Usa se deschise, si ea se deplasa iute la geam. Detecta multimea aparatelor electronice din dubita, detecta si o urma de caldura acolo, urechile ei inregistrara o bataie slaba, sincrona. Puse arma HK la umar si

tinti cu atentie. Statu asa concentrata cateva secunde, apoi trase o singura data. Se intoarse si parasi in fuga incaperea.

Thari monitoriza cu atentie cei doi observatori de pe cladire, cand percepu miscarea neasteptata a lui TJ. Cu moartea in suflet, acesta abandonase postul, renuntand partial la camuflaj, gonind pe ocolite in directia Samanthei. Thari vazu cei doi luptatori japonezi teferi care depasira van-ul, insa nu percepuse nici un foc de arma din partea lor. Brusc, ateriza in spatele lor si deschise focul. Proiectilele Maki doborara imediat unul din atacatori, in timp ce coechipierul sau trecu in aparare si riposta spre Thari, care se retrase fara nici o julitura. Luptatorul japonez trase brusc spre altcineva care cobora pe acelasi traseu cu Thari, iar ea distinse o singura silueta si o apuca brusc aceeasi groaza care il apucase si pe TJ. Acesta intra si el brusc in camuflaj, fara sa se deconspire. Thari asculta in directia dubitei in care se afla Samantha. Nu se auzea nici un semn de viata. Samantha cazuse fulgerata direct in inima, cu o oarecare rigiditate demna, pe pupitrul sau. Brusc isi facura aparitia si o parte din atacatorii convoiului, care angajara militarul japonez. Scapand de unul din urmaritori, Thari ataca brusc. Trecu strada si intra in cladire. Cu o lovitura sparse usa incaperii pe care o alesese intr-o fractiune de secunda, apoi lansa proiectilul exploziv imn peretele care se facu tandari, ucigand instantaneu ocupantii camerei. Thari se arunca cu capul drept inainte pentru a nu fi suflata de explozie, trase in acelasi timp, ateriza in cap, in sa se ridica imediat si se repezi spre silueta naucita de dincolo de zid care incerca sa riposteze cu foc. Trase cu arma Maki de la jumatate de metru direct in casca atacatorului, care exploda realmente. Simti ca se sufoca, alimentarea castii era facuta praf de la impact. Renunta la ea si il vazu printre daramaturi si pe TJ. Plafonul se prabusise chiar cand el sarise. Vazu ca TJ se misca, il vazu descotorosindu-se de casca facuta zob, care ii salvase viata la impactul cu o grinda. Parea ok dupa felul in care incerca sa se ridice. Privi spre duba cu ochii impaienjeniti. Muri trista, fara sa stie ca moare, la fel cum fusese toata viata ei, pana la intalnirea cu sora ei, lovita in inima in duba aflata la 10 metri de ea. Proiectilul o lovi in tampla, iar atacatorul sari peste corpul ei in cadere. TJ, lovit, reusi sa puna mana pe arma sa Maki. Vazu teava unei arme identice indreptata spre el si trase. Modului de tragere executa tragerea,

expedie 6 proiectile in blindajul reactiv al atacatorului care nu trasese nici un foc de arma, apoi teava ceramica ceda, si al saptelea proiectil exploda cu tot cu teava. Se repezi ucigas cu patul armei spre atacator, urland ca nebunul.

- Stai!, auzi el tipatul. Stai! TJ!, auzi dupa o pauza. Viziera castii se deschise si 2 ochi ingroziti aparura dupa ea.

- Chris, murmura el ingrozit.

- Dupa mine, pe aici, tipa fata cu glasul sau firav. Vazand ca nu se misca mita arma in stanga si ii trase un pumn direct in fata. TJ isi reveni si o urma ca prin vis. Fata se dezechipa alergand, reusi si el sa-si scoata echipamentul, apoi Chris se urca la volan.

- Incotro? Unde stai? tipa ea la el. Trebuie sa mergem la tine, la noi, tipa ea.

TJ isi reveni brusc si ii arata drumul. Acum privi prima oara Fordul banal, fata d ela volan, si umarul ei plin de sange.

Ea se uita la el. Socul revenirii la vechea rutina si in final intalnirea cu TJ ii adusesera brusc memoria la loc. Isi aminti intr-o clipa cum se trezise la viata dupa ce fusese transportata in stare criogenica la Ebonics. Ebonics culesesera tot ce se putea culege, in amestecul de morti si raniti nu se stia cine era atacator si cine victima. Isi aminti chiar si mitralierele TCU, flacarile de la gura tevii, apoi nimic. Fusese resuscitata, readusa la viata, fara sa treaca nici prin intuneric nici prin vreun tunel alb. Pur si simplu se trezise fara sa mai tina minte nimic. TJ se uita si el ingrozit la ea.

- Hei, stii ce tineam minte pana acum un minut, striga ea. Ca ma cheama Chloe. Aum imi amintesc ca niciodata nu mi-a placut ca ma strigai Chris.

- De ce nu mi-ai spus niciodata asta? murmura el abia auzit.

- Credeam ca imi aduce ghinion, rase ea si mai tare. S-a intamplat in campania argentiniana, i-am spus asta locotenentului Alvarez, iar la sfarsitul zilei erau cu totii morti.

- Si acum nu iti va mai aduce ghinion? intreba el trist.

- Nu, striga ea fericita, acum am inceput o noua viata!

Luminile oraşului XXXIV

Christina Chloe DeSilva statea relaxata pe micul fotoliu plinat din curtea darapanata si citea o carte. Zambi frumos cand TJ iesi din casa si se indrepta spre ea.

- Chris, adica Chloe, se scuza el zambind. Am aranjat cu transportul, iar intr-o saptamana ar trebui sa fie gata.

- Iti pare rau dupa California, intreba ea.

- Nu prea, recunsoscu el. Nu mai iubesc LA-ul. Prea multe porcarii legate de locul asta.

- Acum 2 ani erai incantat ca California e independenta de restul Statelor Unite. Acum spui ca te-ai bucurat luna trecuta ca Statele Unite au redevenit Statele Unite.

- Da, deja era prea abject locul, independenta nu prea a iesit cum trebuie, nu? intreba el. . Iar acum m-am saturat dupa doua saptamani de maghernita asta idioata, in cartierul asta idiot.

- Asa ca acum vrei in Florida, zimbi ea.

- Da, cu pensionarii, facu el. Iar in 6 zile vom fi la Miami. O sa vezi, iti va place.

- Deja imi place, rase ea, cu siguranta ca ai gust la imobiliare, trebuia sa te faci agent.

- Chris.. Chloe, zimbi el, cu actele cum mai stam?

- Bine. Vom pleca cu acte de California si ne vom stabili acolo ca nativi din Miami, zimbi ea. Bronzul e acelasi oricum, nu?

- Doar mirosul difera, rinji el larg. Oh, ce porcarie de casa, se vaita el din nou. Nu tu curte, nu tu aer curat.

- Mai ai rabdare nitel, facu ea. Eu am stat cateva luni inconstienta si sint optimista.

- De aia esti optimista, rase el. Privi la ea. Arata extrem de bine dispusa, inca de la inceputul reintalnirii lor. Cele cateva luni de refacere si pregatire la Ebonics isi spusesera cuvantul. Gasise acolo un mediu cald, linistit, apoi isi reintalnise prietenul. Nu ramasese cu nici un semn de la intalnirea cu TCU-ul care o adusese in moarte clinica. La Ebonics avusese parte de chrirurgie plastica de prima mana. Spre deosebire de ea, TJ era mai pesimist. In ultimele cateva luni o crezuse moarta, iar remuscraile de a fi lasat-o in cladirea daramata nu il depasisera, desi tocmai asta fusese salvarea fetei. Iar ea ii explicase ca acum e Chloe, nu Chris.

- Pana la urma cum e cu numele asta al tau, se aseza el comod.

- Ha ha, rase ea. In copilarie eram Chloe, si mereu am fost Chloe. Nu stiu de ce, dar la Scoala Militara am inceput sa fiu strigata Christina, probabil fiind un nume mai comun. Oricum, acasa eram Chloe, la scoala am devenit Chris. Intr-o seara, dupa cativa ani, le-am spus asta celor din comandou, gasisem un depozit parasit langa La Palma si eram ca in tabara. In seara aceea am fost atacati de un comandou francez. Credeam ca sintem in siguranta, harta tactica asa ne arata, asa ca pusesem un minim de detectie. A fost ultima discutie cu camarazii, inainte de a ma culca, glumeau si ma strigau Chloe mereu. In seara aceea bausem prea mult, eram adormita, si am plecat spre padure, unde era un mic paraias. Acolo mi-am golit stomacul, apoi m-am gandit ca era un pic mai racoare in locul ala si asa de bine, asa ca m-am ghemuit printre ferigile acelea si am adormit. Asta a fost salvarea mea. Dimineata i-am gasit pe toti in locul unde dormeau. Morti. Nici macar nu m-am trezit. Mai incolo am aflat ca un comandou francez opera in zona. Hei, hai

sa nu mai vorbim despre asta. Tu esti un prieten bun, vechi, ca un prieten din copilarie. Pot fi Chloe, nu-i asa?

- Poti fi Chloe, zimbi el. Iti sta bine cu numele asta.

- Bine, nu mai fi asa stresat atunci, fii ca in vremurile bune.

Cele cateva luni de cand nus e vazusera isi cam pusesera amprenta asupra lui TJ. Amandoi aveau 26 de ani, erau de 2 ani in State, implinisera cu 8 zile in urma 2 ani de rezidenta. Chloe nu arata mai mult de 21-22, insa TJ parca se maturizase, incepuse sa-si arate varsta fata de cu un an in urma. Timpul petrecut cu Samantha isi pusese amprenta asupra lui, Sam era o alta fire, mult mai pesimista, iar Thari era si ea extrem de rece. Insa si TJ era pe drumul cel bun, incepuse sa se simta in largul sau la fel ca alta data alaturi de Chloe, mai putin stresul de a fi lasat-o in urma in moarte clinica.

- TJ, de fapt te deranjeaza ca m-ai lasat acolo, sau faptul ca am impuscat-o pe Sam? Intelegi ca daca aveai casca pe cap pateai acelasi lucru, nu?

- Daaaa... rise si el larg. E prima, faptul ca te-am lasat acolo, dar voi trece si peste asta. Stiu, o opri el cu mana, nu sint idiot. Daca te luam cu mine acum iti aduceam flori pe mormant, asta daca eram in viata acum. Ebonics te-a salvat de la moarte, pentru lucrul acesta trebuie sa le multumim. Iar cat despre fete, ca dintotdeauna. Cine trage primul scapa, iar daca e prieten, pacat, ghinionul sau. Oricum promit ca nu voi mai fi nesuferit... cand vom ajunge in Miami.

- Ha, ha, hohoti ea, e bine atunci, asta va fi foarte curand.

* * *

Doctorul Abbott se scula cu demnitate si pasi pe aleea curata. Procesiunea mica si discreta inainta pe tacute. Cimitirul era supravegheat ca intotdeauna, iar ei se plimbau ca toti cei care aduceu un omagiu tacut celor cazuti fara numa.In Garfield Hill puteai vedea in general militari si politisti care se plimbau printre pietrele mici si discrete care simbolizau un decedat. Acolo zaceau cei nerecunosccuti din explozii, politisti si militari disparuti, unii erau doar un nume si o cutie goala, fara cenusa. Rare erau pietrele inscriptionate cu numele celui a carui cenusa se afla in urna de dedesupt.

- Se pare ca ai avut dreptate, spuse in cele din urma Abbott trist.

- Nu am avut doctore, zise incet Daisy Dakota. A fost pur si simplu unul din acele lucruri care se intampla uneori. Il lua d ebrat discreta pe Abbot si Edwards.

Edwards se gandi si el trist la pierderea Chloei si a lui Matt Ivo. Se atasasera de fata si de povestea ei. Tentativa celor cativa atacatori de a intra in posesia documentelor japoneze fusese un esec. Nu se stia cine ii angajase pe acestia si nu se putea spune cu certitudine daca fata din duba, a doctorului Carrington, si cea gasita langa Matt Ivo fusesera in aceeasi echipa cu ceilalti, echipamentul diferea substantial. Japonez. De un an incepusera sa se gaseasca pe piata neagra tot felul de echiipamente de ultima generatie, iar vanatorii de recompense si ucigasiui platiti incepusera saintre in posesia lor. Arme HK dezvoltate de Heckler Koch, Remingtonuri, arme japoneze Maki, MG-urile germane, Lafarge-le frantuzesti, Brett-Hewett australiene, toate se puteau integra in echipamentele de protectie si detectie furnizate de oricare dintre ei, sau de alte firme cum ar fi Bauer, Ebonics, Koflach sau Intel. Land Warrior si Urban Warrior erau mai necesari ca oricand acum, acesti amatori nu prezentau o amenintare inca pentru o trupa excelent coordonata si antrenata, cu mii de ore de antrenament pe simulator.

Din Chloe nu mai ramasese decat arma Heckler Koch gasita pe langa statia de tratare. Echipa de descarcerare a politiei gasise 3 atacatori morti, dintre care 2 erau politisti, iar unul fost militari. Probabil alte cadavre avusesera soarta Chloei, disparute in statiile de tratare si epurare chimica din vecinatate. Japonezii aveau un militar pierdut si un altul grav ranit. Mai fusesera gasite doua cadavre ale unor tinere care participasera la actiune, si a unui fost student electronist.Doctorul Abbott reflecta si sucea pe toate partile mintea si nu putea face legaturile de rigoare. Studentul era cadetul Matt Ivo. Fata doctorului Carrington era data disparuta si cel mai probabil decedata de peste jumatate de an, si dupa atata timp sa apara in postura unei luptatoare, aratand total schimbata. FBI-ul si alte agentii guvernamentale fara indoiala ca studiau intens problema care ii pusese pe jar. Si necunoscuta cealalta, care era Thari, pe care Abbott o cunostea bine. Abbot incercase in fapt cu Chloe sa faca ce Carrington esuase cu Thari, voia un luptator cu toate calitatile umane si initiativa persnala, nu unul rece si calculat

care sa execute ordinele. Samantha Carrington si Thari fusesera eliminate de arma Chloei, dupa cum se stia de la cartitele din politie, Abbott reusise sa puna mana pe un raport balistic. Clatina cu regret din cap. Thari, luptatoarea perfecta si nemiloasa, fusese eliminata in lupta de Chloe. Intotdeauna ramanea cu regrete, insa invatase sa treaca peste ele fara sa-l bantuie. Si Thari si Chloe trebuiau uitate, mai ales ca urma o intreaga trupa de cadeti de care trebuia sa aiba grija. Viata mergea inainte, cu tristetile ei.

* * *

TJ contempla multumit orizontul. Casuta se afla la marginea orasului Miami, unde odinioara fusesese micul birou si dispecerat al "Animal Control". Suburbia se afla prin mlastinile Everglades, accesul se facea mai greu, pe o sosea proasta, de aceea casa fusese un chilipir. Avea un subsol destul de mare, excelent pentru trebuintele celor doi. Cateva garduri de lemn si garduri vii delimitau sfarsitul proprietatii celor doi, curtea intinsa, mai intinsa decat orice vazusera pana atunci.Era liniste, casa se afla la 3 km distanta de ultimele case din suburbie, de aceea si pretul fusese asa mic. Se invecinau cu mlastinile, iar vecinii cei mai apropiati, un colt izolat dintr-o suburbie a orasului, erau oameni cu venituri in general modeste, angajati ai catorva mici fabrici de textile din imprejurimi. Oceanul era aproape, iar mlastina inghitea duhoarea orasului. Clima era mult mai buna decat in Californial, iar viata mergea intr-un pas mult mai lent. Le convenea de minune aceasta semi izolare, se puteau antrena fara a atrage atentia.

Chloe facuse o treaba excelenta cu actele. Isi aranjasera trecutul de minune, erau posesorii unei rente bunicele din dobanda unui cont la vedere la banca, din cateva mosteniri discrete aranjate cei doi, pentru un motel si 2 restaurante cu specific marin de cativa ani demolate, pe locul carora se ridicau acum cateva blocuri de locuinte curatele. In curte se lafaiau doua masini micute 4x4 decapotabile marca Suzuki Vitara mici, cu 2 portiere, model vechi de peste 10 ani, echipate cu motoare turbo diesel de 2,8 l extrem de economice combinate cu motor electric, obtinute de pe modele de ultima generatie de Vitara acccidentate, luate la pret foarte bun de la o societate de asigurari. Motoarele diesel cu turbina faceau masina destul de

versatila pe teren cat si pe sosea, fara performante deosebite, insa masinile erau foarte placute la condus, cu nimic iesite din tiparul locului.

Ca meserie alesesera sa predea la liceul din localitate, Glades High School. Ramasesera cu fixatia aceasta dupa timpul petrecut ca studenti in California. Dupa ce asta se terminase si isi luasera alte meserii, in perioada in care aveau magazinul pe plaja, resimtisera acut nevoia integrarii intr-un mediu mai academic, intelectual. Cum liceul Glades era un loc destul de linistit in comparatie cu cele din zonele intens rezidentiale, nu era asa mare si ducea lipsa de profesori, cei doi isi gasisera usor doua locuri vacante extrem de placute, Chloe preluase o catedra de antrenoare de inot si baschet, in timp ce TJ, cu o pereche de ochelari de sticla pe nas si cu o infatuare trufasa preda literatura engleza si conudcea echipa de dezbateri.

Cartierul Glades era modest, casa lor nu iesea din tiparul locului, o casa de lemn si piatra destul de cocheta reamenajata cu un living, un dormitor si un birou minuscul. Mai era o baie mica, o bucatarie si o nisa pentru micul dejun, din vremurile bune de alta data. Subsolul casei era insa ceea ce conta, era suficient spatiu pentru intreg arsenalul. Din echipamentele Maki nu mai ramasese mare lucru, insa isi iprospatasera colectia cu 2 pusti de bataie lunga Remington, doua arme automate Heckler Koch cu lansatoare de grenade suplimentare, doua Brett Hewett, cinci arme automate foarte usoare Ingram, trei pistoale Beretta genul folosite de LAPD si trei Heckler Koch folosite de Miami PD. Echipamentele de blindaj/camuflaj si castile cu electrocica respectiva erau Bauer si Koflach si puteau fi folosite la oricare dintre arme. Standardizarea in domeniu incepuse deja cu doi ani in urma, iar acum producatorii gasisera mai convenabil sa interconecteze echipamentele..

Casa avea o curte enorma dupa standardele zilei, insa in zona aceea terenul era foarte ieftin, lumea se inghesuia spre salariile bune din centrele aglomerate urbane, de confortul oferit de noile Town Residential Building, cladiri enorme, mastodonti verticali de cate 80 de etaje inaltime, cilindrici, in care locuiai, munceai, faceai orice. Cladirile erau practic un oras ele insele, avand cam 30.000 de locuitori, generatoare proprii de curent, apa, aer, avand parcuri, cabvinete medicale, sali de sport. Erau un oras in oras, cu un Town President, un consiliu al

inhabitantilor, se luau decizii interne legate de cladire. In Miami erau doua astfel de cladiri, in LA se construiau 6 dintr-un foc in perioada in care cei doi statusera acolo. Orasele japoneze erau cele mai bogate in astfel de cladiri, europenii aveau in marile capitale cate una-doua, la fel ca si in US. Asia cunostea o explozie a acestor orase-cladiri. In curte era vegetatie crescuta la intamplare, dar celor doi le placea asa. Era acolo o piscina minuscula, suficient de adanca pentru inotat putin si sarituri de la mica trambulina amplasata la 3 metri deasupra. Mai aveau un cos de baschet pe o portiune mica de ciment, iar TJ insistase sa planteze un bowl mititel pe langa acestea, unde se dadea toata ziua cu skateboardul sau inline-urile, pretinzand ca este pentru echilibru..Antrenamentele de tragere se faceau pe simulator, in subsolul buclucas, in camera arsenalului. In spatele casei se putea pescui, insa apa era cam poluata iar TJ nu se dadea in vant dupa pescuit.

TJ se lasa in scaunul de rachita multumit si incepu sa recapituleze detaliile pentru mica lovitura ce urma sa se desfasoare peste 2 zile. Chloe sarea in piscina de zor, cat inca soarele nu ardea asa tare, uitand sa-si faca siesta dupa micul dejun.Peste o ora urmau sa isi ia in primire joburile de profesori semiprovinciali la Glades High.

* * *

Nu batea nici un fel de vant, aerul era imobil, iar TJ injura din nou in gand. Oprise ventilatia costumului tocmai pentru a nu face vreun zgomot si sa fie detectat de sistemele pasive plantate de Intersouth Chemicals.

Chloe se misca iute pe partea cealalta, ca o umbra. Locul nu parea bine pazit, insa TJ stia ca nu e asa, doar ca paznicii erau camuflati cat sa nu atraga atentia. Nu avea rost sa pui paza asa puternica la o unitate de tratare a apei, ar fi atras atentia si mai mult asupra ei, mai ales ca zvonurile in ceea ce priveste statia de reactivi erau din ce in ce mai insistente.

TJ localiza cu precizie emisia paznicului. Acesta era imbracat intr-un costum de camuflaj simplu dar performant de genul celor folosite de infanteria US, cu protectie antiproiectil mica dar suficienta, bine inarmata si cu o mobilitate excelenta. Arma sa era un M88 ultimul model folosit de US Marine Corp. TJ avea si el doua astfel de automate in asteptare, daduse

comanda si acum trebuiau sa vina, impreuna cu un echipament de la Bell Research, dotarea care se pregatea pentru Land Warrior. Trecu aparatul de inregistrare pe pornit, apoi ramase imobil. Chloe facea acelasi lucru.

TJ rasufla usurat cand stabili patternul. Baga datele in calculatorul costumului si se misca putin. Un picior ii amortise si ii era tare cald. Trebuia sa recunoasca si el insa ca era un antrenament grozav si nu foarte periculos, si ca fusese o idee buna sa execute operatiuni de antrenament fara nici un castig, cum era cea de azi.

Chloe se apropie tacuta, ca o umbra. Potrivi cheia electronica, iar in scurt timp gasi codul. Nu era nimic sofisticat, asa ca cei doi patrunsera usor in incinta..

Chloe se trase langa perete atenta. TJ pregati bastonul electric paralizant si astepta. Se uita pe micul monitor din casca si porni cronometrul. Paznicul se ivi la timp. Cu o miscare scurta TJ actiona paralizantul si acesta cazu jos. Emitatorul sau inceta sa transmita instant cand Chloe se repezi cu micul generator EMP, iar cel al lui TJ porni. Acesta o lua spasit pe traseul pe care ar fi trebuit sa se miste paznicul laboratorului. Chloe se amuza teribil vazandu-l cum pleaca, apoi se apuca sa desfaca incarcaturile explozive care faceau mai mult zgomot decat efect distructiv. Puse deoparte cele 4 incarcaturi cu fiola rosie, incendiare, le baga in buzunarul din dreapta, apoi o porni cu pasi de felina prin curte.

TJ trecu la cea de a doua tura. Nu il interpela nimeni, nimeni nu trasein el. Privi peste gard afara, in zare se vedea stralucind orasul Miami. Incerca sa gaseasca din ochi mica lor suburbie, dar era mult prea mica. Multumit se juca un pic cu M88-ul. I se paru ca o zareste pe Cloe fugitiv prin partea opusa lui. Isi continua tura si ramase fara suflu dupa coltul depozitului. Degetele i se crispara pe arma, cand auzi in casca rasul infundat al Chloe-i.

- Este gata, spuse ea. Am pus o incarcatura pe depozitul cu termodecanol.

- La naiba, porcaria aia o sa inunde plaja.

- Ba nu, o sa le inunde lor curtea. Va fi un foc de artificii grozav.

- De data asta pe cine vor da vina?

- Asta nu ne mai intereseaza, dar pot da vina si pe organizatiile ecologiste mai violente. Zgomot va fi, dar distrugeri nu. Rezervorul, patru generatoare electrice, cateva masini 4x4 si sala de mese cu bucataria.

- Bucataria.. visa TJ la o friptura. Una mare cat o palarie, cu un morman imens de cartofi prajiti si doua oua prajite, langa o salata imensa si o sticla de vin bun rosu, tare si dulce. Inghiti amarnic in sec, de-i troznira falcile. Astfel de regimuri alimentare nu mai tolerau decat in week end, de-abia isi revenisera la conditia fizica, de fapt Chloe il readusese la conditia fizica pe TJ, care se cam ingrasase de la tonele de pizza inghitite si impinse in jos cu bere Bud.

TJ trase emitatorul aproape si ii palica un usor soc EMP. Semnalul sau deveni difuz, parea mai degraba o defectiune tehnica. Daca cei de la monitorizare dormeau, si probabil ca era doar un singur om, era o sansa sa fie descoperita manevra lor doar dupa ceva vreme. TJ iesi din incinta in urma Chloe, pe poarta principala, si isi arunca o ultima privire de regret spre bucatarie. Isi reaminti de mancarea de la cazarma 13 din Rio, gatita de plutonierul Jose Canvas, un adevarat maestru bucatar. Se gandeal la mancare si cand porni micul Suzuki si demara linistit pentru a nu atrage atentia.

Mergeau fara graba, tacuti, TJ conducea lin, fara zdruncinaturi, parca erau la o plimbare duminicala. Trecura prin zona industriala parasita nefacand prea mult zgomot. Ceva fasai brusc si masina se lasa usor de spate.

- Mergi mai departe, spuse Chloe, putem merge pe pana pana la Bringhton's Forrest. Faci pana cand ne schimbam de echipament.

- O sa zboare cauciucul si o sa scoatem o gramada de scantei, se planse TJ.

-Da-o incolo de janta, il sfatui Chloe, cumparam alta.

- Nu e vorba de asta, dar drumul e accidentat, si vom pierde anvelopa in curand, vom face zgomot ca un tanc. Uite, am dreptate, facu el cand se auzi o bufnitura infundata.

-OK, schimbam cauciucul, recunoscu Chloe ca are dreptate. Dar locul asta imi da fiori.

- Atunci fi cu ochii pe mine, zambi el.

- Da te rog jos de pe tine camuflajul, ii sugera ea. In cazul in care cineva il vede sa nu sune la politie imediat.

- La naiba, cine sa sune la politie? Ti se pare ca ar locui cineva aici sau ca daca ar locui ar fi in relatii bune cu legea? Oricum, stai cu ochii pe mina, da? Cobora din masina cu dexteritate si se duse sa scoata rezerva.

- La naiba, asta e o ambuscada, facu inciudata Chloe, dupa ce isi puse casca. Un grup de 6 indivizi vin spre masina foarte hotarati.

- Au arme?, sopti TJ.

- Fiecare are cate un pistol si cate un alt obiect, cutit, bate, lanturi, e o banda de cartier. Au ocolit sa vina pe partea cealalta a masinii, sa nu-i vezi tu. Tine, ii intinse ea pe geam casca, apoi si arma Heckler.

- Nu, multumesc, le impinse el inapoi. O sa fac pana cat mai repede, dupa ce vei incepe tu sa tragi va apare imediat si politia.

- Ma gandeam s anu tragem, facu ea.

- Atunci de ce mi-ai mai impins HK-ul? se amuza el. Eu ma ocup de roata in continuare. Daca tu crezi ca putem sa rezolvam fara un foc, atunci asa facem, insa nu risca, ai zis ca au vreo 6 pistoale. Iar HK-urile nu prea au zgomot deloc, in plus avem amortizoarele si munitie subsonica, asa ca da-i bataie, si impusca-i elegant, nu astepta s ane ceara tigari.

- 6, si le tin in mana. Astept sa se apropie putin, deocamdata se ascund dupa fiarele de prin cladirea daramata de vis-a-vis. Al dreptate, nu cred sa aibe politia senzori de inalta fidelitate la fiecare colt de strada aici, eu nu detectez decat pe cei normali, si cu amortizor si munitie subsonica nu vor lua in seama zgomotele.

TJ lucra in liniste mai departe. Chloe isi potrivi bine arma in umar si se apleca pe geam. TJ auzi doar cateva bufnitori scurte, rapide.

- Gata, s-a terminat, anunta ea pe tonul pe care ar anuntaca masa este gata. Nu am avut nici un fel de probleme, a durat cam 4 secunde. Tu esti gata?

- Aproape gata, anunta el.

Chloe auzi cum pune roata defecta in portbagaj si apoi TJ navali in masina. Ambreie, baga in viteza, apoi conduse fara incidente mai departe. Chloe isi pastra casca pe cap, pentru eventualitatea vreunei alte ambuscade sau a politiei. Ajunsera insa fara incidente sub podul de la Bringhton's Forrest, unde se

dezechipara rapid si ascunsera echipamentul in compartimentul special de deasupra rezervorului de motorina. TJ privi padurea si mlastina cu placere, apoi o ridica in brate pe Chloe si o depuse jos. Ea ii trase in gluma o palma usoara pe spate si pornira spre casa. Pastra in buzunar detonatorl, pentru cazul nefericit in care vreun destept nu ar declansa incarcaturile din uzina minata in mai mult de 2 ore.

Automobilul frana cu zgomot in fata dinerului lui Harrison, singurul deschis la ora 3 dimineata. TJ si Chloe aratau destul de prafuiti, si isi aruncasera in cap un litru de apa minerala. Pareau intorsi dintr-o calatorie pe plajele din Miami. Odata cu TJ, din masina se rostogoli si o minge de baschet plasata strategic, pe care acesta o trimise inapoi in masina cu un aer profesionist.De pe bancheta din spate se vedeau doua bodyboarduri, un tricou legat de bara transversala unde statea prelata, pus la uscat, plus doua perechi d erole, una legata cu sireturile de aceeasi bara. Harrison zimbi cand ii vazu, avea doi copii un baiat de 18 ani si o fata de 16 la liceul Glades. Fata era in echipa de inot antrenata de Chloe, in plus toti parintii, desi abia il cunosteau, il apreciau foarte tare pe TJ, care era considerat un profesor mai putin "de gasca", mai distant cu elevii, mai sever, si cu niste principii etice si morale tipice unui profesor de literatura engleza cu ifose. In plus, cei doi antrenau in diverse activitati sportive pe toti elevii, fara a avea favoriti printre acestia. Chloe privi micul transmitator din palma si constata ca incarcaturile tocmai explodasera, apoi auzi un zgomot sec si ceva lumina in directia uzinei de tratare. Il baga in buzunar la loc si sari vesela 2 trepte spre restaurant. TJ ii deschise usa cu un gest princiar si intra jubiland dupa ea, casca de somn, de ii trosnira falcile.

- Oare ce au mai pus la cale javrele alea? marai Harrison aratand spre uzina de tratare, spre locul de unde venise zgomotul si lumina.

TJ dadu din umeri si facu o strambatura urata aratand sentimentele nu prera nobile fata de ultimul lor obiectiv. Harrison clatina aprobator din cap si se grabi sa aduca comanda.

Luminile oraşului 2 (I)

T.J urca prin coridorul ingust si injura cand dadu cu capul de grinda de lemn pentru a suta oara. Tunelul era bun doar pentru o cartita, fostii proprietari fusesera zgarciti cu mica lor pivnita de vinuri, iar TJ si Chloe muncisera pe branci ca sa poata masca mica incapere a armelor.

Se strecura usor prin coridor si iesi in garaj prin mica trapa. Nu agrea vizitele acolo, iar mentenanta armelor o faceau dupa micul banc cu scule, ascuns de mica masina, veche de 5 ani, o versiune de Toyota Supra 2018, cu un motor pe benzina de 1,3 litri, ajutat de o turbina, plus motorul electric obligatoriu pentru toate automobilele produse dupa 2010. Era o masina fara performante deosebite, usoara, manevrabila, cu 2 locuri, vopsita intr-un visiniu inchis la culoare, cu plafon demontabil. Cealalta masina, un Suzuki Vitara 4x4 mic si decapotabil, tot cu doua locuri, care folosea un motor aproape identic, statea 500 de metri mai incolo, la mica baraca de pe plaja, folosit doar la noul job.

Se strecura printre Supra si perete si casca. Intra direct in micul living, unde Chloe pierdea vremea cu un film documentar,

ii zimbi si se precipita spre etaj, unde aveau dormitorul, un birou mic, si mai ales baia cu dus, grabit sa scape de praful de care era plin.

Dupa 5 minute iesi afara bine dispus si cobori la Chloe.

- Deci, incepu el, am facut numaratoarea munitiei si nu stam foarte bine. In plus, cred ca ar fi o idee sa scapam de lansator si de Ingram-uri plus munitia aferenta, ca sa facem nitel loc.

- Nu stiu ce sa zic, isi trecu ea mana prin par. Am dat ceva bani pe ele. Nu le-am folosit prea des, insa in trecut s-au dovedit bune. Aruncatorul pe de alta parte...

TJ dadu din cap. Spre deosebire de anii trecuti, aveau acum doar strictul necesar, nu mai dispuneau de arme pe ales, ce nu foloseau vindeau, din lipsa spatiului de depozitare. Pastrasera initial o singura carabina Remington R12 cu bataie lunga, insa Chloe cumparase inca una, pentru cazul in care ar fi trebuit sa angajeze amandoi la mare distanta. Armele comune erau doua Brett-Hewett TR, cu o cadenta mai buna decat Heckler-Koch HK22 insa o bataie mai redusa. In misiunile in care aveau nevoie de putere de foc foloseau un HK22, insa in cazul in care carau o carabina dupa ei, tragatorul lua un automat Brett in loc, fiind mult mai usor de carat. Nu mai folosisera de mult micile automate Ingram, insa le placeau micile rajnite, asa ca nici TJ nu ar fi dorit sa scape de ele. Ca arme de mana pastrasera patru pistoale Beretta aflate si in dotarea LAPD. LAPD si armata foloseau Heckler Koch HK 22 si automate M-46, sistemele de ochire erau compatibile toate de cativa ani.

Ce era mai important, aveau cate doua perechi de uniforme semiblindate Maki-Aichi A26, ultimul model japonez de camuflaj metamorfic si electronica avansata. In privinta aceasta, japonezii erau inca primii. TJ astepta sa inlocuiasca si cele doua automate Brett Hewett cu doua arme noi, Maki-Surimi M3, care abia intrasera in dotarea unor unitati japoneze, insa deocamdata nu aparusera pe piata neagra americana, iar inca un drum in Japonia ar fi batut la ochi prea tare.

Pastram Ingramurile momentan, zise TJ, dar aruncatorul il expediem impreuna cu toate celelalte cand vor sosi cele doua Maki M3, cu lansatoarele lor vom putea angaja si blindate usoare. Mai mult nu cred ca vom avea nevoie, sa scufundam vreo vedeta a pazei de coaste de exemplu.

- De-abia astepti M3-urile alea, nu ?, zambi Chloe. Atunci o sa te rog sa te grabesti sa scapi de lansatorul ala tampit, deoarece vor sosi in 3 saptamani, 4 bucati Maki-Surimi M3, recuperate in urma unei ambuscade in China.

TJ inchise putin ochii si se schimba la culoare.

- Chloe, cat ai platit pe armele alea?

- Ei, n-am reusit sa le scot sub 40.000, insa voiam sa-ti fac o surpriza. Cineva le dorea neaparat si a licitat serios.

- Daaaa, facu el, nu cumva ai dat 42.000 de dolari pe o arma, 168.000 pe toate, plus 28.000 munitia?

- De unde naiba ... vrei sa spui ca... avu ea o vaga banuiala.

- Da, am licitat unul contra celuilalt, facu el. Eu le puteam lua cam la 30.000, insa daca nu apareai tu...

- Ei na, iar eu puteam negocia pana la 25.000 incepu ea sa rada. O sa-ti scad banii din alocatie si gata, rase ea.

- Trebuie reparate cele 4 skijeturi, am amanat mereu.

- O sa reparam doua, oricum ar bate la ochi, rase ea. Oricum sintem modesti, de la un bar pe plaja cu 7 mese si lectii si inchirieri de placi, kite-uri si 4 skijet-uri si plimbari cu barca cu motor, de unde bani de reparatii?

- Mda, bine ca am scapat usor, facu el. In urma cu 2 saptamani o furtuna starnita din senin la miezul noptii facusera ca oceanul sa mature plaja si sa imprastie cele 4 jetskiuri care-incotro, avariindu-le destul de serios. Mica barca cu motor scapase, era pe peridoc, legata de micul Suzuki. Detineau amandoi o mica afacere, o terasa mica, la jumatate de km de casa, pe plaja. Aveau angajati doi barmani si patru chelnerite care imparteau programul cum doreau, si doi angalati la inchirieri si lectii de sporturi nautice. Treaba mergea grozav, TJ si Chloe dadeau o mana de ajutor la toate, angajatii erau studenti, nu erau platiti mai deosebit fata de alte localuri de acest gen, insa munca era usoara, placuta, bauturile si sandvisurile gratis, si de multe ori ii prindea pe toti miezul noptii la mica terasa. Dincolo de Marylin Beach incepea treptat aglomeratia orasului Los Angeles, hotelurile pentru turistii aflati in vacanta, docurile si micile porturi de marfa si agrement. Marylin Street mergea paralel cu Marylin Beach, una din plajele publice din LA, un loc curatel, ieftin, frecventat in general de amatorii de sporturi nautice, pozitionat la 5 km de costisitoarea

Gold Beach cu hotelurile sale private. Marylin Beach era izolata printr-o portiune inospitaliera de vreo 10 km de stanci, dupa care incepea zona comerciala a porturilor de marfuri, in partea cealalta.

- TJ, a aparut si contractul pentrul docul 13, scoase Chloe nasul din monitor.

- Cat?

- Ei bine, l-am luat la 84.000.

- E grozav, facu TJ uimit. In LA inca nu murim de foame, ba lucrurile devin din ce in ce mai prospere. Iubesc orasul meu.

- Sint convinsa, rase ea. Se simteau excelent reintorsi in LA. Dupa doi ani petrecuti in Miami, unde criminalitatea crestea pe zi ce trecea, se hotarasera sa-si faca bagajele si sa se mute inapoi in LA. cu 6 luni in urma. De atunci nu avusesera decat cateva contracte usoare, insa stransesera ceva bani in Miami, si se saturasera de toate astea dupa ce TJ fusese injunghiat la o benzinarie dintr-un cartier relativ sigur, pentru 75 de dolari si 50 de centi. E drept, stateau mult mai discreti fata de cativa ani in urma, castigau mai putin, insa armamentul era mult mai usor de intretinut acum.

- Ce trebuie sa facem de 84.000 Chloe?

- Pai e mai inteligenta treaba. Frank Lentini incearca sa impuste doi iepuri dintr-un foc. Vrea sa scape de portoricanii din sindicatul armelor, pentru a pastra docul doar pentru el. Piata medicamentelor e in crestere, se pare ca mai bogata decat cea a armelor. Lentini asta nu-i deloc un ingramadit, cred ca a pus un contract pe Martin Giunzelli fiul lui Luigi Giunzelli, recent decedat din cauza noastra. Daca ii reuseste, Lentini se va extinde si va prelua si oamenii lui Giunzelli, logic.

- Ok, facem ambele treburi?

- Nu, se opuse ea. Prea complicat, lucrarea deja a fost luata de doua sau trei echipe. Iar pe contractul nostru mai e o echipa.

- Cand se presupune ca are loc executarea?

- Pe 20 iunie.

- Intr-o joi... ok, avem o saptamana in care pregatim terenul.

* * *

Aerul diminetii era usor racoros, era 7:30, si inca puteai respira. TJ opri si se intoarse fara sa se opreasca din alergat.

Erau cu totul cam 8 km de plaja pe care ii alerga dus-intors impreuna cu Chloe sau fiecare de unul singur, in functie de antrenament. De data asta el se apucase sa desfaca un jetski, timp in care ea isi facuse alergarea de dimineata. Sprinta usor spre mica lor terasa numita prieteneste "baraca", iar Chloe ii facu un semn cu mana de la distanta. Tocmai terminase de asezat tejgheaua, iar unul din barmani, Sam, aparuse primul. Silueta ei subtire reaparu ducand sub brat doua placi de windsurf. Se opri apoi si privi la el. Zambi multumita. In ultimele 4 luni isi impusesera un regim de antrenament sever, o alimentatie atenta si rarisera consumul de alcool. Foarte rar TJ isi mai aprindea cate o tigara. Amandoi se apropiau de 30 de ani, insa erau mai in forma ca la 25. Chloe fusese mereu intr-o forma fizica buna desi lipsita de forta. Pentru putin peste 165 cm cat masura, nu cantarea decat vreo 48 de kilograme, fiind foarte subtire. Din pacate, in privinta formei fizice, TJ nu era cu mult mai breaz. In urma regimului sever impus pierduse cam multe kilograme. La putin peste 175 cm el cantarea sub 65 de kilograme. Daca in urma cu cativa ani cantarea aproape 80 de kilograme si urmarise sa-si dezvolte musculatura prin exercitii la sala de forta, acum arata slab, iar odata cu kilogramele in plus se dusese si masa musculara. Tehnologia armelor se dezvoltase mult, noile module integrate de armament, detectie si camuflaj erau acum la dispozitie in cantitati mari, pentru armata, politie, fortele speciale ale mai multor tari, si evident la negru. Situatia se schimbase, nu mai aveau cel mai bun echipament, concurau echipamente similare. Iar TJ nu mai era cel mai bun soldat din lume. TJ stia ca nu va putea fi niciodata cel mai puternic soldat din lume, insa se gandise ca ar putea concura cu succes la titlul de cel mai rapid, asa ca amandoi practicau foarte mult sport, orice sport. Practicau baschet, patinau, incercau sa invete sa mearga pe skateboard si pedalau mult pe bicicleta. Faceau escalada, parkour, si evident, cel mai mult, surfing, kitesurfing, windsurfing. TJ pretindea ca umbra sa are o intarziere de cateva milisecunde fata de el. Evident ca nu el era lunetistul echipei, ci Chloe.

- Hei, il intampina ea, schimba-te, trebuie sa dam o raita pe la cateva supermarketuri in zona. La 8 trebuie sa ducem skijetul la atelier.

- Skijetul ala il pot repara eu, facu TJ.

- Nu ma indoiesc, insa inca ne e folositor, rase ea. Iar ce repari tu sfarseste in cele din urma prin a exploda.

- Daca te referi la boiler... facu el cu regret.

- OK, sint gata.

- Nuuu, nu cu sortul asta. Schimba-te in spate, ai putina eleganta.

Demarara usor peste 10 minute, micul Vitara tragand peridocul din nisip, cu jetski-ul pe el. Chloe facu un semn de la revedere catre Sarah si Jessica, cele doua chelnerite care tocmai ajunsesera la bar.

TJ rula usor. Suporta brav caldura o vreme. Se uita la ceas si ofta. Stateau la semafor de ceva vreme, traficul spre docuri era intens. Chloe zambi cand il vazu ducand mana spre butonul care ridica capota. Dadu drumul aerului conditionat in cele din urma. Asfaltul se topea, era un an mai cald decat precedentul, care la randul sau fusese mai cald decat cel dinaintea sa.

In cele din urma ajunsera la atelierul unde lasara jetskiul cu promisiunea ferma de a-l lua inapoi reparat intr-o saptamana. TJ marai ceva dezaprobator, baga in viteza si Suzuki-ul o zbughi pe strazile aglomerate. Oprira intr-o mica piata verde care taxa cu 2 dolari ora de parcare, alt motiv de nemultumire care-l facu sa se strambe.

- Data viitoare luam bicicletele cu noi, zise el.

- OK, acum insa eu ma ocup de inchirierea camerelor, iar tu cumperi scoicile.

- Am plecat, facu el cu gandul la scoici. Din cand in cand, in afara de sandvisurile, biscuitii si alunele de la bar, gateau cate ceva bun pentru ei, angajati si cativa clienti ai casei, din partea casei, evident. Asta le aducea ceva clientela in plus, iar seara aveau de sarbatorit logodna lui Mike Lomax, un amic din Paza de Coasta. Isi facusera o gramada de amici cu obiceiurile lor.

TJ o lua din loc si incepu sa fotografieze detaliile. Configuratia o stiau in mare din satelit, insa conta sa sti daca un anume gard e din lemn putrezit sau metalic, si cand se golesc tomberoanele. Trecu pe langa doc, pe langa containerele metalice. Nu avea nevoie sa fotografieze decat din ochi, voia doar sa stie prin ce pot trece proiectilele, pentru alegerea armamentului si munitiei. Termina prea repede chiar si o lua

agale spre piata de peste, unde pierdu vremea vreo 30 de minute, apoi o lua agale cu cumparaturile spre masina.

Chloe avea misiunea mai grea, si anume de a gasi cateva locuri de repliere si de montare a catorva camere de supraveghere. Reusi sa depisteze un apartament gol dintr-o cladire de birouri golita. Isi folosi incuietoarea electronica si intra inauntru. Nu avea vedere directa spre doc, nu puta fi loc de tragere, insa era un loc bun de repliere. Monta camera minuscula, care avea sa transmita in flash, codat, discontinuu, din 30 in 30 de secunde, imagine si sunet. Seta ora distrugerii camerei, care avea o mica incarcatura de termochlyte, astfel ca din ea nu mai ramanea mare lucru, fara sa produca prea mult zgomot. Iesi atenta din cladire si o porni pe strada.

Urmatoarea cladire era un hotel nu prea curat, Mayfair Hotel. Chloe intra si dadu la receptie peste o femeie de vreo 30 de ani, imbracata mult prea stramt pentru formele sale.

- Buna ziua, zambi Chloe. As dori sa inchiriez un apartament, pe perioada de 3 zile.

- Buna ziua, replica receptionera, momentan nu sintem asa ocupati, asa ca va puteti alege. Vacanta?

- Nu, zambi Chloe. Organizez o conferinta, nu va fi deranjul mare, e vorba de 12 persoane, pentru vineri si simbata viitoare. Doresc un apartament la etajul superior, cu vedere spre port daca se poate.

- Sigur ca da, o sa va coste ceva mai mult si o sa va rog sa respectati anumite reguli legate de orele de liniste. In plus, tot ceea ce tine de caternig va trebui sa ne ocupam noi, evident, contra cost, la un tarif modic.

- La asta ma si gandeam, zambi Chloe, insa conferinta este tocmai despre produsele dietetice, asa ca va trebui sa discutam, incepu sa negocieze cu receptionera.

TJ se invarti nitel pe langa masina, pe stradutele laterale, aloi o lua la plimbare cu mainile in buzunare spre obiectivele Chloei. Slab, desirat, imbracat in pantaloni pana la genunchi, cu un tricou colorat, parea exact genul de student pierde-vara neiesit prea mult din comun. Ochii sai insa inregistrau totul, atent. In dreptul unei bacanii ajuta o femeie corpolenta de vreo 40 de ani sa isi depuna continutul caruciorului de cumparaturi in portbagajul unui VW pretentios. Primi multumirile de rigoare, adresa un zambet inocent si isi vazu mai departe de treaba

pana dadu de o farmacie veterinara, unde isi aduse aminte ca ar trebui sa caute ceva bun de mancat si pentru cei doi cotoi tarcati care faceau naveta singuri intre baraca si casa, in functie de chef.

In fata Hotelului Amber, Chloe se opri cam nehotarata. Era un loc foarte bun, cu vizibilitate directa pe doc, cu scara de serviciu spre acoperisul pe care tronau instalatiile de aer conditionat. Hotelul era cam pretentios, iar ea nu avea chef sa dea fuga la un magazin pentru a se imbraca adecvat. Se privi intr-un geam, imbracata intr-o rochie colorata albastra cu pete galbene, sobra ca forme, copilaroasa ca culori, potrivita pentru cineva care vinde produse de dieta, isi zambi ea. La naiba, gandi, si incepu sa-si scormoneasca mintea cu ce ar putea nascoci. Intra zambind in hotelul plin de imitatie de marmura si zambi receptionerei imbracata impecabil.

- Buna ziua, zambi Chloe, as dori sa rezerv o camera pentru 20 si 21 iunie.

- Sigur ca da, spuse receptionera, privind usor intrigate tinuta casual a Chloei.

- As dori daca aveti la un etaj mai inalt, cu vedere spre port. Ii veni o idee grozava. Astept o matusa din Miami, si are tot felul de probleme respiratorii si alergii. Briza marii i-ar face foarte bine, spre deosebire de mirosul de gaze de esapament.

- Zona aceasta nu e circulata iar aerul conditionat... Avem camere cu vedere la strada principala, e drept putin mai scumpe...

- Da, insa ea nu suporta multe lucruri, printre care si aerul conditionat, asa ca o sa insist pentru vederea spre docuri. Ati spus ca ar fi mai ieftin...

TJ iesi din magazin cu 3 feluri de mancare uscata si conserve pentru pisici. Noroc ca uitase sa lase micul rucsac la masina iar acum ii era folositor.

Chloe iesi din hotel uitandu-se cu coada ochiului la cei doi tipi atletici care se postasera dupa ea la receptie. Prea aveau alura de militari, miscari antrenate si precise. Unul lua telefonul mobil si incepu sa vorbeasca mergand spre gradina interioara. Chloe iesi in strada, nu observa nimic deosebit si cauta un loc mai aglomerat. Cei doi nu ar fi incercat nimic impotriva ei, sareau in ochi cu costumele lor elegante, acum era convinsa ca erau concurenti pe contract si ar fi avut o posibilitate buna sa o

elimine. Chloe era dezavantajata nefiind inarmata si fiind singura. Grabi usor pasul pe strada libera la acea ora. Brusc o miscare ii atrase atentia, un scuter electric, silentios, se deplasa repede din spatele ei. Brusc, Chloe facu ce va neasteptat, o rupse la fuga cat o tineau micile sandale si brusc o coti intr-un mic gang care facea legatura cu curtea interioara a catorva cladiri de locuinte. Se ciocni cu o femeie cam de talia ei, imbracata sport, si retinu bluza cu maneca lunga, mai groasa, prea groasa pentru caldurile astea. Femeia duse mana in interiorul bluzei, iar Chloe inregistra o figura blonda, tunsa scurt, baieteste, cu niste ochi albastri. Lovi scurt deasupra genunchiului, insa incaltamintea neadecvata o incurca. Bloca mana cu pistol si auzi suieratura armei, iar din perete sari molozul. Walther 0,6, ii trecu prin cap imediat, un pistol minuscul dar la fel de ucigas ca oricare altul in mainile cuiva antrenat. Blonda renunta la arma si scoase mana de sub bluza, lovind direct cu pumnul in obrazul Chloei, care vazu stele verzi, insa reactiona asa cum era antrenata. Se repezi brusc inainte si practic se urca cu picioarele pe blonda mai inalta cu vreo 10 centimetri decat ea. Sari, se rasuci, iar in cadere o lovi cu pumnul direct in crestetul capului. Mana sa ateriza sub bluza acesteia inainte sa atinga solul. Trase fara ca macar sa se uite bine. Vreo 5-6 proiectile lovira in conducatorul scuterului electric, fara a-l ucide. Chloe pasi peste blonda, si la repezeala indrepta teava armei spre aceasta, insa blonda o lovi cu piciorul inmana si o facu sa ii zboare pistolul in strada. Lovi cu sete cu piciorul in cap pe agresoarea dezechilibrata si o rupse la fuga spre iesirea din gang lua de jos arma celui cazut si trase in timp ce ridica scuterul, insa blonda se facuse nevazuta dupa zid. In acelasi timp apasa starterul scuterului, privi in jur si constata ca nu exista alt pericol, trase cateva gloante in ranit si constata ca scuterul a porni. Baga arma in buzunar si porni mica jucarie. La coltul straziii aproape ca dadu peste TJ care alerga cu rucsacul zornaind de mancarea cotoilor. Frana si cazu cu scuterul, deoarece in cealalta mana avea pistolul. TJ o privi mirat. Chloe se ridica, ii arunca arma strigandu-i sa scape de ea si urca iar pe scuter, injurand piciorul care o ustura de la o julitura serioasa pe picioarele si asa pline de semne deja existente. TJ baga arma in buzunar si pleca in graba, fara sa alerge, spre masina, sa se debaraseze de arma undeva pe drumul spre casa, in ocean.

Chloe grabi spre santierul si docurile parasite aflate la cativa kilometri departare, si facu vant scuterului direct in apa, total lipsit de ceremonie. Cauta din priviri un loc bun, si il gasi sub un pod vechi de lemn. Se camufla la sol cu ajutorul catorva arbusti smulsi, si astepta rabdatoare. Incerca sa adoarma ca sa treaca vremea mai repede pana seara, cand va putea sa-i dea lui TJ un telefon pentru a o putea lua acasa. Isi aduse aminte ca aveau si o mica petrecere cu scoici seara, si spera ca TJ sa se ocupe de ele intre timp, pana va veni sa o ia. Nisipul era cald, avea umbra. Scoase din mica poseta micul notebook pe care il avea in permanenta la ea, si incepu sa caute ceva de citit sau un film de vazut prin el. Se aseza confortabil si de-abia atunci constata ca i se facuse si foame.

Luminile oraşului 2 (II)

Chloe recapitula in gand ultimele detalii ale misiunii, savurand cafeaua inca fierbinte, tocmai buna. Dimineata era racoroasa, una din putinele dimineti placute. De regula, imediat dupa rasaritul soarelui, temperatura devenea insuportabila, insa acum era 7:30, adia o briza usoara, cerul era senin. TJ pornise motorul unui jetsky, apoi il oprise si facea cateva reglaje. O silueta subtire se apropie de el mergand desculta prin nisip. TJ lasa jetsky-ul si arata ceva spre directia vantului, vorbi cateva minute aprins zambind, apoi silueta se indrepta spre baraca lor. Chloe zambi si facu un semn de salut cu mana. Se pare ca si altii venisera mai devreme, gandindu-se ca e o zi placuta. Hallie era intotdeauna prima pe plaja. Chloe zambi spre pustoaica subtire care se indrepta spre ea. Hallie avea cam 15 ani, cam de aceeasi inaltime si greutate cu Chloe, cu o fata mica si un nas carn, pe care apareau cativa pistrui accentuati de bronzul verii. Parul ii era putin peste umeri, un saten foarte deschis la culoare, din cauza soarelui, iar ochii de un albastru ciudat. Si mai ciudat era ca oricat ar fi stat la soare, pielea ei nu se bronza prea tare. Chloe nu stia prea multe despre ea, aparuse deodata la inceputul verii si luase toate lectiile de surfing la baraca, pare ca are o pasiune extraordinara pentru sporturile pe apa. TJ si Chloe o indrumasera apoi in cumpararea echipamentului, care isi avea domiciliul permanent la baraca lor. Hallie era printre vizitatorii permanenti ai baracii, nu stiau prea multe despre ea, decat ca se mutase din New York in LA si ca statea mai mult singura intr-o casuta la vreo 3 km de ei. Tatal ei murise intr-un accident de avion dupa ce servise in NYPD vreo 20 de ani fara sa fi fost macar zgariat de un glont, mama ei murise cand Hallie avea doar un an, iar acum se mutase in LA la fratele tatalui ei, care plecase la postul sau de ambasator, bine platit, undeva intr-o mica tara europeana. Din cate trasese Chloe o concluzie, Hallie avea grija de ea singura, avand o situatie materiala foarte buna, datorita sumelor de bani pe care unchiul sau i le plasa in cont.

- Buna dimineata Chole, zambi Hallie. Crezi ca vom avea valuri astazi?

- Da, si inca vor fi valuri de toata frumusetea, insa nu-i nici o graba. Vezi linia aceea intunecata in larg? Cam intr-o jumatate de ora norii se vor apropia de tarm, si atunci vom avea valuri.

Deocamdata nu-i nici o graba, bem cafeaua, luam un neopren subtire pe noi, apa e calda, placile sint pregatite si date cu ceara, nu avem nimic de facut decat sa mergem cu ele in apa.

- Poate avem noroc de valuri toata ziua, nu, Chloe?

- Cred ca avem noroc de valuri toata ziua, aproba Chloe. N-o sa ne oprim decat la pranz pentru dejun si o bautura rece. Hallie, ai cafea proaspata acolo, fierbinte arata ea. Si daca nu ai luat un mic dejun prea consistent, sti unde sint fructele.

- Mai aveti doar doua banane si cateva portocale, striga Hallie de langa frigider. Pot sa mi le adjudec?

- Doar doua? Impartim, nici eu nu am mancat nimic in dimineata asta. Era cel putin un kilogram de fructe aseara cand am plecat, insa asta-i mana lui TJ. Baga in el la fructe de zici ca e vreo camila.

- Camila mananca portocale? rase Hallie.

TJ veni si el agale spre bar. Cele doua fete erau cu spatele la el si de la spate pareau doua surori colorate diferit. La fel de subtiri, isi purtau parul pieptanat la fel, putin mai jos de umeri, cu o carare pe mijloc. Chloe era bronzata, inchisa la culoare, parul aproape negru, iar Hallie o tenta deschisa de bronz, parul aproape blond. Il auzira venind si se intoarsera spre el, iar asemanarea se opri aici. Figura Chloei era ferma, bine desenata dar blanda, linistita, matura, departe insa de cei aproape 30 de ani pe care avea sa-i implineasca in curand. TJ si ea erau nascuti la doar cateva luni diferenta unul de celalalt, si nici unia nu i se dadeau mai mult de 23-24 de ani. Hallie isi arata exact cei 15 ani in figura ei copilaroasa, insa imediat ce spunea ceva aveai impresia ca are cel putin 20. Era extrem de inteligenta, linistita, foarte diferita de adolescentii de varsta ei. Parea ca intotdeauna stie ce vrea, si era foarte discreta in privinta vietii sale. Plaja incepu se devina zgomotoasa, obisnuitii ei si ai baracii incepusera sa apara. TJ iesi in intampinarea lor vesel, apoi astepta ca fetele sa-si ia placile de surf. Valurile erau in crestere.

- Chloe, alt punct de tragere nu puteai gasi? se vaita el. Pute ingrozitor. Chiar si prin filtrele castii pute, pute ca dracii, se vaita el. Glasul i se auzea clar, comunicau evident prin cablul subtire intins intre ei. Se aflau cam la 10 m unul de celalalt. Nici o miscare pana acum, ofta el. Isi aseza la indemana arma Heckler Koch, multumit ca are putine lucruri de carat. Chloe era

inarmata cu un Brett-Hewett mai mic, insa ea cara Remington-ul R12, o arma destul de grea, de precizie, cu bataie lunga. Ea facuse planul, si acela era sa nu angajeze o lupta de aproape, sa foloseasca Remington-ul pentru a-l lichida pe Martin Giunzelli de la o distanta apreciabila de 1800 m. Distanta de 1800 nu era ceva exceptional pentru cineva ca Chloe, care avusese lovituri reusite de pana la 2900 m. 1800 m era o distanta la care si TJ putea elimina lejer un inamic, mai ales ca in ultima vreme tirul sau se imbunatatise foarte mult. Evident insa ca nu se putea compara cu Chloe. Era o chestie nativa la ea.

- Miroase de la tomberoanele pline, facu ea. Tomberoanele cad in sarcina ta, iar tu ai spus ca e ok sa fie pline, in cazul in care ne va trebui ceva sa ne amortizeze vreo saritura mai lunga. Ar fi trebuit insa sa cauti niste tomberoane fara peste.

- Azi dimineat anu era nici un peste acolo, facu el. Lua obiectivul de observatie si incepu sa se uite la tomberonul detestat. Chicoti infundat.

- De ce esti asa bucuros facu ea? Duse binoclul la ochi si deslusi o procesiune pisiceasca la tomberonul cu pricina. Zambi in intuneric. Ii placeau pisicile, iar TJ pur si simplu le adora. Chiar aveau 2 cotoi care isi faceau aparitia mereu prin casa si carora le lasau mancare la usa. Veneau si plecau, erau voiajori. Toata zona lor era plina de pisici, langa ei erau docurile si silozurile de cereale, iar oamenii apreciau faptul ca pisicile tineau rozatoarele la distanta. Uneori se gandea ca TJ alesese cartierul chiar din cauza asta. Lasa binoclul si lua luneta puternica, muta privirea spre locul unde se presupunea ca va veni tinta. Stia ca TJ ar fi fost in stare sa piarda din ochi tinta privind la o confruntare pisiceasca la tomberoanele cu peste.

- Hei, ceva miscare, se auzi el in casca. Se parea ca totusi TJ era atent la misiune pana la urma.

O limuzina eleganta se indrepta spre docuri, urmata de doua masini Ford comune. TJ incepu vizarea tintei, raporta coordonatele, viteza vantului, iar Chloe misca teava Remingtonului usor spre limuzina, asteptand confirmarea faptului ca tinta lor este acolo. Limuzina opri si din ea coborara 2 oameni. Fordurile isi descarcara si ele incarcatura, cate 4 gangsteri imbracati in costume scumpe, cu gesturi imprumutate din filme. Totusi era LA, totul se facea ca la carte.

Nu aparea nimeni, iar oamenii incepura sa se agite. Probabil ca Frank Lentini trebuia sa apara la adunare, gandi TJ. Lua la repezeala aparatul de vizare puternic si puse imaginea pe masina. Obtinu scanari termice, detecta ce era de detectat si marca locul cu laserul.

- Grabeste-te Chloe, facu el imperativ, cand gangsterii mirosira ceva necurat la mijloc si incepura sa se agite spre automobile.

- Acum, sopti ea. Apasa usor pe tragaci o data, de doua ori, apoi de inca cateva ori. Arma detuna sec. Prin luneta TJ vazu corpul din masina cum isi schimba pozitia lovit de gloantele Remingtonului.

- E gata Chloe, facu TJ. Sari in picioare si incepu sa stranga instrumentele de ochire. Le baga in rucsac la repezeala, decupla cablul de legatura dintre ei, si fugi spre Chloe sa o ajute la bagajele ei. Ea avea de demontat si Remington-ul.

Sergentul Danny Warren gasise un punct bun de observatie. Putea vedea ce se intampla la docuri. Partenerul sau, Huck Zander, il urmarea cu neliniste de la volan. Stia ca Danny are o rafuiala cu Lentini, dupa ce cu doi ani in urma, acesta ii bagase fratele in spital, acesta fiind client nevinovat al unui local de pe Seven Street. Incerca sa se hotarasca ce va face in cazul in care Warren se va hotara sa-si incheie politele cu Lentini, insa stia de pe acum ca il va sprijini. Se cunosteau de 6 ani si patrulau impreuna de 4 ani, de cand fusesera recrutati de proiectul Urban Warrior, si apoi fusesera varsati la LAPD cand se extinsese programul, la inceput ca instructori. Danny era inalt de aproape 2 m, solid, fara sa fie masiv deloc, cu o tunsoare militareasca. Zander era opusul sau, mic, subtirel, la doar 1m 70, foarte ingrijit, cu un par saten mai lung decat prevedea regulamentul. Warren era un tintas excelent si un luptator corp la corp extrem de puternic, Zander era lipsit de forta, era un boxer bunicel, si un tintas mai prost decat boxa. Era un tip deosebit de agreabil si inteligent, fiind mereu strategul echipei. Il urmari pe Warren printre gene, si se hotara sa fie pregatit pentru orice. Acesta urmarea miscarile bandei prin binoclu.

- Danny, Lentini nu a venit. Sau a venit inaintea noastra. Putem defila putin prin zona pentru cazul in care ii mananca in fund...

- Da, aproba Warren din cap multumit. Incerca sa-si ascunda multumirea provocata de faptul ca Zander era de acord. Isi dadu seama imediat ca fara acceptul acestuia nu ar fi continuat, asa ca ofta usurel, se destinse.

- Putem merge pana spre depozit, continua Zander. Chevy-ul Cruiser ar rezista cam la orice, insa n-ar fi exclus ca idiotii sa aibe lansatoare.

- Stai, il stranse de umar Warren. Vin trei automobile.

Continuara sa priveasca in tacere cum oamenii coborara, apoi foarte agitati pornira spre automobile. Deodata scena degenera in haos, si cu totii se repezira spre o limuzina, deschisera portiera, iar Martin Giunzelli se varsa practic pe asfalt, cu jumatate de cap lipsa.

- Detectie! urla Zander surexcitat, aici, sus, pe cladire, dupa care aproape ca smulse portiera Cruiser-ului iesind din el. Trase arma M-46 dupa el si fugi spre coltul blocului, ramanand in intuneric, camuflat. Fara o vorba, Warren il urma. Se intelesera prin semne si vorbe in soapta, fara a folosi comunicatoarele din casti, cu simturile incordate. Fara indoiala ca era vorba despre unul din cei catia ucigasi tacuti, cu contract, care actionau in LA. Posedau acelasi armament sofisticat, de multe ori "imprumutat" chiar de la Urban Warrior.

- Urc, sopti Warren.

- In regula, aproba Zander. Inconjur cladirea usor.

Danny urca usor, ca o pisica, invizibil, in ciuda inaltimii sale, imbracamintea metamorfica il confunda cu peisajul. Urca primele doua etaje si se opri tacut. Privi in jur, apoi deodata simti o prezenta. Se intoarse brusc si o silueta cu un cap mai mica decat el, un barbat, se izbi in el in plin. Danny reactiona primul. Nu avea cand sa indrepte arma spre silueta, asa ca lovi fulgerator cu piciorul in silueta echipata de lupta, care spre norocul sau avea arma la spate in suport. Silueta zbura in aer usor, vreo 3 metri, fara a inampina multa rezistenta. Ca intr-un film cu incetinitorul, Danny incepu sa-si indrepte arma spre agresor, care ateriza pe sol intr-un fel absolut elegant, ca intr-o reverenta. Cu gura cascata privi cum acesta sprinteaza spre el. Ar fi jurat ca incepuse sa dea din picioare inca inainte de aterizare. Intr-o fractiune de secunda, silueta fu gramada peste el, impingandu-l din viteza pe scarile cladirii. Danny ateriza pe spate cu un vuiet ingrozitor, scapand arma, ametit. Brusc silueta

scoase un pistol Beretta, insa Danny stia ca nu poate penetra blindajul sau.

TJ urmarea insa cu totul altceva. Trase cateva gloante exact in arma M-46 a politistului, facand-o inutilizabila. Se repezi spre politist, scotand o mica mina EMP dintr-un buzunar. Danny riposta lovind de jos cu piciorul, insa TJ era mult prea rapid. Fenta si il lovi cu piciorul in casca. Regla intensitatea la minim si tranti mina in bratul politistului. Se auzi un scurtcircuit usor, toate echipamentele electronice devenind inutilizabile. TJ ii trase casca in sus, pentru a fi sigur ca nu va pati nimic, il dezarma si de pistolul Beretta 22 pe care il arunca intr-o parte iar incarcatorul in cealalta, ii trase de la brau catusele de material plastic si il lega zdravan de maini si de picioare, apoi se hotara sa-l lege si de balustrada, dupa ce isi aminti de dimensiunile politistului. Chloe trecu pe langa el un etaj mai jos cantari din ochi camerele, apoi intra in una din ele, lovind incuietoarea cu patul armei Brett-Hewett. Iesi la geam exact deasupra lui Zander, care astepta ghemuit in fata usii imobilului.

- Lasa arma din mana, il soma ea, dand si un semnal din locator.

Zander cantari situatia, isi schimba centrul de greutate de pe un picior pe altul, si risca. Nu apuca sa miste arma prea mult, ca fu impuscat in brat de de vreo 4 ori. Chloe oricum avea de gand sa-l impuste in brat.

- Casca jos sau iti gauresc si capul, facu silueta, iar Zander se executa. Chloe se urca pe pervaz. Puse arma in suportul de la spate, se prinse de pervaz pentru a reduce inaltimea, si sari, aterizand printr-o usoara rostogolire, Cand reveni avea un pistol Beretta in mana, identic cu cele ale politistilor. Il baga la loc in buzunar si se indrepta spre Zander, care constata dupa mers ca agresorul este o femeie cu o silueta fragila. Din cladire iesi o alta silueta, ceva mai inalta, un barbat.

- Sa nu fi tampit, facu acesta. Cerceta din ochi locul, se indrepta spre Cruiserul de politie si reveni cu trusa medicala dupa ce distruse echipamentul de comunicatie al vehicolului.

- Poftim, facu TJ, aruncandu-i in brate trusa. Se uita intrebator la Chloe.

- Poate, confirma aceasta, dand din cap. Impuscat in brat.

- Ocupa-te de tine, ii zise TJ lui Zander in timp ce-l dezarma. Amicul tau cel mare este un regula si foarte furios, dar

bine legat de balustrada. Trase catusele de plastic ale lui Zander si ii lega strans picioarele. Il ajuta sa-si scoata vesta anti antiproiectil, apoi sa-si taie rupa maneca uniformei. Rani curate, in doua luni esti ca nou, aparand legea.

- Imi pare rau pentru asta, facu si Chloe, aratand spre brat, dar era necesar, nu aveam chef sa fim impuscati.

- Multa sanatate, chicoti TJ in timp ce trase de dupa un tomberon doua biciclete. Mi-era teama sa nu le fure careva, facu el, multumesc pentru ca ati stat cu ochii spre ele.

Zander ramase zapacit in timp ce cei doi o stergeau cu bicicletele pe o strada laturalnica. Se grabeau nitel spre micul conteiner gol de pe doc unde urmau sa ascunda echipamentele in rucsaci si sa se indrepte ca doi excursionisti spre locul unde parcasera masina, la vreo 4 kilometri. Zander dadu din umeri resemnat si se apuca sa-si dezinfecteze rana.

- Danny, esti ok?, striga el.

- Formidabil, se auzi glasul furios doua etaje mai sus.

- Imi aduci si mie o ingheteta atunci, pana imi dezinfectez rana?

Zander auzi o injuratura inabusita, apoi amandoi izbucnira intr-un hohot de ras stupid.

(III)

TJ casca indelung si isi intinse oasele. Se uita la ceas. Ora 3, cam tarziu, gandi el. Petrecerea era pe sfarsite, muzica se auzea in surdina. Chloe adormise in bratele lui, si isi trase atent bratul amortit de sub ea, atent sa nu o trezeasca. O aseza usor pe canapea, apoi lua un hanorac subtire si o acoperi. Se racorise binisor afara, iar ploaia marunta continua sa se auda peste copertina baracii. Ultimii musafiri continuau sa sporovaiasca cu voci scazute, usor ametiti de la amestecurile de bauturi inghitite. TJ simti si el o apasare in ceafa, de la prea mult Cuba Libre, cu care nu prea mai e obisnuit. Majoritatea petrecaretilor sint obisnuitii surferi de la baraca, discutiile au ca punct de plecare placi, ceara, kite-uri.

Porni filtrul de cafea si ramase cascand.

- Fa-mi si mie te rog una, se auzi un glas. Sarbatorita aparu dupa mica usa. Hallie Burton sarbatoarea a saisprezecea aniversare, era petrecerea ei. Era nitelus ametita si ea, la varsta

ei nu prea consuma bauturi alcoolice. Majoritatea invitatilor la petrecerea organizata de TJ si Chloe in cinstea ei erau cel putin cu 2-3 ani mai in varsta ca ea, insa in grupul surferilor de la baraca nu conta varsta.

- La multi ani Hallieburton, zambi TJ. E gata cafeaua. TJ lua cateva cafele pe o tava si se indreptara amandoi spre canapeaua unde Chloe adormise.

Nu apucara sa se aseze bine ca dupa baraca se auzi o rumoare brusca. TJ se ridica in picioare putin cam ingrijorat, nu parea o simpla ciorovaiala. Chloe se scula si ea din somb buimacita. TJ iesi de sub copertina. Ploaia incetase. Dadu nas in nas cu un grup de 3 invitati discutand aprins cu 3 necunoscuti. TJ se inegura la fata morocanos. Cei trei erau cunoscuti dupa mutre si accent ca facand parte dintr-o organizatie de rusi, o mafie care incerca sa controleze regiunea, cerand taxe de protectie. Acum se extindeau spre ei. TJ nu avusese probleme cu ei pana acum, zona fiind bine acoperita de politie, insa gruparile de genul acesta inflorea.

- Care e problema?, se interesa el.Baieti, nu ati fost invitati la petrecere, insa daca doriti sinteti bineveniti la un pahar.

- Daca pui problema asa, e cu totul alta treaba, ranji dezgustator unul dintre ei, un tip masiv, tatuat, ras in cap, cu o figura de dur, asa cum trebuia sa fie un dur, mai ales un rus emigrat.

TJ le facu semn larg sa intre si ii chema la tejghea sa-i serveasca. Cei trei cercetau locul cu ochi ironici, facand observatii intre ei. TJ le intoarse spatele si pleca la ale lui, urmarindu-i insa atent. Chloe urmarea scena dupa usa, impreuna cu Hallie si alti doi amici.

Petrecerea se mai dezmortise desi se apropiau zorile, odata cu venirea rusilor. Cu totii evitau contactul cu ei, insa se vedea clar ca au chef de cearta. TJ clatina din cap suparat presimtind probleme viitoare. Ii veni o injuratura pe limba dar se abtinu.

In 10 minute petrecerea se dezmorti de-a binelea. Scandalul il incepu rusul cel mai indesat care arata ca un dulap. Isi aratase forta pe placa lui Andy Chan, si ce mai ramasese din grupul surferilor se stranse imediat si incepusera sa se impinga. Andy Chan il pocni pe rus in figura si incepu o incaierare in toata

regula. Rusii erau mari, insa ceilalti nu erau deloc niste slabanogi, si ii depaseau in proportie de 2 la unu. TJ se repezi la ei sa-i desparta, si ii expediara pe plaja cu suturi in fund, printre injuraturile rusilor.

Brusc, situatia lua o intorsatura brusca, fara indoiala ca rusii asta asteptasera. In mod sigur stiau cine este proprietarul localului, pentru ca in timp ce TJ ii impingea afara, lama unui cutit sclipi. TJ se feri, prins pe picior nepregatit, iar lama ii facu o rana serioasa pe antebrat. Rusul ranjea salbatic, iar grupurile se retrasera. TJ isi apuca bratul scrasnind din dinti. Prin fata ochilor ii aparu imaginea sa cazut jos pe podelele unei benzinarii din Miami, cu un cutit infipt in stomac. Ochii i se intersectara cu cei ai Chloei care alerga spre grupul lor. Ochii ei speriati intalnira ochii lui TJ, care aratau acum ca cei ai unui ucigas psihopat.

Brusc TJ se destinse cu un urlet. Strabatu distanta de circa 3 metri in aer, pana la cel cu cutitul, si ateriza lovindu-l de sus in jos cu calcaiul in stomac. Rusul se prabusi cu spatele pe nisip, iar TJ ateriza cu cotul exact in pieptul sau, apoi sari brusc in aer intr-o clipa, ii apuca pe ceilalti doi de gat si ii lovi cap in cap. Se lasa cu picioarele pe pamant in timpul in care cei doi se prabuseau. Cauta din ochi ceva, gasi o padela de la un caiac, insa se linisti si o lasa acolo. Isi stranse rana din curgea singele si se duse dupa un prosop. Chloe il urma, cineva intreba daca sa sune la politie sau la spital, TJ facu semn ca nu. Prefera sa lase lucrurile asa cum sint, iar Chloe avea sa coasa rana, aveau un arsenal intreg de medicamente si anestezice.

Cand reveni cu bratul bandajat, rusii plecasera deja, del lovit in piept de-abia mai respira. Se urcasera intr-un automobil mare si negru si plecasera, intr-un mod in care anunta razbunare. Zorii zilei se anuntau, iar restul petrecerii se sparse, fiecare plecand pe la casele lor. Chloe o conduse pe Hallie acasa, apoi se intoarse si se ocupa de rana lui TJ. Era destul de adanca, asa ca ii facu 2 injectii cu anestezic si antibiotic, apoi cusu rana, aplica un unguent si pansa rana. In 2-3 saptamani probabil ca nu se va mai cunoaste decat o urma vaga a taieturii.

Hallie Burton se invarti de cateva ori fara rost prin casa, gandindu-se la incidentul de pe plaja. Era uimitor ce poate face un om neantrenat dar plin de furie. Nu stia ca TJ sa fi pomenit a avea vreun antrenament special, sa fi practicat vreo arta

martiala, desi lovise prea puternic si prea precis. Se intreba ce se va alege de mica baraca de pe plaja.

Deschise mica trapa si cobora in mica pivnita secreta, unde se aflau toate amintirile sale. Trecusera mai mult de 12 luni de cand tatal sau fusese pierdut in ultima misiune. Cumva NSA-ul urmarise sa-l elimine pe Jack Wellington in Washinton D.C., dupa mai bine de 10 ani in care lucrase pentru ei. Fusese lovit sub ochii ei, care astepta in urmarire la 2 km de pozitia sa. Cei de la NSA nu stiau ca Jack isi pregatise fiica si ca de mai bine de un an formau o echipa, fusese un secret bine pazit, inca de cand ea isi daduse seama de preocuparile tatalui ei. Ann Wellington fugise luand cu ea identitatea ultimei misiuni, ramanand Hallie Burton. Fugise spre sud, spre LA. Pastra cu ea o ura puternica si cateva parole ale unor conturi, ale caror proprietari erau decedati de ceva vreme. Povestea unchiului bogat fusese spontana insa bine gandita. Hallie se inscrisese cu noua identitate chiar si la biblioteca locala, facea parte din echipa de sah a micului liceu, iar preocuparile sale nocturne tineau de procurarea unei cantitati de armament sofisticat. Isi privi arsenalul. Tocmai isi procurase doua sisteme de camuflaj si detectie metamorfice, similare cu cele purtate in misiuni de catre Special Air Service, gasise marimea ei, SAS avea din fericire destule femei in componenta sa. Atinse arma de distanta, un Accuracy International pe trepied, cel mai usor model existent. Arsenalul era completat de doua arme automate Oerlikon W12 puternice si de o mitraliera mica, marca Sten si de un pistol marca Webley. Afinitatea pentru armele britanice i se transmisese de la Jack. Cel mai greu era cu transportul la obiectiv, avand doar 16 ani nu putea conduce un automobil, totusi avea trei mici automobile Suzuki care o asteptau in cateva parcari subterane mici si discrete din diverse locuri din oras. Reusea sa para mult mai in varsta ca sa nu bata la ochi, folosind o tona de machiaj, ceea ce o imbatranea spre 20 de ani, destul de dificil pentru o mutra pistruiata ca a ei.

Isi gasise un loc al ei, in care se simtea bine. pentru prima oara parea ca face parte din ceva, ca are o viata a ei. La baraca lui TJ si a Chloei gasise intelegere, prietenie, fara intrebari inutile. Se intreba oare ce se va alege dupa incidentul de acum cateva ore, trista.

Si totusi era ea, Hallie Burton. Nu se mai concepea ca Ann, uitase cine e Ann Wellington. Era Hallie Burton, acoperise aproape 10 contracte anul trecut, si castigase o gramada de bani. Si eliminase o multime de oameni. De ce nu ar face asta inca o data, pe gratis? Doar ca un antrenament. Nu numai ca un antrenament. Erau prietenii ei, era viata ei. Ce se va alege din Marylin Beach daca ea va sta deoparte? Coltul ei de paradis oare cum va arata?

Timpul preseaza. Probabil ca nu are mai mult de o zi la dispozitie. Ziua care tocmai a inceput. Oboseala nesomnului este ceva obisnuit. Desface dulapiorul si inghite o pastila cu Bezedrine. Trebuie sa aiba mintea limpede. Oameni, locuri, studiu pe Internet. la caderea noptii treaba trebuie facuta, raul trebuie eliminat. Hallie isi pregateste o cafea fierbinte si trece la micul sau birou.

TJ sforaia usor dupa efectul anestezicului. Chloe multumi in gand inspiratiei de a fi tras un pui de somn scurt la petrecere. Luase o pastila cu Bezedrine si incepuse sa studieze. In timp ce avea grija de TJ stia ca lucrurile nu aveau sa se opreasca aici. Rusii erau razbunatori si vor cauta sa puna lucrurile la punct. Brusc trase un zambet larg. Cauta cu febrilitate date despre mafia ruseasca. Pana cand Lentini isi consolidase puterea in zona docurilor, chiar cu ajutorul lui TJ si Chloe, mafia ruseasca ciupise putin din teritoriul italienilor. Pana acum nu se ajunsese la un conflict deschis.

Chloe urca in masina si demara usor. O lua spre centrul orasului, depasi Marylin Street, docurile, trecu prin cartierele mizere de langa docuri. In fata blocurilor de locuinte erau stranse grupuri de oameni, pierzand vremea. LA se confrunta cu un somaj fara precedent. Orasul era impanzit de camere de supraveghere si microfoane, politia era gata sa intervina in forta pentru pastrarea ordinii. In plina zi, orasul parea deprimant, insa noaptea ghetourile aveau farmecul lor, cel putin cand le priveai prin luneta telescopica a Remingtonului.

Chloe parasi fara regret zona. 5 kilometri mai incolo, trecuse de o zona comerciala moderna, cu cladiri acoperite cu sticla, intr-o zona rezidentiala cu blocuri moderne, parc si terenuri de sport si scoli bune. In parcarile cochete stateau masini de mic litraj sau electrice, iar rastelurile de biciclete erau pline. Chloe parca in locul rezervat si intra intr-una din cladiri,

lua ascensorul pana la ultimul etaj, cel de-al paisprezecelea, si intra in apartament.

Micul apartament cochet si ingrijit era, alaturi de inca doua in acelasi gen, inchiriat pentru a avea acces la o parte cat mai mare din oras fara a-si expune locuinta permanenta. De multe ori petreceau cate o zi-doua in cate unul din aceste apartamente, dupa vreo misiune.

Cand iesi din apartament, Chloe era cu totul schimbata. Purta o fusta bej deasupra genunchilor, asortata cu o camasa alba si un taior bleu tinut pe brat. Isi inoda o esarfa la gat. Petrecu cateva minute indreptandu-si parul cat mai bine, se pieptana atent, cu carare pe mijloc, si isi alese o pereche de ochelari de soare. Se privi satisfacuta in oglinda, isi alese o poseta asortata insa suficient de mare si incapatoare cat sa poata contine diverse lucruri pe care le poarta dupa ele femeile ca Chloe, adica un mic pistol din material plastic Kel-Tec 4,2 mm cu munitie ceramica, un aparat de bruiaj electromagnetic, o trusa de machiaj, un cutit pliabil marca Berkley, evident bine ascutit, un pachet de servetele, un lat ingenios facut dintr-un fir de otel si doua manere de plastic, si alte accesorii menite sa o infrumuseteze pe ea sau pe altii. isi confectiona o legitimatie. Michelle Landys, inspector sef departament incendii premeditare. Deschise dulapiorul din baie si extrase cateva flacoane si un injector medical bicameral cu ac pe baza de gel, in care puse un anestezic usor in prima camera, si o otrava pe baza de nanoboti si mercur. Isi puse puse hamul cu arma regulamentara Beretta 9 mm, imbraca taiorul, incalta o pereche pantofi cu toc si facu cativa pasi. Mai exersa putin pana isi recapata dexteritatea si o porni spre iesire.

Mai privi o data fotografia. Marco Lentini avea 16 ani impliniti, si semana cu tatal sau, capul unei importante organizatii mafiote. Demara usor printre cladirile rezidentiale frumos aranjate, ingradite de arbori artificiali imensi, generatoare de oxigen moderne. Aerul era foarte placut aici.

Clinton High se afla intr-o zona asemanatoare, in centrul orasului. Chloe conduse fara graba pana la un garaj subteran, schimba placutele de inmatriculare ale masinii si isi continua drumul. Ajunse in zece minute, si parca micul autoturism drept in fata portii, pe locurile rezervate profesorilor. Isi lua geanta, facu loc sa treaca pentru un grup de adolescente apoi intra in

curtea liceului, salutand usor din cap pe omul de paza care raspunse la salut si atat. Se opri in fata intrarii elevilor si urca cu pasi masurati cateva scari. Intra sigura pe ea pe usa liceului, si evident detectorul de arme incepu sa urle. Cei doi paznici cu sepci care le dadeau un aer oficial se miscara discret spre a-i bloca accesul si iesirea. Chloe se misca atat cat sa se vada arma si scotoci in geanta. Scoase legitimatia si o prezenta.

- Ma scuzati un minut doamna, facu cel mai marunt dintre ei, o sa trebuiasca sa informez pe domnul director adjunct. Stiti, regulamentul, a mai fost un domn inspector de la pompieri acum doua saptamani, de cand cu incidentul acesta am fost controlati destul de des, s-au facut multe investigatii. Stiu ca este un control inopinat, insa o sa va rog inca o data sa-mi acceptati scuzele, facu omul cu mana pe telefon.

- Sigur, facu Chloe intelegatoare. Se uita cu atentie la cei doi paznici. Aveau figuri inteligente, putea sa puna pariu ca Clinton High nu angaja nici macar paznici fara colegiu. Celalalt om de paza avea cam 25 de ani si avea o mutra de intelectual perfect, cu ochelari si un zambet de curtoazie pe fata.

Directorul adjunct veni in graba. Era destul de tanar, pana in 40 de an, si arata la fel de intelectual ca si paznicul. Chloe isi prezenta legitimatia, si scoase arma cu tot cu toc. O intinse spre primul paznic. Acesta se retrase incurcat si privi spre directorul adjunct.

- Puteti pastra arma domnisoara, spuse acesta. Ma numesc John Hurley, director adjunct la Clinton High.

- Credeam ca regulamentul ... incepu Chloe.

- Domnisoara, sunteti primul inspector care se ofera sa lase arma paznicilor. De doua saptamani primim mereu astfel de controale si acesta e primul subiect de cearta, nimeni nu a acceptat sa-si lase arma in seiful paznicilor.

- OK, facu Chloe. Scoase arma, trase incarcatorul afara, verifica daca nu are glont pe teava, apoi arunca incarcatorul in poseta. Isi puse arma in toc si zambi.

- Este perfect, va multumim. Unde ati dori sa va conducem?

- Am inteles ca nu sinteti la primul control de gen, facu Chloe... Nu trebuie sa ma conduceti nicaieri, este o investigatie, va trebui sa va puneti la dispozitia mea doar daca va solicit prezenta.

- Am priceput, facu adjunctul, In cazul acesta, banuiesc ca aveti toate datele. daca aveti nevoie sa stiti ceva, trimiteti dupa mine.

Chloe isi incepu cautarea, incepu cu centrala termica, conecta micul calculator, verifica baza de date, se plimba apoi pe holuri si verifica aparatele de aer conditionat. Repera foarte repede tinta si isi facu planul. Mai pierdu vremea vreo ora, verificand meticulos instalatiile, apoi il solicita pe adjunct, pe care il ruga sa-i puna la dispozitie o scara plianta.

- Cu multa placere domnisoara, replica acesta. Insa as fi de parere sa mai asteptati putin. Vine pauza mare, iar elevii merg la cantina. Ar fi poate o idee buna sa continuati dupa aceasta pauza, in timpul cursurilor, nestingherita. Va invit sa luati dejunul la cantina noastra, mai mult ca sigur ca va este foame. Ma duc sa aranjez cu scara, si va astept la masa profesorilor.

- Va multumesc, asa voi face, totusi voi prefera putina discretie.

- Sigur ca da, o sa aranjez pentru o masa mai retrasa, si daca nu este secret, poate imi veti spune cateva din rezultatele investigatiei dumneavoastra.

- Va voi pune la curent, desigur.

Chloe porni cat mai discreta, evita camerele de supraveghere care impanzeau culoarele, apo trecu spre cantina. Isi repera tinta relativ repede. Marco Lentini traversa holul absorbit in discutie cu o bruneta draguta. Chloe isi fixa in palma injectorul, se grabi usor inaintea lor, apoi se opri brusc in fata unui panou de control. Cu atentia distrasa de conversatie, Lentini si bruneta se ciocnira cu ea. Chloe fixa injectorul in zona spatelui lui Lentini, care nu simti mica intepatura a acului datorita anestezicului. Chloe avu timp din belsug, cateva secunde pentru a injecta nanobotii, apoi se retrase si privi la cei doi, care pronuntara cateva scuze indiferente si isi continuara drumul. Chloe isi propuse sa ramana la masa si pleca si ea pe urmele lor spre cantina.

Hallie isi verifica inca o data planul si armele, apoi se hotara sa doarma cateva ore. Cu coada ochiului vazu pe monitor o stire de ultima ora. Marco Lentini, decedase in urma cu o ora la resedinta tatalui sau, iar in organismul sau se gasisera urmele unor nanoboti. Genul de amestec era folosit de catre armata

ruseasca, iar banuielile se indreptau catre angajatii cantinei liceului. Hallie dadu din umeri, inchise monitorul, si trecu in dormitor.

In acelasi moment, Chloe vazu stirea pe monitorul masinii. Totul decursese perfect, nanobotii fusesera eliminati, ramanand doar cei care trebuiau sa ramana, si care sugerau o infestare in jurul orei 17, ora la care se servisera sandvisuri la cantina liceului. Chloe isi luase talpasita pe la orele 14, dupa o inspectie sumara a sistemului de ventilatie, asa ca nici macar nu se obosira sa verifice camerele de supraveghere, insa oricum machiajul si pieptanatura ar fi facut-o greu de recunoscut chiar si de catre camerele de inalta fidelitate.

- Hei, unde ai fost? o interpela TJ. Am incercat sa te sun.

- Serios, zambi ea. Am fost chemata la serviciu, o inspectie de urgenta la Clinton High.

- Da, iar inspectia ta a avut rezultate concrete, pufni el in ras. Cum naiba ai reusit sa lucrezi asa de curat?

- Iti povestesc imediat, ma duc sa-mi iau din bucatarie cateva fructe.

- Ti-e foame, am pregatit o salata, o anunta el.

- Nu, am luat masa la cantina liceului, striga ea din bucatarie.

TJ rase si se aseza comod pe canapea in asteptarea povestirii.

Seara venise umeda, amenintatoare. Ploua iarasi, o burnita umeda si nesuferita. De pe acoperisul cladirii de 20 de etaje, Hallie privi prin telescop, apoi isi sterse vizorul. Se misca putin pentru a se dezmorti. Mangaie usor arma Accuracy International Tropical, si misca putin mai incolo, la indemana, automatul Oerlikon. Continua sa vizeze prin detectoare cartierul general al rusilor, aflat cam la doi kilometri distanta. Acestia asteptau vizita gruparii italiene, iar LAPD isi infiltrase o grupa SWAT - Urban Warrior in cateva din cladirile din jur. Tacuti, acestia asteptau. Politia era in stare de alerta, iar Hallie isi actualiza in permanenta pozitiile lor. Folosea o munitie subsonica, o combinatie de plastic si hylex, cu masa inertiala mica, suficienta cat sa penetreze o vesta antiglont la distanta aceea, foarte greu de detectat. Oerlikon-ul era incarcat cu munitie semiperforanta MDK Clusters, menita sa faca prapad pe distante scurte, in cazul in care va trebui sa angajeze lupta.

Prezenta oamenilor legii avea avantajul asigurarii anonimatului, insa de la un nivel incolo pericolul deconspirarii era mare. Hallie isi potrivi mai bine panoul antiglont, nu avea deloc chef sa fie impuscata din spate de SWAT Team.

Rafalele de ploaie se potolisera. TJ deschise fereastra, Mai arunca un ochi spre monitorul de securitate, apoi se lasa la loc in pat. Chloe veni in bratele lui, iar el o saruta pe gat si impinse mai incolo sub perna automatul Ingram care se dovedise pana la urma cea mai comoda arma cand era vorba de a dormi cu ea sub cap.